

Franckesche Stiftungen zu Halle

Cithara Sanctorum, Zgew. 5, 8. aneb Zal'my a Pjsné Duchownj staré y nowé, kterýchž Cýrkew Ewangelická ...

Walther, Samuel Benjamin

Lipsk, 1737

VD18 10750436-001

Díl první

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permission, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-228574)

Díl první.

Spěv

o Slavnostem wětročnjm. P. 104

I. Písne Udwentnj.

1.) O Krystowem Přichodu na Swět.

(1.)

Antyffonn, k wětročnjm
Památkám.

Gafó : Veni Sancte Spiritus.

S Eyswětégssí Bože
wssemohauch! Pro
Syna swého ge-
dnorozeného, GE-
zu Krysta lastawé-
ho, sesslíž nám Ducha swatého :
Kterýžby srdce naše, swým o-
hném zapálil, a skrz rozličnost
gazyků, wssecky Národy w ge-
dnotu wiry shromáždil! Hal-
leluja, Halleluja.

(2.)

S GEjssí, pro twé Wtē-
lení, (Marození, Wmu-
čení, Wskřísení, Wstaupení,
rač nám wssech hříchů dáti od-
puštění : Přimůwíj se k Otci
za nás ! A Ducha prawdy po-
šli na nás ! Abychom y w tu

chryli, wěrně tebe ctíli, těšíc se
twé milostí, potom též přišli,
před twár Božské welebnosti :
Halleluja, Halleluja.

(3.)

Přigdiž (prošyme) ó Swa-
ty Dusse : Dapli wssech
wěřich srdce, y nasse : Lásky
twé ohen zapal w nich, tať po-
swět předsawjetj nassich ! Kterýž
skrz rozličnost wssech gazyků
w swětě, přiměd k wiry gedno-
stě, národy mnohé, y nás ne-
hodně sľauhy swé : Halleluja,
Halleluja.

(4.) Kyrie Udwentnj.

Dšpodine Otce žadauch,
Bože náš wssemohauch,
neobsáhly w swé mocy, smilůg
se nad námi.

2. Tyš stwóritel wsseho stwó-
ření, zwlášt lidského na zemi,
genž padlo w zkřečeni, smilůg
se nad námi.

21

3. 3

3. Z lásky své, w páduš ho nenechal, wylupiteles poslal, Syna svého na swět dal, smilůg se nad námi.

4. Kryšťa Páne náš, ty gšy prawý Mesjáš, kterýž přišel na swět pro nás.

5. Wžakš přirozenj, nasse lidstvé na zemi, škrze své w Paně wtělenj.

6. Pro to předirně, w swětě poníženi twé, smilůg se nad námi Páne.

7. Swatý Duchu Bože, žádaučy, z Otce z Syna pocházejicj, nerozdílnj w Božské moci.

8. Tys to Kryšťa Pána wtělenj, způsobil sám w životě Panny, bez Panenstwj porušenj.

9. Degž ať nasse wšech pozřessenj, gest Kryštwu Swatě Wtělenj, smilůg se prošime nad námi.

10. Budjž sláwa tobě Bože w bytu gedinj, na wěky požehnanj, a nám pokoj na zemi, Amen, staň se tak, Amen.

Et in terra.

Můž se spiwati, aneb obecně: A na zemi budjž lidem. na Měl. Až Panna gest poždrawena; Aneb: Sláwa Bohu na Wysošti etc.

(5.) Credo Adwentní.

Gako: Kdož ochrany Neryš. **W**ěříme w geduho Boha, Otce wšemohaučho: Gehož země y obloha, diko gest samého. Nás stwóřil k swě-

mu obrazu, swatě nesmrtebnosti, a když sme přišli na zjazy, zas připustil k milosti.

2. Wěříme y w Syna geho, Kryšťa Gěšise stále: Gedinj ho a prawého, wšech nás močného Krále. Genž Duchem swatým ať počat, narodil se; Panem ctně: D! buď Bohu za to poklad, čest a chwálenj wěčné.

3. Zgewil se swětý Král ten, w čas, a na ošátku přigel: Když w Geruzalémě pro nás, na smrt křiže giti měl: Trpěl, umřel, y pohřben gest, do pekla mowně zstoupil, wstaw z mrtwých, má s swým Otcem čest, k němuž na nebe wstoupil.

4. Ddtud přigde zas k sauzenj, žiwých y také mrtwých: A swědči mnohá znamenj, že gest právě we dwěrjch: Rozgmaž gice sobě to, w swých bídách těšime se, že wylupenj a lěto, nám to přišti přinese.

5. Wěříme w Ducha swatého, těšitele wěřicjch: D Chráwj wěříme geho / že gest obec wšech swatých: Tě Chřtwe žer nich y hláwa, gest Syn Boha žiwého, a tož gest y nasse sláwa, že gšme lid prawy geho.

6. W swých mřlobách wěřizme spůně, wšech hřichů odpustěnj: Rabywagie neomylně, z Kryšťa osprawedlněnj. Ne nám, Páne Bože, ne nám, ale tobě slusji čest! Tys sprawedlnosti půwod sám, při nás genžá žádost gest.

7. Těš

7. Teššime se též měřice, těla
z mrtvých vzkříšení: Ze y nás
Páně pravice, probudi k osta-
vení: W tom těle Božjho Syn-
na, vzkřime wtěleného, když ná-
stane ta hodina, šťastná zgewe-
nj geho.

8. Wěřime Bohu živému, v
prostřed svých neřestí: Ze nás
k životu wtěnému / močnē ráčj
přivěsti. O by prolomil nebe-
sa! O by přišel náš wůdce!
Amen, přigdet, pamětliv gsa,
na sibi swůg, došli prudee.

(6.) Gafo: Wesele zpwegme.

W čas wjácnj přišel,
w němž Pán sláwy
wysšel, k spasenj lidskému, k
cti lidu swému, aby geg
wyrhl z hrdla dáblu klému.

2. Totot gsau ti dnové,
o nichž prorokové, zdáwna
gsau prawili, lidem ozná-
mili: Dnové wylauptenj,
a swěta spasenj.

3. W nichž nespustj spá-
ti, ale wzgůru wstáti, Bo-
hu děkowati, a geg mifo-
wati, genž nám té milosti,
dal dočkat s radostj.

4. Proč bludu odesla,
záře wjry wzessla, flussit k
ni prozřiti, wšim sedcem
vgiti, w swětle tom chodi-
ti, w čnosti se oditi.

5. Snadný rozum toho,

že Buh zawrhl toho, kdož
se w zlosti wyléwá, hřichů
newystřjhá, a budeť zatra-
cen, od Boha odklauen.

6. Synové gsau smrti,
musyt zahynauti, kdož ne-
chtěgi čtiti, Boha, ni wa-
žiti, bez strachu hřestice, na
smrt nedbagice.

7. Tělo hřichy traudj,
srdcem wzdychy blaudj, ne-
znagice swého, swedenj bro-
zného, a gdau k zatracenj,
gemuž konce neni.

8. Ale kdož se bogi, Bo-
ha, o toť slogi, kteračby se
swému, tworcy laskawému,
wzdychy libit mohli, geho
nehněwali.

9. Neb gim dobře zná-
mo, písmj dokázano, Kry-
stowo wtelenj, z Panny
narozenj, tim wice se bogi,
o spasenj slogi.

10. W čnostech kráče-
gice, spravedlnost činice,
wjry Božj hági, bludu se
warugi, w nichž aesti swet-
denj, gačoj prawj čtenj.

11. Přirostje k prawě-
mu, kořenu wimnému, Pá-
nu GEzu Krystu, držj čes-
tj, plodice owoce, z
wjry, a gsau w lásce.

12. Poslyšy berauce, z té nosyla, schrana geho sa
Krysta, w něm rostauce, po ma byla.
žiwagi geho, slova předra- 4. Hospodin s nj wždy
hého, y swátosti rádných, bydlící, žwolił gi nad gim
f slovu připogených. wsecky, aby geho matkau

13. Na pěci magice, byla, y wjře se mu libila.
wždy wysetřugice, skoroli 5. Požehnaná gest w
pokročj, z nebe, s plnau čně, z milosti Boží srdečné
mocj, aiby giž odpłatil, porodila nehyssšsijho,
gafž gest kdo zaslaužil. Krále nad Králi močného.

* 14. W my pilnj budme, 6. Požehnaný ten plod
z hřichů se probudme, deg swatý, Duchem swatým
me se w pokánj, hřichůw gest počatý, sřeze Pannu na
wyznávánj, a tak gich swět přišel, bez poruffenj
pozbudem, a milosti dog z nj wysšel.

15. Chwála Bohu Ot- 7. Žiwota toho čistého,
cy, neskonale mocj, y geho gafžto přibytku rágského,
milému, Synu gedínému, Král nebeský gest posvětil,
y Duchu swatému, w Bož a z něho se nám narodil.
stwj nedjlnému.

(7.) Gaf. Poslání gest od Boha.

W Panna gest pozdra- * 8. GEjss Krystus mi
wena, angelem po lostimý, nám přewelmi ža
stem od Boha, Božstw di dostimý, proto f nám sem
čtěl přigiti, aby nás rá
čil spasyti.

9. Nechtě bychom zahy-
nuli, diáblu w ruce dáni
byli, ráčil gest lid nawšstj
witi, w žiwot Marye wstau-
piti.

10. Protož geho wšsny
ekni chwalme, a gemu dšty
wzdáwegme, z takowého
dobrodinj, kterěz nám wci-
nil nynj.

11. Chwála
Bohu Otci, Synu a Duchu swatému

*Jo-
h-
n-
n-*

3. Za etná a pokorná

W Panna, Duchem swatým

obdařená, Krysta w žiwot

II. Chvála, čest Otce
věčnému, y geho Synu
milému, také y Duchu
svatému, w témž Božstwj
nerozdijlnému.

(8.)

Ože Otce, chvály vě-
čné hodný, pro dar
slavný, nám velmi přího-
dný, w němž lásku svou
zgewil, a nás hrěšné jde w
světě nawššiwil.

2. O předivná gest wel-
mi sštedrost twa, w twé ra-
dě před věky wložená, sřz
twého již Syna, lidštemu
pokolenj zgewená.

3. Míles na náše wz-
šel bídnošti, když nebylo
žádné spravedlnosti, než
samo to bylo, cožby věčně
hodně zatratilo.

4. Wšak ty pádu lito-
waw nášeho, zaslíbil's nám
dāti Syna swého: mnozí
ho žádali, dočkati w těle,
wšak nedočkali.

5. Zawiťeg, zawiťeg
(řkauc) žadauch, o zšup-
dolu Pane wšsemohauch,
wiz náše potřeni, učiniž
mocné wyswobozeni.

* 6. Když čas plný přišel
té hodiny, šly sřz angela

k Panně nowiny, z nebeske
wšosti, že počne Syna
Božškau mocnošti.

7. Sštedrost wysšla z
nebeského dworu, wšázala
swau diwnau pokoru, mau-
drost neschabaná, již py-
šného ďábla moc swazána.

8. O gať gest to přewe-
líká milost, kteréz žádná
lidšská zassaužilost, nemohla
škloniti, dobrowolně ráčil
se snížiti.

9. Wida, † widěl lidšké
prohřessení, odtud gdauch
hrozně zatracení, zasslost
přewelika, ráčil se přiblí-
žiti k člověku. † Ezech. 16, 5, 6.

10. Prostředník Boží,
lidšský, chtěl býti, gsa Bůh,
ráčil člowěčenstwj wzíti, bez
hříchů newinné, Duchem
swatým w Panně způso-
bené.

11. W tom člowěčen-
stwj etnošně pracuge, i
oběti ge snažně připrawuge,
gako veť wdatný, wyšo-
nal běh, protiž k nám byl
poslaný.

* 12. Zdwihněmež již sřd-
ce swá z wděčnosti, po-
chwalme Boha z dobroti-
wosti, děkujc mu z toho,

že nám dal věstnost Syna
svého,

13. V vykupení, w
ospravedlnění, gehož debyl
w svém svatém mučení.
O žadegmež geho, ať nás
přigme do království své-
ho.

(9.)

Bud pochválen Bůh
věrný, genž své sli-
by vždy plní, a hršším
Spasitele, poslal gest w lid-
ském těle.

2. Co gsau svatí Otcové,
čekali žádostivě, a o-
čemž psáno bylo, to se sla-
vně splnilo.

3. Abramův přod, Syn
Panny, reš, Spasitel na-
zvaný, Šebilo a Zimma-
nuel, podle slibu gest při-
šel.

4. Wíteš spasení z nebe,
s Hofannau wítám tebe;
Wezmi též před se cestu,
y k mého srdce městu.

5. Wstup do něho gafo
Král, abych se tvojím wla-
stním stal, připrav a očisť
sy geg, a w něm čistý chrám
střiz mēg.

6. K tomu gať sy w ti-
chošti, přišel k nám z tve-
ho,

wšlosti, tať deg ať ta tichost
tvá, w mém srdci vždy
přebývá.

7. Potěš, potěš mé srd-
ce, neb gest mldě přewelice,
a satan geg z chytrosti, ta-
žyt chce gedem žlosti.

8. Potři starého hada,
ať na mne nenapadá, rau-
chem spravedlnosti, ozdob
mne v wnitřnosti.

9. Tak ať kdýz w posle-
dní čas, s mnohau sláwau
přigdes zjas, též y gá w stře-
tobě gdu, a věčně bydlint
s tebau.

(10.) S. O blabostawený člow.

Bůh mnohé sliby učinil,
Adamowi w rági pra-
wil, že chce semeno wzbudi-
ti, a hlawu diábla poržiti.

2. Pán Krystus gest to
semeno, z hůry nám dolu
sesláno, kdýz Angel Mar-
gi Panně, dal pozdravení
pokorné.

3. Zdráva buď Maria
Panno, přigmiž aebešské se-
meno, totižto Gejzisse Kry-
sta, genž gest k nebi cesta
gista.

4. On věčně kralowat
bude, na stolici mocně
sedě, dá dary Krále swaté-
ho,

ho, Bůh bude ochráncem
geho.

5. Když takť k nám račil
přijiti, Pán Krystus z ne-
be zstaupiti, aby nás vytrhl
z zlého, přivedl do ráje
věčného.

6. Hledmež věčně pří-
chod geho, pamatovat dne
každého, srdce nasse otvo-
regne, k příchodu geho
spůsobné.

7. Hotovi gšauc w cestu
gšti, Pána svého přivíta-
ti, w přibytí srdce přig-
mauce, geho milost čeká-
ce, Amen.

(II.) Gaš. Poslal Bůh Angela.

Shwála věčná bud Bo-
hu na výsosti, žeť k
nám poslal Syna z své mi-
losti, byť se Duchem swa-
tým w Panně wtělil, w
hříchu počatých sebau po-
swétil.

2. Slovo, tělo předí-
vně učiněno, což Duchem
swatým gest působeno, byť
bylo y strašné, y smrtedlné,
a wšak swatosti a pravdy
plné.

3. Gehož Duse nad gi-
né obdařená, maudrosti,
milosti naplněná: Takť

předivně nový člověk
stvořen, genuž žádný ni-
kdý nebyl rowen.

4. W němž plnost wše-
cka Božího umění, složena
gest k nassemu spasení, y
plnost obětí spravedlnosti,
těž za hřích w hogné dosti-
tečnosti.

5. Tuť byl dar wšry,
lásky y naděje, w níž se
wzácená pocta Bohu děje,
y každý štutek dobrý pocho-
dí, když Bůh kde své dílo
w srdcích plodí.

6. Tuť byla plnost wšech
obětí drahých, w zákoně si-
gúr wyznamenanych; kte-
réžto Bůh negnuje oblibu-
ge, ginní se w milosti rozně-
cuge.

7. Takowět Člowěčen-
stwj Syn Boží wzal, když
se w životě Panenském po-
čal, pro potřebu lidského
spasení, ginnž nebylo ginat
spomožení.

8. Neb žádný neměl plně
spravedlnosti, k potřebě
své, y každého dosti, odkudž-
by šla gašo žiwá woda, s
namrácením věčného ži-
wota.

9. Nebyloť nikde tak ho-
dné

dně oběti, kteraužby Bůh
chtěl spokojen býti, přig-
ma gi za hřích každého člo-
věka, též za hřichy spolu-
všeho světa.

10. Aniž mohl pauhy
twor hříšných zastati: Pro-
tož se w to Syn Boží wy-
dati, ráčil, byt gsa života
pramenem, byl dostatečný
k spasení všechněm.

11. Dní naplnil Boží
stvím to člowěčenství, byt
z té plnosti sšlo včastenství,
na všecky s nim spolu ge-
dnotedlné, spogené s nim zde
w chrkwi widědlé.

12. Také učiněn tělo z
těla našeho, wimizež obět
beránka Božího, škrze něj
nás sobě wykupowal, vča-
stnosti gegi zosťuhowal,

13. Předimným samé-
ho sebe zmařením, Otce až
do smrti posťussenstvím, w
celé prawdě giž sám byl
naplněn, byt gi hříšný
člowěk byl nashcen.

* 14. O předimné oběti
připravení, škrze Syna
Božího wtělení! W kdo to
wšse může posťihnauti, gať
Bůh padlého chtěl pozdwi-
hnauti?

15. Bisiť na srdce lidem
newstaupilo, ani od wěků
sšcháno bylo. Nýbrž y sta-
lé giž posťiženo, nemůž byt
tagemstwí wypraweno.

16. O přeweliká Boží
k nám sštedrosti, nepochy-
bugemť o twé milosti, že
nechceš nassemu zatracení,
kdyžs připravil tak drahé
spasení.

* 17. Bože Otče, cožs rá-
čil připrawiti, degž toho
w včastnosti vžití, at by-
chom gsauc k Krystu přiw-
tělení, byli škrze něho osla-
weni.

(12.) G. Cožádás od nás Pane.
Zjwná se milost stala,
od mocného Pána,
škrz něj chytrost dábelstá,
maudře gest zklamána.

2. Diábel sobě podma-
nil, lidské pokolení, swau
chytrosti ge wweďl, do swé-
ho wězení.

3. Wšak když se čas na-
plnil, dal Bůh Syna swé-
ho, aby swúg lid wykupil,
posťal na swět geho.

4. Z Panenky přepokor-
né, divně gest narozen, s
Otcem podstaty gedné, gsa,
člowěk učiněn.

5. Pan

5. Panna Marya čistá, fty, kdož toho nebyl wdě-
podle řeči Božské, počala čen, zahynul na paussti.
Pána Krysta, w čistotě Pa-
nenské.

6. Tuť se diw nad diwy
stal, což nám nestiženě;
člowěk toho nesyňchal, a
wšak Bohu možné.

7. Čemuž židé newěřj,
dáblem omámenj, magic
mnohé figury, Božská ogná-
menj.

8. Widěl Možíšs žele-
ný, keď hořicý ohněm, a
wšak nebyl zpálený, neb
sam Pan Bůh byl w něm.

9. Zjáváš o Panně,
mluvil, že počiti, má Syn-
na, v předivně, geho po-
roditi.

10. Za gest Marya
Panna: porodilať Krysta,
Syna věčného Pána,
wšak žůstala čistá.

11. Hvězda gasná z Já-
koba, předivně gest wysšla,
z Jesse prut spravedlnosti,
vošsa, z nebe přišla.

12. Aronowa hůl suchá,
předivně wykwěkla, moc
swatého Duchá, Panna
Krysta nesa.

13. Když z Egypta wy-
weden, byl narod Židow-
mi smilowal, a poslal nám
Syna

14. My pať Křesťianě
z pekla, gšne wyswoboze-
ni, z mocy zlostného dábľa,
Krystem wykaupeni.

15. Snažmež se wděčnj
býti, te hogné milosti, chce-
meli s nim dogiti, nebeské
radosti.

16. Wěřjce wšim srd-
cem w něho, činmež geho
wůli, dábłu se zwěst od ně-
ho, nedegme nikoli.

17. O! deg nám k tomu
pomoc, nymocněgšj Pa-
ne, ať držjce se tebe, w do-
brém setrwáme.

*18. Budij tobě čest chwá-
la, Kryste věčný králi, žes
nás tak zamilowal, a w to-
to wdolj

19. Náciks pro nás při-
giti, a nás wykaupti, degž
toho wděčnu býti, ať můjem
přigiti

20. Do radosti twé wěč-
né, tebaw dobyté nám, o
wšemohaučy Bože, přiwed
nás štiasně tam!

(13.) Gato: Bůh mnohé liby.

Wšak Křesťanská Boha
chwál, genž se nad ná-
mi smilowal, a poslal nám
Syna

Syna svého, i podstaty těch, by zhladil rosfeky své zplozeného.

2. By byl nášim spasitelem, a rosfek hříchů sprositelem, a strže své vtrpnosti, přivedl nás k věčné slavnosti.

3. O přemilá milosti! s přenesitelná středoiti, Bůh učinil dobrodiní, gegz dost chválit možné není.

4. Stvořitel rosfeko stvoření, přigal lidské přirození, nezhrdl životem ženy, byl to něm člověk nezprzněný.

5. Slovo věčné bez počátku, zvolilo sobě zde matku, Syn Boží gednorozenný, vydal se pro nás to sauzení.

6. Co gest člověk? Dž to geho, že nám Bůh dal Syna svého, rosfek hříchů našich k zhlazení, a k věčnému vykupaení.

7. Běda lidu bezbožnému, genž nechce slaužití genu, a milosti geho zhrz, neb nad nim hněv Boží věčný.

8. Člověče nerozumíš nic, že negdes Králi svému to strje, kterýž gde k tobě tak

tvé hřechy.

9. O přigmiž ho dnes s radostí, připrav mu sedce to rychlosti, aby to tobě odpčinul, a tebe k sobě přivinul.

10. Vděčen buď geho přichodu, chval gméno geho to tu dobu, dobrotu geho poznáweg, a za nj mu díky vzdáweg.

11. Věr to něho, živo buď střjzlivě, pobožně a spravedlivě, tak čekat přichodu geho, toho drahého, slavného.

12. Budešli tak se cho- wati, od tebe roffe žlé od- wrátj, pakli ne, to přichod swůg druhý, wylege na tě hněw tuhý.

13. Ten přichod geho i wýsosti, pln byl lásky a milosti: druhý bude hrozj welm, bezbožným nesnesitelný.

14. Kterýž věřj siále to Krysta, ti dogdau to nebesých místa, budau s Krystem přebýwati, na věky se radowati.

15. Chwála buď Otci věčnému, i Synu geho milému,

temu, také v Duchu svatém mu, na věky požehnanému. Amen.

(14.) Gaf: Wšedni wěrnj.

S Ať o tom prorocy, swatj zvěstowali: Duchem swatým gsauc hnutí, widěti žádali Krysta Pána wtělenj, w život Panny čisté, toho sme dočekali, w tomto čase gisťe.

2. Ano Angelům w nebi, bylo gest předivné: Geho swaté wtělenj, a welmi neznámé: Od wěti neshledaná, tať milost přehogná, aby přenewyšši Pán, wzal nízkoš člověka.

3. K tomu w swětě pracowal, chudý život weda: Modle se Bohu Otci, až křem z něho telka: Tať se nízce opowrhl, člověče pro tebe, ach deg mu čisté srdce, toť on chce od tebe.

4. Bětiž nám milost swau, wsemohauch Pane: Ať hříchů nechagice, w lásce přebýwáme: O! hosti přemýšlenj, přigď s nowau milostí, nawššterwiz dusse naše, z nebeské wšosti.

5. Bud nasse wřessenj, w času nebezpečném: Neb-

se zlost rozmnožila, w lásce welmi sydnem: Pravda maťe mýsto má, wšudy po wšem swětě, ó degj po moc newyšši, ať nezahyneme.

6. Pýcha, záwist, neřivornost, tať nynj panuge: Pokora, trpěliwost, gijť se vimenšfuge: Wšecet swět gest naplněn, mřkostimi innohými: O! Pane wsemohauch, račj býti s námi.

7. Gaf sme koli zhřešili, za milost prošme, gijť sme nezastaužili, tobě se modljme: Bětiž pro své wtělenj, wsemohauch Pane, ať s čistotau srdčnau, tebe tať čekáme.

8. Skloniž se, milý Pane, w swětě k chudým lidem: Wšak sy své wgisťowal, nebeským swým bydlem: Popřeg w trpěliwosti, jde vjitek něsti, a k tobě newyššimau, wždy své žejň wěsti.

9. Ezechyáš onen Král, nabyl té milosti: Když se k siěně obrátio, plakal na své zlosti: Nowina welmi dobrá, gemu zvěstowána,

na, že v Pána zástupův, gest mu milost dána.

10. Činmež pravě po-
tánj, a jšj život změřme:
Gakžto wěrnj slauzy, tak
Pána čekegme: Deb on
stogi v dwěři, wstawičně tlu-
ka, zdaby přibytěk našel,
čistj v člověka.

* 11. Z swě nesmjrné mi-
losti, ráčilš se snjžiti: Ge-
sttoí tebe nebesa, nemohau
sřtihnauti: O! pokoro hlu-
boká, Krále angelského, jes
pokutu na se wjal, člově-
ka padleho.

12. Kryste Králi nebe-
skj, myš k tobě woláme:
Ač hlasj welmi mdljmi,
wžnyč chwálu wzdawáme.
O! Králi wšemohaučj,
přigmiž nasse chwály, přj-
tomen gsa pomoch, dokudj
gsme zde w prácy.

* 13. Gakž můžem wřlůg-
me, o milost pracigme:
A Krále nehwyšřšjho, wždy
w swém ředcy mēgme. O!
wtělenj Gežjři, degž nám
zde swau milost, a po tom-
to životě, přigmi nás w
swau radost.

(15.)

De Boží diwná, a ne-

wymřlowná, co gest učiní-
la? k obrazu swému, člo-
wěka stwořila!

2. Welmi pěkného, ne-
smředlného, a tak rozumné-
ho byt mohl znáti, Stwo-
řitele swého.

3. Aby přebýwal, w rá-
gi, panowal, a wřseho wži-
wal, kromě z gednoho stro-
mu aby nebral.

4. Diábel šlobiwj, ža-
widěl toho, pohodlj dobré-
ho, kterěž měl člověk od
Boha samého.

5. Wřládal z šlosti, z
welkau chytrosti, člověka
šklamati, také rozkořse, chtě-
ge ho zbawiti.

6. Wřřlechetnj had, tak
welikj pád, přivedl na člo-
wěka, řřz okuřsenj gednoho
řablka.

7. Člověk řřze to, ne-
smjrně swětlo y radost swau
řratil, a k swému mřřtu,
těžce se nawrátil.

8. Až se řplnilo, to což
gest bylo, zdáwna řasřibe-
no, o tobě Kryste, že se
wtěljřš gřřř.

9. Z Ducha řwatého, a
ne z giného, řemene řádné-
ho,

ho, než z panenského, živo-
ta čistého.

10. Z Panny bez muže,
vyšvěkla růže, to gest, ctih
Měsháas: a y w tentot
čas, zagiste gest Bůh náš.

11. Ten má spasiti, wy-
sloboditi, což mělo zhynau-
ti, a dáblu zlému, nedat
wj vládnauti.

12. Veliká radost, An-
gelum byla, kdž přišla
nowina, milost Krystowa,
že ten svět spasyla.

* 13. Pochwalmež toho
Krysta milého, za wtelení
geho, člověk neslýchal,
nikdy nic lepšjšo.

14. Amen psiwegme, čest
chwálu wzdegme. Otce ne-
beskému, Synu milému, y
Duchu swatému.

(16.) Gať. Chraň nás Pane při,
S Deny nebes Stvoři-
teli, wěřich oswěti-
teli, Kryste, k spasení wšem
daný, wyslyšs w prosbách
swé Křestiany.

2. Genž litoť nad námi
mage, že sine wyhnáni wen
z ráge, rácišs svět hříšný
spasiti / lékařstwí raněným
dati.

3. Neb kdž večer swěta

přišel, tys gaťo ženich k
nám wysšel, z żywota pře-
čisté Panny, w nasse tělo
oblečený.

4. Gehožto důstogné
gméno, pořlonau každé ko-
leno, ctíť musý, (gsauc bá-
zně plné,) nebeské, zemské,
peřelné.

5. Ano y slunce y měsýc,
y hwězdy, w službě trwa-
gje, oswědčugi swau pod-
danost, a trwau k lidem při-
wěřiwost.

6. Zebeť my, genž máš
přigiti, žiwé y mrtwé sau-
diti, prošyme, rač zde po-
mocy, dábla, tělo, swět
přemocy.

7. Čest budiž Otce wěc-
nému, y Synu giž wtěle-
nému, s Duchem swatým
těšytele, nyní y na wěky,
Amen.

(17.) G. Hospodine náš Pane.
Bože náš, Trogice
negswětégšši, diwnau
milost trwau w tento čas
nyněgšši, připomínáme so-
bě s radostí, wyslyšs hlasy
nasse na wýsořti.

2. Nesciřlnát gsau twá
(Bože Otce) díla, w nichž
se spatřuge twá moudrost y
sýla:

Pla: wšak wtelený, nám
daný Syn Boží, přewyšsu-
ge wšeho swěta zboží!

3. S podivením to mu-
šime wyznati, co gest člo-
wěk, žes mu to ráčil dáti?
Zdalíž gest hoden také wá-
žnosti, w njs ho postavil
z pauhé milosti?

4. Mnohau sláwau An-
gelé zvelebení, přewyšsuj
wšeka giná stwoření, wšak
ne gich, ale nassj podstaty,
wčasnjšem stal se Pán ten
swatý.

5. To wše posslo od tebe
Otče, wjme, protož tobě
slawnost tuto swětíme: D!
budíž nesmírné twé milosti,
čest y sláwa na wěčné wě-
čnosti.

6. Synu Boží, ty pře-
tichý Beránku, ráčilš w pa-
nenském složití se státnu,
přigma na se krew nassj y
tělo, aby spasyl což zhynau-
ti mělo.

7. Y což gsme my před
tebau Pane wěčný, w slá-
wě, w mocy, w maudrosti
nekonečný, žes se pro nás
tak ráčil snížiti, a w kre-
wnj přátelstwí s námi
wgjti?

8. Wěššit sme tu eti a
sláwy nabyli, než kdyby-
chom králowé swěta byli,
wěšši nás tu, bohatstwí
potkalo; než se kdy na swě-
tě komu stalo.

9. To wše nám twíř
příchod zprawil, důstojný,
w lásce wraucý, a w do-
brodiných hogný: D! bu-
dž nynj y w každé době čest,
milý Emmanueli tobě.

* 10. Duchu swatý dáree
wšeho dobrého, pomohlš
dilu wykaupenj nassého po-
swětíw panenského života,
aby byla w něm prawá či-
stota.

11. Twím řizením po-
čala Panna čistá, Syna
Božího Pána Gezu Kry-
sta, bez přirozené lidské po-
sttwrny, aby byl za hříchů
platce wěrný.

12. Po němž wraucně
tauzili dnem y nocí. Oco-
wé swatj, králowé, Proro-
cy řkauce, o by prolomil
nebesa, a zstupil, své po-
žehnanj nesa.

13. To twá milost pře-
divně způsobila, a žádost
gich, y nás wšech naplnila.
Chwála buď y tobě Duchu
swatý,

svatý, pomociž nás v
darích bohatý.

* 14. O Bože náš, Tro-
gice nejsvětější, dávnau
milost tvaou v tento čas ny-
nější, připomínáme sobě s
radostí, vyslyš hlasy naše
na výstři.

(18.)

S Pozdvihnětež brán
vášich, gde k vám
Pán slávy negvyšší, Král
nad králi negslavnější,
Spasitel všech negmocně-
jší, genž nese život/spasení,
probuzuge nás k spjvání:
Požehnaný Bůh náš,
Stvořitel všechněch náš.

2. Spravedlivě nám
spomáhá, při něm tichost
vždy zůstává, svátost gest
geho koruna, milosrdenství
pak berla, krjž, bždu od nás
odvrací, a novau radost
navrací; Požehnaný zc.

3. O blaže lidu tomuto,
který má Krále tohoto! O
blaže vůbec všechněm těm,
když svůg přibýtel činí v
něm, onť gest slunce sprá-
vedlnosti, dopomáhá nám
k radosti: Požehnaný zc.

4. O pozdvihnětež brán
vášich, pravte mu chrám

v srdcích našich: ratolesti
pobožnosti chystegte mu s
ochotnosti; takť wegde k
vám ten Král slávy, genž
gest Bůh a člověk pravý;
Požehnaný Bůh náš, rádce
dobrý všech náš.

5. Přigď o náš Pane
Světíši! se vši svou an-
gelstau říši: ach osvět nás
tvau milostí, a mnohau
dobrotivostí! Duch svatý
zpravug a wed nás, cestau
k životu a náš spas; Smě-
nu tvému Pane, vždy se
chvála stane, Amen.

(19.)

S Stvořiteli všemo-
haucy, Dče náš pře-
žádaucy, žádáme své po-
mocny, smilug se nad námi.

2. Nechtě, bychom na vě-
ky zahynuli, sešals Syna v
vdolj, smilug se nad námi.

3. O lastavý Dče náš
milý, dals Syna v čas přj-
hodný, asa Dtec milosrd-
ný, smilug se nad námi.

K Ryse genžs na svět,
všfel z Panny krásný
květ, milostivě sledniž na
nás.

5. Ryse Synu gediný,
aby lid tvůg žyl winy,
vžals

vzáls lidské tělo z Panny, ti nadálosti, že ty, moha smilův se nad námi.

6. Znal sy nemožnost, a li- du svého zaslůst, an smilů- wals se nad námi.

Duchu Swatý, Božské podstaty, byt Krystus byl w Panně počatý, způ- sobils to diwnau mocí.

8. Zstaupil sy z nebe w Pannu, ze wsech k tomu wy- branau, posvětils gegj schra- nu, Gějše Krysta chrámu.

9. Aby w život čistý pa- nenstý, wšel Král mocný, syný, nebeský, aby konal bog rytýřský.

10. Přigal gest w nj člo- wčenský k wstějšký, byt ge za člowěka způsobil, ge- hožto byl dabel zabil.

* 11. D negmilostiwěg- sji Bože náš gediný, budiz wždycky chwálený, na wěky welebený, smilův se nad ná- mi.

(20.) Gako: Wesele zpřewegme.

Děe Wsemohauch, předitwný w své mo- cy, genž sy dal Syna nám, aby w lásce byl znám, po- slals na swět geho, budiz chwála z něho.

2. D diwná milosti, pro-

ti nadálosti, že ty, moha mstíti, wolils odpustiti. Wzbud srdečnu wdečnost deg toho wčastnost!

3. Cožs z dáwna zaslůbil, časem sy naplnil, tohoť sau žádali, genž prorokowali. Degž y nám žádati, praw- dy požíwati!

4. Dnaklón nebes swých, zstup, potěš pláctiwých: Tak ti, genž tě znali, po to- bě wzdychali. Zplod y w nás žádost etnau, památ- ku přítomnu!

5. Milostiw chtě býti, ráčilš způsobiť, šerze svého Syna, aby nawrácena, by- la spravedlnost: Degž nám gi wčastnost!

6. Zastawý Syn Boží, y hned se w to wložil, aby přimluwníkem, smjrcem, prostředníkem, byl mezi swým Otcem, a hříšným člowěkem.

7. Žádala spravedlnost, mjtí Božskau maudrost, z lidským přirozením, bytu nesmjssením spogenau o- sobně, bez hříchů spůsobně:

8. Byť lidská smrtedlnost, y strasť čitedlnost, w živo- té newinném, a w Panně přiga-

přigatém, byla ta pokuta,
za hříchů vyplata.

9. Syn Otce poslušný, ne-
bral se w život slusný: ne-
stvořená maudrost, byt
slauhy způsobnost, přigal
swatým Duchem, w živo-
tě panenském.

10. W Božství nepro-
měněn, žustal Otce rowen,
wšak se chtěl zmařiti, způ-
sob slauhy wyžiti: což byl,
tím nepřestal, což nebyl,
tím se stal.

* 11. O wšicknj my ny-
nj, w tomto shromáždění,
wážmež milost takau, pře-
welikau lásku: děkujmež
společně, a chwalme srdečně:

12. Chwála budiž tobě,
Kryste věčný Bože, s Ot-
cem, s Duchem swatým,
věčně požehnaným, přived
z též milosti, nás do své ra-
dosti.

(21.) G. Kyrie Eleis. O Bože.

Bůh všemohauč,
z neshlé své mocy, po-
stal posla svého, Angela
mocného, ku Panně Maryji.

2. Gemužto Gabriel, gmé-
no, syný Angel, z nebeského
dvoru, z angelského Kiru,
s poselstwjím předivným.

3. V wšedl k Panně či-
stě, prawil řeči giste, wel-
mi vtěšené, nikdy neshlécha-
né, žádnému člověku.

4. Řka: zdráva Marya,
milosti gsy dostla; Hospodin
gest s tebou, takés požehná-
ná, ty, mezi ženami.

5. Kterážto slyšamši, ta
slova w své vší, báglivě y
wážně, o tom pozdravení,
tu přemyslowała.

6. Gij Angel posylniv,
řeš: bys se nebála, ale to
wěděla, žeš milost našla,
Stvořitele svého.

7. Až tot Bůh vložil,
a tě k tomu zwolil, počneš
Gegu Krysta, a porodíš
čistá, Syna neymyššjiho.

8. Gemužto Pán Bůh
dá, stolicy Dawida; králo-
wati bude, žádný s ním ne-
bude, kdož ho nemiluje.

9. Moc Boží předivná,
že ty čistá Pannia, zachová-
na budeš, nebo ten plod
wezmeš, od Ducha swa-
tého.

10. Na tu řeč Angela,
Bohu se poddala, etná
Panna pokorně, řkauc, ať
se tak stane, wedlé slova
tvého.

B

11. Sned

11. Hned w swém čistém těle, Krysta Spasitele, bez hříchu počala, moc Boží se stala, k spasení našemu.

* 12. O! pro své wtělení, w mnohém ponížení, Kryste, rač nám dáti, s tebou přebýwati, w nebeské radosti.

(22.)

Postřán gest Archangel k Maryi Panně, do města Nazaretu k ní samé, od Boha Otce velmi poctivě, aby jí zvěstoval, tak říka mile :

2. Zdrávas plná milosti, Pán Bůh s tebou, porodíš Syna divného plodu, Boha y člověka, obě spolu, a to Duchu svatého působau.

3. Kteráž se z té řeči zarmautíla, a sama gest w sobě pomyslila, říkauce : Kterak bych já tou matkou byla, a já muže nikdy nepoznala?

4. Nechtěs se rmautiti, ó Marya, neb sy našla milost v Pána: wšak Bohu nic nepodobně bývá, nestrašůg se svoliti; ó Marya.

5. Až Alžběta přítelkyně

tvá přibuzná, y ona počala gsaucy stará, kterážto gest neplodnau nazwana, tomu šestý měsíc gať w životě má.

6. Až já děvka Pána welikého, staniž mi se podle slova twého : A tak podle písma prorockého, wtělil se gest Syn Boha živého.

* 7. Poděkujmež Otci nebeskému, y geho Synu velmi milému, y Duchu svatému mistru tomu, gedinému Pánu Bohu našemu.

8. Genž gest ráčil člověka obživiti, Adamu pád tudy naprawiti, když se ráčil z Panny (Krystus) naroditi, potom téžce na kříži vmřiti.

9. Pane Kryste pro své svaté wtělení, degž nám w dobrých skutcích setrívá, nj, abychom se zde z svých hříchů káli, potom s tebou wvěčně w nebi přebýwali.

(23.)

Přigď Pohanů Spasení, gehož w Panně wtělení, předivné gest wšest wšudy, ggerwilt Bůh moc swau tudy.

2. Neb ne z muže hříšného,

sného, ale z Ducha svatého
ho, Syn Boží se tělem stal,
a z těla, co květ povstal.

3. Život Panny poje-
hnán, stud rostat nebyl ode-
hnán, stkvěla se z ní mno-
há ctnost, Bůh tu měl sám
svau bytnost.

4. Vyšel z pokoce své-
ho, z paláce královského,
ref dvého přirození, cestu
své k vyřízení.

5. Běh z nebe k nám o-
brátil, zas k Otci se navrá-
til, do pekla mocně zstoupil,
zas na Trůn Boží vstoupil.

6. O! Pane Otci ro-
wný, v těle gsa, vedls bog
slavný, abys svau Bož-
skou moc, pomohl naši
nemoc.

7. Gesle tvé gsau překrá-
sné: Moc dáva světlo ga-
sné: Ze tma bludů má
zjiti, vjra pak v tě svititi.

* 8. Buď Otci čest mi-
lému, v Synu vtelenému,
téz v Duchu svatému: o
buď věčná věčnému!

(24.) Gafo: O ty genž pafess.
Abug se dcerko Syno-
ská, a plésag dusse kře-
stianská: K tobě přicház
host vjactný, s sebau při-

našší dar krásný. Wesel se
s Geruzalemem, magic by-
dleni s svým Pánem, s we-
selosti, z ctné milosti, přig-
niž ho k sobě s radostí.

2. Welicet tichý přichá-
zý, patříž at tě nepřestrašší:
Na oslicy sprostě sedě, své
Království znamenage.
Sledě na lidstě zhřessení,
sfrz gablka okussení, tak ne-
řesti, giné zlosti, obrácene
gsau v radosti.

3. Protož my tomuto ho-
ší, děkugme z geho milosti:
Z tak welkého dobrodiní,
které nám učinil nyní: Že
k nám tak tichý přicházý,
wssecko dobré nám přináší,
protož každý hlasem žřítai,
wsteg žádostivý Králi.

4. Králi Synský GE-
jší, sláwo wssech křestian-
ských Duffi: My tebe ny-
ní wítáme, čest, chwálu to-
bě wdáváme. My tebe
za Krále svého, Mesyáse
poslaného, poznáváme, a
žádáme, wesele prozpěmu-
geme:

5. O! náš milý Mesy-
áš, předrahý Pane GE-
jší: Když v oblacích w
den poslední, přigdeš ga-
fo

Ko Král důstojný, Živě v
mrtvé saudití, všem spra-
vedlivě platiti, ach prosy-
me, milostivě, nalož s ná-
mi a lastavě.

6. Vved nás do počtu
věrných, od věčnosti vy-
volených: Bychom s nimi
z tvé milosti, vešli do vě-
čné radosti. Do věčné ne-
bessé vlasti, pomoz GEJ-
ši v rychlosti! tak vele-
ben, od nás slaven, budeš
až na věky, Amen.

(25.)

Kосу degte ó nebesa,
tak Otcové volali,
aby Mesyhás radost nesa,
přišel k nim srdečně žádali.

2. V přišel k mnohé žá-
dosti, v osobě ponížené, a
svolal deštěm spravedlnos-
ti, srdce všech věrných
zemlené.

3. Kосу degte ó nebesa,
v my také volesti, aby
Krstus Pán pomoc nesa,
přišel k nám, srdečně žá-
degme.

4. Neboť od bíd, gež
neseme, na tomto bídném
světě, čím dále tím již vj-
ce sehneme, gaťo kvíti od
horka v létě.

5. Kосу degte ó nebesa,
přiď ó Pane GEjssi, ga-
ťož sy dávno, na světě gsa,
sliboval své křestianst-
ví.

6. Kde koli dva neb tři
budau, v mém jménu shro-
mážděni, v prostřed sebe mne
dosťanau, chcy býti gegich
občerstvení.

7. Chraň své slovo v
svátosti, v čistotě mezi ná-
mi, a tak v těch dárech nám
k radosti, zůstávej Pane
vždycky s námi.

8. Kосу degte ó nebesa,
přiď ó Pane GEjssi, když
tělo již nemocné klesá, a
má vypustiti svou duši.

9. Narostěm nás, chraň
v opatrúg, na posteli smr-
tedlné, srdce mdlému lékař-
stvi darůg, strže slovo své
spasitedlné.

10. Přigmi Duši v slá-
vu k sobě, tělu deg odde-
chnutí, myť se gen porau-
čime tobě, nedeg nám Pa-
ne zahynauti.

* 11. Kосу degte ó ne-
besa, přiď ó Pane GEj-
ssi, k příchodu tvému chr-
tem plésá, vslyš srdečnou
žádost naši.

12. Běti

12. Běh konce světa zlo-
sti, gsa wšech saudec a
Králem, nám pak otevři
své milosti, ten zlatý norv
Geruzalém.

13. Krosu degte o nebe-
sa, o! ať se to wšse stane,
prosbám wšech wěrných
přítomen gsa, wyslyš y
nás přemilý Pane.

(26.)

ED lidské pokolení, sna-
žně spravte srdce, aby
hříšných Spasení, ten pře-
bitný rádce, gegž Bůh z své
milosti, Swětu gať život
swětlo, darował, by w wšech
wzěššo, strogte se s pilností.

2. Připravtež wšse spu-
sobně, tak slavnému hosti,
snížugte stěžky rovně,
střežte se wšsi zlosti: Cesty
wšse zhotovte, wšse dolů
pozdvihugte, což welké gest
zmenšugte, což křivé, na-
pravte.

3. Pokoru milugien, srd-
ce, Bůh zmysšuge: Než
pychu prododien, z hružau
wzhlazuge: Srdce genž
sprosté gest, a ma své wy-
wolení, w Božím swatým
živení, tam se dá Krystus
w west.

4. Ach věm mne bídneho,
zde, w času milosti, gať chceš
zhotoweného, k službě tvé
w děčnosti: Ach wegdiž w
srdce mé, z chléwa od tma-
wých gesel, takť budu w to-
bě wesel, zpjwati písně své.
Amen.

(27.)

Eš se dcerkó Synostá,
ty Cyrkwi Křestanská,
křikniž hlasem wesele, z
přijstí Spasitele, plěseg mu
s radostí, chwal geg s mi-
lostí: Nebť gest pro tebe
přiššel, ten nebeský posel,
Pán twůg přezádaucý.

2. Zapomeň swých vzko-
stí, gichž máš w swěte dost,
pro hříchy potlačená, a
smrti semřená, neb Bůh
twůg pro tebe, zstaužil sem
z nebe, ont tebe swau milo-
stí, wšeho toho zprosti, do-
wěr se mu cele.

3. Král twůg giž přiššel
k tobě, w své Božské osobě,
aby tebe posěšil, y také ob-
daril: Neleseg se geho,
dali se sameho, od Dceť
byl zaslíben, tento Dawida
kmen, wěřiž srdcem w něho.

4. Směno geho předí-
mné, od skutku nazwané,
Pán

B 3

Pán a spravedlnost naše,
 kterých hříchů naše, smrti
 svou přetěžkau, snal y po-
 futu, spravedlnost navrá-
 til, kterauž Adam stratil,
 každému člověku.

5. Velmi to níže posta-
 vě, vřádal se to světe, to níže
 věrným svým spomáhal,
 hříšným milost dával : k
 němu se utíke, na něj spo-
 léhe, ať sy hříchů mazána
 vsak máš toho Pána, genž
 tě zamiloval.

6. A proto zkaupil z ne-
 be, byt očistil tebe, wídin
 milosti plný, Kristus Pán
 gedín, aby tě daroval, y
 potěšoval, léčil wsecky ne-
 duhy pro něj spůsob slau-
 hy, w člowěčenstwj přigal.

7. Toho swatj Otcowě,
 také prorokowě, zdárna
 předpowj dali, gšauc to své-
 tě žádali, aby nas nawští-
 wíl, a se ponížil, w žmote
 čistě Panny, Kristus Král
 přestawný, což gest již na-
 plnil.

* 8. Prosmež my toho potřebných,
 Krále, bez přestání stále, ať
 znou obrachte, y wy genž
 nás w své wčastnosti, Du-
 chem prvotnosti, zmocnu-
 ge y syš, Spasitel milý : wy,
 nedužiwj, z obecných y

O degž to věčný Pane, ať
 s tebau díl máme, nyní y
 na věky.

(28.) Gal. Poslal Bůh Angelů
 Ješ se z Krysta Krále
 Dcerko Synská, Bo-
 ha bogich dusse wsfelká,
 nebť se přibrál chudým po-
 niženi, mage to sobě hogně
 zbohaceni.

2. Keť vdatný a ze wseck
 negšlněgšj, k chudým, bi-
 dným negšlrošiwěgšj, kře-
 rež sebau hogně zbohacuge,
 sam se o ně mocně zafazuge.

3. Sfloňtež se gemu
 wseck hor wysokosti, moen,
 maudrosti, také swattošti,
 wyždwihnětež se wy ponize-
 nj, hrůžau saudu Božich
 předěšeni :

4. Neboť gest mu Bůh
 nad wami saud swug wzdal,
 y wsecku spravedlnost swau
 odewzdal, chceť s každým
 milostně naložiti, kdož se
 gemu může dowěřiti.

5. Podtež wy ochotně k
 němu jižních, milosti Boží

6. Sluší, slepi, kulha-
 ge y syš, Spasitel milý : wy,
 nedužiwj, z obecných y
 z sluh,

z sluh, mŕlŕj a zpozdlŕj, tŕž
wŕj znŕwu w hřŕchŕ wve-
nŕj, neb sprawedlnostmŕ
swŕmŕ swedenŕj :

7. Bŕrtež z nŕho, co řdo
potřebugete, wssŕchnŕj w nŕm
plnau hognost nagdete, řaž-
řemut se řstŕřŕ vřluge,
řdož w nauzy řwŕ ř nŕmu
přŕstupuge :

8. W plnostŕ řŕwŕ wřŕ
řrdcem přŕjmŕm, w nenarŕ-
řŕ ř hřŕchŕm wstawenŕm,
řdŕž řŕlo wmyřŕ wŕdau řŕ-
řtau, řmŕlauwau wřŕ w nŕ
nadŕřŕ gŕřtau.

9. Pořŕwŕgeř ho s mno-
hŕm potŕřŕnŕm, wřdegteř
gemu řhwŕlu s řŕřŕnŕnŕm,
řřanc, buř řhwŕla tobŕ
Pane Křŕřte, řes se pro nŕř
wřlŕř w Pannŕ řŕřŕ.

(29.) řaf. Popatŕ Pane mŕř.
Wřdŕřŕgnŕ řŕřŕ, wŕ
přŕbŕřnŕ lŕřŕ, proč w
newŕřŕ řlogŕte? Proř Pŕ-
na nŕřŕho, y wŕm řŕbenŕ-
ho, bez přŕřŕnŕ řupŕte? řda
se wŕm ten řprořŕnŕ, řŕřřŕ
řŕř mŕřŕřnŕ, a w pŕřmŕř
ŕtewřŕnŕ : řafř řŕwŕdŕ
toho, mŕme wŕmŕ mnoho,
ř nŕřŕmu wğŕřŕnŕ.

2. ře ten řŕřř mŕřŕ,

Pŕn nŕřŕřlŕ řŕř, řŕř to
řemeno řŕnŕ, řterŕř řŕř
ŕbŕřŕ, a w řŕřŕ řŕřŕřŕ,
w hŕŕwu gŕř ŕřrocnŕj :
Prorŕřŕ nŕm řpŕŕwa, nŕř-
přŕ znŕřŕ řŕwŕ, ře mŕřŕ
Messŕřŕřŕ, Panna bŕř mŕ-
řa : řřŕŕŕ se, gŕř řnŕla
řŕwa řŕŕŕřŕ.

3. řŕřŕ řŕauha řŕřŕ,
na řŕřŕřŕnŕm řŕřŕ, ŕ řŕř
prorŕřŕwŕ : ře se pŕřnŕ
řudŕ, řdŕř řŕřŕ ŕd řŕřŕ,
wřŕta buřŕ, řwŕřŕwŕ :
Prŕřŕŕ gŕř řŕřŕ, řŕř řŕř
y mŕnohem wřŕ, gŕř Pŕn-
řŕwŕ řŕřŕ řŕřŕ : a řŕ ře
gŕř přŕřŕ, ten gŕř přŕřŕ
mŕř, řwŕřŕ y toto řŕřŕ.

4. W mŕřŕŕřŕ řŕřŕmŕ,
ře to Pannŕ řŕřŕ, řŕř-
řŕ se mŕřŕ, w tom řwŕřŕ
řŕř nŕřŕ, pŕřŕŕ řŕřŕ-
řŕ, řterŕř řŕř ŕ tom řnŕřŕ :
Pŕŕŕ w řŕřŕřŕ, nŕnŕ-
řŕř se řu, ale řŕ řŕřŕ
řŕřŕ, řŕm ten řŕmŕ řŕwŕ-
řŕ, wřŕřŕŕ wřŕŕŕ řŕřŕ,
řdo se mu řŕwŕnŕ nŕřŕ ?

5. Prorŕř řŕřŕřŕřŕ,
wŕřŕ ře ten řŕřŕ nŕř mŕř
bŕřŕ wŕmŕ řudŕ, aby gŕho
mŕř, nŕ se nŕhorŕřŕ, w řŕř
to wřŕŕ hŕřŕŕ wřŕŕŕ, řřŕ :

B 4

Cyone

Syone přesej, Krále svého
vítěz, ten ať tobě chudý
gde, sedě na oslátku, pře-
sprostněm hovádku, vřstí
z něho pomoc vyjde.

6. Prorok Izayas, gi-
sti, že Messias, Zákraty
mél činiti, že bude všem
lépe, něme, hluché, slepé,
fbyž přigde sám lečiti:
Hlas wolagicého, Berán-
ka Božího, že na paussi
zwelebi: Takť se mělo stá-
ti, máť to každý znáti, kdož
chce mjeti dík w nebi.

* 7. O! Synſký Krá-
li, tebež věrnj chváli, Ho-
sanna zpívajice, tvogit
ſine poddanj, deg nám
požehnánj, abyhom w tě
věrice: Kaucha ſrdce ſvé-
ho, tobě poddaného, pod-
ſtírali s wděcností, Ebyž
přigdes ſauditi, o rač nás
poziti, do tě věčné radosti!

(30.) **G**af. **W**ře wšsemobaucy.
Esele zpřiwegme, a
Boha wzhřegme,
 genž nám **S**yna sřeho, ge-
 dnorozeného, **d**ať na wy-
 šaupenž budiž nu chwałeni.

2. O Krystovu přísti, t
čtveru, písmo gisti: Vro
njm v těle geho, druhém v

Duch mĕrnĕho , a tĕtĕjm
pĕi smrti , to ĕtvrtĕm mĕ
sauditĕ.

* 3. Vroč paš negrešo
prišfel, když ž smých nebes
vyšfel? Náciš sám powě-
dět, aby se daš w obět, mždu
na wyšaupenj, za mnohé ž
špaseň. Matth. 20, 28.

4. Dále též vyznal sám.
řka: Příklad dal sem vám,
kterak sem já činil, a záhon
naplnil: Tak též y vy čin-
te, vůli Otce plňte.

* 5. Druhé přišli geho-
w mysl srdce lidského, str-
dar myn bývá. Protož se
ožhává: Stojím tluka v
dvéřj, každj mi otevři:

6. A wegduť hned mile
obbařim tě chvilu, předra-
hau milostj, sebe vřastnostj,
řkrze Duča směho, objiřim
vrěného.

7. Nebť sem gá winnah
 men, gehoť včasnost ten,
 sam toliſo mjmá, Edo s
 nau spogen býn á, v tvi
 řnjm životu, řřz chřřve
 jednotu.

8. Dále vj: Kdež dva,
tj, společnosti štetí, v
něm gměnu, gá s nimi,
časťných svých, chcy mř
přebý.

22. Aug. 1738.
Nunc sum corda!

přebýrání, do světa sfo-
nání.

* 9. Po třetí přijiti, sly-
šel, když vyjiti, z těla vě-
rný člověk, má již v bu-
dauch věk; k vyprovození
ho, do domu věčného.

10. Protož řákal bdiťi,
a strážlivu býti, by hotově
nassel, kdykoliv k nám sšel.
Blaze kdož se chová, wedle
toho slova!

11. A tak se varueme,
a neobtěžujeme, obzervujim
svých srdc, opilstvím a pě-
cí, tohoto života, rada Kry-
stova ta.

* 12. Čtvrté přistí bu-
de, když den soudný přigde:
tot bude hrozný den, když
půgdu z hřebu wen, v
předěšenj vssicknj, bezbožnj
a hříšnj.

13. Nebot s Pánem půg-
dau, y Angely k saudu, kro-
zné k jeho hlasu, nebesa se
srasau, a zagrafu mnoho,
bude času toho.

14. Ten den bude vřk, den
náhlj, den brk, aenž
hříšné přikvácj, co osydlu
ptáci: ajmž zjímání budau,
v žalář věčný půgdau.

15. Protož se připrav-
me, hotově postavme, k
svatému posání: a v
etném obočování, na mo-
dlitbách trveame, tak Pá-
na čekame.

* 16. Nač Pane popřiti,
v tvé pravdě vždy býti,
ať bychom v nj bděli, po-
tom tě viděli, Pána kaska-
vého, v den příchodu tvé-
ho.

(31.)

Gřteg Gřtu Kryste, z
neboště vssoli: W-
teg z Panny čisté, náš pře-
dráhý hosti. Přissels k nám
od Otce, spasenj působce,
tobě se těšime, v tobě ve-
seljme. Wřteg Králi náš!

2. Marostřivis nás bj-
dné, zde v tomto sauzenj:
z své lásky předvnné, z bíd
vssch k vyprossenj: S
nebestým bohatstvím, přis-
sels k nám chuděckým, aby
nás daroval, sebau zboha-
cował, Wřteg Králi náš!

3. Ty Král gfa welebnj,
Syn vssemohauchho: sám
Bůh čwalitebnj, nad něj
nic vssějšho; vssak se
pro nás snjžil, a v bíd
pohřjil, učiněns podobnj,
nám

B 5

nám

nám from hřichů rovný,
Witeg Králi náš.

4. Ach což tebau hnulo,
tak pro nás by taužil? Co
t tomu přivedlo, aby hřichům
stačil? Než milost
horlivá, ta spravedlivost
tvá; chtělš gi vždy činiti,
nassim bratrem býti, Witeg
Králi náš.

5. Díct náš hřich nez-
bránil, milostivým býti:
Ortel twůg nezhágit, t nám
winným přigiti: D dítvá
milosti, proti nadálosti, gižs
od nás neodgal, ačs nás w
břdy byl dal, Witeg Krá-
li náš.

* 6. By protřhl nebesa,
tohož žádawali: K nám
dolů se nesa, ti kdož w té
daufali. By gim y nám
spomohl, wítězněs se w-
mohl: Moc wládaře smr-
ti, mocněs chtěl potřiti,
Witeg Králi náš.

7. Gižs wšsecko naplnil,
Edyžs člověk učiněn: Cožs
byl z dáwna slibil, že budeš
přijomen: Člověku pa-
blému, dáblem w hřich ga-
tému, aby geg wyprostil,
hřichů, smrti zhostil, Witeg
Králi náš.

8. Kázals zvěstowati, a
do končin země: Wšsady
prowolati znám by byl na
swětě: Křta; Kcete te tru-
chle, mé dceri Synově,
Ach, Král twůg bere se, zbo-
žji wěčně nese: Witeg Krá-
li náš.

* 9. D Dcerko Syno-
vě, ty křesťanský lide:
Genžs byla žalostná, pro-
zpěwůž wesele: Na čes-
t Krále swého, Pána milo-
stného; genž tebe narossil-
wil, na wěky vtěsil, Pán
Krystus Král náš.

10. Powstaniž ochotně, t
němu s uctiwostí: Přiginiž
geg milostně, s prawau
poddaností. Ey muž dusse
každá, gsauc we wšem po-
wolná, rečž: Nač te mně
wgiti, a wěčně spasiti:
Kryste Králi náš.

(32.)

SSS Ssticni wěrnj Křesta-
né, weselme se nyní:
Pamatugie společně, Kry-
stowo wtělenj: W němž mi-
lost swrchowaná, nám gest
vkázána, od Boha předo-
brého, laškawého Pána.

2. Kterýžto se slitowal,
nád wšsechněmi námi:
Wida

Wida ano jšy dábel, pa-
nuge nad námi: Skrz A-
dama prwnjho, w hřích sme
wvedeni, protož nowý za-
sliben Adam k spomoženi.

* 3. Což Bůh z dáwna
vložil, w své přetagné ra-
dě: To již zgerwně naplnil,
když poslal ku Panně: Ga-
bryele Angela, z nebeské wý-
sosti, aby gi wyprawował
nowiny radostj.

4. Křa; Ty gšy pože-
hnaná nade wšecky giné:
Chceť mŕiti Pán nebeský w
tobě bydlenj své: A w twém
čistém žiwotě, člowěčenstwj
wžiti, Duchem swatým pře-
divně to wšse spůsobiti.

5. Panna se podíwila té
Angelské řeči: Gaťby se stá-
ti mohly, oznámené wěcy:
Angel gi to zvěstował, že se
Bohem sianau, a že nic ne-
podobné není tomu Pánu.

6. Plod swatý w twém
žiwotě, slautit má Syn Bo-
ží: Na kterýžto Bůh Dtec,
moe a čest tu wylóž: Být
na trůnu Dawida na wěky

králowal, lidj ospravedlnů-
ge, w sobě poswěcowal.

7. Až gá (tak di) pořo-
ná, děvka Pána swého!
Staň mi se, posle wěrný,
podlé slova twého. Smed
w gegim čistém těle, ráčil se
wtěliti, ten genž smrti od-
dané, nás, měl obživiti.

8. Tu Bohu postaupilo
práwo přirozenj: Panna
Syna počala, w swém ne-
porušenj: Neb Božswiž za-
stjnilo, w němž není počát-
ku, tak Bůh wzał náše tělo,
w tom diwném pořádku.

9. Narodim zvěstová-
no, do wšech pokolenj: Že
Bůh Člowěk učiněn, pro
lidské spasenj: W swětě s
lidmi bydlege, w pokore pře-
býwal, a ztracené milosti,
nám pracně dobýwal.

* 10. Chwalmež Boha
wesele, spoku zpřiwagice: A
w swém srdcy plěsegme, čest
mu wzdawagice: Z tak we-
líkého daru, Syna wtěle-
ného: buď wěčně požehná-
no, swaté giněno geho.

2.) O Duchownim Krystowu w dušci
wěricy příchodu.

(33.)

Slyš lidšy nemůže wy-
pravit toho, gať gest wžit-
ků mnoho, z příchodu Kry-
stowa

stova prvního, w němž zde
tělesně přebýval, a lidem
spasení dobýval.

2. Dokonal ge na zemi,
zase k Otci wstoupil, wšak
zde svých neopustil, s nimi
býti vždycky zaslíbil, řka:
Nenechám vás sroťku,
přigdu k vám z nebeských
příbytků:

3. Sřze Ducha swatě-
ho, vás wšech těssitele, a
pravdy učitele, věcnosti
mau daritele, neb z mého
wezne a dá vám, takť s
Otcem y s Duchem přigdu
k vám.

4. W ten den wy to po-
znáte, že já sem w Otci
svém, a wy též we mně sa-
mém, a já w vás přibyt-
ku milostném. Až toť gest
drahá gednota, spasení přj-
tomná gístota!

5. Tak ty Pane k člově-
ku, duchovní přicházíš, s
geho srdcem se pogíš, když
pravdu w něj swatau wvo-
díš; byt měl w sobě tvé
království, járdarveť we-
čného bēdictví.

6. Kohož tak namoštěnu
geš z své dobrotivosti, přj-
nosti darů dosti, nebogit se

dábelské zlosti; hřích, svět,
wšeccko zlé přemáhá, neb
gemu twá milost spomáhá.

7. W tom své cyrkwi zde
w světě, dáváš požehnání,
sřze přisluhování, wzdělá-
vás gi w svém milování.
O blaze kdož w nj bydlejí,
věcnosti tvé nabývají.

* 8. Až wíš choti Krysto-
wa, negy opustěná, ačš
zde w světě sauzená, Bohem
samým ghy opatřená: Red-
begž na strachy žádného,
baufeg wždy w Krysta Pá-
na svého.

9. Budeš s tebou zde w
světě, bydliti milostně; po-
sluchegž ho radostně; on
tě obraňuje přemocně, nebt
králuge a panuge, nepřá-
telů své podmaňuje.

* 10. Budíť chwála na
nebi, z takové milosti, Krá-
li Pane slavnosti, potěssigž
nás swau přjtomnosti, ne-
opaušřeg nás w žarmutých,
přebýweg nile w našich
srdcích.

O Krystowu přichodu
k Smrti věřicýho.

(34.) Gato: Gehiř tuu stádku.

W Krystus Bůh y Člowěk
prawy, wůdce do ne-
beské

besté slávy, ačťoli Pán gest
důstogný, pravich Boží po-
ctěný :

2. Aťťasť na své wywo-
lené, w vzkoštěch zde posta-
wené, w bídách, nemocech,
vpěnj, až y w hodinku po-
slednj,

3. Nácj z milosti patri-
ti, duchowně k nim přichá-
jeti, byť ge wyprostil z vžko-
stj, dussi do své wzal ra-
dosti.

4. En toť gest milost we-
líká, že kagicňho člověka,
Pán y při smrti retuge, přj-
tomnost swau osvědčuje.

5. Zastawěť sám to zaslj-
bil, když k Apostolům pro-
mluvil, řka: Aťť gá k wám
zase přigdu, k sobě samému
poberu.

6. S wámi chcy w san-
zenjch býti, a do konce mi-
lowati. Neopustjím wás
shroťku, wezmu do swých
wás přjbyťku.

7. To splnil Apostolům
swým, plnj podnes wywo-
leným, že gich někdy neo-
pauští, y když ge odsud pro-
pauští.

8. A toť nám zgemně o-
swědčil, Štěpán swatý,

kdyžto spatřil, při smrti své
Krysta Pána, a nebesa ote-
wřená.

9. Nácjť pak k swým při-
cházeti, Pán Gejž Krystus
při smrti, Božským způso-
bem předivným, a wssáť
člowěku čitedlným.

10. Štědře též škz Du-
cha swého, vtěšitele prawě-
ho, radost w Duchu gich
zplozuge, w bezpečnosti po-
stawuge.

11. Y Angely k nim po-
slá, když bolest smrti ge
swjrá, dábla tak od nich za-
hánj, summau, přede wssím
žlým chránj.

12. Zvěstuge též k wtěše-
nj, pokoj dobrého swědo-
mj, škze wěrné služebnjky,
djla swého pomocnjky.

13. Žalost a bjdj přj-
tomné, způsobem tjm, dussi
wěrné, GEjž Krystus o-
sladčuje, a potom z nich
wyprossťuge.

14. En totoť gest wla-
stně přítel, Krystus Pán
drahý Spasitel, kterýž w
negwěťší vzkošti, swých cti-
telů neopauští.

15. Nacjž ó Pane GE-
jži, příteli náš negwěrněg-
ši,

fi, také y nás nawštwiti,
laffawě při naffi smrti.

16. D zajeňž dábła zlé,
ho, též wšfeliké hrůzy geho,
a škrže stráž swých Angelů,
retůž duffi wymolenau :

17. Tak Pane gakos La-
zara, neb y swatého Štěpá-
na, nawštwil, řdnž omírali,
dals gim že se k tobě brali.

18. Gakž sy ráčil wyswěd-
čiti, že s sebau své slauhy

miti, chceš, w sláwě řde
přebýwáš sám, také y nás
wytí rač tam. Jan. 17, 24.

19. Na tět srdcem zpolehá-
me, potěšenj své w tom má-
me, že gisté nás neopustíš,
w pokuži odsud propustíš.

20. A potom přigmeš do
nebe, k spatřowánj věčné
sebe. Všim to, wšakš wšse-
ho Pánem, milý Gězu
Kryste, Amen.

3.) O Příchodu Páně k poslednímu Saudu.

(35.) G. Svažimež se w tomto.

A V Ženich gde! di z ne-
be hlas, řdo maudrý
nechť pročtí : Lampu po-
prawiti má čas, řdo chce
hanby wgíti : Řdnž Pán o
půlnoce přigde, swým ra-
dost chťeže dáti, řdož blá-
žniwau Pannau bude, ten
wně žůstane státi.

2. Lampa ta gest swědo-
mj twé, w nj oleg, wjra-
w Krysta : Láffa pať s na-
děj, to dwé, dá, aby byla
gístá. Gístý oleg býti mu-
š, máli hořeti gasně : Gyc-
se plamen sám zaduř, za-
chystegž se gim časně.

3. Gestliže se zde opozdíš,
nedbage šutku ctného :

Darmo potom giněmu dž,
vděl olege swého : Neb
tam řdo má, pro sebe má,
strom nedává giněmu stro-
mu owoce, řadž dá, to což
má Pánu swému.

4. Chcešli býti z počtu
swatých, musš znamenj
miti k Říše Krystowa w
činech swých, y w řdch pla-
tnost čiti : Nic platen be-
ráneř nenj řozlu, genž ctno-
sti nedbá, nic též twrděmu
kamenj děšť plodistwosti
nedá. † Gěch. 9, 4.

5. Mámiti se nedeg swě-
tu, genž tebe k sobě wábí :
Maštam mu statečně hře-
tu, wšak ti ho nerozdlábí.
Genom nebud rozmaga-
ným,

ným, chaulostivě se mže :
 Srdcem ale rozvázaným
 žle wšse rozšlapáwage.

6. Pašliť se wdá chybiti,
 gaťž býwá y maudrému :
 Od prawdy se vchýliti, k ně-
 čemu nedobrému. Gen w
 tom nelež, a dál nelež, vpa-
 matug se zase. Pašliť wle-
 zeš, dlouho newěš, w témž
 hned dobud se čase.

7. Obrat se k Bohu ry-
 chle zas, sud, žeť orlog wy-
 bigi, dnes dokud slowe
 gestě čas, ten kterž prud-
 ce miji. Když pak přegde,
 newrátí se, daremně se o-
 hlédáš, k pokání giného wj-
 ce na wěky newhlédáš.

(30.) Gal. Ebrámowé Duchu.

Sž nastává ten čas
 práwě, w který Syn
 Boží přigde : A wšsecky w
 mnohé své sláwě, sauditi
 patrně wygde. Tuť se sinjch
 gisté prně wzdálj, když wšse-
 cko oheň zapálj, gaťž swatý
 Pawel prawj.

2. Slyšáno bude trau-
 benj, na každé swěta straně :
 Potom hned bude wzkrisse-
 nj, mrtwých, rozřazem Pá-
 ně. Kteržž pak žiji žusta-

nau, ti místo smrti dosta-
 nau, diwneho proměnění.

3. Kniha Božské wědo-
 mosti, čtena bude, w níž
 psáno : Co kdy w swěte by-
 lo žlosti, od bezbožných pá-
 cháno : Z níž gistotně každý
 člověk, co činil po wšsecken
 swug wěš, žwi dobře a v-
 slyšji.

4. Běda tomu bude, kte-
 rý, nedbal na wůli Boží :
 Dychtě podlé své newěry,
 po rozkosech a zboží : W
 prawdě, ten tu žle ostogi,
 saudce ničimž newtogi, s
 dáblem do pekla mušj.

5. O GEžišji, když chwi-
 le ta, nastane, pro twé rá-
 ny : Degž abych w knize
 žiwota, byl y gá znamena-
 ny. Gaťž pak tomu sylně
 wěřim, neb žes přemohl
 dábla, to wjm, a dlouhý
 mé poplatil.

6. Protož bud sám zá-
 stupce můg, když ráciš se
 zgerviti : A že gsem z wy-
 wolených twug, rač wúbec
 prohláštj. Abych s wěr-
 nými Křestany, spatřil ty
 nebeské stany, kteréz sy nám
 připravil.

7. Problémáš Pane
 GEžišji,

Očisti, k tomu dni saudu
tvého : Zestnosť nastáva
tvé čisti, pro rozvodnění
žlého. Přigdiž, přigdiž,
Pane prudee, buď náš mi-
lostivý saudee, a zbav náš
všech bíd, Amen.

(37.)

Připněte! Hlas k nám
svůg množí, strážnj
na své vysoké věži, proenť,
ó Geruzaléme : Gijž hodi-
na gest půlnoční, všim
hrdlem volajj rždy všy-
chni, kdej gste, ó Panenky
maudré. Vstaňte gjž je-
nich gde : Vezměte lampy
své, Halleluja ; Připra-
te se, k swadbě věčné, mu-
syteš gemu w širje giti.

2. Syon slyší ten strá-
žnýh hlas, sedce w nj ská-
če, a má svůj kvas, po-
stává a w širje vychází :
Přítel gegi gde z wšosti,
slavný, mocný, pravdau,
milostj, světlo gj, a hvě-
zda vychází. Nu přigď mi-
lé zboží, Kryste Synu Bo-
ží, Hosianna, Ah gšineť
čistýj odsud giti, a w nebi
s tebau bydleťi.

3. Vzdána buď tobě čest,
dijš, lidu y Angelů gazyk,

s zvukem všech haršy
cymbálů : Z dvoanáci pe-
rel gsau brány, w tom mě-
stě máme y ny stany, při-
tobě, s množstwjn Ange-
lů. Olo newjdało, vcho
neslychalo, té radosti, ay
mámeť w nj své kočánj,
na věky w sladkém plésánj.

(38.)

Připněte! Hlas k nám
mauceni, w nichž se
svět přiblížil k svému do-
konání : Ateržj gačo krá-
sná winnice, dáwal Pánu
svému přechutné owoce :
Ale po winobránj, má du-
še přišla na nj, broznu ža-
dage dozralého, a vsal vj-
ko se nynj doptati ho !

2. Což gest bylo wjna
dobrého, shromáždugeť se
gjž všeko w sudy gehu :
Přestřižen život spravedli-
vých, pomijit spolu památ-
ka dobrotivých ; Chlíst se
všudy k žlému, nespomáží
pobožnému, spravedlnost
geho, s newinností, nenjť
saudu zdravého ni milosti.

3. Mocná dřjwj, krásnj
cedrowé, genž byli podle
wod štipeni stromowé :
Skloňujť se wětry slnň-
mi,

mi, vstoupugje to stranu ce-
stami mylnými: Podgala
srdce žádost, odgala mysl
přímou, z toho neminných
bédování, nenj ani bližnj-
ho šanování.

4. Pakli se kde gestě wy-
šfytne, gafo mezy trnjm
čwíteš pomýšwétne: Ten
genž Boha swého bázeň
má, a což na něm, neprá-
wosti mjsa nedá: Smed
bude w nelibosti, tēm, v nichž
byl w milosti, gafo z plo-
tu trn počne bůsti, tudijž
bude osočen před wrochností.

5. Protož každý srdce při-
měho, přemrácenost genž sy
poznal swěta zlého: Gať
giž w tyto poslednj časy,
welni silně dábel w lidech
lásku háš: Sšetě se hluku
swětského, w němž přitele
wěrného welni gest nesna-
dno nagiti, gehožby w po-
třebě své mohl vžiti.

6. Ano přátelé přiroze-
ni, Dtec Synu, a Syn
Dtcy gsau neměrnj: Wy-
dát bližnj na smrt bližnjho,
oslepen gsa zlostj, trápj ne-
winného: Aty komuž gest
wěřiti, w kom naděgi sfozi-
ti? marněť gest w člověku

daufánj, nebť nenj dostateč-
nj k spomáhánj.

* 7. Nenj tedy w swětě
lepšího, než Hospodina
ochráney mjsi swého: A
gemu se oddatj cele, spo-
lehnauti na tu perwnau šká-
lu směle: Oni w sebe dau-
fagich, a při sobě stogich,
po své vztké cestě powede, a
za ně Při začatau sám wy-
wede.

8. A z toho my genž Bo-
hu swému, gsau oddáni,
zůstáváme w geho stowu:
Wěře se býti Božj šymě,
rcemež wssicnj, wkrutná ne-
přitelkyně: Dcehtěgž se we-
seliti, a z nassich bjd těšiti:
nebť my daufáme w Pána
swého, žeť nám brzo spo-
může ráme geho.

9. Dnyť neseme geho
kážej, při něm wssať stogi-
me, magic geho bázeň: Ge-
mut sme samému zbřessili,
proti tobě sme ničmj ne-
prowinili: Protož geho
trestánj, otcowského káránj,
nestroajme se pobjhati, ale
wždy se k swým winám při-
znáwati.

10. Když pak geho kážej
pomine, tuť také y zarmau-
ceni

cenj nasse mine: Nebo ten genj nás nynj tresce, by chom se wždy tak rmautili tomu nechce: Budemeť po-
tessi, i žamutkli wypross-
tění, a ty budeš hleděti na
to, zahanbena gsauc slyděti
se za to.

11. Nebť wíme že přig-
de tudij čas, w němžto Bůh
ze wssch wzkosij wytrhne
nás: Tebet pať za twé ne-
prawosti čekagi pekelné pře-
hrozně propasti: Počneť se
zde trápenj, neb Boží na-
wssiwjenj, i tobě se blíž-
den ode dne, toť twé dwo-
ge setrenj welmi bjdné.

* 12. O pospěšij nás
Pane i tomu, at nepřátelě
newezmau twého domu:
Nebť giž wůkol ždi pod-
wracugi přibytij twé sobě
pyšně osobugi: Degj re-
tuň lidu swému, at dědi-
ctwí ginému, nepřigde w
laupež, roztrhánj, kterěž
tobě Dtec dať i zachowánj.

13. O wšazij swau moc
králowstwu podmaň pod se
wsseliku moc nepřátelstwu:
At se wšasnau protivnjem,
lidu zemleného liti záhu-
bnj: Mýt se tomu tessi-

me, neb gaskau máš moc
wíme, o degj nám gi nynj
vžiti, a potom wěčně s te-
bau w nebi býti.

(39.)

Slyštež i wčenj Božjho,
o znamenjch dne sau-
dného, kteráž se giž naplni-
la, nepravost se rozwodni-
la, blížě znamenj gest dne
saudného. Matth. 24.

2. Evangelium kázáno
gest giž národům hlásáno,
swět nedba na to zhoľa nic,
horšij gest gestě mnohem
wje, blížě znamenj gest dne
saudného.

3. Pořog, pořog gest řj-
kagi, w swobodu se wyda-
wagi, hřichy, wsschky ne-
prawosti, pášij podle swé
libosti, blížě znamenj 2c.

4. W sakomstwi se wy-
dávagi, a lichwé auroť řj-
kagi, proti Boží zapowědi
o čemž wssychni dobře wědj,
blížě znamenj 2c.

5. Co se w swětě žěho
děge, mnohý se tomu gen-
směge, byť toliko sám měl
dosti, gině laupj bez litošti,
blížě znamenj 2c.

6. Pán Bůh gest tůze
přikázal, i milowánj náš
zarwá-

zamázal, swět pať giž nedbá nuti k žěmu, blizké zname-
nic toho, trápj, nuzj kdo ni gest dne saudného.

můj toho, blizké znamenj 11. Wsecko stwoření s
gest dne saudného. bolessi, ká nad takowau

7. Množj gsau žiwi w marnosti, žádá k toho giž
hognosti, promodj hrjssné wygiti, swětu wice nesslerau-
libosti, na lidské těžké robo- žiti, blizké znamenj 12.

ty, gich mozoly, bidy, pso- 12. Slunce, mēšc se
ty, blizké znamenj 12. zatmívá, černé a křowavé

8. Gakoby Boha neby- bhwá, pro lidské nesslerau-
lo, wsecko se giž přewráti- tnosti, ostrědčuge se Bůh
lo, křowj, gedj, pigj, hra- dosti, blizké znamenj 12.

gi, k Pána Boha žerty ma- 13. Dječec swět wžiti to-
gi, blizké znamenj 12. ho, co mu Bůh činj dobrého,

9. Pychu náramnu pro- předce kratochwili směšně,
wodj, w ohavném oděwu za Bohatecm chwátá spě-
chodj, hanebné wěch So- ssně, blizké znamenj 12.

domské, pássj poblé libosti 14. Protož přigd Pane
swé, blizké znamenj 12. Gžissi, s hůry s swau ne-

10. Wsecken Swět ho- bestau řissi, slyš swých
čj we zlosti, pln weliké ne- pláč, křik, a stonánj, wčti
prawosti, kde gen můj ge- swěta dořonánj, o nemessleg
den druhému, da přjcinu, děl Králi nebesť!

II. Pisně Wanočnj.

O Narozenj Krysta Pana.

(40.)

Antyffony Wanočnj.

Kryšus Syn Wdji,
Mesšjás ždawa za-
libenj Pán, dnes
Narobil se nám: (ten nepř-
moženj Pán, wstal k mrtwých
k slawě nám:) Wdij k toho

chwála Pánu Bohu nassemu,
slawme; wssyckni tento den k
eti gemu.

Wdtež wssickni, klaněme
se swěmu Pánu: Wselme
se Bohu Epashteli nám naz-
rozenému: (k mrtwých wsta-
lemu:) Předgđemež, s chwá-
Pami

lami swatau Zwāt geho, z srdce
wleebmež ho, w písni a w žal-
mich, přelégme genu, tomuž
dce od wěrných swých.

2. Nebo oně gest Bůh, pře-
welmi weliký Pán, nade wssecky
Bohy wyšši, a neydušnogněšši
Král: W gehož rukau, gšau
wssecky konciny země, a wssech
hor wysostli, w geho mocy gšau,
on ge zdržuge prawich swau
Božkau.

3. Gehož gest moře, neb ge
on sám učinil, nebe y zemi ru-
kau swau Božkau přediwně stwo-
řil: Podte, padněm, a klaně-
me se před Pánem, tjm, kterýž
stworil nás, oně gest Pán Bůh
nás, a my gšme lid y owce pa-
stwy geho.

4. Protož dnes wšickni, kdož
yšši hlas geho, nezatwřž-
tež mjce proti němu srdce swé-
ho, gaž Dtcowé na paušsti ně-
kdy činili, Pána pokauššeli:
Zkušiliť sa u mne, a widěli mno-
hé skutky mé diwné.

5. Etyřdeceť let hněwal sem
se na národ ten, y čekl sem,
wždycky tito blaudj žpurným
swým srdcem: A oni pak, cest
mých sa u znáti nechťeli / k roz-
hněwání mne přiwedli, gimž
zapřisáhl sem, že ti nebudau w
odpočinutí mým.

6. My Křestiané hledmež
Boha nehněwati, šlyšic to,
služme, a suážme se geg wěrné
chwáliti: Klauc, buď chwála
Dtcy, takě geho Synu, y Du-
chu swatému, gednomu Bohu,

buď od wssech wjdáwana s r-
dosti mnohau!

B Odečtáme; wšickni spo-
lu Pánu Bohu našemu, kte-
rý se narodil, nás wyswobodil,
z mocy šabelské, od smrti wěš-
čné: Šluffi genu s Angel-
skawně žijwati, buď Bohu chwa-
la na wysosiech.

(41.) Kryse Wanočni.

D Spodine, studnice dobro-
ty, Dče nerozený, od
tebe wssecko dobré pochází, smi-
lůž se nad námi.

2. Hospodine, Bože wssema-
haucy, genžs nám dal i swé mo-
cy, Syna swého gednorozeného,
smilůž se nad námi.

3. Hospodine, genžs zemi y
nebe, stworiť sám od sebe, mi-
losti žádáme wždy od tebe, smi-
lůž se nad námi.

K Ryste gediny, z Boha Dče
žplozený, gehož z Panny
narozeného, swětu přediwného,
swatj žwěštowali Prorocy, smi-
lůž se nad námi.

5. Kyste, přecisť Panny
Synu gediny, welmis žádan od
Králů mnohých, od Proroků
wěrných, aby s žšaučil, a ge wy-
šaučil, smilůž se nad námi.

6. Kyste, nebeské swětko
také y zemské, genž sy pro nás
žšaučil z wysosti, a trpěls bo-
lesti, na swém těle, y vmřels
za nás / smilůž se nad námi.

S Spodine, ohni nebeský,
srdce nasse k tobě žažji, by-
hom

Hom spolu hodaň, wołati mo-
hli wždych k tobě, smilůg se
nad námi.

8. Hospodine, vtěšiteli, Pa-
ne milý Duchu swatý, ty dāwās
swě darů, wšsem twým wěrným
genž tebe žádaj, smilůg se nad
námi.

9. Hospodine, dítuā milosti,
gij přemáhās nasse kosti, w
nij māmē naděgi, že odpustīs
co sme prowinnili, smilůg se
nad námi.

(42.) Et in terra.

Gako: Pochwálen buď GEZU.
Sáwa buď Bohu na nebi,
a pokog lidu na zemi, do-
brau wůli magicymu, Pána
Boha chwáljeymu, Alleluja.

2. Chwáljme my tě mocného,
dobrořečjme maudrého, klanj-
se samému tobě, slawjme we-
lebného tě, Alleluja.

3. Dítu činěnjt wzdāwáme,
pro welikau slāwu Pane, dū-
stogný Králi nebeský, Bože Ot-
ce wšemohaučy, Alleluja.

4. D Synu gednorozený,
GEZU Kryste narozenj, i Ma-
rye přecitě Panny, gatk gest
oznámil Duch swatý, Alleluja.

5. D Pane Verātku Boží,
Synu Boha Otce milý, kterýž
hřichy swěta snjmās, smilůg se
sam ty Pane náš, Alleluja.

6. Kterýž snjmās hřichy swě-
ta, buď milostiw po wšse lěta,
a wšlys modlitbu našj, nebs-
hoden chwálj neymyšši, Allel.

7. Genž gsy na prawicy Ot-

ce, gsa tam náš gisy přjmlu-
ce, rač se smilowat nad námi,
a zāstāweg wždych s námi, All.

8. Nebo ty gsy sám ten swa-
tý, ty gsy sám Pán dobrý, sla-
wůy, ty gsy nade wšse neymyš-
ši, GEZU Kryste neymocněšši,
Alleluja.

9. S Duchem swatým w tě
slawnosti, Boha Otce na wš-
losti, degž at se těž tam dostā-
nem, rcemež spolu wšickni A-
men, Alleluja.

(43.) Credo Wanočnj.

Wěříme srdečně, w gedině-
ho Boha, toho kterýž
wěčně, žiw gest, wšsecko moha;
W Otce nebeského, Stworitele
nebe, y země, y wšseho.

2. Wěříme těž w geho, Sy-
na gediného, Pána GEZU Kry-
sta, gehož Panna čistā, bez hřj-
chů počala, neb Duchu swateho,
moc to w ni konala.

3. Narodil se syce, we mno-
hě chudobě, wšsak měl na tisy-
ce, pokladů při sobě, zāsluh a
milostj, gimiz nám pomáhā, k
žboží na wšlosti.

4. Po swém narozenj, hned
bjdām přiwylal, s matkau do
Egypta, maličký wtikal: Po-
tom vmřel za nás, nad peklem
swjtzjw, třetjho dne wstal zas.

5. A když náš wykaupil, i
wěčněho wězenj, na nebesa wšlau-
pil, přigaw oslawenj, na Pra-
wicy Otce / odtud má přigsti,
aby byl wšsech saudec.

6. Wěljme s radostj, y w
Ducha swatého, w této smrti-
dlnosti, těšitele ctneho : kterýž
Chřem swatau, swatých obco-
wánj, spravuge a chránj.

7. Též wěljme cele, že pro
narodeni, Křyska Epasotele, dá
nám Bůh spasenj, hříchů odpu-
stění, těl z mrtvých wzkříšení,
wěčné oslawenj.

8. Amen přiwagje, potěšme
smě srdce, že po bjdě této, bu-
de wěčné léto : Přijď Pane
Gěšši, a připog nás bjdě, k
swé nebeské říši.

3 Kap. I. Jana Ewangelij.
(44.) Gal. Wěrnj Pane Služeb.

Nech kdož muž rod před-
wěného, wstihnaut
Syna Božjho? Mlke ga-
žně, řeči nestáwá, žal ro-
zumu na tagnosti té w so-
bě nemá gasnosti, y wtip
měkčj, y slabá hlawa.

2. Sám nám praw ty
Pane Křyste, Šymě Ma-
rye přecístě, napsati cos ká-
žal swatému, o hlubokém
tom tagemstwj, w němž se
welebnost Božská stkwj, Ja-
nowi miláčkowi swému.

3. Na počátku Slovo by-
lo, časj wsecky předchodi-
lo, wsecky hodiny, dny y
roky. (Neb před počátkem
ničeho, from wěčnosti není

giného : nic, a nic než nesčí-
slné wěny.)

4. To Slovo y Boha
bylo, z něho wěčné se rodi-
lo, Bůh z Boha, blest z
wěčné swětlosti. Neb Slo-
wo to bylo samo, Bůh,
(gažž žřetedlně napsáno,) Bůh y Boha w wěčné wě-
čnosti.

5. Skrz to wsecky Slo-
wo wěny Božskau gsau stwo-
řeny močj. Bez něho nic
wčiněno není : Cožkoli kde
wčiněno, w nebi w zemi po-
starweno, y z newiditedlných
Stworěnj. Kol. I, 16.

6. W témž též tam Slo-
wu život byl, neb geg Bůh
z sebe w něho líl, Studni-
ce wěného života, wěčný
z sebe legje pramen, (wěčný
Oheň wěný Plamen,) tak
se mnozje wěčná dobrota.

7. Těž život swětlo gest
lidj, neb w gich myšli wssu-
dy switj, ačkoli ho tmy ne-
obsáhly, swětla Rozumu
nessetěje, rozličně při wěcech
blaudje podmodu kbyž sspa-
tně se stráhly.

8. On wssak předce wsse-
ckj lidj, což gich kde na swět
se rodj, oswěcuge, swětla
prawě,

pravého, sám image vssecky za milost, bráti že můžem z
vlastnosti, dosti pro vsse- něho vssecknj. Zákon sře-
cky gasnosti; osvěcuge z nich Mrogžisse dán, pravdu a
vsselikého. milost Krystus sám, z hůry

9. Tak že když v blud v přinešl. Přesegte věrní.

bhagi, žádně wmyšluty, 14. Žádnýj gest Boha
nemagi: Gaž y při něm newiděl, krom kdož w lu-
zblaudili sfkodně, že kdy se nu Otce seděl, Otce wěčné-
w swětě spatřit dal žádně ho ho gediny Syn: Od něho
w swětě nepoznal, k twor- gsa na swět poslán, wšedka
cy magje tak se nehodně. wěčná togemstwi nám, wy-

10. V mládní ho nepřipravil, sám chválný hodný
gali, jim pro nevěstnost gmin.

pohrdali, než jase, kdož w-
tali wděčně, k nám z nebe
hostě, milými, dal moc gim-
Synn Božími, slauti y bý-
ti, jde y twěčně.

II. Děm genž w gměno křowj winy nášse jmyto, Ot-
geho wěřj, w swěm těle a cych starwjš nās zase čisté.

v křeví neležej, též v lidem
 křoví negsauce: Než z Bo-
 ha z novu se rodje, vůle
 geho cestau chodje, etnau
 při tom v práci medauce.

12. Tot Slovo stalo se de hodina, ať na věky nag-
tělém, (Bůh lid svým sřez demě tebe! Amen.

to přítelem) bydlejte tu s
námi v nízkosti. Slávu
sice viděti geho, bylo, gať
Syna Božího, pravdy
plného a milosti.

13. Neb Božských v něm ho narození, genž gest věr-
darů plnost, působí, milost svých vtěšení.

Ε 4

3. 2317

3. Wjdastli kdo, neb slyš, drosti k nám weliká, genžs chasli od wěčnosti, aby Bůh sem přišla pro člověka! zstaupil z wýsosti?

4. Immanuel, s námi chodem swým k nám po Bůh chřel zde bydliti, s lid- skaužil, kdyžs se tak pro nás mi w těle stánek mjeti. ponížil.

5. Izaiáš Prorok to náš předzvěstowal, o něm z dá- cem, Duchem buď čest dá- wna prorokowal, na, zde y na wěky zpjwána.

6. Swědče práwě, že se (46.) G. Pochwálen buď Gesu. k sláwě narodj nám, Bůh Chwála Bohu na wý- wěčný a nebeský Pán, sosti, že nám dal Sy-

7. W člověčenstwj, z na z milosti, a geg na tento čeledenstwj Dáwidowa: s swět poslal, aby nám život nimž nám přišla radost no- wěčný dal, Kyrne eleyson.

8. W spasenij, wykaupe- 2. Chwála buď Krystu GEjissi, wzdávana z sly negwýšši, že wzal naše wkrutného, přirozenj, a wykaupil z ja-

9. Swětlem Božim, tracenj, Kyrne eleyson. swým wčenjm oswojil nás, 3. Chwála buď Duchu swatému, wtěšiteli wěrné- temnost bludů zahnal od mu, že Marygi dal počiti,

* 10. Cy nuž wssicknj Krysta Pána poroditi, Ky- sedcem wděčni, z té milosti, rne eleyson. pochwalnej Boha s wrau- cnosti.

11. Zwučným hlasem 4. Chwála buď swaté Trogicj, genž nám ráčila pomocy, a wytrhla z zatra- tjmto časem zpjwagje, to- ceni, a přiwedla nás k spa- ho na něm žádagje, senj, Kyrne eleyson.

12. A bychom giž w ge- 5. Prošhane tě, ó Bože ho trwagje wěčnosti, po- náš! pomoz nám mocné tom sli s nim do radosti. každý čas, w GEjisse Kry-

* 13. D. milosti a ště- sta wěčiti, a potom k ně- mu

mu přigiti, Kyrye elej
son, Amen.

(47.) G. Pochwalen buď Gezu.

Shwála tobě Pane Kry-
ste, Šhmě Panny pře-
čisté, žes na swět ráčil při-
giti, hadomu hlavu potřj-
ti, Hallelujah.

2. Syn Boží gednoro-
zený, gsa z ženy učiněný,
dlé Trojice swaté rady, ne-
se nám wěčné poklady, Hall.

3. Sedjch na Dtee trů-
nu, ležj w Materiském lů-
nu, slovo sřz něj wšse stwo-
řeno, samo tělem učiněno,
Hallelujah.

4. Slunce nebeské gasno-
sti, w lidské wšsko temno-
sti: A tmy neobsáhly ge-
ho, obsahá srdce wěrného,
Hallelujah.

5. Pán držitel swěta wšse-
ho, neměl tu mjsřka swěho:
By nás bjdné zemské ma-
ny, w nebi učinil měšťany,
Hallelujah.

6. Wzbohatšj dědic w
nebi, nauzy trpěl na zemi:
Abj násse dluhy zplatil, se-
bau nás w nebi zbohatil,
Hallelujah.

7. Summau: wšse násse
na se wzal, aby nám swé

wšsecko dal: A tomuž gen-
wřny potřebj, giž sme Bo-
ží, giž sme w nebi, Hallel.

8. Tak dobře wšsecko
zpraweno, na wěky opatře-
no, z toho se wěrnj radugi,
chwálu Bohu prozpěwugi,
Hallelujah.

(48.)

Shwalměj Boha Dtee
wšsemohaucšho, z na-
rozenj Syna geho, a Spa-
sytel nasseho.

2. Gehož narozenj pře-
welmi diwné, podle Bož-
stwj nemyšluné, ošwěd-
čuje písmo swaté,

3. Křa: Kdo může wy-
prawiti rod geho? nenj z
Angelů žádného, owšsem z
lidj tak maudrého.

4. Od wěčnosti Syn Bo-
ží w Dtee byl, přediwně
geg Dtec zplodil, prwé než
y Abraham byl.

5. A němuž Dtec řekl:
Ty sy Syn můj milý! A y
gá dnes zplodil sem tebe,
žaljbilost mi se w tobě.

6. Sřz něj Dtec wšse-
ckj wěcy učinil, řdyž nebe
y zemi stwořil, základy swě-
ta položil.

7. Bydljť ne gafo men-

E 5

ffi

si v věššho, ale rovný v
rovného, také mocný v mo-
cného.

8. Rozdíl w osobách, a
le w bytu rovnost, wira či-
nj dostatečnost, w čemž ne-
můž hloupá rozumnost.

* 9. Znamenegmež dru-
hé Boží rození, podle geho
člowěčenstwj, gaž nám o
tom písmo gíší.

10. Když přišel čas wě-
ku negposledněgší, Bůh
Otec náš negmílegší, wi-
da lid smůg negbjdněgší,

11. Poslal na swět Syn
na sobě rovného, Angelům
welmi divného, a lidem
milostiwého :

12. Genž se wtělil w ži-
wotě čisté Panny, narodil
se bez posšworny, aby taž
šťal lidské winy.

13. Přewelíky Pán wi-
bjn gest malíčky, od Mat-
ky wložen w gestíčky, a ob-
winutý w pléncíčky.

14. Nemluwníátko wsse-
čky mluwiti wěj, neb geho
hlas wšudy zwuči, a dá-
blowé se gím muči.

15. Zná Wůl a Dsel
swého Hospodáře, mnozý

čtuc písma Žaltáře, ne-
znali swéta Wládaře.

16. Lidé kterjž w stín
smrti seděli, z temnosti swé-
tlo widěli, radost přeweli-
kau měli.

17. Angel o přílnocy zwě-
stowal práwě, zaskwěro se
w gasné postawě, pasšřum
wesele práwě :

18. Ty, gá wám zwěstu-
gi razomau powěst, že
Spasitel narozen gest, Bo-
hu buď chwála také čest.

19. W Betlémě nemlu-
wníátko naleznete, w plén-
ky chudé obwinuté, w ge-
stíčkách ge whlédnere.

20. A hned rytjřstwo ne-
bessé psjwalo, a sláwu Bo-
hu wzdawalo, pokos lidem
zwěstowalo.

21. Pasšři do Betléma
hned běželi, a to wsse w
šťutku widěli, což od Ange-
la slyšeli.

22. Zwězda gasná wy-
šla též na znamenj, switila
nad přirození, oznamujíc
narození,

23. Krysa, Krále z dá-
wna zaslíbeného, Proroky
prohlášeného, Boha k li-
dem sšloněného :

24. Ktež

24. Kteraužto mudrcy
na východu slunce, s podi-
venjm spatřugice, geli Krá-
le hledagice :

25. Zlato, mirru, a ka-
didlo dávali, klanějíc se
mu padali, ginau cestau
přec se brali.

26. Wzdegmež y my na-
rozenému Pánu, čest, slau-
žíc genu samému, na věky
požehnanému.

* 27. Znamenegmež tře-
tí Boží rození, kterýmž své
rodí k spasení, z Krystowa
žde zaslaužení,

28. Skrze obnovení Du-
cha swatého, od Otce zaslíbe-
ného, žán davek milosti ge-
ho.

29. Tent ge wšecky skrze
wjru zplojuge, dítě Božích
posvěcuge, slowem y křtem
wgistuge.

* 30. O Pane, degž ty
nám své požehnání, w tom
svém duchowním rození,
y wjře twého věení :

31. Tak abychem gsauc
z nowu narození, twá přiká-
zaní plnili, potom s tebau
věčně byti.

(49.) G. Z wysosti nebeske gdu.

S Hwalnež Spasitele

svého, genž od Otce nebe-
ského, z milosti nám na svět
poslán, byt byl náš milo-
slivý Pán.

2. W světě pro nás se
ponížil, welice pracemi sij-
žil : počaw hned od ngro-
zení, až do trpkého skončení.

3. Angel z nebeského zbo-
ru, hlubokau geho pokoru,
pastýřím bdějm zvěsto-
wal, k geho geslem wkažo-
wal.

4. Wyssným Bůh pohr-
dává, pokorným swau mi-
lost dáwa : na pastýřích to
shledáno, k naučení pak nám
zapsáno.

5. Tiť s milosti geg wi-
děli, nebo žiwau wjru mě-
li, welebice Boha swého,
z narození Syna geho.

6. Mnohým lidem sau
prawen, radostné od nich
nowiny, Spasitel že se na-
rodil, tak gaž gim byl An-
gel zgewil.

* 7. Čehož swatj Proro-
kowé, y také slawnj Králo-
wé, welmi žádali dočtati,
slyšeti y spatřowati :

8. Zoho gim wšak není
dáno, ale giným docho-
wáno, ač y světa ponjže-
ným,

ným, wšak pro Krysta pře-
blazeným.

9. A tať pastýři dočkali,
tě widěti wěčný Králi, byt
byli prawj swědkové, gať
Prorocy gich předkové :

10. Giž přišlého zvěstu-
gice, a lidem k wěře slauží-
ce, že slibů giž naplněni sta-
lo se w twém narození.

* 11. Kryste rač nám v-
běliti, kdož tě žádáme widě-
ti, bychom wšru žiwau mě-
li, zrakem tjm na tě hleděti.

12. O narozený GEJŠI,
Pane náš Králi negwysšji,
degi nám pro své narození,
míti wěčné wtěšeni.

(50.) G. Krystas Gejš Nazar.

Shwalměj wšicknj spa-
sytele, žiwagje gemu
wesele, i přediwného naro-
zení, w němž wěrným wtě-
šení.

2. Neb kterjž nebesa
stworil, žwoliv Pannu w-
ni se složil, i ni wzaw náše
přirození, bez Panenstwj
žrussenj.

3. Gať wtělen byw Pán,
Angelstj, Syn Boží a Krá-
li, přítomným hned w tu
nebesť, chtěl padlému k spo-
možení, přihodně wzjít o-
běni.

4. Chwile té diwná pro-
měna, noc co den gest wci-
něna, radost přeweliká w
nebi, i geho rodu na zemi.

5. Angelé přišli i wšso-
sti, plésali welkau radostj,
wesele gemu žiwali, Bohu
chwálu wzdawali.

* 6. Gsauc při tom pať
pastýřové, slyšeli žiwání
nowé, chwála na wšosiedy
Bohu, na zemi poťog lidu.

7. Při nichž se Angel po-
stawil, a blesť Božjž ge-
obkljčil, gimž oni byli žstra-
šeni, potom obweseleli :

8. Nebogtež se pastýřo-
wé, k wám nesu poselstwj
nowé, žwěstugi radost wel-
kau, genž bude wšsemu lidu :

9. Dnes narozen wšku-
pitel, žádaný swěta Spasy-
tel. Dítě krásné naleznete,
w Betlémě malém městě.

10. Pastýři šedše s ra-
dostj, našli dar Boží mi-
losti, Syna Krále nebesť-
ho, s Marygi matkau geho.

11. Dit poslowé wěrnj
byli, čehož došli, to swědči-
li, přítomným hned w tu
hodinu, o tom předrahém
Synu.

12. Welmi se t r u di-
wili,

milí, řdyž to bedlivě saudi-
li, gať radost weliká w ne-
bi, z tať chudého na zemi.

* 13. Takť se Bohu za-
libilo, byt drahé Spasenj
bylo, w nizkosti weliké w
swětě, v mnohých y w po-
tupě.

14. Wsať řdo gen ř ně-
mu chwátagi, stáwu Boží
přigimagi, Angelé se z nich
radugi, řdyž w tom wěrně
pracuji.

* 15. Kryste pro twé na-
rozenj, degž v wjře posyl-
něnj, w poslussenstwí twém
wždy státi, w tom do konce
setrwati.

16. Bychom z tebe se tě-
šice, naděgi žiwau magice,
w twém zde rostli požehná-
nj, přišli y w kralowánj.

(51.)

Sčas radosti, weselosti,
swětu nastal nynj :
Neb Bůh wěčný, nekonečný,
narodil se z Panny : W
městěčku Betlémě, w gestli-
kách na slámě, lež malý
pacholátko na zymě ;:

2. Do gsme wšychni, li-
dé hříšnji, radostně čekali :
Co Angelé, dnes wesele,
nám gsau zvěstowali : A

protož plěsegme, wšychni se
radugme, pacholátku, ne-
mluwňátku, zpjwegme ;:

3. Spasiteli, křtjtku mi-
lých, Pane náš GEjissi : Z
čisté Panny narozený, po-
klad nendražšji : Králi náš,
Pane náš, škoň se ř nám,
gaťo Pán, deg milosti, twé
radosti, dogjť nám ;:

(52.)

Sěkugmež Krystu GE-
jissi, s wděčnostj našj
negwýššji, že swým rozenjím,
y vmučenjím, nás gž wy-
prostil z dábelšké mocy :

Zpjwegmež genu nábožně,
a chwalme geg wždy srdečně,
z milosrdenstwí, y wčasten-
stwí, kterěj wšázal w swém
narozenj : Gehož šlussj
chwaliti s Angelj hodně,
řkauc : Chwála na wšso-
stech Bohu.

2. Neb gsa Bůh prawý
gediný, Otce Syn gedno-
rozený, před tjmto swětem,
y geho křwětem, zgewen gest
předimný wěčným rodem.

3. Neb sřz něho swět v-
činěn, y sám člověk tať
stworěn, gehož zprawuge,
w bytu chowage, w mocy
swé nebe y zemi mage.

4. Ge-

4. Gemuž Angelstj du-
chorwé, y nebestj zástupowé,
wstawičnjmi wždycky chwa-
lami, přistogje k službě wjá-
cné, geg slawj.

5. Až teni pro naše spa-
senj, zstaupim, podnikl ro-
zenj, z matky předivné,
Panny wždy čisté, a gsa
Bůh, wzał přirozenj lidské.

6. Než wdatný wzał odě-
nj, w Panně, sřerze své wte-
lenj, aby bogowal, y rytě-
rowal, ten genj z nebe cestu
k běhu začal :

7. Čtě bychom y my pro-
zeni, sřerze něg byli spaseni,
s smrti bogowal, křem wy-
ceřowal, nám nowého rodu
zastuhowal.

8. W nebe se zase wra-
cuge, twáři Boží wklazuje,
což byl zaslíbil, wěrně na-
plnil, Ducha swého dary
na nás wysíl :

9. Dar wjry, lásky, na-
děje, odkudž nowé rozenj
gde, w dušši wčastně, k ně-
muž služebně, slowem,
swátostmi se přisluhuge.

* 10. Z toho my chwá-
lu wzdáwegme, Dce nebe-
ského ctěme, wždy děkuj-
se, z milosřensťw, že Sy-

na nám dal tať w wčasten-
stwj.

11. Wzdegmež y Synu
milému, y také Duchu swa-
tému, ó gedinému, Bohu
prawému, w podstatě Boží
stwj wždycky rovnému :
Bohat slusj chwáliti, s An-
gely hodně, rkauc : Chwá-
la na wysostech Bohu.

(53.)

Z té milé, této chwile,
narodilo se nám cele :
Z čehož Rágsťh, křur An-
gelsťh, zpíwá gemu chwálu
wždycky : Sláva Bohu
neywysřšimu, pokoj buď
lidu wěrnému, a dobra wů-
le každému.

2. Čim gest bylo, tim jů-
stalo, to dítě slowo Dcewo :
Čim nebylo, tim se stalo,
by tať na wěky trwalo :
Takže giž w gedné osobě,
Bůh gest a člověk to obě,
naš Spasitel w gedné době.

3. Powož tedh, člověk
každý, tagemstwj té diwne
rady : Angelstj rád, splnůg
přiklad, chwálu Pánu swé-
mu nawrať : Pane Králi
Křyste slawný, genj gsy
Bůh a člověk prawý, buď
na wěky požehnany, Amen.

(54.) Dž

(54.)

Ižte se nám narodilo,
w měsěčku Betlémě to
plésání způsobilo, we wšem
Duchownjm Geruzalémě.

2. W geslech leží pro nás
mile, gehož dostatečná, moc
Králowská, nemá cyle, Hal-
lelujah, čest Bohu bud wě-
čná.

3. Ahy Wul a osel po-
znáwá, gesle Pána swého,
proč, Izraeli! nedáwá, twé
žlé srdce, pozoru na něho?

4. Slawnj mudrcy z po-
hanů, přišli k tomu Králi,
zlato, kadidlo, a mirru,
pořadne genu obětowali.

5. Narodil se z Panny
čisté, (ay lássa srdečná!)
aby spasyl nás nečisté, Hal-
lelujah, čest Bohu bud wě-
čná.

6. Had starý nemohl geg
hřechu, gedem nařazyti, z
nášš křivě nám k prospěchu,
ráčil swaté člowěčenstw
wztyti.

7. Podobný nám gest do
cefa, w lidském přirození,
kromě že w hrššnostech těla,
nám padlým lidem podo-
bný není.

8. Aby nás lidj ohawně,

pro hrššnost podstaty, wci-
nil milé a slatoné, Otcy y
sobě, we wšem gest swatý.

* 9. Při té radostné sla-
wnosti, Páně narození, dě-
kujmež geho milosti za mno-
há nesmírná dobrodinj.

10. O! budij swaté Tro-
gich, slawa nekoněčná: Ki-
feg wždy každy wěřich, Hal-
lelujah, čest Bohu bud wě-
čná.

(55.)

Sy muž nyní s radostí
plésegte :. Narození
Páně oslawugte: Wessel-
te se :. w Pánu, neb nášše
spasení, zgemilo se nyní,
Alleluja.

2. Dnešního dne kuro-
wé Angelšstj :. w Betlehé-
mě s welikau radostí: No-
winy zpi :. wagi, a Mes-
šyáše, pastyrům ohlašugj,
Alleluja.

3. Protož země šyroká,
weliká :. y obloha nebeská
wšoká: Chwálu Pánu :.
wzdegte, nowau Pisnj no-
wého, Krále wjtegte, Allel.

4. Wšyčnj lidé na swě-
tě plésegte :. Mesšyáše Kry-
sta oznamugte: Genu
wdečnj :. budte, z narození
geho.

geho, wššychni se radúgte,
Alleluja.

5. GEzu Kryste Pane
nás, wššychn nás :: wššech
wolagichch k tobě w tento
čas : Zústáweg wždy :: s
námi z teto bdy, do nebes
k sobě přigmi, Alleluja.

6. Mebs se pro nás na-
rodil, ponížil :: abyš nás
hřýšné lidj pomýšil : Pro-
tož wššychni :: spolu, wpi-
wage, přesegte, wděčni
búďte tomu, Alleluja.

7. Kryste Spashteli nás,
warúg nás :: své wolené
ostříheg každý čas : Deg
ať tebe :: chwálj, pamatu-
gje lidé, na twé narození,
Alleluja.

(56.) Gato : Z wššosti nebeské.
GEjissi Děťátko milé, za
swe gesličky spanilé,
zwol sobě moge srdečko, slož
se w něm s swau lástkau
wššech.

2. GEjissi mého žiwota,
swětlo, slunce, radost gista,
deg ať sem w gesliček twych,
služebniček twěrných, swatých.

3. GEjissi můg Bratrj-
čku ctný, chcy tě koljbat gen
mi spi, spi w lůžku srdečka
mého, a sprost mne hřjchu
mržěho.

4. GEjissi můg Spashteli,
nad zlato, stříbro y
perly, mně milegssi, pře-
platněgssi, we wššem po-
moc nengisěgssi.

5. GEjissi wšška twé štado-
tě, a lička krásné přehlade,
mé srdce galy milosti, až
hořím lástkau k wššosti.

6. GEjissi dráhý pokla-
de, nechť libám očka twé
mlade, nechť wššim na ra-
menách twých až do smrti
přerostkossných.

7. GEjissi gasná den-
ničko, ach ! gať tě žádám
perličko, při twých geslech
chcy wšnauti, a s tebau wě-
čně bydleli.

8. Ach ! spiže počog du-
ssi meg, spi, a očičky zawj-
reg : Zwa koljbečka nemá
stát, chcy, gať mohu, tobě
ppjwat.

9. Rdnj wjce šlow nena-
lezu, fantorů na pomoe
weznu, nebeských swatých
Angelů, kterj mi pomáhaj
budau.

10. A naučj tónu swě-
mu : Slawa buď Bohu
wěčnému, na zemi počog
wššem dole ; Lidem taťe
dobrá wšle, Amen.

(57.) Gij

(57.)

S Křesťané, radost máme, neb nám k radosti Křystus gest narozen, nás vykoupil, by se těšil, každý wěřich, nemá býť za hanben.

2. Ta radost nám, Bůh gest sám, narozen z Marye prawým člověkem, Panna čistá, Matka čistá, k tomu zvolená samým Pánem Bohem.

3. Hřích dá žalost, Křystus radost, poněwadž k poťessení na swět zstaupil, Bůh gest s námi, y w trá. Božjho wtělení, gaťe popení, kdo gest genžby nás Křesťany odsaudil? Řim. 8, 34.

4. Díky wdávám, když to zpívám, Křystu Pánu pro nás giž wtělenému, že sřrže něj, gisté to žneg, neg, sme wjc poddáni hřichůw břemenu.

5. Halleluja, Bohu chwála, nyni srdečně wssični zaspjwegme, nebo Bůh dnes, radost přines, na niž my niťdý nezapomjnegme, Amen.

(58.) **G. Koz Alběta Matku.**

S Klunce z hvězdý wysřlo, radugte se li-

dé, a na tento swět přišlo, pro nasse Spasení, aby se naplnilo, drahé zaslíbení.

2. Proroctwí se splnilo, zdáwna ohlášsené, od Prořoků Duchem swatým, nám předpowěděné, iřauc, posslet Bůh z wysosti, k nám Emmanuele;

3. Panna má poroditi, swěta Spasitele: Oni má wyswoboditi, lid od nepřitele: Život z žiwota wysřel, býť nám mřkost nassel.

4. Předivně narození, pro nasse spasení, Syna Božjho wtělení, gaťe popení! libřkému pokolení, pro wysřech žwelebení!

5. Že mage Boha Dtee, mocného na nebi, ráciť gest mřti matku, chudičkau na zemi, aby nás obohatiť, swau stáwau na nebi.

6. Chřel pro nás pracořwati, hlad, žižeti trpěti, a potom vmučení, trpké podřtaupiti, nám pokrmi a nářpog chťe tudý zpřisobiti.

* 7. Budmež my wděčniřgeho, pro nás narození, ať on nám ráciť dáti, wěčné pořžehnání, s Dtcem swým y s Angelý, w nebi přebýřwání.

D

(59.) **Gas**

(59.) Gako: Nastal nám den,

Do Děťátko chce mi-

Ati, w nowě narožené:

A po smrti s nim býti, w

stávé zaslíbené: Musíť se

tkiti wšeho, co gemu gest

milého, w čem gať odpočj-

wá: W gake ono Kolibce,

položeno býti chce? znáti

wšsem prospjwá.

2. Kolibka gemu milá,

gestiř srdce čisté: W tom

mysl ta spanilá, má kochá-

ni gisté: Pospěšť k slowu

milosti, y k welebné swáto-

sti, kdo ho míti žádá: W

těch plénkách wstawně ho,

gako obwinitého, wěřich

dostává.

3. Perínky ráčj čtiti, o

wšsem nestudené: Zpodnj

wjra má býti, na tu polo-

žené radostně odpočjwá,

bez nj myslj nebýwá, w swě-

tě člowěk gemu: Wrečni

nechť gest naděge, ta k ne-

bj s nim přispěge, k přibyt-

ku wěčnému.

4. Powigadlo býti má,

rástá k službě syná: K Bo-

hu, k bližnjm vpřimná, k

gednotě náchylná: Gsauc

bez osfemetnosti, swazeť do-

fonalosti, w skutku gest, gať

w slowé: Kdo tu má, gest
spogený, s Kryssem, onť
gest řečený, hlawa, my au-
dowé.

5. Slusíť y wmyřwati,
to milostné Dítě: Y pokrm
mu dáwati, kterak pak?
býť tě: Dáweg almužny
swatě, ochraň chudobau
gatě, kdo žijw nuzného,
Krystu to profazuje, tenť
odplatu sljbuge, žiwota wě-
čného.

6. Přitom gakož se dá-
wá, dítčám poljbenj: To
se y gemu stává. Strže mi-
lowánj: Milugem pak prá-
wě ho, kdynž gest rozřazu ge-
ho, wlné srdce nášše: Kdo
Wstj gen rozprawj, srdcem,
skutkem, neshawj, s rodut
gest Gidáše.

7. Zpěwové, Kolibánj,
gemu tak děgj se: Kdynž
wrauč děkowánj, často mu-
čini se: Kolibka nemá stá-
ti, ale wždy se hýbati: Z
přsem to slyššime, že obět
wžáctná býwá, kdynž srdce
s wstj zpřiwá, tě Boha chwá-
šime.

* 8. Kryste Synu Pa-
nenky, kteréhož s radostj,
Obwinitého w plénky
Slowa

Slowa y Swátostj: Když vřázala se gest, lidštemu
wjeru synau máme, w srdce požolenj, včie ge, gačby do-
swé přigjmáme, w té ko-
ssli Spasenj.

libce nášši, skloň se, posiwět,
potěš nás, obžiw, chraň,
y wěčně spas, milý Mes-
Božské milosti, ať nám dá
býti též w věčnosti.

(60.)

Křístus Syn Boží, an
radost nám množí,
wšsed ted z Panenského,
žiwota, pro člověka hř-
šného.

2. Žádost Proroků, prwnjch
swatých předků, Bůh Otce
splnil mile, Syna svého
darw nám této chwile.

3. Protož mu wděčně,
děkugme sebedně, z daru tak
welikého, bez přestání chwa-
lě gměno geho.

4. Neb negdražši nám,
nebeský dar sešlán, z milo-
sti Boha Pána, gjmžto gest
dábelská moc swázána.

5. Množ Králowé, také
Prorokové, widěti geg žá-
dali, chudj pastuchové do-
čekali.

* 6. Radug se tomu, kaž-
dý wěrný, komu, Bůh po-
přál to poznati, a drahý
ten dar zamilowati.

7. W němž Boží milost,

8. Protož my toho, wdě-
čnj gfauc od něho, prosmež
Božské milosti, ať nám dá
býti též w věčnosti.

9. A w dobrém státi, dá,
y setrwati, potom ráčj do-
wěsti, k sobě nás, do té wě-
čné radosti.

10. Kdežto Kraluge, di-
wnau radost mage, s swý-
mi wytwolenými, y také s
Angely nebeskými.

(61.)

Me srdce tobě dáváám,
GEjissi, můg Pane:
Na lásku twau zpoléhám,
o dítě přemilé! Wezmi
srdce mé, deg mi twé, aniž
ho wydalug odemne, o GE-
jissi Křyste Pane, dítě mé
přemilé!

2. Mé srdce we mne ho-
ěj, GEjissi, můg Pane:
Wnitřnosti me se frági, o
dítě přemilé! Když tě vhlí-
dám w gesličkách, ležicýho
při howádkách, když tě v-
hlídám nahého, tak ponj-
ženého.

3. Y kdo tě k tomu nau-
tj, GEjissi, můg Pane?

D 2

Twá

Twá láska a ne giný, ó dítě přemilé! Gať gest láska twá weliká, kteraž nebesa proniká, z lásky pro hřích nás, gsa Bohem, učiněn dítětem.

4. O dítě! láska, radost, GEjissi, můg Pane: Srdce klesá pro sladkost, ó dítě přemilé! O přemilé mé dítěátko! W skutku se nacházj wsecko, co poměděl Pro-rocy, hřisným ku pomocy.

5. Z celého srdce srého, GEjissi, můg Pane, mi-luji tě samého, ó dítě přemilé! Srdce mé skládám w gesličky, degž, at tam přebýwám wždycky, přig-mij ge k sobě můg Pane, w své ruce přeshwaté.

6. Gij sem twůg, a ne sám swůg, GEjissi, můg Pane: Neb máš w mocy život můg, ó dítě přemilé! Wše wděk od tebe přig-mám, co mé gest, tobě od-dávám, srdce, statek, tělo, dussi, můg Pane GEjissi.

(62.) G. Spweg dussē mā Boh

SA Boží narozenj, An-gelē radost měli, zpj-wagje libě spolu: Sláva čný gij gest smjřen, a k milému Bohu, Bůh člo-

wěkem učiněn, Bůh wěčný gij gest smjřen, a k nám hřisným nakloněn.

2. Pastýřům též Angelé, zvěšowali wesěle, to Pá-ně narozenj, chudým ku potěšení, Bůh člowěkem učiněn, Bůh wěčný zc.

3. Pastýři Pána toho, w nowě narozeného, chwá-tagjce hledali, gajž Angelé kázali, Bůh člowěkem zc.

4. Když do Betléma přisli, položeného nassli, w geslech, a w temném chléwě, tworce nebe y země, Bůh člowěkem učiněn, zc.

5. Z Prsu Panny mat-ky své, hledalo žiwotůjky své, dítě, gehož středota, y ptáčky malé chowá, Bůh člowěkem učiněn, zc.

6. Tu diwnau milost Boží, to newyslumné zbo-žj, chwálmež w bágni sw-nowské, nijic se sláwě Bož-ské. Bůh člowěkem učiněn, zc.

* 7. Sláva Bohu na nebi, počog lidem na zemi, Amen, rcyž každy na to, Král narozený dá to. Bůh člowěkem učiněn, Bůh wě-čny gij gest smjřen, a k nám hřisným nakloněn.

(63.) Na

(63.)

Narodil se Krystus Pán,
hříšným na spasení:
Syn negwýššihó nám dán
na obweselení. Byl byl na
swět nepřisel, byl by člo-
wěk nemyšel, wěcně z ja-
tracení. O Pane náš GE-
žissi, spomocnjče negwýššij,
wjteg, pomoz, spas nás.

(64.)

Narodil se Krystus Pán,
weselme se: z rúže
kwíteč wykwětl nám, ra-
dúgme se: z żywota čistého,
z rodu Králowšského, giž
nám narodil se.

2. Genj prorokowán gest,
wesf. 2c. ten na swět poslán
gest, radúgme se: z żywota 2c.

3. Člowěčenstwj náše,
wesf. 2c. ráčil wjžiti na se,
radúgme 2c.

4. Goljáš oblaupen,
wesf. 2c. člowěk gest wykau-
pen, radúgme 2c.

* 5. O! milosti Božská,
budiz s námi: degž at žost
dabelská, nás nemámj: Pro
Syna milého, nám naro-
zeného, swětlug se nad námi.

6. Degž dobré stončenj,
ó GEžissi, wěcně wšessenj,
wěcných duffi: přigd nám

č spomoženj, žbaw od ja-
tracenj, pro své narození.

(65.)

Ustal gest nám den
weselý, w němž se z
Panny čisté, narodil Syn
Boží. 1.:

2. Genužto slunce y mě-
síc, y hvezdy nebeské, slau-
žj na časj své.

3. Protož y my žde na
zemi, wydegmej chwálu ge-
mu, se wšsemi Angelj.

4. Děkujc mu po wše
časj, žet nás ráčil zprostit,
nepřátelské mocy.

5. Chwála, čest y po-
žehnání, buď mu wdána
nynj, nade wše stwoření.

* 6. Kryšle pro své na-
rozenj, degž nám odpustě-
nj, našich prowinněnj.

7. Ať nás nezje wěcný
plamen, wchoweg nás lid
swůg, ó GEžissi Amen.

(66.)

Ustal nám čas welmi
weselý, a nesmjrně
wšessený: Král nad Králi,
a Pán nad Pány, ráčil se
gest naroditi. Gest se čes-
tu podiwiti, Bůh se ráčil
tak snížiti, že člowěkem
chtěl žde býti.

D 3

2. D!

2. O! předivné gest to
a nowé, a od wěků neshý-
chané: Aby Panna čistá
počala, a w čistotě porodi-
la. Panensťwj gest nezru-
šila, Kráče Krysla porodi-
la, a tak swětu poslaula.

* 3. Pane Gcjjši Kry-
ste miš, deg se nám znorwu
zroditi: Nedeg dále w hř-
šich trwati, ale rač se smi-
lowati: Pro twé swaté na-
rozenj, odpust náše pro-
winněnj, deg nám w do-
brém setrwánj.

4. A tobět se hřšijnj wtj-
káme, a za milost tě žádá-
me: Nejamjteg swého stwo-
řenj, pro twá swatá dobro-
dinj. Pomniž na nás mi-
lý Pane, bdyž nás pogmēs
z této země, přigmiž nás k
sobě do nebe.

(67.)

Sustal nám den přewtē-
šsenn, w němž Messy-
áš zdánna zaslíben, Spa-
sytel žádan, y poslán, na
swět wysšel, wywoleným k
radosti přišel, dán z wyšo-
sti, negdražšj dar Božské
milosti. Budij z toho Pá-
nu Bohu chwála, čest, Hal-
lulujah.

2. Dni gest to zaslibe-
né šymě, Adamowi, Ewē
první ženě; genž mělo po-
třiti, zabladiť, Hada hla-
wu, namrátiti nám Božji
sláwu, smrt přemocy, nás
zprostiti dábelské mocy.

3. Wšselikým narodům
k daušánj, složeno w něm
Božji požehnánj, gaťž A-
brahamowi, Izákowi, Dt-
cům giným, taťž y wšslech
něm swým wywoleným,
Bůh zaslibil, w něm wěčné
spasťti vmjnil.

4. Tot Proroč Moggj-
šem zgewen, od Izákoba
Synům oznámen, kterž
měl přigiti, náše wyti,
přirozenj, byt Bůh prawý
bydlil na zemi, s lidmi w
těle, tak nám zplodil wěčné
weselē.

5. Aby swětlo pohanům
zgewenē, gehoťto čekali ná-
rodowé, Prorocy, Králo-
wé, toť temnosti, hřichy,
žlosti, y wšseliké lidské za-
šlosti, zapuzuge, gako oheň
šlynš spaluge.

6. Dni gest prauteť z ko-
řene Jesse, kterž předra-
hé otowce nese, milost, lá-
sku Božji, Ragšče zbožji,
hřich

hřích sflazuje, w pokog s Bohem nás wwozuge, s nim spoguge, k žiwotu wěčnému sploguge.

7. Až Beránek Panožník země, Boží Syn wěčný, a Ženy Sýmě, gehož Izaiáš, Zachariáš, wšicknj gini, Prorocy Bohem nawštweni, žiwěstowali, po něm srdcem škali, wzdychali.

* 8. Malický nám gest narožený, Syn Boha Otce gednorozný, pokoge wěčného, bezpečného, Kníže a Pán, gsa Bůh předivný, a rádce sám: není geho Králowstwí konce nijádného.

9. Přeslawné geho narození jádného národu tago není, Bůh ge posly swými, nebeskými, swětu žgewil, hvězdu nowau k tomu nastrogil, lidmi swědčil, poselstwím Angelským oswědčil.

10. Wesel se již Deč. to Synůšká, genž gšy každicí Duse Křestanská, tobě ten dar přišel, Bůh Spasitel, k nám se snížil, aby nassim Bohem Pánem byl, nás oslawil, wšeho zlého na wěky zbaril.

* 11. Dělúgmež Otce nebeského, Synu geho nás lassawému, n Duchu swatému, předobrému, genž nás žwolil, spasenij s milostí způsobil, w samém sobě: Bože wěčný bud chwála tobě!

(68.)

Sstal nám den weselší, s Rodu Králowšského: Neb k nám přišlo toho dne, s žiwota čistého. Dítě welmi předivné, y také přeradosné, wěle swrte dlnosti: D němž nelze mluwiti, mysliti, wyprawiti; podlé geho Božstwí.

2. Narodil se Syn Boží, s přecisté Panenky: Gakžto lilium s růže, toť gest diw weliký. Gehož nesla Panenka, wykupitele swěta; genž gest bez počátku: Genžto pokrm přecistý, bral gest s prší Panenských, za dnů swé mladossti.

3. Matka tato gest dečera, Otec tento Syn gest: Kdo slychal diw také, Bůh nám narozen gest! Slauha gest k Pánem, ten genž žemij y nebem, nemůž obgat býti: Gestto w nebi kralu-

D 4

ge,

ge, a na zemi panuge, ne-
můž sstijzen býti.

4. Angel gest to pastu-
štlům, bdjchm nad swým
stádem o půl noci zvě-
stowal, nebeského Krále :
Toho genž w geslech leží,
dárce věčného zboží, Pána
Angelského, W plénky ob-
winutého, twáří wclm krá-
sného, nad syny člověci.

5. Gakož slunce nerussi,
stla, kdyby ge prošlo :
Tak Marye Panenství,
neni porušeno : Sstastnát
gest to Panenka, genž z či-
stého života, Krále porodi-
la, to gest Panna Marya,
w létech gsauey mladička,
Krysta gest krmila.

6. Když byl svět popi-
sowán, z rozkazu Augusta :
Marya gsaue těhotná, stla
také do města : Do Betlé-
ma Judowa, k porodu swé-
ho Syna, aby on nás zapsal,
w knihy živé nebeské, kdež
gsau chwalý Angelské, beze-
wssí testnosti.

* 7. Kryste genž sy swau
moch, ráčil nás stworiti :
A pro nasse spasení, nám
se naroditi. Tebet wěrně
prošme, odpust což my
wniž, nad tohoto Pána ::

hřešime, nedeg zahynauti,
a po smrti nám hrššným,
do muč pekelných hrozných,
nedopauštěg wjiti.

(69.)

Služ wssickni Křesťané
wěrní, chwálme Hospo-
dina, genž nebes otwjra brá-
ny, darujc nám Syna ::

2. Z lůnu Dce swého
wysšel, a dítětem se stal,
malý, chudý, nahý přišel,
w geslech sobě wstkal ::

3. Poopustiw stáwu
Božstwj, trůnu nebeského,
přigal na se člověčenství,
Stworitel gsa wssého ::

4. Na klně matky zpočj-
wá, angelská rozkoš ta, z
prsu pokrmu pozjwá, gsaue
z kmene Dawida ::

5. Z něhožto měl zplozen
býti, w tento čas poslednj, a
Králowství wyzdwihnauti,
chrkwi své duchownj ::

6. Dívne se s námi spo-
guge, wzaw na se krew,
tělo, Králowství nám při-
wlastnuge, života věčné-
ho ::

7. My gme Páni, on
služebnj, gaka to proměna?
gakž můž býti wěšši milo-
st, nad tohoto Pána ::

8. Když

8. Když gsauce Pánem
wsech wěch, welmi chudým
se stal: My hohatj w geho
Dtcy; wseho nám hognost
dal :.

9. Dnes znouu dwěře
otwírá, Káge rozkossného,
Cherub ge wjc neostřihá,
chwalmej Boha z toho :.

(70.)

S GEjssi milý, pro nás
narozeny, wjteg, wj-
teg kwjtku drahý, od dáwna
žádaný.

2. O! dítě přemilé, nad
giné spanilé, wjteg, wjteg
Králi slawný, náš Pane
gediný.

3. O! kwjtku rozkossný,
náš Pane GEjssi, w-
kwětl sy pro nás přechý-
ssné, přigmiž ty nás k sobě.

4. O! mé potěšení, tys
náše spasení, zalibils nás
kwjtku drahý, sobě mdlé
smoření.

5. Vilium rozkossné, wel-
mi wřessné, zakwjtnul sy w
audech nášich, o kwjtku
spanilý.

6. Gemu se klaněgme,
wšyckni mu zpjwegme, wj-
teg, wjteg, kwjtku drahý,
náš Immanueli.

7. Bud tobě čest chwála,
od nás wsech wzdávana,
wykupiteli nášemu, GEj-
ssi milému.

8. Amen Alleluja, wšlyš
nás ó Kryste, když staneme
před twým saudem, bud mi-
lostiw, Amen.

(71.)

S Předobrh Bože náš,
genž pád člověka tež-
ký znáš, dals pro něj Sy-
na na swět, byt rod Adamů
žase žkwětl, kterýžto byl žka-
žen, dáblem do propasti
wtlačén.

2. Zvěřowali Prorocy,
že Bůh sylný přigde w mo-
cy, swým wěrným k spomo-
žení, z gich tak težkého sau-
žení: z kteréhož wngiti, ne-
bylo kde radý wžiti.

* 3. Až gá, kterýž sem ně-
kdy, mluwjwal sřze své
swědky, ted sem tůž a ne gi-
ný, w přirození lidštem wi-
dědlný, byt wsecky konči-
ny, sřšfely tyto nowiny.

4. Panna Božjho Sy-
na, Duchem swatým zstij-
něná, počala, porodila, či-
stau wšak Pannau wzdy
byla: a gsauc geho dcerkau,
wčiněna geho matkau.

D 5

5. Nech.

z rěho magi, z geho zaslau-
ženi, za něž sám se přimlau-
wá, gegich hříchů snjma,
setrwánj dáwa.

* 8. Kryste narozeny,
pro nás na swět daný: Na-
čiz poslyšni, w dobrém roz-
množiti: Wychom etnosině
gsauce žiwi, w pokoře bydle-
li, tě wice nehněwali, wěr-
ně pracowali, milosti žádali.

9. K čemus nás přiwěsti
ráčil z své milosti: W tom
rae dári rúši, takě setrwa-
ti: Swětlu gjmžs nás o-
swjtil, a w srdcích rozjiti,
ó nedeg yhasnauti, ani ho
zatmji, tělesnau žádostj!

* 10. O degž wtěšeni, w
nebesě radosti: Wěčné
přebýwánj, kdej gest wse-
ho dosti; Kdej tě Angele
chválj, w newymluwné
sláwě, s nimi spolu chwá-
liti, ničdy nepřestati, bez
konce na wěky.

(73.) Gako: Špiwegmej wšši
áni wesele. aneb: Wěšeny
nam den 2c.

Wěsele srdce mé s rado-
stj, Alleluja. Gěj-
ši milému hosti: Alleluja.

2. Zawjtagie geg wesse-
le, Allel. Wšeho swěta
Spasitele: Allel.

3. O Synu Božj gedi-
ný! All. Stworiteli můg
přemilý. All.

4. S důwěrnosti srdce
mého, All. Witám tě
Krále slawného. All.

5. Genž gšy z nebesě wy-
sosti, All. Zstaupil na swět
do žalosti. All.

6. Pro nás a naše Spa-
senj, All. Člowěkem gšy
wčiněny. All.

7. Gaká tě milost po-
hnula, All. A gaká li-
stost přemohla: All.

8. Že ty gsauce Stwo-
ritelem, All. Spogil sy
se s našim tělem. All.

9. Aby člowěka padlé-
ho, All. Na wěky potu-
peného. All.

10. O zjatraceni wyřau-
pil, All. Dědicem Bo-
žjim wčinil: All.

11. A chtěl sy se tak šlo-
niti, All. Z chudé Pan-
ny naroditi. All.

12. W chlěwě w ge-
sličkách ležeti, All. Zymu
a bjdu trpěti. All.

13. O! milý křwjtku Va-
nenský, Allel. Spasitel
nás, Král Angelstý. All.

14. Gak se tobě wyhná-
cowě,

corvé, All. Oddáme mdsj chrobáčkové? All.

15. O buď tobě bez přestání, All. Čest, chvála a požehnání. All.

16. Za tívau přehognau dobrotu, All. A neshchanau štědrotu. All.

17. Plěseg mé srdce s radostí, All. GEjssi mi kému hosti; All.

18. Plěseg vždy wesse- lým hlasem, All. Gal Angelé tímto časem: All.

19. Sláva Bohu na vysoji, All. W trůně geho welebnosti: All.

20. A pokoj lidem na zemi, All. Dobrá vůle mezi wšemi: All.

21. Deg GEjssi pože- hnaný, Alleluja. Pro twé slavné narozenj. Alleluja.

(74.) Gal. Sláva buď Bohu.

W Schwálen buď GEzu

W Kryste, narozený; Panny čisté, w opravdo- mém lidském těle, z tohož plěsaji Angelé, Kyrneleison.

2. Syn Boží gednoro- žený, w gesličkách gest po- ložený, křem nassj bídnau y tělo, wěčné zboží na se wjako, Kyrneleison.

3. Gehož swět neobsáhl trůnu, ten leží w Panen- ském lůnu, stal se dětátkem y lidj, gestto wšecky věcy řídj, Kyrneleison.

4. Wěčné swětlo se roz- máhá, gasnosti swětu po- máhá, switčen w noční te- mnosti, činj z nás dítky swé- klosti, Kyrneleison.

* 5. Syn prawý Boha prawého, byl hostem swěta zlostného, sprostitw nás zdegssj žalostí, přimwedl nás k wěčné radosti, Kyrneleison.

6. W chudobě na zemi žij byl, aby nám milosti dobyl, a w nebi posklad při- prawi, Angelstau krásau oslawil, Kyrneleison.

7. To wšecko nám on prokázal, milosti své k nám dokázal, Křestiané! znegmež to wděčně, a wělugme gemu wěčné, Kyrneleison.

(75.) G. Slyšte pobožnj now.

W Schwálměž wěčného Boha, o Křestiané wěrnj, neb gest milost geho mnohá, k nám swému stwo- řenj;:

2. Otwrauc swúg po- sklad drahý, dal nám swé- ho Syna, pro ná z se stal chudý,

Galobek Vánoční 7. Efr.

chudý, nahý, v dobrá no-
wina ! :.

3. On se snížil pro člo-
věka, stal se malým, bj-
dným, přigal spůsob slu-
žebníka, genž gest stvorcem
divným :.

4. Prší matky své poži-
vá, krmí geho mléko gest,
gehož kár Angelstý wzhvá,
dává mu chválu, čest :.

5. On gest ten prautek
z Dawida, zdánna zaslíbe-
ný, skrz nějž pomoc před-
pomá, Bůh svému jivo-
ření :.

6. O! tvé divná, tělem
Slovo, Bůh člověkem se
stal, nám hršším, w nebi
Otcovo, Království zas
dostal :.

7. On slauha gest, by-
chom byli, my Pánové
w nebi, co wje mohl dát
GEJŠS milý, nám lidem
na zemi ? :.

8. Dnes dvěře on otvř-
rá nám, do Kráče krásného,
nezbránj wje Cherubin tam,
chvála buď mu z toho :.

9. GEJŠSI Králi náš
w děčny, pro své narození,
přeg nám w nebi jivot wě-
čný, buď věčně chválený :.

(76.) G. z wysofci nebeské gdu.

W Odle slow Zaiáffe, do-
stali sme Messyáffe,
Syna Božjho z milosti,
chvála Bohu na wysofci.

2. Dítě se nám naro-
lo, kterej nás mocně spasy-
lo : We gméno geho wě-
řime, genu srdcem se těšime.

3. To swaté semeno je-
ny, stkwj se rozličnými gme-
ny, GEJŠS wlastně se gme-
nuge, že k spasení přimo-
zuge.

4. Krystus pak, to gmé-
no geho, znamená pomáza-
ného, totiž, y Kněze y Krá-
le, kterýž má hágiti stále.

5. Předivný gest w své
osobě, w pomoci, w skut-
cích, w chudobě : Chudo-
bau obohacuge, smrti swau
nás obživuge.

6. Gest y rádce, on dal
radu, k spomožení svému
stádu, dáváť gj gestě y ny-
nj, skrze písem dobrodinj.

7. Nad to, nazván gest
Bůh syný, že w skutcích
gest neomylný : Wšemo-
haucý geho síla, gest, bu-
de, gaž wždycky byla.

8. Keť vdatný se nazý-
wá, že smekostí swau pro-
spívá :

spjwá: On retuge, on po-
máhá, zabil pekelného wra-
ha.

9. On gest y Dtec wěčno-
sti, že z Dtcowské naklon-
nosti, žijí nás, chrání, mi-
luge, čehož wěčně dokazuje.

10. Gestí y kníže poko-
ge, odvracugicý rozbroge,
s swým Dtcem smířil nás
cele, srdcem působí wesselé.

11. Slowě Emmanuel
také, že w bídě jde wsseli-
gafé, s námi Bůh gest a
žůstáwá, a pomoc wěrným
swým dáwá.

12. Gmenuge se též D-
cowa, w maudrosti nestihlé
slowo, že předitwě possel
z něho, a nás wěi wůli geho.

13. Skrz tohot my na-
rozenj, od hřichů sine očistě-
ni: Skrz toho dábel gest
wzdálen, Pan Bůh nás
budíj pochwálen.

* 14. O! wzáctný Em-
manueli, degž abychom
wždy pomněli, na twá pře-
milostná gměna, w nichž
radost nám gest složena.

15. Rač ge při nás na-
plniti, radu, shly, wdělití,
a tak pomáheg k spasenj,
pro své swaté narozenj.

(77.)

Pospěwugme Píseň
nowau, chwálme moč
hospodinowau, Panenka
čistá, GEjisse Křysta, nám
porodila, toť gest wěc gistá:
S tau nowinau hned An-
gele, z nebe k nám přišli
wesselé, oni řázi, znát gi
dávati, s radostí libě pro-
spěwowati: Sláva buď
Bohu na wšostech, a na
zemi, pokoj a radost mezy
wssemi.

2. Chwalte Pána milé
dítě, neb Křystus wěčně
přibytý, nám oswobodil,
když se narodil, z pekla,
hřichu, smrti wyswobodil:
Chwalte ho Kralowé, Pá-
ni, wssychni gste geho pod-
danj, chwalte ho rádi, sta-
ři y mladi, geho dobrota
kríž wám osladi: Sláva rc.

3. Chwalte chotě swého
mile, prokřtugic každě
chwile, muži y ženy, neboť
složeny, w něm gest wass
poklad, nesmírné ceny:
Zpiwegte genu Panicy,
wssickni mali y welich, Pa-
nenky y wy, budte bédliwy,
ont gest ženich wass předo-
brotivy: Sláva buď rc.

4. Chwal

4. Chwal s námi Krě-
stianská říše, milého Krě-
sta GEjše, Pána nasseho,
Boha pravého, w Betlé-
mé z Panny narozeného :
Oni gest náše potěšenj, neb
skrže své narozenj, nás z
nowu zrodil, a z převr-
ně moci dábelské nás wy-
svobodil, Sláva buď 2c.

5. V což nám wjce měl
dāti ? Co mohl dražšího
fessati ? sám se ponížil, a k
nám přiblížil, aby nám ja-
dný wrah nevbližil : O do-
broto ! ó milosti ! gsy kosti
pravá z nassich kosti, tělo
z pravého těla nasseho, krew
z krew nassj, gsa Pánem
wsseho. Sláva buď Bo-
hu na 2c.

* 6. Přigmiž tyto chwá-
ly sprostné, ó Dětátko pře-
milostné, Kryste GEjši,
Pane neywyšší, Příteli náš.
Krewnj a neyblížší ? A deg
nám po smrti časné, aby-
chom twáři twé gasné, v
častnj byli, na tě patrili, s
Otcem y s Duchem swa-
tým tě ctili ! Sláva buď
Bohu na wysostech, a na
zemi, pokoj a radost mezy
wssemi.

(78.) 8. Gij stance z hwězdoy.

Biospěwůgmej s wese-
lim, Krysta narozenj,
o němž hned od počátku,
swěta do skonánj, w písni-
ch swatých na skrže, památka
se činj.

2. Od Mogjše počau-
ce, w prwnjm zaslíbenj, žeť
se nám padlým lidem, sta-
ne wykaupenj, Bůh ráčil
vložitj, při ženském seme-
nj. 1. Mogj. 3, 15.

3. **A**brahamowém
Domu, bylo obnowenj, on
z té wjry okusyl, Božské
požehnánj, gačo hwězdny ne-
besté, množil se na zemi.

1. Mogj. 22, 17. 18.

4. Jakobowi slibeno, že
Králówé wygdau, z bedr
geho Knížata, na swětlo
wyniknau, w chřtwi swa-
té wěřich, spasenj dosáhna.

1. Mogj. 28, 14.

5. Dynámeno Žudowi,
že berku obdrží, Králowské
důstognosti, kterau wždy do-
drží, dokudž kolwěk nepřig-
de, ten Siloh nebestý.

1. Mogj. 49, 10.

6. Mogjšsowu slibeno,
že Proroka wzbudj, z pro-
středků bratrůw geho, do-
stanauť

stanauť ho chudj, kterjžkol-
wěš v wjře, a w pokorě
chodj. 5. Mtg. 18, 15.

7. W Domu pať Da-
widowěm, Bůh k Synu
poměděl: Gát mu budu za
Otce, on můj Syn, Spa-
sytel, žeť přigde w člowě-
čenstwí, o němž dobře wě-
děl. 2. Sam. 7, 13, 14.

8. Izaiáš w Knjáhách
swých, důwodně oznámil,
Pannu býti těhotnau, po-
roditi prawil, žeťby se giž
malický, na ten swět naro-
dil. Izaj. 7, 14. cap. 9, 6.

9. Kteréhož gsau pozna-
li, wůl wladare swého, y
ten sprostný osliček, Pána
gediného, ta wbohá howád-
ka, zhrjwali gsau geho.

Izaj. 1, 3.

10. A swědek Jeremiáš,
o tom prorokowal, žena ob-
řličj muže, siněle wypra-
rowal, ten kořen sprawe-
dlivý, cirkwi wkazowal.
Jer. 31, 22.

11. Těž Baruch s Da-
nylem, gístau zmjnků čí-
nj, že na zemi wjděn gest, w
lidském obcowání, a ten pře-
drahý kámen, spustěn gest
na zemi. Bar. 3, 38. Dan. 2, 34.

12. Zacharyáš, Hagge-
us, k tomu Malachyáš, že
přigde žádostiwý, twůg
Král, Pán, Mesyáš,
wegdet do chrámu Páně,
před ním Jan, Eliáš.

Zach. 9, 9. Agg. 2, 7, 8. Mal. 3, 1.
13. Oně gest ten Syn
Dawidů, také Abrahamů,
wšech w Židowstwě nale-
zých, y přislých pohanů,
kteržto nezamítá, níz-
dných národů. Matth. 1, 1.

14. Do přeswaté tagem-
stwí, giž se naplnilo, že
wěčné slovo Boží, tělem
wčiněno, a Božstwí s člo-
wěčenstwím, předitwě spo-
geno. Joh. 1, 14.

15. Apóstolowě znaw-
še, tu sláwu spatřili, gsau
od něho powoláni, s ním
spolu chodili, a potom po
wšsem swětě, rozestáni byli.
Marc. 16, 15.

16. Přigawše dary hog-
né, Ducha přeswatého, ká-
zali wšudy mocně, o Krá-
lowstwí geho, potwřugje
zázraky, šťastně slova swé-
ho. Skutk. 2, 4. Marc. 16, 20.

* 17. Budmež giž wdě-
čnj geho, pro nás naroze-
nj, ať on nám ráčj dáti,
wěčné

wěčné požehnánj, s Otcem, trojch, deg Křesťanstwu ce-
stojm y s Angelj, w nebi
přebýwánj. Amen.

temu, pokoj, štastny roč
gemu. Nadost, 2c.

(79.)

Nadügte se o Křesťane,
radügte se wšickni
spolu, Křystus z nebe zstau-
pil dolu: Nadügte se z
weselosťi, že nas sobě za-
libil, a s nami se zasnaužil:
Nadost, Nadost nad Rado-
sti! Zawiteg k nam drahy
hosti! Witeg! witeg! k
nam zawiteg! O slunce
spravedlnosti.

2. Pohled, pohled mila
Dusse, gať twug Spasy
tel pro tě, znižil se welmi
w swětě; kterať w geslič-
kach na stamě leži k dobre-
mu tobě, by křwi swau ob-
myl tě: Nadost, Nadost nad
Radosti! 2c.

3. Čimť se odměňjm Ge-
žissi? Wyznávám to y to-
bě, Spasenj své mam z
tebe: Nebegž se lekať me
Dussi, rač mne k sobě při-
giti, deg se mi srdcem zna-
ti. Nadost, 2c.

4. GEzu, vgmj se audu
swych, w své welike milo-
sti, napln nasse žádosti, k
občerstwenj nas bratrj

(80.)

Gafo: Chwalmež Boha Wce-
Nadügtež se w Pánu
znomu zrozenj, we
wšelikém pokusjenj, beře
z něho posylněni:

2. Tak gafo se žency we
žni radugi, práce sobě o-
stadi, pracně se wyna-
snažugi.

3. A gafo bogomnjch
wítěžce, o křišti se dějce,
domu se zas wracugice.

4. Weliká radost wám
gest zvěstowána, w proti-
wenstwjch se malá zdá, w
nebi se wám wěčná chorwá.

* 5. O Pane, degž ty nám
swá utrpenj, pro pravdu
twého rozenj, něsti pokorně
w daufánj.

6. Zbawügž ty nás žiwo-
ta rožkossného, přehau, la-
komiřwjmi gatého, žehneg
posylnüg pracného:

7. Ať potřebu žiwota
srého máme, odtud y po-
klad skládáme, tam kdej
srdcem přebýwáme:

8. O degž nám daru to-
ho wděčnu býti, w oměti-
E

cy

cy twém přebýwati, světu
ho negeowowati.

9. Neboť nyní nastali zji
časowé, vkrutnj Herodeso
wé, hubj znoru zrozené twé;

10. O račjž zlosti gich
přjtrž činiti, swých wždy
ctitelů chrániti, dčky swé
před zlymi střti.

11. Aby w twéku, w
maudrosti, prospjwali, a
tebe následowali, y za tebau
se dostali.

(81.)

Aldostná Nowina! po
slyštež gj, mladj ta
té starj, w nowé se zvěstu
ge, a wšem publikuge, ga
sné twári.

2. Slawň a weliký sku
tel Boží, zgerwł se na zemi,
w předimněm spogenj, o
němž wloženo bylo w nebi.

3. Syn Boží gediný, k
wůli Otcy, w lidšém přiro
zenj, račł se snjžiti, nám
podobný býti, zde na zemi.

4. Gegž Panna počala
z wůle Boží, skrz Ducha
swatého, to Angel zvěsto
wal, a Jozeff pěstowal, y
s Marygi.

4. Neboť se Jozeffe, řka,
wzjř Pannu, muži sprawe

blivň, neb Syna porodj, kte
rjž wyswobodj lid z hřešeni.

6. Jozeff tak učinil w té
sprostnosti, dal Angelu mj
sto; Sned Panna spani
lá, Krysia porodila, wée
zagista.

7. Biz šestj-neděle chu
dē matky, chudē porodila,
chudē se složila, pokornē
sklonila, w sproslém chlěwē.

8. Gehož narozenj gsau
swědkowé, nebesťj Angelé,
kteřj se zgerwili, pasjřům
w tu chwili, řkauce směle:

9. Nebogte se wěrnj pa
stusťkowé, mēgte potěšeni.
Panna porodila, w geslech
položila, wsech spasenj.

10. Sděte a ptegte se po
tom domu, kdež leží dětāt
ko, w plěnký obwinuté, k
podjwenj w swětě, w swé
pořě.

11. Ssedše naležli tať
w gisté pravdě, an matka
powige, hlad zymu snášse
ge, smutně w tu hodinu,
chwile mage.

12. Ahy toť skutek Boží
wěrná Dusse, podjmj se to
mu: W my též radostně, zpi
wegme společně, na čest ge
mu.

13. Řkauce:

13. Křauc: Emmanue-
li! zavjíteg k nám, náš pře-
drabý hosti, genžs od Otce
wysšel, a k nám na swět
přišel, z wysokości.

14. Radug se Křestane
w swém tytuli, Krystus se
narodil, aby nás k odpła-
tě, po zdegssjari žiwotě, do-
promowidil.

15. Měgtež radost no-
wau ženy, muži, mládencey
y Panny, wšem se gest na-
rodil, Pán Gějss Boží
Syn, z čisté Panny.

16. Kdož Bohu slaužite,
rečete spolu zwučně, Alleluja:
Spas nás Gězu Kryše,
Synu Panny čisté, Allelu-
ja. Amen.

(82.) G. z wysości nebeské gdu.
S. Lussit Pána slawně ctj-
ti, genž k chudym rá-
čil přigiti, wšem hned od
slunce wyehodu, až k mj-
slům geho západu.

2. Stworitel dobrý wsech
wěch, ráčil se w tělo oblě-
cy, chtě žyškati tělo w těle,
aby nás nestratil cele.

3. Milost Boží se skloni-
la, žiwot Panny naplnila:
Ta, dar nepochopitedlný,
nosyla wssak spasitedlný.

4. Ten přibytel srdce
swatý, šal se chám od Bo-
ha wzatý: Panna žustala
čistotná, z Slowa Božího
těhotná.

5. Pán z Panny wysšel
rozený, Gabryelem ozná-
mený: Gehož Jan wital
plésage, w matce gestě ži-
slawage.

6. Ležel na seně w chu-
době, w gesličkách nestyškal
sobě, krměn gest co dítě giné,
škrz něž y ptáček nehyně.

7. Kúr se nebeský radu-
ge, chwálu Bohu propře-
wuge, chudým pastýřum
žwěstowán, pastýř y wse-
ho swěta Pán.

8. Sláva buď tobě ó
Pane, Synu Panny po-
žehnané, Otce y Duchu
swatému, také buď wěčná
wěčnému!

(83.) G. Počuwalmež wěčného.
S. Wyssťte pobožnj nowinu,
z radošlínau welice, a dě-
kujte Hospodinu, wždycky,
gi šyssice.

2. Narodil se nám spa-
sytel, Syn, y Pán Dawi-
dů, kterž žiwot žyškati měl,
w swěte wssennu lidu.

3. Kdožby ho newital
w děčné?

roděné ? vsať me dne v
 v noci, tautžili po něm sředeč.
 ně, Králowé, Prorocy.

4. Ten Spasitel, (řaz-
 dy to wěz!) má slawné wřa-
 dy: Gest pomazaný Král y
 Kněz, bez wsselité wady.

5. Král gest, my geho-
 poddani, na swém Mage-
 státu, slyssi nás, řiď, y
 chrání, ctynm dáwá odpla-
 tu.

6. Mechť se tedy nepřá-
 tele, bauřj a wzřekaji, gisti
 gsme tjm (a to cele,) žet
 nic nezřskaji.

7. Wysoce wrozenému,
 Knížeti a Pánu, Pánu
 GEjssi, posslému, z nebe-
 řského stánu.

8. Pánu na nebi, na ze-
 mi, nepřemoženému, nále-
 žime časť wssemi: řdo odo-
 lá gemu ?

9. Třj před Trünem Ot-
 ce swého, gařo Kněz se cho-
 wá, podlé řádu milostné-
 ho, Melchisedechowa.

10. Přjmluvy swé obě-
 tuge, smrtj swau zastává,
 wěj nás, těřřj, zprauuge,
 řdyž slowo swé dáwá.

11. Otcy tomu ctj ho-
 dnému, tiřřč y wřřřř, Kry-
 wé, slyřřic to zpřwánj no-
 wé

řřu pastřři wěrnému, wřřřč
 pokorný ř Duffj.

12. Řdo nás odtřhne
 řwau zřřřj ? owřřem řdo
 potupj ? On posylnj řwau
 milostj, obřáji, zastyupj.

* 13. Narožený Měřřř-
 řřř, Králi na řřonu, přřg-
 miž tuto chwálu nassj, y
 wnitřnj poklonu.

14. Wjmeť je nám gest
 nemožné, hodně tě wřřti,
 wřřřř ty rač řtění nábo-
 žné, za řřřř přřřřti.

15. Rač nás řebau očř-
 řřti, w řřřřřř narožené, a
 potom do nebe wřřři, ř řřř-
 wé řřřřřě.

16. Amen milostřwý Pa-
 ne, zpřřřřř řřřřř, degř
 ať se to wřřřřř řřne, pro
 řřřř naroženj.

84. S. At řřř řřřř řřřřř.
 S. Přřřřřřř řřřřřřř wě-
 řřř, chwáljc řřřřř
 řřřřřřř, řřřř řřřřřřř
 naroženj, wřřřř wěrných
 wřřřřř.

2. řřřř se řřřřř řřř-
 řřř, noe gařo den wřřřř-
 řřř, množřřřřř řřřřřřř řřř-
 řřřř, a ř řřřřř řřřřřř.

3. řřřř řřřřř řřřřřřř-
 řřř, řřřřřř to řřřřřřř no-
 wé

wé; Sláwa na wýsostech Bohu, na zemi poťog lidu.

4. Zgerwil se gim Angel Páně, řka, gďte k Betlému snajně, tamí nagdete krásné dítě, genž gest Král po wšsem swětě.

5. Pastýři sředše s radošti, nassli dar Boží milosti, Syna Krále nebeského, s Marygi matkau geho.

6. Matka Bohu děkowala, a své dítě objímalá: wjtegž k nám dětáčko milé, wšsech wěrných kratochwile.

7. Gasná Hwězda časné wysšla, a pro mudree pohanské sšla, na wědomj dáwagich, k Krystu ge wolagich.

8. Přissli mudrecy od wýchodu, klaněti se tomu rodu: W my se klaněgme genu, s námit gest y w tom domu.

9. Ti mudrecy pohané byli, a wšak Pána wěrně ctíli, darny genu dáwagice, službu mu sľubgice.

* 10. Wšl zná Hospodáře swého, a oslátko gest geho, proč ty ó člowěče neznáš? sobě nesrozumjwáš?

11. Nebudiž nad něhlau-pěgšši, nad pohany spojdi-legšši, aby ty mení chwálil Krysta, gegž nesla Panna čistá.

12. Pro twé Kryste narození, degž nám w prawdě setrwánj, at nás mine wěčný plamen, spůsob to Kryste, Amen.

(85.)

Gako: W wšsemohaučy Bože, Syn Boží se nám narodil, a nás hříšné wswobodil, wjteg Pane, wjteg.

2. Dítě narožené krásné, gako slunce čisté gasné, wjteg Pane, wjteg.

3. Angelé nám dali radu, abychom mu wzdali chwálu wjteg Pane, wjteg.

4. Protož se y my radugme, s Angely genu zpjwegme: wjteg Pane, wjteg.

5. Jan křtitel tebe přebessel, a ty sy w tom na swět přissel, wjteg Pane, zc.

6. Marya Panna přečistá, porodila Gězu Krysta, wjteg Pane, wjteg.

7. Milostné Dítě nebeské, pomni na nás lidi hříšné, wjteg Pane, wjteg.

E 3

* 8. Kry-

* 8. Křyste pro své narození, dea nám hříchů odpuštění, wíteg Pane, wíteg.

9. Ať nás nežje věčný plamen, vchovea nás Křste Amen, wíteg Pane, wíteg.

(86.)

Ať již nyní stánek gest wystawený, slánek ten, na nějž Cherubimové, sčotu wšickni Angelští Křowé s žádostí patří, tež y nám zgerwený; (a) Gemužto w sláwě nic rovné není, ni w nebi, ni také zde na zemi.

(a) 2. Mogg. 26, 1. seqq. Luk. 2, 13. Jan. 1, 51. 1. Petr. 1, 12.

2. Syc rozum tu nic slawného newidj, a co zewnitř newidj gest chatrné, by newj. Ede má hledati sláwyté, saudj na způsob wšech, něh slepých lidí. Oždoba tu tak welani sčyta gest, bez swětla žádný gi nemůž na ležt, (c)

(b) 2. Mogg. 26, 14. J. 53, 2. Filip. 2, 7. (c) Matt. 16, 17. Jak. 36, 10.

3. Božstwí samo od wšech wěch stwoření nic libegnějšho nepoznalo, od wěku toho státku žádalo, (d) pro

něg musy starý wšty skonenj; Neb wšecko co gen tam w stínu bylo, w tom nowým podstatně se splnilo. (e)

(d) Matt. 3, 17. Kap. 17, 5. E. fe. 1, 6. Kol. 1, 13. (e) 2. Mogg. 25, 40. Žid. 9, 9. 10. 11. Kap. 10, 1. seqq. Kol. 2, 17.

4. Přeslawný ten slánek gest člowčensktwí, kterej sobě slovo wynwolilo, slowo genž wšecky wěch stwořilo, (f) by s nim mělo osobnj wčastensktwí, w něm wšecho Božstwí moc y do brota swúg slánek, dům, chrám y obydlí má. (g)

(f) 1. Mogg. 1, 13. Jan. 1, 1.

(g) Jan. 1, 14. Kap. 2, 19. Žid. 2, 14.

5. Ne lidská moc, Bůh geg sobě wystawil, Díně byla Panny tělo krásné, Marje mezy ženami sstastné, již sy Duch Boží w čistotě připravil; Skrz slowa žažračně zaslíněni, přišlo gest to slawenj k zgerwenj. (h)

(h) Žid. 9, 11. Kap. 10, 5. Matt. 1, 20. Luk. 1, 35.

6. O! Božská moc! ó tagemstwí hluboké, kdož tomu podobného co slyšel, by

by sám Bůh to těle swůg
byť mjiť měl? (i) Rozu-
me, mlč, nad wtíp twůg to
wysoké: Oslawůg gen tu
to moc welikau, maudrost
přewysfugich wsselikau. (k)

(i) 1. Tym. 3, 16. (k) Luk. 1, 37.

7. Požehnání buď ney-
wzactněgšší stánku! w němž
celá plnost Božstwí přebý-
wá, (l) aniž se od tebe o-
dlaucit dá. Slowo Dteo-
wo má to tobě swau schrán-
ku; a ač se na tě smrt obo-
řila, (m) wssak spogenj to-
ho nezborila.

(l) 2. Mogj. 25, 8. Kol. 2, 9.

(m) Jan. 2, 19.

8. Ty wonjš nám ney-
wyborněgšší masi, y také
drahým Ducha olegem,
kterýmž Bůh twau Dussi
těž y s tělem, ja přibytet
swůg ráčil pomazati. (n)
Tys mjry darim Ducha
nepoznal, co máš, wssackot
to Bůh nad mjru dal. (o)

(n) 2. Mogj. 30, 23-29. Izaj.

41, 1. seqq. Kap. 42, 1. Skut.

10, 38. (o) Jan. 3, 34.

9. Tu znamenám ten
prawý oltár státi, tež y obět
genž nás s Bohem mjří,
genž tupen byl od nás hří-
šných lidí, obět z howad gž

tu wjce neplatí. (p) W
něm mám žiwota wodny
studnicy, Dussi, tělo, y
wssacko čislich. (q)

(p) 2. Mogj. 27, 1. Efez. 5, 1.

Žid. 10, 1. seqq. (q) 2.

Mogj. 30, 18. seqq. Jan.

4, 14. Kap. 7, 39. 1. Jan. 5, 6.

10. Tu widěti, kterač
wždycky wstúpuge, dým
mobliteb z oltáře Kaděnj;
(r) Tu gsau y chlébowé
předloženi; (s) též swjcen
genž wssacko to nás oswjcu-
ge, kterač s lampami swý-
ma sedmima, wssacky wě-
řich Dusse progimá. (t)

(r) 2. Mogj. 30, 1-11. Jan.

17, 1. seqq. Žid. 7, 25. (s)

2. Mogj. 25, 30. Jan. 6, 48.

seqq. (t) 2. Mogj. 25, 31.

seqq. Jan. 1, 9. Kap. 8, 12.

11. Tu gest ten Trůn
swatosti y milosti, na negž
s žádostj hledj Angelé; (u)
Wjra k němu s mnohau
smělostj gde, a dostává
lékařstwí pro hříšnosti: (x)
co wšle Boží s námi swo-
luge, tu se to Dřym a Dřu-
mim zgemuge. (y)

(u) 2. Mogj. 25, 17, 20. Řim.

3, 25. 1. Petr. 1, 12. (x) Jan.

1, 16. Žid. 10, 19. seqq. (y)

2. Mogj. 25, 22. Kap. 28, 30.

Jan. 1, 18. Kap. 3, 31, 32.

12. Summau: Slovo řenj, nebo Syn Boží ; to tělo učiněno, Boha Otce wysostti, což nad přirození: Syn gednorozený, ten před 3 Panny čisté se narodil, wěky od něho zplozený, ge- Bůh Maryni k tomu zmo- bož Božíhoj s námi gest- lil, aby matkau byla, což se sgednoceno, wšech figúr stalo předivně, Syn Boží předessých předstíněnj, w ; nebe wizme, přišel gest sobě a skrz se přivedl k do těla.

splněnj. (2)

(2) Jan. 1, 17. Kap. 14, 6.

Matt. 5, 17. Jim. 8, 3.

13. Bud chwálena, Je- hovah ! wěrnost tato, genž nám milost y pravdu při- nássi, kteráž zas nawracá Dussi nassi, co ďábel zrušil. O! bud wděčný za to, spo- lu s Angelj geho oslawüg. (aa) To dílo slawné, slá- voně wyprawüg.

(aa) Luk. 2, 13. 14.

14. Ty pač genž gsy rá- čil na se přigjti, toto bídne nasse přirození, (ó lásko! ó důstogné spasenj!) a ; nebe k nám hříšným dolů zstau- piti; degž milostiwě se vpro- syti a rač mé sudec za chram- twug wjyti. (bb)

(bb) 1. Kor. 3, 16. 2. Kor. 6, 16.

Žib. 3, 6. Žew. 21, 3.

(87.)

Gako: Nastal nam den weselej.

En den gest plný ra-

dosti, každému swo-

2. Děťátko welmi zmi- lené, dnes se nám narodí- lo, ; Panenky nepossřwřně- né, by lid swüg těšilo. Bez gehožto narození, byli by- chom ztraceni, spasitel nás wšech gest: ó přestádky Ge- žissi, že člověkem zplozen- gsy, pečelných muč nás sprost.

3. Gako slunce šlo pro- rážj, tím swým přegashým bleškem ; Wšak ho nikdy nerozrážj, to bud známo wůbec wšem. Tač se na- rodil podobně, ; Panenky čisté a ctnostné, Syn Boží důstogný, do gestj byl po- ložen, mnohým mučám po- droben, jde na této zemi.

4. Ty na poli pastusko- wé zwěděli gšau nowiny, hned od té říše Angelstě, že Křystus narozený. Mocný, Král nad Krále wšechy ; Herodes se leč té řeči, a své slauhy

*Tag ist der heilige Tag
Dieser Zeit*

staubhy wysfal, ó gakaŭ zehy-
tralaŭ leſt, proti Kryſtu
ſmyſlił geſt, dítſky žmordo-
wat dal.

(38.)

Tanj notu a (63.)

§ Elebmej wždy s weſe-
lím, Stworítele ſwé-
ho, neb pro náſſe ſpaſení,
z žiwota čiſtého. Dítě ſe na-
rodilo, proroctwí ſe ſplniło,
w geho narození: Diwne
geſt dítě toto, nebo tu zge-
dnoceno, Božíſtwí s člowě-
čenſtwím.

2. Neſſýchane wtělení,
Krále nebeſkého: Před-
wné narození, Pána An-
gelſkého: Tuť žiwali An-
gelé, radoſtíne a weſele,
Stworítele ſwému, neb lid-
ſké pokolení, ſerze ſwé s nim
ſpogějí, odgaſ dáblu žlému.

3. Duch Páně proročo-
wal, že má poroditi, An-
gel Panně žweſtowal, když
ſe měl wtěliti: Přeſtaſtná
tato Panna, že geſt k tomu
žwolená z Králowſkého ro-
du, byt Matkaŭ Boží byla,
Krále z ſebe wydała, nebe-
ſkému dworu.

* 4. Když byl ſwět popi-
ſowán, z rozkažu Augusta,

ſſla Panna y s Jozeſem,
do Betléma měſta, kdež
Syna porodila, w Knihy
zapsati dała. O byt on náſ
zapsal, w Knihy žiwé ne-
beſké, kdež gſau chwály An-
gelſké, žádné pať teſknoſti.

5. Wíž kteračá pokora,
při tať mocném Králi, ge-
bož w nebi Angelé, bez pře-
ſtání chwály: W geſtičkách
leží, kwiſi, panugich na ne-
bi, maudroſti Otce ſwého,
kráſu kwiſi dáwage, pta-
ctwo wſſe odjwage, plénky
oděw geho.

* 6. Angel ſlawný pa-
ſtyřím, chudým, nenadále,
jo púlnocy žweſtowal, nebe-
ſkého Krále. Toho genž w
geſlech leží, mladátko ano
kwiſi, Pána Angelſkého,
w plénky obwínutého, twá-
ři welmi krásného, nad ſy-
ny člowěčj.

7. Sláwa Bohu na ne-
bi, Angelé žiwali, poſog
lidem na zemi, ſlawné žwe-
ſtowali: Swěžda nowá a
kráſná, welmi gaſně ſwiti-
la, při porodu tworce, při-
chod Božího Syna, mu-
drcům oznámila, na wý-
chodu ſlunce.

E 5

* 8. Kry-

* 8. Kryste Králi nebes, od Otce poslaný, a pro násše spasení, narozený z Panny: Stač nám pokoj dáti, od všeliké ošklivosti, svými sládec, zlošti, bludy staviti, od nepřátel háziti, náš milý ochránce.

(89.)

Sčinný Syn gednorozený, Bůh pravý nezstvořený, zstoupil na svět z výsosti, svým věřejším k radosti; Otec byv rovný w moci, vsad se vkládal w nemoc, když se k nám přiblížil, welmi se ponížil.

2. Zvolil sobě chudau matku, gsa Bohem bez počátku, Mescháš přezádauch, Krystus Král wsemohauch: W něj počat gest bez winy, byt Adama s jeho Syny, od hříchů očistil, životem vgištil.

* 3. Před věky z Otce zplozený, Syn gsa gednorozený, wysšel z předivné schrany, počat w životě Panny: Gehož když poro- dila, matka, w gestech wložila, Krále nebeského, y také zemského.

4. Slovo tělem učině

no, dvě to w Panně spo- geno, nad běh náš přiroze- ný, Bůh a člověk nedělný: Mocně dábla tím porcel, a lid z moci geho wydrel, genž gako z vězení, čekat wyproštění.

5. Deb pro winu Adama, hřích těstý proti Bohu, byl vpadl w trápení, věčného zatracení: Syn Boží pak milosti, plný, vě- čně spravedlnosti, w těle se vkládal, nám aby spomáhal.

6. Gemuž gméno Immanuel, Prorok byl před- powědel; Bůh s lidmi chtěl bydliti, a hříchů nás zpro- stiti: Pro kterých utrpnosti, snášel y těžké bolesti, hned od narození, až do osmrčení.

7. A sřez to smrt věčnou shladil, mjr a pokoj na- vrátil, s Bohem Ocem na věky, začej mu číname di-

ky: * Děkujeme srdčně, požiwagje tebe wděčně, Pa- ne narozený, w gesle polo- žený.

8. Degž nám sebe vždy chváliti, s Ocem y s Du- chem ctiti, nyní jde w mi- losli, a potom w radosti:

Chwála Otcy y Synu, ta- ké

Je v Duchu svatém, budí sytel, všeho světa vykupi-
na mšost, v nebeské sla-
vnosti.

(90.)

Ešel se nebeská říše,
v Archangelská :
Nebo Pán Krystus nyní,
narodil se gest z Panny, od
dárona zaslíbený, zaslíbený
prorokům, k spasení všem
věrným Křesťanům.

2. Ty všysoký čest Pá-
nu, v nově narozenému :
Píseň novou zpívejte,
chválu genu vzdávejte,
gméno jeho velejte, neb
se pro nás narodil, aby
smrt, hřích, peklo, ďábla
slazyl.

3. Kryste narozený, Krá-
li nad Krály slavný :
Chvála buď tobě nyní,
vzdávana bez přestání, od
všelkého stvoření, po-
přeg pokoj na zemi, bychom
té mohli chválit bez přestá-
ní. Amen.

(91.)

Ešelm hlasem zpí-
wagine, narozenj pa-
matigme, Krysta Spasí-
tele svého, v chudobě na
svět přišlého, a poníženého.

2. Narodil se nám Spa-

sytel, všeho světa vykupi-
tel, předpověděl to Gabry-
el, že k nám přigde Im-
manuel, byt Bůh s námi
bydlel.

3. Vastřím bylo hlá-
sáno, od Angela zvěstová-
no, o Krystovu narození,
z něhož mnohé potěšeni,
přišlo v spasení.

4. On pro nás sem z ne-
be zstoupil, a drahou krmí
vykaupil, ďábla potřel pře-
zlostného, poslyšil srdce lid-
ského, zprostil mocí jeho :

5. V tom všelil zar-
maucené, a ďábelkau lsti
sautené, když se ráčil poní-
žiti, z čisté Panny naroditi,
v světě s lidmi býti.

* 6. O narození předí-
vné, nikdy prve nestýcha-
né, aby Panna porodila, a
čistau Pannau zůstala, moc
Boží se stala.

7. Což byl nám Adam
potratil, to vše Syn Bo-
ží nawrátil, a winy náše
z nás složil, duši když za
nás položil, z nás každý
by ožil.

8. Angelé se weselili zpí-
wagie Boha chválili,
řkauc : Bohu sláva na
nebi,

nebi, a lidem počog na je-
mi, z gehu narozeni.

* 9. Chwalmež my Bo-
ha wesele, onť nám dá do-
giti cele, škrje ta swá do-
brodinj, nebeského wšesseni,
gemuž konce neni.

10. Dnewymšurná sstě-
drosti, přissels k nám pln
gsa milosti, aby každého
darował, tobě kbožby po-
wolował, slow twých ná-
sledował.

* 11. Záři swětla nebe-
ského, oswětíš sedce každé-
ho, twých přestawných
prawd kázanjm, spasytel-
ným swým hlásánjm, té
pravym poznánjm.

12. Kacíž ty nás nawšstj-
witi, sedce naše wšessiti,
swým radostným zvěstowá-
njm, přessědrým a darowá-
njm, w duchu obnovenjm.

13. Alibychom na tě po-
mněli, a tebe wžycky já-
dali, wšěti ošlaveného, s
Otcem giž kralugjčeho,
degž dogiti toho.

(92.)

Nowé prozené dětát-
ko, GEjss malé
pacholátko, hle nám při-
nášši nový rod, z Panen-

ky čisté swatý plod, gemu-
se wšyčknj radugme, chwá-
lu zpjwegme, plésegme,
chwału zpjwegme, plésegme.

2. Radugi se Angelowé,
z nebe k nám wšáctnj po-
slowé, wzdáwagi Bohu
chwału, čest, že on giž s ná-
mi smjřen gest. Protož se
my radugme, chwálu
zpjwegme, plésegme ;:

3. Gest Bůh s námi
spřijněn, smjřen, by byl
dábel setřen, smjřen: Přehni
dábale w peklo náhle, nášš
strážce gest dítě malé, gemuž
se my radugme, chwálu
nu slusnau wzdáwáme ;:

4. Pléseg, počoč wšse
stworěni, Bůh w těle zlé
w dobré změní, giž nás wic
dábel swau moch, nebude
moch přemoch. Protož se
wšyčknj radugme, chwálu
zpjwegme, plésegme ;:

(93.)

In dulci jubilo.

Radostným plésánj,
činněž děkowánj,
dussj náššich sláwa, w ge-
slech odpočiwá : skwj se
blest slunečnj, Syn Pannj
seděčnj, genž gest Bůh wě-
čnj, genž gest Bůh wěčnj.

2. D!

wyznáwáme : A w tobe se chwili, běšte, wítegte přiradugeme, wíteg o GEjssi! slého, Boha Spasitele

13. Amen, Amen, o swého.
GEjssi, přigmi, Duffi, * 7. Wíteg o hosti ne-
wěrných řissi, kdyz se Duch besty nás na mizerný frag
s tělem rozlaucj, wíteg o zemský! giž tě widime w
GEjssi! Amen. swém tele, swého Boha
Spasitele.

(95.)

S Mebe přicházím samé.
ho s poselstwem od
Boha mého : Mě přerog-
kossné nowiny, rozweseli
lidště Syny.

2. Narodil se z čisté Pan-
ny, Pán, GEjss Krystus
nazwaný, slěná důstogná
osoba, Angelstých Kůru
ozdoba.

3. Král nad Králi, Pán
nad Pány, Bůh na wěky
pozhnaný : genj přissel lid
swung spasyti, rág stracený
nawrátiti.

4. Radugte se, ku pomo-
cy, Bůh sám wás přicházj
s mocj : ač w nepatrném
způsobu, nýktau na se wzato
osobu.

5. Gesle za znamenj mēg-
te, tam složeného hledegte :
gehož Panna porodila, do
chudých plěněk wvila.

6. Pospěštež giž lidé mi-
li, do Betlema hned w tu

8. Takliž to wssak byti
mělo, stowu učiněné tělo,
by se muselo zmariti, a tak
nepatrně býti ?

9. Swět wsscegen, Pane
negswětssji, byt byl y tšpce-
krát wěssji, a třpitil se w
perlách, žlatě, gestěby byl
málo na tě.

10. Ted pak chlěw hrad
králowstý twůg : žlatohlav,
sláma, seno, hnůg ; Jozef
s Pannau komonstowo twé,
w tom prachtu mās kochá-
nj swé.

11. Oswědčilš tjm, že
sláwa, čest, swěta y tebe ni-
čimž gest : Kdo miluge Pa-
ne tebe, toho srdce tobě nebe.

12. Ach tedy můg drahý
Pane, nechť se y mně tež
dostane, twým přibytkem
milým býti, wždycky tebe
w srdcy mji.

13. A gá zmocněn gsa w
lāsce twé, chcy ze wssji slý
dusse

dusse své, wraucně tebe mi-
lowati, na wěky wěku spi-
wati.

14. Chwála Bohu na
wšosti, lidem pofog z té mi-
losti. Tak nám začali Ange-
le, slawit nowý roč wesele.

(96.)

S Nebe přisvědse Ange-
le, reči pastýřim we-
sele; Až dětátko wtěsně,
leží w gesličkách složeně.

2. W Betlémě, městě
Dawida, o čemž Micheáš
powidá, tenť gest GEjss
Kryslus wás Pán, Spa-
sytel wám wšechněm po-
slán.

3. Tím se těstse w čas
odporný, že Bůh gest s wá-
mi spogený, wzał na se těl
wášich wlastnost, wás
bratr gest wěčná maudrost.

4. Co wám hřích neb
smrt ublíží? máte Boha
proti kříži, nech dábel gako
lew chodí, Syn Boží
wšudy wás wodí.

5. Nechce, nemůž wás
nehati, hledte jen w něho
dauffati, byt wám mnohý
y nepřáli, truc, nechť se co
na wás walí!

6. Předce wy wššši bu-

dete, neb z wšry dítky Bo-
ží gste; Chwaltež z toho
Božskau milost, magice w
srdcích swých radost.

* 7. Amen, budiž na wš-
losti, sláva Bohu z té mi-
losti, že nám již dal Syna
swého, w nassem těle zge-
weného.

(97.)

S Wšosti nebestě gdu
f wám, sfloněte srdcý
swých k nowinám, nesu do-
brých nowin hogně, kterých
oznámím pokogně.

2. Narodil se wám zagi-
slé, Synáček z Panenky
čisté, dětátko welmi spani-
lé, to bud wásse zboží milé.

3. Gest pať on, GEjss
Bůh prawý, sprostí wás
bjd, gsa Král sláwy, w kří-
ži bude wás Spasytel, a
z hříchů wyswoboditel.

4. Přineš wám wěčné
spasení, podle Božského zři-
zení, abyšte s námi w ra-
dosti, žiwi byli na wěčnosti.

5. Toto wám bud za zna-
mení, gesle a plěny gsau
gmění, w kterýchž to dětá-
tko leží, gessto swět w rukau
swých drží.

6. W budmež my wděčni
tomu,

tomu, s paštyři do toho do-
mu, gdauce, abychom spa-
řili, co nám Bůh dal w
tuto chvíli.

7. Pozoruj srdce mé, a
bled, coj se to stíví w ge-
stích teď? Kdož gest ten
krásný Synáček? gest Pán
Gějšs twiug miláček.

8. Wíteg náš důstogný
hosti, kterýžs pro náše hři-
stnosti, sklonil se k náši chu-
době, čímž se odplatíme
tobě?

9. O Pane wšech stwo-
řiteli, gafau důstognost
gšne měli, žeš se na tom
seně složil, w mislé hová-
dek položil?

10. Byl svět byl wic
rozšířený, z perel a z zlata
zpravený, byloťby místo
nerovné, pro tebe sprostné
y skrovné.

11. Všamt a hedbawj
tvé, gest seno a plénky mar-
né, na nichž ty Králi nen-
wyšši, pracht wedeš, co
w stawné řiši.

12. Takť gest se tobě lj-
bilo, aby mi twědomé bylo,
že w světšké sláwě a zboží,
před tebau nic nezáleží.

* 13. O Gějši má

sladkosti, aby žiřtával s
milostí, ty me mně, a gá-
zas w tobě, zpraw lůžko w
srdce mém sobě.

14. Tak abych tvé slá-
wy vžil, a tobě radostně
slaužil, mage w tobě své
kočhánj, w pravém srdce-
čném plésánj.

15. Sláwa Bohu na
wšosti, genž nám dal Sy-
na z milosti, w čemž se An-
gelé radugi, nám štiaštné
léto winšugi.

(98.) Gato: Kdo se libj Bohu.
S Wěstugem wám ra-
dost, přemelmi wel-
kau, porodila Panna, či-
stotau Panenskau, Krále
nebeského, chwalmež s ne-
besťany, Pána Angelškého.

2. Prorocy od dáwna,
gšau prorokowali, Mesy-
áše Krysta (pissje) žwěsto-
wali: Pospěš a zawjteg,
od lidu wždy twého, zdá-
wna žádostiwj.

3. Slunečko y hweždy,
plésánj své magi, radost
wyznáwagi toho narození:
Y wšechka stwoření, magic
giž naděgi, svého wykau-
penj.

4. Patřmež na mládát-
ko,

to, ležící w gestličkách, vtě-
sně, krásně, obvinuté w
plénkách, gemuzto nebesstj,
čest, chwálu wzdáwagi,
Křowé Angelstj.

5. Rodička Marya, Pa-
nenka přecista, ta nám po-
rodila, Pána JEzu Kry-
sta: Ont nás w rozkos-
rágskau, wweđe, a dá nám
radost swau nebeskau.

* 6. Slavný swátek cti-
me, twého narozenj, Kryste,
radugje se swému wykau-
penj, wyweď nás z temno-
sti, z plačtivého bydla, do
wěčné radosti.

7. Amen, Alleluja, spo-
lu giž zpjweme, Pánu
nám danému, čest chwálu
wzdáweme, w radosti bez

konce, milost v JEzisse, na
twěh magice.

(99.)

S Woleg Bazyř lidstj
směle, a zpjweg giž te-
to chwile, Emmanueli pra-
wému, z čisté Panny na-
rozenemu:.

2. Weselme se, činje bj-
ty, slaužice mu dni po wse-
cky, že gest nám Bůh w té-
le rovný, wssak bez hřjchu
wčiněný:.

3. Na swět zhoła nie ne-
dbegme, řdyž ho přjto-
mného máme, Emmanue-
le prawého, Boha na swět
rozeného:.

4. Geho my za wůdce mēg-
me, a k němu se wtjkgme:
tať wždy budem králowati,
s nimi na wěky přebýwati:.

III. Písně Noworoční.

(100.)

Gako: Tuž chwála wydegme

S ětjgmež Pánu Bo-
hu, za gehu milost
mnohau, genž žiwo-
tu nassemu, dodáwal mo-
cy mdlému.

2. Ny w swětě roč za ro-
kem, pomjge milčym kro-

tem, na tomto swěta moři/
bydlj diwné potwory,

3. Na nás dotjragje,
zwlášt wěrných zslužgje:
Mor, Wálka, Glad a
Bjdy, tlačj nás w swětě
lidi.

4. V též hřjchowě mno-
žy, hněw Boží při nás
množi,

S

mnohý, a kdo zpomněti můž, tomu, chřtvi, obcy, y do-
wisse, co nás zde w swětě mu, deg moc, at každý snā-
hnete? ssi, co twá ruka přināssi.

5. En wsať, gať matka 13. Vzdram wssch řá-
wlastně, ostrība dětātko dūw rány, a zawři bjdy brá-
swé, řdy baurka žlá nad- ny, zastaw řwé- proliti,
chodj, do swé komůrky nech nám pořog twūa switi.
wzodj. 14. Swé požehnānj swa-

6. Řepe mnoho Būh brá- té, wyleg na wssch bohatě,
nj, swé djetky, mocně chrá- co komu dobré býti, znāss,
nj, řdy potřeba nastāwā, rač Bože dopřiti.

7. Strážce žiwota swa- 15. Žehneg Syrotky
tý! my lid twūg hřjchem smutné, chraň před škodau
gaty, nic negsine z sebe sa- tēhotné, buď Otce opustě-
mi, nebhřwāssli ty s námi! ných, a naprav w blud
swedených.

8. Y buď chwāla mērně- 16. A buď chudobných
mu, milosřdenstw twému, Wānem, buď nemocných
řteré rána řžděho, nowé lékařem, těch genž gsau smu-
gest, z daru twého. tné mysl, Duchem nowým

9. Nebs nás twau rukau obmysli.

wodil, gaťjs chřtē takš nás 17. Dāle, co gest negw-
sprowodil, ty wsse mūjss- ce, wleg Ducha twého w
změniti, řlé radny proměniti. řdce byť nás wodil w ča-

10. Ach! rač to řdce řtnosti, a wweďl do wěčnosti.
mji, Otce, a s námi býti, 18. Amen rač nám to
y nastāřého řeta, y prostřed dáti, Bože nad wssch bo-
řřjze swěta! haty, z milosřdenstw twé-

11. Prořm, mně y wssch, ho, mįsto řoku nowého!
nēm twým, genž se hrnau Amen.
ř nohām twým, deg řdce
ctné, pořogné, deg twé mį-
řosti hogné.

12. Y zdramj, pořog ř 701.)
Gafo: Wesel selidřē stwotensj.
Wř nowý zase ř nānu
ř přissel, w němž mā
býti

býti každý vesel : Radugme se, veselme se, w tomto novém roce.

2. Syn Boží ; nebe nám daný, toho dne gest obřezaný : Radugme zc.

3. Začal krew swau wyléwati, a nás nj wyléwati : Radugme zc.

4. Moch geho lásky živé, přišlo léto milostivé : Radugme zc.

5. GEjss působce spasení, nazván gest nám k potěšení : Radugme zc.

6. To geho přesvaté gméno, má ctiti každý kolen : Radugme zc.

7. Ten wěrný Spasitel swěta, chránil nás již mnohá léta, Radugme zc.

8. Skrz hlad, mor, krew proliti, nedal nás wyfořeniti : Radugme zc.

9. Wic učinil dobrodiní, než gest w roce okamžení : Radugme zc.

10. Za ta dobrodiní mnohá, šussit welebiti Boha : Radugme zc.

11. Sláva buď Bohu na nebi, a pokoj lidem na zemi, Radugme zc.

* 12. Otce, Synu, swa-

tý Dusse, špys pokorné prosby naše : Otevři své štědré ruce, w tomto novém roce.

13. Rač nám hříchy odpustiti, Dusse y těla žiwiti : Otevři zc.

14. Deg nám žiwot y smrt dobrá, potom wěčná radost s sebau : Otevři zc.

15. Amen, Amen, zač proshme, wjrau w Krysta obdržíme : Otevři zc.

(102.)

Galo: Synuž Páně sluzebný.

Něk starý miji w té době, chwála buď Otce náš tobě, žeš minulých let k milosti, nás chránil w mnohé bídosti.

2. Proshme tě, my hříšníci, wšycknj, malj y welich, spáchané w nich zlosti naše, odpust pro Krysta GEjisse.

3. Při tom, ó wěčná dobroto, chraň nás y roku tohoto, přispoř nám wšeho dobrého, a zbaw nás od wšeho zlého.

4. Deg slovo tvé y swátosti, vždy miji w čisté sprostnosti, w dal od nás přeč

préc mor, hlad, y bog, deg konali : To ne nassj moey časny y wěcný pokog. sso, než geho samého, Dt.

5. K tobě samému wo ee k nám laskawého, we dne láme, w tobě wšecko zalká, takě w noey.

dáme, ty gsh grunt roku 3. Oni nám žádostimě-
šťastného, Bože spasený na ho vdílel pokoge : Nepřj-
šlého. tele hrozného, y křowé

* 6. Kryste přimluwce boge : Od nás zapuzowal,
nám daný, slyšs a zveleb y nassj wlasti této, gž přes
swé Křestiany, řešs gsh, gáti ymu y léto, mocně ochra-
gsem po wšě léta, s wami nowal :

do škonání swěta. 4. Y od powěrj zlého,
7. Pro twé swaté Obře- geho nakazenj : Těž y hla-
žánj, wzdal od nás wěcné du těžého w této nassj ze-
trestánj, pro twé sladké mi : S swé ruky přestědré,
(GEjss) gměno, bud w k žimotu obogjmu, časnému,
nás dobré rozhogněno. duchownjmu, dal nám wě-

8. Amen, Amen wšy cy dobré.
ekni re me, křerjž tomu 5. Ne podle nassjch hřj-
wraucně chceme, Amen, chů s námi nakládage :
že se nám to stane, wěrjž Ani podle wšjupků, trestá-
mět nás milý Pane. nj wzkládage : Syc kdyby to

(103.)

Mozwajugmež společně čámo zhyuli hodně, neb
mnobau milost Bo. každý prominil.

ji : Chwálc geg z toho 6. Gako Dtec k dětkám
wděčné, že gi při nás mno swým, tak se wkluge ;
ji : To činiti sluffj, sedcem Mám přewelice hřjssným
y zwučným hlasem a zwlá milost swau slibuge : Že
ště tjmto časem, těkem takě chce odpustiti, wšeliké hřj-
duffj. chy náše, když gen w Pá-

2. Poněwadž sme nowé na GEjssse budeme wěriti.
ho roku dočekali : A dny 7. D budiž tobě chwála,
wšecky starého, šťastně wy. Dtece na wšlosti : Po wšse
wěky

wěky wzdávána, z této twé
milosti : Z kteréz rač nám
dāti, roč nowý etně začíti,
a při wšem šťastný miji, y
šťastně skonati.

8. Rač Pane protivnj-
ty přeč zahrati od nás :
Zatary též y Turky, neb ty
wše w mocy máš : Dwssem
Antykrysta zahanbüg doko-
nále, at slaužic tobě stále,
dogdem w nebi místa.

9. Wšlyšij hlasy naše
wšemohauch Páne : D-
žly což žlého páše, degž at
gij přestane ; a činj poká-
nj : wssicknj dokudž čas má-
me, at wživem, žádáme,
twého smilowánj.

(104.)

SS Esel se lidské Stwoře-
nj, přissloť nám ná-
še Spasenj : Radügme se,
weselme se, w tomto nowém
roce.

2. GEzu Krysta naroze-
nj, dokonalo se nám nynj :
Radügme zc.

3. Panna rodu Králow-
ského, počala Syna Boží-
ho : Radügme zc.

4. Dtcowé swatj, Proro-
čj, genž byli pod stínem
nocy (Radügme zc.)

5. Žádali gehu widěti, a
Panny se naroditi : Ra-
dügme zc.

6. Žkauc : O ! by pe-
klo oblaupil, a z temnosti
nás wylkaupil : Radügme zc.

7. Heródes tomu newě-
řil, by se Pán Krystus na-
rodil : Radügme zc.

* 8. Kryste pro twé na-
rozenj, deg nám hřichum
odpuštěnj : Radügme zc.

9. At nás neže wěčný
plamen, wchoweg nás Kry-
ste, Amen : Radügme se,
weselme se, w tomto no-
vém roce.

(105.)

SS Roku nowém Pánu
zpjwěgme, z dobroty
mu chwálu wzdāwěgme !
Neb přemnohých dobrodi-
nj, den tento pamět nám
činj, k slāwě to gehu wy-
prawügme.

2. Dnes dokonánj mi-
nulého, dnes y začateč na-
stalého, w gměnu Božim,
máme roku ! Ach libegmež
Boží rukū, z dobrodinj wči-
něného !

3. Z dobrodinj gimj po-
čtu nenj, rozplynulých po
wšem Stwořenj : Zwlá-
šně

F 3

kau vzdálil, od nassj kra-
giny.

4. Náčil nám odpausstě-
ti, i Otcorwšé milosti: Kdy-
by byl chtěl platiti, podle
nassjch jlostj: Kownými
bjdami, bylbychom wwa-
bli, we wsecko žlé vpadli,
žprzněni winnámi.

* 5. Pravého Otce má-
me, neb to gest wěc gista:
Když hřeby wyznáváme,

wěřie w Pána Krysta:
Právě a sdečně, wsecky
hřeby odpaustj, hynauti
nedopaustj, a chrání nás
wěčně.

6. Za tato dobrodinj, nám
od tebe daná: Bud tobě Ot-
če, nynj, y wždnych čest wda-
na: A při tom prošme,
degž nám roč w dobrém
hognj, radostnj a pokojnj,
Amen, w těj wěřme.

IV. Písne o Panu GEjissi, a geho wtrpnem žiwotě a Auřadu.

1.) O Sladkém Gměnu Pána GEjisse; geho
Auřadu, Osobě a Dobrodinjch.

(107.)

SGEjissi twá sladká
pamět, sročm wěr-
nym gest nad med!
owšem samého řdyž magi,
tě přitomného, plésagi.

2. Neb kdež gšy ty, tu
wssecka gest, plnost Boží,
žboží, a čest, maudrosti wssj
pokladowé, y rozkosse staré,
nowé.

3. Protož mi nad tě nic
nenj, wžacněgšjho, w nebi,
w zemi, ta libost gest sama
prawa, kterauž mi twá mi-
ost daná.

4. GEjissi! tys wěčně
słowo, wěčně kochánj Ot-
cowa, wěčná maudrost,
wěčný geho nástrog půso-
benj wsseho.

5. Neb šřz tě tento swět
stworil, swěta w tobě žiwot
složil, słowem on twým
wsse ždržuge, nebe, zemi
objiwuge.

6. Už pať tě nám poslať
nebe, by šřz tě nám po-
dal sebe, w milosti své plně
wěčné. O sročce naše bud
hoděčné.

F 4

7. GE

7. GEju ! tys zamilo-
wal nas, a rád na svět při-
šel pro nás, nassim oděw
se pak tělem, krewnjms se
nám stal přítelem.

8. Na smrtis se z lásky k
nám wydal, by z hrdla nás
gi zas wyňal. Takš nás za-
choť kaupil sobě, swau krewj;
chwála bud tobě !

9. Z smrtis propastí zas
wybředl, na světlo tjm ji-
mot wywedl, život nesmr-
tedlný w sobě, wssak nám
daný w twé osobě.

10. W nebes wstaupil,
sceptrems dosáhl, by nás
po sobě wssECKy táhl. Ach
táhni, táhni, milg Pa-
ne, tam odkudž twá wúně
wane.

11. Waneť mi wúně twá
libě, a mocně mým duchem
hýbe: smradem mi gest wsse
což svět má, pro wúni twau,
rúže wěčná !

12. Co gen myslim, mlu-
wim, činim, wsse páchne
Pánem mým milým. Neb
wim při wssem, že wždycky
gest, GEjss foruna má a
čest.

13. Widimli nebe wi-
dim swého, skvělý hrad

Pána milého. Myslim
wssak: Edž gen mám tebe,
GEjssli, mám dosti nebe.

14. Widimli zem wi-
dim Boží, rozestřené tu
podnoží, k němuž se skláně-
ge mile, chápám se noh ge-
ho směle.

15. Když gim, piji,
málo, mnoho, wsse беру
gak z rukau toho, kterž
krmí do té doby, nás swé
na paussti zástupy.

16. Když spáti gdu, w
geho kladu, ochranné límo
swau hlavu : wěda že on
nikdy nespí, k dobrému
swým gsa, při nich bdí.

17. Prochtě chtjm hned
geg zas, a w mých wssich
zawzjm mi hlas : Wstaň je
sna hřechů, pak w onen, ga-
tě wzbudjm ostatnj den.

18. Summau, co gest fde
zwlástinjho, zwlásti w kni-
že písma Božího, tjm wssim
mi gest wyobrazen, mlg
Pán, by nad wsse byl wážen.

19. Ont byl a gest sirom
w rági ten, w počátku hned
gest, GEjss foruna má a
tam postaven, z něhož ji-
wi život magi, pokudž ge-
ho požiwagi.

20. A Edž pro hřech člo-
wěť

wěť wyhnán, na zem, a w
moc smrti wydan, strom
nás opět gest w nás wstěj-
pen, a nám winný učiněn
kmen.

21. Tak, by ratolesti ge-
ho, žiwota moc berauc z ně-
ho, rostly, kwěťly, živy by-
ly, wswadnutj nepočily.

22. Protož když kmen
widim winný, neb strom
wsslechtily giný, chtěj ra-
dost, že můg koren, nese
mne, bych nebyl zmařen.

23. GEjjs mi gest Ko-
ráb Noe, pomodně gažkoli
mnohé, nechť gdu, a swět
přikwačugi, gá zplýwati
wždy stačugi.

24. GEjjs mi gest slaup
ohnitý, mne wěsti w mra-
kotá h chitý, z Egyptských
když gdu sých sraťj, k wě-
čné přespaustě swěta wlasti.

25. GEjjs mi Manna
gest z nebe, neb on w pořm
wydaw sebe, k zapuzení hla-
du, dosti, dáwa sladké po-
choťnosti.

26. GEjjs gest škála mod
žiwých, k obcerstwenj wsslech
žijných: tu kdož pigj ne-
žijněj, ani w smrti ne-
wundlegj.

27. GEjjs mi Archa
Smkauty gest, gjž Bůh
přede mnau kázał něst, skrz
Jordán smrti, prossla
wssat: že progdu, wjm, y gá
těj tak.

28. GEjjs gest Slunce
blest prawý, gehož pa-
prsskowé Zdravj nesau
bogjčjm se Boha: o smkau-
ty překrásná duha!

29. GEjjs Hrad můg,
Wtočistě, w každé nesnázy
mé gistě. Nechť kdo chce
mne z lidj, hledá, nic ne-
zprawj toť ohlédá.

30. GEjjs Pawěza má
bude, odkudkoliv kdy ssturni
půgde, nedbám: On geg
srazj cele, na toť se gá spau-
stjm směle.

31. Připadneli kdy pař
nemoc, on pro mne wždy-
čy má pomoc: On lékař
můg, on lékařstwj, gen když
se čas geho zaskwj.

32. GEjjsi ty gšy cesta
má, wedauch mne w žiwot
sama, y brána: Neb chti-
wým w nebe, nelze ginať
než skrz tebe.

33. Gšy Prambda též,
kdo twým wěřj, sflowm,
gde právě kam měřj: pod-

gat nemůžte býti bludem, wsse mi sljnj. Ach kžj vsta-
protož my od tě nepůgdem. pie stinowé, puňj mne k ho-

34. Život gšy nám. Tě re mirrowé. Vjř. Esal. 2, 13.
Edož magi, by pať mřeli 41. A nežli pať budu k
nemjragi: wzkřisšs ge oným připustěna k horám
mocně wssecky zas, Edžj wonným, na nichž mšy roz-
twůg jawjnj welebný hlas. kossně mŭg, má rozkossný

35. Gějssí Perlo má wěčné byt swŭg.
drahá, gen má Dusse k to- 42. Aspoň mi přegte těch
bě sahá: co mám kde, wsse flassj, gimij se má dusse wla-
sko rád prodám, za tě wsse, ji, a zas čerstwosti nabýwá,
sám sebe též dám. Edžj w tauženj swém um-

36. Gij wssak tě mám, dšiwá. Vjř. Esal. 2, 4. 5. 8. 9.
tě gij držim, mŭg klénote, 43. Hodně mi mŭg y zde
tě nestrjim, ani změnjam: strogj, mšy chot, a mne
Nemá ceny, milost twá v tjm kogi, hlas swŭg za tjm
mne, mizměny. slyšet že dá, strz mřiji na

37. Tys mŭg ženich, a mne wshlědá.
gá chot twá, budem my wě- 44. A wssak pospěš mi-
čně gedno dwa; Žádná wěc lš ty mŭg, † a tam mne
lášy tě nassj, ani propastí wezmj kdežto twŭg, gashy
nehajš. Vjř. Esal. 8, 6. 7. blest žare twé wěčné, swjřj

38. Také gi smrt nepř- swatým nekonečně.
střihne: nýbrž teprw tu do † Cant. 8, 14.
stihne, plnosti swé milost 45. Ach wem mne sláwo
násse, Edžj nás wěčnost spo- má k sobě! hynu w tom swém
lu swáže. těla hrobě! Wywěd mne ze

39. Tu ty mne co pečet tmy té ždegšj, w swŭg tam
drahau, wezmeš na swau ru- ten rág negškwělegšj!
tu prawau; nýbrž wšlacjš 46. Amen. Amen, mšy
na swé sedce. Ach staň se, Pane, degž ať se tak brzo
staň se gij bržce. stane! Nwmj po čem šyc

40. Taužim po tobě. tě taužiti, gen lášy swé deg
wssak nŭnj, w očej nemám, wjati.

(108.)

Ežu Kryste, tys zagi-
sté, Syn prawý Bo-
ha Otce : Z něhožs wysšel,
na swět přišel, aby byl hří-
šných wůdce : Řádal tebe,
Otec z nebe, nám wšsem
wždy poslauchati, řici twé
zachowáwati : genž gsau ji-
wé, a ne lživé, kdož ge-
drží, w tebe wěří, ten smrti
neofuší : Kdož ge tupí, twau
čest laupj, zatracen býti
muší.

2. Boží Synu, ty sy wi-
nu, shladil z nás wšsech
hříšníků : Na křížis pšel,
mukys trpěl, pro nás od
protivníků : Zgednal sy
nám, to což Adam, stratil
škrze swau přechu, a škrz řeč
dáblowu lichau, tys směřil
nás, w ten smutný čas,
když se Otec, s welkau
moch, modlil za hříšných
winý, odpustil jim, neb to
gá wim, že nemědj co čini.

3. Synu Boží, ty gšy
žboží, wšsech duší y bohat-
stwi : W tebe wšlita, gest
y skryta, plnost wěčného
Božstwi : Tys studnice,
w žádné wíce, nenj žádné
milosti, gediné twé plnosti,

kdo chce piti, nežžniti, ten
adi k tobě, nawáz sobě, y
tebe žiwé wodny, tu vždy pi-
gic, nežžni wic, ale má
wěčné hodny.

4. Ežu Kryste, tys ja-
gisté, prostředník Boží y
nás : Máše winy, y šš
činy, před Otcem vždy wy-
mlauwás : Otec z nebe,
škrze tebe, wzal nás za swé
dědice, zamilowal nás we-
lice : Tys kořenem, pra-
wým kmenem, ta ratolest,
genž w tobě gest, nese hogné
owoce, taž welebi, vždy na
nebi, twého wěčného Otce.

* 5. Ežissi nás, ty do-
bře znás, žeť gsme plní
wšsech žlosti : Škrze swau
krew, nám win vlew, a
popřeg své milosti : Ať
gsme sylní, neomylní, y
wěre, w milowánj, plnice
twá přikázánj, ať yžlosti,
vždy s radostí, nesem pro
tě, w swém žiwotě, Pane
Králi Sabaoth, potom
nám přeg, y s sebau deg,
w nebesch wěčný žiwot !

(109.)

Gafo : Me dusše choti / Berant.

Dož gest gafo ty, E-
žissi sladký, gediny z
wšsech

rošech wyvolených, živo-
tě lidi ztracených, tež gich
swětlosti, Gěziš, sladkosti.

2. Životě, genž gšy, pro
nepravosti, smrt okusyl,
winny přikryl, aby nás
hříšne wykoupil, a z nepra-
vosti, wedl k Božské ctnosti.

3. Blesk sláwy krasy,
ty gšy před čas, nám za
smjrtce darowaný, člowě-
čenstwim zawázaný, w čas
naplněný, blesk sláwy ga-
sný.

4. Reku vdatný, hřích,
peklo, s smrti, y moc pekel-
ného draha, přemožená y
odgata, wítěstwim wza-
ctny reku vdatný.

5. Proroku, Králi, twůg
blesk té chwali, berku twau
chey poljbiti, a s Marygi
se skloniti: k nohám plač-
tý, z lásky hořtých.

6. Deg by krása twá,
byla mi známá, k twé mi-
losti rozhorlenj, strz Ducha
twého swjcenj, neb gsem twá
wlasna, krásu přesličná.

7. Táhnij mne k sobě,
abych gen w tobě, sladce
odpočinauc, ožil, a na tě mau
bjdu wložil, genž mne tla-
či zde, táhnij mne k sobě.

8. Sstít twe tichosti, o-
braz nízlosti, deg a sprawug,
nim ozdobiug, hněw y pychu
wždy potlačug; ai w té oz-
době libim se tobě.

9. Zdržug mé srdce, když
zas k swětu chce, bych se od
tě neodchylil, ale při tobě
wěrný byl, ty můg potla-
de, naplni srdce mé.

10. Probud mne prá-
wě, abych k twé sláwě, před
tebau poslušně chodil, a gšy
Satan mi neškodil, aniž
mne zdržel, bych cile došel.

11. Z twého Ducha syl,
deg bych se modlil, a bdel
wždycky jako sluffi, když
hřích, swět, dábel pokušij,
láskau vpřimnu, naplni
Duffi mau.

12. Když wlnobiti, mne
chce přikryti, rač lodičku
srdce mého, držet, a braň
mne od zleho, střez mne
twau moc, we dne y w
noch.

13. Vmyšl hrdinskau,
genž marnost zemskau, y
swůg život rád opustj, chut
těla má w offlivosti, deg
mi w duffi mau, strz dra-
hau křew twau.

14. W bogi poslednjm,
buď

bud Spasením mým, ved tvého gmení : o tom svěd-
mne přez smrti vdoli, wy-
swobod ze wssí newoli, a
bych stál w sláwě, na pra-
wicy tvé, Amen.

(110.)

Dož můž zbráníť :
mého Přitele wěr-
nost slávit? : přistupte
směle, genž Krysta pozná-
wate w swětle, a wyzná-
wate, chwálte divy : ge-
ho wesele.

2. Sláva, Pansiwj,
y Bohatšiwj geg okrašťu-
gj: nekonečné má Králow-
stwj w wěčnem pokogi :
Dnt gest, genž byl před wě-
ty, má Trůn w nebi wyso-
ty, sam kraluge, sam pa-
nuge, přez wsecke roky.

3. Pane Panu : welké-
ho swěta! moc twych hro-
mů : wsecko rozmeta, ty
gšy Boží Syn wlastny, w
koruně, gať on krásny,
zdržowatel a spasitel, na
wěčné léta.

Esej. I, 10. II. 20. Kolos. I, 15. 20.
Žid. I, 3.

4. Kníže wšě cti! : te
množstwj swědků slawj a
ctj : že gšy od wěků Dten
twemu k plesání, on pať cěl

2. Mož. 34, 5. Přisl. Esal.

8, 22. Jan. 17, 1, 26.

5. Gať gest možné? :
lidšty Příteli! jes bezbož-
né : tré nepřátely, to pre-
wrácene symé, milowal tať
wprímě? jes k nim zstaupil,
ge wykaupil z dáblowé
wůli?

6. Těto proby : milo-
sti Boží, w každé doby :
mau radost mnozi : láška!
prwe než gsem žil, láška!
tdyž gsem gi taupil, gestil
láška, wěčna Božska, genž
po mne tauží.

7. Sam Hospodin :
k nam se přiblížil, a dwů
Rodin : spogením znížil,
staw swůg s mým stawem
změnil, by mne lášku zastí-
nil : Kdež tať lášky : pla-
meň se zwyšil?

Job. 25, 6. Izaj. 43, 22, 25.

8. Tež y život : glosťi
Přatelů wydati w moc! :
Wlastnych morderů z
hrdla smrti wydřiti! Kdež
div wětšy spatřiti? Tot gest
žrení, odpustění negwyšši
lášky. Zach. 13, 6. Jan. 1, 11.

9. Dnt jagistě : tať té
milo-

19. O Monarcha ! :; wny, a s nim Bůh w pod-
Cyrkeu ditek twych, gestit statě wždy gediny, strze tě
archa :; kteráž w Powě- wisse stworeno, cožkoli nad
třech, y wlnobiti swěta tě sluncem žhuru, též y pod
se drží a chytá: Pekla bra- nim učiněno.

20. Gať pať zpíwam, * 3. Ty gsa Angelstý,
Pana wyzřam hlasem we- chléb živý nebeský, k nám
selým : mám se dítwam, a syzstaupil aby pokutu smrti
no bywam y mám w truc podstaupil nás dobyl pra-
smělým! GEjś mŭg Pan- cně sobě, z tohoť wsecko do-
mne chránj, on perwnost ma- bré máme, zde y wěčně w
y branj, onť gest gashost, ra- samém tobě.

21. Tobě, Pane, dítky 4. Pro ponjzenj, twé w
dane, se oddáváme : s hři- swětě zmařenj, gsy potrh-
chem předně den ode dne, ssen, w nassem přirození
se porykame. Ty gsy ná- tam wytrýssen, w té slawno-
sse negwýssj dobře, w němž- sti nebeské, nad wsecky du-
se duch těssj. O Příteli, chy Angelsté, w slawné dů-
Spasiteli ! posylň twé- stognosti Bojśké :

známe, Amen. 5. Tam ghy náš Biskup,
Jan. 17, 24. 26. strze tebe přistup, k Otcy
máme, a w twét samé obě-
ti daušame, s kterauž w
nebi přistogjś, hněw Otců
pro hřichy krogjś, w přjzeň
geho nás wwodjś.

(III.) 6. Gaťe bláznostwj, we-
GEu Kryste, Synu- líkého množstwj, kterjž giné,
Panny čisté, zhledniž zamyslili oběti omyslné, k zleh-
na nás, swau swatau milo- čenj oběti tě, na křjzi gedi-
stj namýstřemŭgž nás, aťby nau statě, nám k spasenj do-
twé slawné gměno, w nás- konalé.

y w cyrkwi twé wždy bylo. * 7. Ty ghy winný kmen,
chwáleno y welebenso. k tobě kdož přimŭstipen, gest
w cyrkwi

to chrťwi tvé, roste k spa-
sení v ovoce mnohé: Edož
se pak tebe strhne, ten se ji-
nota zbavuje, audem mrt-
vým gsa zahyne.

8. Každémuš dvěře,
Edož se k nebi běře, k Otci
tvému, není cestu krom te-
be žádnému, ač se kdo pustí
tebe, otklamát, zavede sebe,
nelzeť mu přigiti v nebe.

9. Tys gistá pravda, ne-
ní v tobě klamda, bezpečnost
má Edož v mře tvé právě
žijáwá: Ale Edož ginat
wěrj, nežli slovo tvé wy-
měřj, cestau zahynuti běžj.

10. Tys swětló právě,
tvé wčenj zdravé: we-
tmáchtj žhyne, Edož to dra-
hé swětló pomine, bez gehož
oswícenj, není pravého v-
měnj, ale w bludy zawedenj.

11. Máš život wěčný,
sám w sobě bezpečný, gimj
darugeš, Edož w swau v-
časnost přitrhugeš, smrti
se žlé nebogi, Edož w řečech
twých pemně slogj, gdeť ž
swěta w dobrém pokogi.

* 12. K twěť swatě twá-
ři, mladj také starj, žrenj
máme, modléce se pokorně
žádáme, dáwegj swé pože-

hnánj, v wšsemu chrťwe se-
bránj, wstawug w swém mi-
stowánj.

13. Opatrugj nás sám,
nebs Otce nás v Pán, čeled
sine twá, ať twug odpurce
w nás mjsla nemá, od wšse-
líkého zlého, wyprostj každe-
ho wěrného, přived do krá-
lowstwj swého.

(112.)

Dce nebeského, Syn
jednorozený: Z jimo-
ta čistého, Panny naroze-
ný: Začínage své práce,
kázal slovo Otce, přeweli-

ká tagemstwj, skrze podo-
benstwj, přednásege krátce.

2. K pokánj wedl nep-
wjc, čka: Pokánj čítate:
Hříchů swých litugje, we-
mně syně wěře: Oddegte
se k nowému, životu swa-
nému, neboť se přiblížilo, a
mám otewřelo Králowstwj
nebeské.

3. Aby geho milj, bezpe-
čnj nebyli: Zgewil nepřá-
telstě, wklady dábelstě. Že
kde on dobré hýmě, rozšwá-
w přjmě, tu dábel kaukol
sege, a žlému se směge,
Edož swět spj, nedbage.

4. Wšst

4. Však všecko do času, budeš při skonání: Rozvůcné trauby hlasu, žeň a vybírání: Přígdau Angelé ženy, shromáždí pšeničny, do stodoly radosti, ale káufol žlosti, do hrozně propasti.

5. Aby také věrnj, byli
wždy pokornj: W dobren
pracugjce, při něm trwa
gje: Bkázal s horlivosťi,
že s pauhé milosťi, přisťi
wšychni wěřej, na geho
winnicy, ne swau wlasnj
moc.

6. Kterž se w reptání,
pyšně vydávaji: W Bo-
žím smilování, základu ne-
magi: Všysšit žurimý hlas,
gděte prně, neznám twás :
Mnohoť gest powolaných,
málo wywolenných, pro
množstwí nerwdečenných.

7. Nad to aby geho, slu-
žebnjcy milj : Slova ne-
bessého, činitelé byli : B-
řázal před mnohými, že na
čtveraui zemi , padá geho
semeno , a bývá zmařeno ,
od mnohých zleččeno.

8. Neb někteří padá, na cestu vtřenau: Kdež ďábel vkrádá, skomo srdce žlému:

Ti gsau lidé nepilnj, srdcem
 nepřichylnj, neschystj magic
 vssj, co potřeby dušj, t zlé-
 mu vsať nechlusj.

9. Giné genž na škálu,
padá, wlahy nemá: Te
mysl nestálau, při prawdě
znamená. Mnohý twěř s
radostj, w času pohodlnosti,
wssak čorenš nemagi, čříže
se lefagi, a tať obpadagi.

10. Sine mezy trnjam, bywa vduffeno: Kdž fdece znyklem fhm, bywa poru feno: Gaž gšau lid fml nj, a obžerstwj pilnj, lafo mi laupežnjen / wisse f sebe tahnauy, gataufoli moay.

II. Ale slova šymě, w
dobrau zemi padá: Když
srdce vprjinně, pravdu w
sobě sfládá: A přinássi o-
moce, oddáno gfauc k lásce,
a to w tpeřimosti, neboť
do radosti, nelze bez težkosti.

*12. O! GEjissi Kryste,
pravdy kazateli: Degi
nam srdce čisté, abychem
pomněli: Na tvé svaté
včeni, y v čas pokušení,
věříc tomu coš věř, činíc
coš poručil, tak měli s te-
bou díť.

13. Chran chrſtwe podi-
 3 cſu,

čku, proti světa zlosti: Abraham, jako Dtec vě-
Ehraň hřstku malickau, při-
pravě známosti: Zbaw v.
kladu dábelstých, pohorše-
nj lidstých, zmocni w wjře
a w ctnosti, po zdegssí žalo-
sti, přived do radosti.

(113.)

Gato: Prissot k nám padým.
Přana GEjisse w pra-
wosti, znáti a wyzná-
wati: Gestit kořen nesmrte-
dlnosti, kterých hledme zyska-
ti: Rozgimagic wěrně so-
bě, co gest ten Pán w kaž-
dé době, w vradu y w o-
sobě?

2. Uy Pán! o kterémž
mluvíme, gest Syn Boží
wtělený: Pravý Bůh a
člověk jsme, w osobě sge-
dnoceny: Syn Boží gest
od věčnosti, člověkem w
času plnosti, stal se z pauhé
milosti.

3. Neobsáhlé Božstwj
geho, gisti swědectwj mno-
há: Neb na počátku stře-
ného, stalo se wssě od Bo-
ha: Nazwán gest Dtec wla-
stnj Syn, spravedlnost ná-
sse Hospodin, za Pána od
Dawida gmnj.

4. Gest, a byl prto než

čnosti: Protož chtě býti
světu znám, činil žažraků
dosti: Při tom tehdy wěr-
ch slůg: Wjru apostolskau
milůg, že on gest Pán a
Bůh twůg.

5. Ewangelium Kryšto-
wo, také nám dáwa znáti:
Že Syn Boží wěčné slo-
wo, člověkem ráčj býti:
Magickým Dussi y tělo,
genž za nás na kříži pnělo,
lidské wlastnosti mělo.

6. Že tomu tak gest, ža-
kladn, mnohé, a pevné má-
me: Neb Syn člověka
bez wady, wždy gmenuge
se, známe: Prostřednj
Boží y lidstý, člověk, Kry-
stus GEjiss wjdnych, kte-
rých umřel za wssěch.

7. V to wáženo býti má,
co Pán zgewně mluwil
sám: Smutna gest k smrti
Dusse má, gjž za Duce po-
kladám: Wmřew, wstal
z mrtwých w celosti, řka,
wizte lidské wlastnosti.
Duchť nemá těla kosti.

8. Radostné pak stýsseti
gest, o Páně člověčenstwj:
Že sláwau wnmýsseno gest,
sláwau wěcného Božstwj:
Dtec

Dtec dal mu moc a gměno, by
gemu každě toleno, y w pefle
bylo skloněno.

9. Summau, přigal wsseli-
fan čest, a w nj wěcně žiřšawā:
Neb bj, wssedka dāna mi gest,
moc w nebi w zemi prawā: W
Božstwj swěm gest bez proměny,
w člowěčenstwj žwelebeny, w
tě gednotě Dsobny.

10. Slušjē nám takě šsetřiti,
Krysta Pāna wřadu: W rāci
takě y Krāl bñti, podobě dāw-
njho řādu, Metchisedecha swa-
těho, kterjž ctj wřadu swěho,
znamenal Pāna toho.

11. Ten Kādž gest; nebo na
křiji obětowal se za nās: Wñ
nās, k Dtey se bljži, s přjmlu-
mami každj čas: Krāl gest,
my geho poddanj, neb nās žiwoj
hāgi, brānj, nepřāteky zahānj.

* 12. O! Pane Gejssi Kry-
ste, Boži a Panu Synu: Chrañ
nās w známosti swě čisté, od-
pusť nám nāsši winu: Bud nám
milostiwym Pānem, wzdal od
nās pefelnj plamen, š stānj
se tak, Amen.

(114.)

Gako: O těžkosti, o žalosti zc.

S nās mly Spasyteli, s pla-
čem taujime tobě, že sme
alč hřichy swymi, poskaužili sobě.

2. Ten stary had wweď nās w
pad, kterjž nās žranil mryce, na
duři y na těle, porušil přetěže.

3. Neb sprawedlnost, Desmr-
tedlnost y hněd sme potratili, y
wěcně spasenj sme připraweni
byli.

4. Neprawosti, hřichy, žlo-
sti, gako wodu sme pili, a w přez
hroznjch osyďlāch dāblowjch
chodili.

5. Pro kterjž pad na nās přiz-
padl přemelišy hněw Božj, kte-
ryž nad bezbožnyimi gestě po
dnes hori.

6. W přehlubokě, a širokě ga-
mě sme měli byti, a wñ bez oble-
wenj wěcně se trapiti.

7. Zniž wymocy, a pomocy
nemohl nám žádnj člowěk, ani
nās wykupiti, po wesseren swūg
wěf.

8. D gāf hrozně, a přetěžě
bylo nāsše potření, do něhož sme
vpadli, škrze swě hřessenj!

9. O Adame, o Adame, čes-
hož se to dopustil, že sy se tak
žymyslne, Boga swěho spustil!

10. Nebo ten pad, w nějž sy
vpadl, není sameho tebe, ale
takě wssedněch nās, genj sme
posšli z tebe.

* 11. O Gejssi, negmilegssi,
Synu Boga wěcněho, tš litost
měl nad bjbau pokolenj twěho.

12. Pohnul se wnitřnosti twě,
šlitowals se nad nami, a ohle-
děl se na nās, šprzněné winami.

13. Protož, twěho, přeswatě-
ho, trānu na zem sy žskaužil, abys
nās, swě šmōrcnj, š muš wě-
čnjch wykupil.

14. Wžals Krew nāsši, tělo,
duři, ušs se Wžk: pitelcm lid-
ského pokolenj, a ctynm Spa-
sytelem.

15. Ač bez winy, bylš po wse-
dni, wšsals wžal nāsše hřisnosti,
byš

bychom my byli w tobě, Boží
spravedlnosti. 2. Kor. 5, 21.

16. Ty sy se stal, gal; Pánel
psal, pro nás wšech zlořečen-
stoj, by nás zákona svého zpro-
stil; zlořečenstwj. Gal. 3, 13.

17. Dals se gati, a wazati,
bys knize swěta swazal, a
wšechy swazky hříchů našich zas
rozswazal.

18. Dusse tma ctna, draha,
wzactna, až k smrti smutna byla,
aby nasse radosti w nebesy ch
žila.

19. Twar tma krasna, a pře-
gafna, brozně gest zepřwána, aby
nasse nebyla w haňbu po-
kladána.

20. Dals se tupit, a odsaudit,
bychom my potupeni nebyli w
posledni den, než ospravedlněni.

21. Na swau hlavu, dals
trnouu korunu postawiti, aby-
chom my, zraněni, zdrawi mo-
bli byti.

22. Dals se swlecy, w pláště
oblecy, bychom rauchem spase-
ni, a pláštěm spravedlnosti by-
li přiodinji.

23. Dals se wěsti, a wywesti,

Geruzalem zemského, by nás
do Geruzalem wpedl nebeského.

24. Powyššiti a přibiti dals
se na dřevě kříže, by nás powy-
šil k sobě, zbawil věčné tize.

25. Žijniš téžce, plakals hoř-
ce, by věčné živně sprostil, a od
pláče věčného twůg bjdný lid
zbustil.

26. Napagens byl, řonj sy
žijniš, Detem s žluči smissenym,
bys nás nasytil w nebi, pocho-
dlim nesmi nóm.

27. Bys opustěn, (ach opustěn) na
čas od Otce svého, bychom my opustěni
nebyli od něho.

28. Wšlils kreto swau, welmi drahou,
bychom dozně spasenj našli, a od wšech hř-
chů našich očistěni.

29. Od lidí žich, a bezbožných, stysseš
hrozně rauhání, bychom my křesťi, An-
gelstě přiwáni.

30. Potom po wšech swých bolestech,
smrt mile sy podstaužil, by nás od smrti
věčné wšech močně wstaužil.

31. Z hrobu, take s sebou, nasse hřích sy do
wpedl, aby nám zase věčnou spravedlnost
přiwedl.

32. D berántu, w Božim stanku, bodens
w yti cest, hlavu, ses nás hříšné wstau-
pil, potel dablú hlavu.

33. Ty nás sám řed, Duchem twým wěd,
bychom ne sami sobě, ale po wšechen swůg
mět žití byli tobě.

34. Wstauwenj, a spasenj twého wždy
w děčnj byli, a w každém sturcu dobrém gíš
hodně chodili.

35. Tebe svého Pána etného, srdcem y
wšy ctili, a za twau wraucy lasku, na wě-
ty chwalili.

36. Amen Páne, at se stane, což řadíme
od tebe, ach pro swau přehorkau smrt, v
wěš nás do nebe, Amen.

2.) O dětinstwj Pana GEjše, a tak

A. O Dbřežanj Páně.

(115.)

Galo: Chwalmež Spasitele.

Elehmež Syna Božjho,

z Panny etné naroze-

ného, genj nám od Otce darem
dán, pro nás nečistě obřežán.

2. Dně gest symě Abrahama,
zastibené ode Pána, w
němžto pojechnánj Boží, Nás
rodům se wšechněm množi.

3. Neb

3. Neb na wšechy šlořečen-
stwj, i Adamowa wčastienstwj,
spadko od Boha wydaně, a w
žakon geho wepsaně.

4. Wšicknjt národowě byli,
neobřezanj nemilj, až takě y ten
Israel, gimž zaslíben byl spa-
sytel.

5. Ze wšech tento sám gedi-
nj, od hřištnjku oddělenj, plnj
milošti a prawdy, Angel pře-
důstogně radj :

6. A wšak byl předce obře-
žan, aby byl w se wěříčch Pán,
šlořečenstwj i nich snjmage, po-
žehnánim ge daruge.

7. Dni odgal swědectwj sta-
rě, a dal nowě prawdy stále,
krwj swau swatau a čistau, tu,
y na křiži wj itau.

8. Takě Obřizka konec wja-
la, když se prawda gegi stala,
w semeni Abrahamowu, Judo-
wu a Dawidowu.

9. Gemžj gměno slawně dá-
no, wšechněm k wjhmánj wyda-
no, Spasytel swjch hřištnjch
GEJIS, gimž se každá duše těšj.

* 10. Wesel se duše člowěka,
Boha bogjch wšeliká, i toho
Pána tak slawněho, pro tebe
žkraweněho.

11. Nebt nebude giž wšadnau-
ti, nad tebau wje panowati, ten
Asur neobřezanj, wrah twjg,
Dábel šlořečenj :

12. Ale tento twjg milownjč,
před Dteem swjým orodownjč,
kterjž té we wšem zastává, když
se čeho nedostává.

* 13. Požehnánj Kryste Králi,

degž at té i nás každj chwálj,
šrdcem wěrau očistěnjm, y ga-
zjkem poswěčenj.

14. Wnleg na nás požehnánj,
wčjn darů rozmnoženj, podstaty
rodu nowěho, tež y dila služeb-
něho.

15. Degž tělo s hřičch mrtwi-
ti, tak abyčhom mohli býti, chu-
bj, pokornj, poslušnj, milosrd-
nj, a pobožnj.

16. Nemocy Ducha y těla,
gimž šrdce zchurawěla, odgiz-
meg gich odpustěnjm, mđloby
Duchá zapuzenj :

17. Ať se twau swatostj šikwj-
me, w swědomj swěm pokojme,
ke ctj, chwále twě milosti: Bo-
že wěčnj na wjsošti.

(116.)

Gako : Ž wjsošti nebeské gdu.

§§§ Nowě prozeně Dětátko,
GEJIS malé pacholát-
ko, ay nowj rok zas přinášj,
Křestianské nábožně řjssi.

2. Ž toho plěsagj Angelě,
genž stogj wškol nás směle, w
poměťj prospěwugjce, nám mje
s Bohem zwěšugjce.

3. Gest Důh smjřen a Přitel
náš, co nám škodit můž sata-
náš? Truc Dáblu, y pekla brá-
ně, GEJIS gest po našj straně.

4. Dn nám rok pokoe nese,
y pročje zarmucugem se, zpj-
wegme! čas gest žjwánj, GE-
jis přišel k požehnánj.

5. Wjteg Pane s rokem nos-
wým, ozdob geg twjým pože-
hnánim, deg wšse dobře tělu,
G 3 Duffi,

Duši, po smrti spas nás GE
JŠÍ !

tomto světe Gwálili, potom s
tebau wěcně přebýwali.

(B.) O zrození Krysta
Pána Mudrcům.

(117.)

Prořekovali Prořec, mžeg
de slunce spravedlnosti,
byť lid sprostěn byl temnosti,
smírce mezy Bohem také lidem,
ždánna žadaný swatým Dawi
dem.

2. Otcowé swatj wolali, pro:
lom nebesa žádali, radosti oče:
kávali, řkauč, Pane neračij
prodlěwati, pospěš lid swůg
hychle nawisťiwiti.

3. Když se z Panenky narodil,
gfa Pán mocný co učinil? vz:
kosti w světe oblibil, w chlěwě
mezy howádky byl složen, od
etně matičky w gestle položen.

4. Hned od mládošti slavný
Pán, od Herodesa spehowán,
řřz mistrý slavně mudree, pra:
wil gim, že se mu klaněti hce,
moge proti němu lšiwě srdce.

5. Řázal djetj mordowati,
žádneho nelitowati, chtěge Pá:
na zabubiti, tak aby Králowstwj
swěcho nezbyl, ostrým mečem z
djetk krew wycedil.

6. Hlas wšlyššan na wšostj,
kwslenj pláč y bolesti, Ráchel
těžce narýkala, ničimž se potě:
šiti nechtěla, zmordowaných
djetk gest želela.

*7. Kryste pro twě narození,
rač nám Wjry přisbořiti, a w
nj dáti setrwánj, bychom tě w

(118.)

Mldůg se z toho wěrný, že
se k nám přiblížil Báh
welebný, řřze diwně žstapenj,
a w žiwotě Panny wšlenj, z
nižto narodil se, ten genž nebe,
zemi, y wšse nese.

2. A když se zde narodil,
hwězdu nowau a gasnau způso:
bil, byť byla na znamenj, geho
na světe narození, a to w času
gislém, Prořoky z dāwua před:
powěděnem.

3. Pohané znamenali, hwěz:
du kterauž na wýchod widěli, y
hned se wystrogili, do Geruzaz:
léma přigeli, na Krále se ptali,
o narozeném swědectwj dali.

4. Z toho se Herodes Král,
žarmantil, neb se o Králowstwj
bál: A geho se strachuge, s mi:
řřy a káčjimi rofuge, aby na
nich zwěděl, kdeby se Krystus
naroditi měl.

5. A když pak to přebzwěděl,
o Betlěmě mudrcům powěděl:
řka, by se pilně ptali, potom
gemu wěděti dali. Wšsecko ge:
dual lšiwě, žabiti geg obmýšle:
ge čtiwě.

6. Když odgeli mudrcowé,
widěti totěž znamenj nowé, hwěz:
du swau prwnj krásnau, gimž
byla za wůdech přessáššan, k
mjřtu ge přiměkla, radostj we:
likau naplnila.

7. Občrowali žlato, drahau
mirru a wonné kadidlo, Pānu
Krystu

Krystu mocnému, Králi nad
Králi důstojnému, genu se kla-
něli, za Krysta a Pána geg při-
gali.

8. Ty svědky Bůh postavil,
narozeného Krysta oslawil, a
národům oznámil, že sliby své
věrně naplnil, byt wjc nečeká-
li, ale se z přistěho radowali.

* 9. Blahoslavené oči, kte-
réž dočkaly Krysta widěti, toho
drahého Pána, na němžto kři-
stěni sledána. Břak obličej
swůg, wšechněm křesťj miluji
příchod twůg.

10. Genj sy diwnj w štechch
swých, ó Bože, budiž tobě chvá-
la z nich! Degj nám gich vřj-
wati, w věčnosti své přebýwa-
ti, nynj jde w milosti, a po
smrti w nebesě radosti.

(119.)

Slawmež my Krále swého,
G E Z u Krysta nám naro-
zeného, gehož hvězda, mudrcům
od východu, narození zgewila.

2. Kterauž mudrcy vřewšse,
a co znamena wyrozuměwšse, z
oswěcenj, Božjho zgewenj, byli
k tomu zajiženi:

3. Byt gi následowali, kamž-
by wědla, tam se rychle brali,
až k Židowstwu, ptajic se po Kry-
stu, k Geruzalému městu.

4. Zbaurili město, Krále,
wšak z toho gim přistlo nena-
bále, oznámenj, z písem wyše-
třenj, o mjestu narození.

5. Odkudž z Božjch proro-
ctw, giste z písmu přigawšse

swědectwj, tam chwátali, sta-
wy gich nedbali, do Betléma se
brali:

6. Kdež nebylo bohatstwa,
w chudém domě rozličného
dworstwa, při tom Králi, wšak
gim nezhrdali, před dětátkem
padali.

7. Poddanosti znamenj, obě-
towali mu w poníženj, zlato
šrogne, a kadidlo wonné, y
mirru, dary hogné.

8. Wděčuj gšauc stařého, na-
lezenj Krále přemocného, křesť-
we spánj, Angetšě zgewenj, sta-
lo se k gich zprawenj.

9. Herodesa nechali, Žubstwo
opustiwšse pryč se brali, řeč vřla-
dnau, Krále mysl wraždělnau,
poznawšse, cestau ginau,

10. Domů se zas dostali, což
widěti to wyprawowali o tom
Králi, gať se ho doptali, a že se
mu poddali.

11. Neb sau Páně dědictwj,
končiny země y wšechla Panstwj,
narodowé, w nich wšicknj sta-
wowé, wšet sau geho manowé.

12. Protož slaužiti genu, po-
winni sme wšicknj Pánu swému;
geg chwáliti, co chce to činiti,
hceimli s nim w nebi byti.

(120.)

S S Měste Betléme řečeném,
narodil se Krystus Pán
w něm, Hallelujah, žwěstuge
se lidem wšechněm.

2. Panna Syna porodila, w
gesličky geg položila, Hallelu-
jah, a čistan Pannau žustala.

G 4

3. Angel

3. Angel Pashbrum zwěsto-
wał, Jozef geg wěrně pěstował,
Hallelujah, swě na lokty Cy-
meon wzał.

* 4. Nowá hwězda swau swě-
tlosti, dala náměstj z wšostj,
Hallelujah, o přisllém na swět
giž hosti.

5. Poháně to znamenali, bez
messlání se hrad brali, Halle-
lujah, brachě dary s sebau wžali.

6. Brali se paš do Židowstwa,
do toho Betléma města, Halle-
lujah, tam nalezli Pána Krysta.

7. A když mu swě dary dali,
ginau cestau se pryč brali, Hal-
lelujah, do wlasti se zas dostali.

* 8. Herodes paš bezbožný
Kráľ, do Betléma slanhy pos-
llal, převkrutně dítky zmordow-
wati kázal.

9. Chtě naléztj toho Pána,
wšeho genž gest swěta schrana,
Hallelujah, nebyla mu ta moc
dána.

10. Zwědewšsi to geho matka,
že po nem se Herodes ptá, Hal-
lelujah, wtekla s nim do Egypta.

* 11. GŁEzi gest ten žiwý pra-
men, před nimž hasne wěčný
plamen, Hallelujah, ó spasyž
nás Bože, Amen.

(121.)

S Ramenacame Křestianě, do-
brodinj Boží profázaně,
pohanskému Nřrodu, předně
mudrcům od wýchodu, kterjžto
žgewenj, došli Krysta Pána na-
rozenj.

2. Mudrcy znamenali, hwěz-

du kterěž prwě newjdali, za ni
se wystrogili, w Geruzalémě
když byli, stratiwše gj, stáli, na
Krále Židowstěho se ptali.

3. Kde gest ten narozený,
Kráľ Židowstě swětu zaslíbený?
widauce hwězdu geho, přislli
sine, wyznati swěho, za Emma-
nuele, podlé starě řeči Danuele.

4. Blekl se Herodes Král,
protož Biskup w městě hned
swolal, y wšechy wčitele, tážal
se zewnitř wessele, chtě odpo-
wěd msti, kdeby se měl Krystus
naroditi.

5. Woznamili gemu, o tom
w Žubské fragině Betlému, po-
dlě słow Mischeasse, kterjž mj-
sto Mesšyasse, wřwoby sylně-
ho, řekl, že bude zpřisobu sproz-
stěho.

6. Hned zas mudrců powo-
lal, a tu w tagnosti, pilně se
gich ptal, kdyby hwězda nasta-
la, a gim se widěti dala? Be-
přimným se dčkar, gdauchč do
Betléma napomjnal.

7. Gdětěž gj mili Pánj, gsau-
ce od Boha zamilowáni, na to
dítě se přegte, naleznauce znát
mi degte, ai přigdu w rychlosti/
kanděti se gemu s wctiwostj.

8. Wšlyssewše ho geli, a
ay hwězda, gakož ai widěti, před
sini, opět se stwěkla, mile ge
předčázela, kteraužto spatřice,
zabowali se welmi welice.

9. W Betléme žgewně stáka,
ten dům gako přstem wšázala,
kdež ten Král narozený, w ge-
stěčch ležel složený, když me-
lli

šli do něho, nassli to dítě y
matku geho.

10. Nebýlo tu hognosti, ani
sláwy, ani tepla dosti, ani osob
slaužicých, gať při lidech panu-
gicých: O Děťátko milé, gafs
právě chudé býlo té chwile!

11. Tu se wšak nehorřili, ale
hned poklonu učinili, a srdcem
geg wšhwali, poklad otevřewše
dali, dary své s pokorau, žla-
to, kadidlo, a k tomu mirru.

12. Plato mu na znamení,
dali sau, wěcného králowánj: a
mirru na znamení, geho swaté-
ho vmučení, kadidlo řdyž dali,
wěcné kněžstw geho znamenali.

13. We snách wzali odpověď,
aby se newracowali zpět, k He-
rodesowi Králi, ginau cestau
prýč se brali, zas do své kráži-
ny, zpromodil ge šťastně Bůh
gediny.

* 14. Y my gauce z pohanů,
že sme obráčení k tomu Pánu,
děkujeme chwile této, magje mi-
lostiwé této, buďme vždy bedli-
wj, Krále Krýsta Pána žadosťwj.

15. Hwězda gest slovo Boží,
kteráž gásteň w srdcích nassich
množj, dlanho byla ztracena,
wšak zase gest nawrácena, z to-
ho se radujeme, za nj giti nřdy
nelitujeme.

16. Že ne w Geruzalémě, a-
le w opowrženém Beclémě, to
gest, w chrťwj přesprostině, a ne
w nádherně a zlostině, s praw-
dau gest Krýstus Pán, žádný tjm
nemá býti zhorřowán.

17. Teni má Krýstus obýčeg,

že k chudým sklonuge swůg obý-
čeg, gať židowské zlostinj, Bi-
skupy a zákonnjky, zahanbil ko-
nečně, vmj to gestě, wěcme
bezpečně.

18. Etěmez Krýsta GEjisse,
gaťo wšsecka Apóstolská řisse,
poklonau srdce wnitrnj, přitom
wetiwe žewnitřnj, měame žlato
wjry, kadidla modliteb, řjže
mirry.

19. Milujeme prawau cestu,
k tomu žiwota wěcného městu/
kterěž nám oswobodil, řdyž se
chudobně narodil, Krýstus Em-
manuel, náš pomocnj, náš mi-
lý spasytel.

* 20. Protož my zde na zemi,
se wšsemi swatými Angely,
chwalmež to drahé dítě, ať nám
ráčj zde na swětě, mjr a pokog
báti, potom s sebau w nebi přes
býwati.

(C.) O obětowaní Pána
GEjisse w chrámě.

(122.)

Shwaltěž Pána wšicknj swas
tj, w wčastnost geho přiz-
aatj, stářj, mladj, ženj, mu-
žj, lid obecný, owšsem Kněžj.

2. Postawtež se w geho chrá-
mě, posylnj wás aeho ráme,
byssťe z swědomj čistěho, w swě-
dectwj wjry došleho.

3. Nesli chudé své oběti, ne-
budete pohrdnuti, pro mnohau
swau nešťatěnost, měgtež k ně-
mu tu doměrnost.

4. Dbětugtež to co řdo má,

G 5

od

od žádnéhoť wje nežádá: Služte hříchem giž mrtvému, k přivo-
Pánu w spravedlnosti, y gedni rozenstw, škrz své věstinstw,
druhým s milostí. by ge natrátil.

5. Tak wezmete rozmnožení,
darů, nůbrž odpłacenj, zde w
lidu Božim na světě, potom
y věčném žiwotě.

(123.)

Gěziš Pane w pokogi, tak
žakž sliw twůg stogi, pusi-
ž swěta slawu swěho! Měti
oči widěly, ruce pšřowaly, po-
mazaněho twěho. Gehož na
spasenj, we tmách k oswjcenj,
dals lidu pohanského: K slawě
pá welikě, na čas wšelikě, li-
du Izraelského.

(124.)

Anyše před wěky, Bůh pra-
wý na wěky, z Dce zplo-
zenj, Syn gednorozenj: ō buď
wždy s námi, smilůg se nad ná-
mi, Pane Gězišči.

2. Náš Dce prwnj, nad gi-
nā stworenj, wšš byw wysta-
wen, a welmi oflawen, w rāgi
miloštiněm, přibytku radoštiněm,
měl wššeho dosti.

3. Wjdně wššak žmaril, čjms
ho byl obdaril, z mezj wysta-
pil, wššli twau přestaupil: škrz
kterauž winnu přiwedl swau ro-
dinu, w šablows manstw.

4. Z gehož křtosti, nemohly
snajnosti, ani oběti nās žádně
wynjiti: než ty gedinj, Syn
prworozenj, nám byw zastiben.

5. Zštaupils k nám z nebe, přiz-
wčastnīw sebe, k tworū padlěmu,

6. W čemž aby byl znám, že
sy prostřednīk sām, nám přepo-
střednī, y Dce welebny, chřelš
hned w dětinstw, toho na své
dětstw, w chrām nesen býti.

7. Kdež osoby ctně, wššem v
wššech wššacně, gšauc nastroze-
ny, od Boha wzbuzeny, hned
se zgewily, zgewně postawily,
k dānj šwědectw.

8. Symeon, Anna, Proro-
kyně ona, on muž pobožnj, oba
bez wšhny, hodnj šwědčeni, maz-
gje poswěcenj, z Ducha swatěho,

9. Šwědčili prawě, tu přiz-
tomnīm w chrāmě, o tom dē-
tātku, kterēž y s swau matkau
přistomině bylo, a před Pánem
stālo, podle zāfona.

10. Da že ge swětko, kterēž
z nebe wššello, k oswěcowānj,
škrz přisluchowānj, w Božj znā-
mosti, a ceštē k radošti, w své
wčastnosti:

11. Giž kdo zde dūgde: ten že
z swěta pūgde, w dobrēm poko-
gi, gšā z smrti wšhgi, wytržen
wěčnē, k radošti bezpečnē, w gi-
stē naděgi.

12. Wššak zde pro něho, že
wěřich gehož, budau w wšfosti,
swětu w neljosti, aby zgeweni,
byli wywoleni, y zlých myšlenj.

* 13. O Synu Panny, nās nez-
bešky brannj, sām k sobě nám
swět, a za sebau nās wěd! Po-
zdeššim bogi, propustē w poko-
gi, nās k sobě wejmī.

(125.)

(125.)

M Ochwálen buď z nemymku-
wne lásky, Dtec nebesky :
Dc nám spomohl, znage nedo-
statek, k spasenj lidky :
Seslaw nám z Tránu swého, Syna pře-
milého, w žiwot pokorné, Pan-
ny Marie.

2. Když do Grámu Jeruza-
lemského, Synáčka swého :
Pospissila etná Panna přiačsti, w
nedělich ssesti :
Tu Symeon kněz
swath, Duchem Páně hnuth, na
ruce ge wzał, srdečně zwolal.

3. Cy gal stiašíná nastala
hodina, Bůh dal nám Syna :
Páne propušt sluzebnjá swého,
z bjd swěta toho :
Nebi widěly
oči me, drahé spasenj twé, při-
praweně wšem, na swěte li-
dem.

4. Toť gest swětko, pohanům
k zgewenj cesty spasenj :
Toť gest
sláwa (Páne) ldu twého, Iz-
raelského :
Kdož se ho werně
chytj, má w nebi s nim býti, w
sláwě, w radosti, w geho wě-
čnosti.

* 5. Bermež y my rukau wj-
ry toho, Krysta milého :
U-
kladme geg do gesliček swého,
srdece wděčného :
W plětky slo-
wa milosti, y drahyč swátosti,
obwinutého, w cyrkwj nagdem-
ho.

6. Děkugice Bohu na wýsosti,
z této milosti :
Reboť mnohý
Králowé, Prorocy, we dne y
w noey :
po tom Pánu wzdycha-
li, tužebně žadali, aby pospissil,
a ge potěšil.

* 7. Budiž chwála Dtcy Ho-
zspodinu, y geho Synu :
Těšiz-
teli také milodnému, Duchu
swatému :
Gať byla na počá-
tku, wzdána buď bez zmatku, nyz
nj y wždycky, wěky po wšecky.

(126.)

Gako : Gať žiwých wrod gelen :

Propušt, propušt mne Páne
mág, sluzebnjá wěrného ;
W ted na mých loktech Syn
twůg, z kmene Dawidowého :
Gijz widěly Dci mě, spasenj za-
slibeně, kterěžs připrawil swým
wěrným, před wěky w nebi
zwoleným.

2. Propušt, propušt mne Pa-
ne mág, z žiwota bjd plného :
Uť gest tam, kdežs ty, slauha
twůg, před twáři Syna twého ;
Degž w pokogi wngsti, s tebau
na wěky býti, a račiz mi otewř-
ti, dwěře nebes, a mne wýti,
Amen.

(D.) O wtjkanj Pána GE-
jisse do Egypta.

(127.)

Gako : O GEra Kryste Panny
swatě Synu.

Máje čerwená, ō Cyrkew
Krystowa, gšauc oblečena
w pláští Krystů, gšy krásná :
w něm se čerwenášs, na ďábla nie
nedbášs, w Krystu odpirášs.

2. Ačoli trn mnohyč proti-
wensiwj, tě bode z každě strany
wfruteniwj, wšak tě wždy brá-
nj, ten kwíteľ Panenský, rodem
Králowský.

3. Máji

3. Růžicka býwá přjwalům
poddána, tak cirkew swatá bj-
dám podrobena, ale slunečko
přjwalj odhánj, tak gj Pán
bránj.

4. Než narozenj, ten kwjtek
Panenskj, od swě odhánj, rů-
žickj tyranimj, dábla neb swě-
ta, y wšech protivniků, nená-
wistniků.

5. Genž se wšeklagj, pyssně
napinagj, ukrutně radby, proti
nj skládagj, ale ten kterj, na
nebi přebýwá, gjm se posmjwá

6. Podwratj wšechj gich zrá-
dně praktjky, aby do gamy ko-
paně vpadli, z hrůzy a s stra-
chem, f zahanbenj swěho, skutku
pyssněho.

7. Gak nřdy dábel, proti Pa-
nenskemu, neobstál kwjtku, pro-
timie se gemu, tak tyran žadnj,
nemůje skazyti, cirkwe zboriti.

8. Brány petelně proti cirkwi
Božj, neodolagj, ani gegich zbo-
žj, nebo Panenskj, kwjtek geg
gest škála, na wěky škála.

9. Kwjtku wykřetj z Panen-
skj přecistě, from tebe nemám,
jde obrany gistě, potějs škagjch,
swau holubičku, cirkew chudi-
čkau.

10. Žažen rozbroge, deg twě-
ho pokoge, o kterém spjwās,
skrj Angelj swoge, bychom w
něm mohli, ctuostně žiwi býti,
tě wždy chwáliti.

11. Nawrat twě cirkwi An-
gelské kážanj, ó spasyteli, diwnj
w narozenj, neb nenj žadnj, lid-
ského stworenj, spasytel ginj.

12. Nech ať w Betlěmské, ža-
hrádce twě cirkwě, ó kwjtku
Žesše, kážanj nezhasne, ať se
wždy rodj, w srdcy nassem plo-
dij, žrost wiry mnozj.

13. Rosněko z nebe, Pane Gě-
zu Kryste, swlaj swau zahrá-
dku, w tomto smutném čase, ro-
sňekau hognau, kážanj čistěho,
z nebe posněho.

14. Wychom s Pastři, Betle-
hémiskimi, f gesličkám cirkwe,
pospichali nynj, tak tobě Gězu,
poklonu činili, wjrau libali.

15. Obnow swau růžj, obnow
kwjtku milj, deg ať prokwjta,
w slowě w každau chwili, by w
nowém roce, nowě stěstj mēla,
tě wěrně ctjla.

16. Pozdwihi rāme, swě mo-
cně prawice, a naklon f smutně,
swě laskawě srdce, braň gj a
chraň gj, z nebeské wysosti, žboř
dābelské ždi.

17. Gěziffi milj, pro swě na-
rozenj, rač twau newěstu, mile
občerstwiti, aby skrj tebe, synā
mohla býti, w swobodě žiti.

18. Amen, rač to dát Synā-
čku Krālowškj, proměň Krālow-
ské, dcerky smutek ždegšj, bychom
swobodně, s nj tobě slaužili,
chwāl j pjwali/ Amen.

(128.)

Lawmēž Krāle wěčného,
Krysta Spasytele, z Pan-
ny narozeného, žgweného w té-
le: Dni gest Krāl sprawedlnos-
sti, plnj prawdy, milosti, swa-
tj Izraelskj, Patryarchām slj-
benj,

bený, Proroky osvědčený, Immanuel mocný.

2. Gehož očekávala Cirkvi Izraelská; Když přišel se rmanitka, rodina tělesná; Kterž z Boha nebyli, ač gměno geho nesi, národ cypokojný, gsauc pohanům podobný, w Duchu neobřezaný, lid Bohu odporný.

3. Mezý nimiž přeridčý býwali pobožný, kterž san geg přigali, bywše mocy prázdny, s welikým potěšením, pokrýwagice se s nimi, by nebyl zahuben, od těch genž moc Králowškau, drželi také Knežškau, dwěmi w nj newšedše :

4. Kterž z mocy Cysare, Páza Pohanšeho, měli Knežj y Krále, Bohu nemilého : Na nichž bylo splněno což Bohem pomědno ; Králugji beže mne, sami sebe pasauce, štádu měmu škodice, Kužata nepravá.

5. Lit san genž se pozdwihi, proti Hospodinu, bezbožně se zlobili, proti geho Synu : V hned, gaž se narodil, od mudeců gim zgewen byl, Král o něm vřlādā, řka se k němu přigiti, a gemu tež klaněti, by ho zamordowal.

6. Před nimiž se skrýwali, mizowanjy Krysta, Dtec, Matka, s nim všli, z Jůdstwa do Egypta : Král se welmi rozzeobil, Syny Králowšmj hubil, wšle, bez litošti, gemuž byli pozwolnj, pochlebne připogeni, starši Izraelskji.

7. Gichž Dtcowé tež byli, v-

krutnj wrahowé, swatým se protiwi, Knežj y Králowé, Proroky mordugjce, poctu Boží měnjce, bezbožnj dělajcy, magjce býti Boží, tož wley w owěj kozi, z šelmile žwěť litā.

8. Těcht nikdy owce Boží, kdyžkoli pomřali, gaž o nich Krystus swědčj, hlasu nepřigaly : Radče od nich tpeřly, než by co učinily, proti Bohu swěmu, zákon Boží russice, žěmu pomolugjce, bludným lidem k wůli.

9. Na něž wše žlě prawili, ueduwodně řesně, wše což sami činili, w šepotě swě zcesně ; V to, žeby bauřili, proti chrámu mluwili, y swatému městu, když hřichy gich třeřali / zwlášť na Knežich a Králi : tak se sta-
lo Krystu.

10. Vy totož se wše dālo w zákoně figůry, a k naučenj nazpřáno, nomé Cirkwi wjry, že se tež na škonānj, a pod wjry wyznānj, w swětě bude diti, kdyžto pohanstwo w chrámu, protiwné Krystu Pānu, vžjme moc miji.

11. Genž odpůřčjm Krystos wým, totij Anty-Krystem, šlowe lidem Křestanským, gsauc pod geho gměnem : W nichž wjra, lāřka stuchla, neprawost se rozmohla, gaž Pān předposwdal ; a falešnj prorocy, mnohého lidu swūdcy, s mocz mezce přišli :

12. Genž Krysta vřazugj, na mijež zpusťenj / tu kdež oħawnoji
řogj

14. Prawde wydawal swěde-
ctwj, před každým bez pochle-
benstwj, newinného zasláwage,
winného wymłuwna mage.

15. A gsa Králowského rodu,
wymolil sobě chudobu, neměl
kdeby Slawu sklonil, tak se k
chudým přivěstnil.

16. W tom tu čest, chwálu,
obdržel, že po slatu nepostau-
pil, nežádal zemských dědictwj,
hledal Božího Králowstwj.

17. Pln byl každě spravedl-
nosti, a k lidem milostiwosti, w
tom kážen za hříchů nasse, při-
gal dobrowolně na se.

18. Tuť wšse Bohu bylo mi-
lé, w spravedlnosti dokonale,
w zemnitěním, wnitřním žiwo-
tu, nebylo žádného hřichu.

19. Toť ten muž, w něž se
žběhnauti, magi wššecni Boží
swatí, ja cěl Bohem postawený,
běžij k němu každý wěrný.

20. Aby w Křistu gsa nale-
zen, v wšre gehu byl spasen,
wyprostřen gsa hučwn Páně, při-
šel k wěčné Boží sláwě.

21. Neb kdož chtj býti spasení,
gaž gest Boží vloženj, magj
žiwot swüg měniti, a Křistu
podobaj býti.

* 22. Křyste rač w nás přebý-
wati, a nás lid swüg wzdelá-
wati, posvět wššeho y dokoneg,
k sláwě swě nám dopomáhag.

(130.)

G. Chwalmež wššicni Spasyt.

Wladeneč blahoslawený,
Pán G. Ejs na swět po-

slaný, gegž Bůh nad starce zve-
lebil, wššecněm lidem předsta-
wil:

2. Buď od nás vždy ctěn,
weleben, gjm každý člověk w
swjcen: nebt gest on swětko kaž-
dému, mladému y starému.

3. Gehož Panna porodila,
Bohu pod zákon wwedla, aby
Páně ghu z mladosti, byl pod-
dán s ochotností.

4. Gemuž Dtec vložowal,
wšse gako Synu zgewowal:
Protož w něm mandrostj Boží,
složena diwná zboží.

5. Tomuž Dtec čest starosti,
dal w gehu letech dwanácti, a
by starce rozuzowal, ty kterěž
Bohy nazwal.

6. A když byl w wěku dospě-
lém, osvědčil geg z nebe bla-
sem, řka; Tentot gest Syn můj
milý, w němž mi se dobře libj.

7. Tent mandrostj Boží žwě-
stowal, dšky swě dlě nj pšos-
wal: Odgal zákona gho těžké,
dal sladké břjmě lehké.

8. Gijž s nj w nebi mezy star-
cy, sedj Dte na prawicy. Ge-
muž se wššicni klaněgj, čest y
chwálu wzdawagi.

9. Zde na zemi prostřed zbo-
rů, sand drží slauh swěho dwo-
ru: Mandrostj swau ge zpra-
wuge, tresce y napravwuge;

10. Aby ho následugje, gaž
on byl poddáni gsauce, wespo-
leť se wzdelawali, k spasenj pro-
zpjwali.

* 11. Když se z nebe wrátj k
saudu, posadj se w Magestátu,
swě

svě věšší milowanj, a předě: sy zlostinj.

12. Swět bude hrozné sandiz ti, máš hříšijnj zatratiti, roz: tříšej ge gako hrnce, w hněwě swém welmi prudce.

13. Kdož budau jde wjězdyti, chce s sebau na Trůn wsaditi, s ním aby w nebi dědili, na wě: ky kralowali.

* 14. Slawa buď Bohu chwa: la, že milost se nám ta siala, skrz Syna geho přigiti, w pod: danost geho wjiti.

15. Zstaň s námi Paue Kry: ste, zprawiš Duchem mandrosi swě, v wjře a w milowanj: Degž wěčné kralowanj.

(131.)

Syn z Panny narozenj, Bo: ha neawěššijho, Mladen: čel rozkossnj, buď od nás wele: ben, bez přetahj slawen.

2. Gehož Dtec opatřil, mat: kau y Pěstauně, tak gakž byl vlozil, ač nebyli slawnj, wšak sprawedliwj, ctaj:

3. Kterž ráčil wybrati, i poz: čtu swých zwolených, dary swě gim dáti, byt gemu slaužili, a tjm Boha ctili.

4. Od nichžto pobožnosti, v: čen w swě mladosti, w wětu malickosti, mandrosi nestwoe: ná, nám připodobněná.

5. Plný byl Božj bázně, nez: zastaužil nikdy ničimž žádne, wůli Dtee swěho, plnil nebez: škěho.

6. Protož w letech dwanaći,

tu w Jeruzalémě ráčil pozust: ti, mistrj wyslychage, gim od: powjdage.

7. Gehož sau nepoznali, pros: střed stogicjho, gen že se diwis: ti, mandrosi slyšje geho, w wě: ku tak mladěho:

8. ~~Na~~ mandře odpowjda, a welmi vměle prandau ge pře: máhá: Dci gim otwiral, tak se znáti dáwal.

9. Dni gest kteržj rozuměl, zákonu, nad starce vměnj praw: dy měl, w sobě bez zástěry, zá: kona litery:

10. Kteržj písma vměli, sta: wnj učitelé, a wšak sau nemo: hli, knihy Božj čísti, pro gegi pečeti.

11. Ale tento knihu wjal, a gi rozuměge pečet každu odga, a četl w nj šutečně, kážal z nj důwodně:

12. Už bylo k podiwenj, že mistrů vměnj, gako geho nenj, we wšem ge přewyšil, moeně trestal, učil.

13. Dtec, Matka neznali, co: by měl činiti, ačkoli wěděli, že nikdá nehřešji, žiw gest k wůli Božj.

14. Nebo on sám od sebe, wěda co činiti, proč gest přišel z nebe, wůli Dtee plnil, až ge y opustil:

15. Nad čimž se zarmantili, a welmi bolešně geho sau hleda: li, teprw třetjho dne, našli gi w chrámě.

16. Gemuž řdyž za žlě měli, mandře odpowědel; Zdaž ste newě:

newěděli, že w tom musym býti, co chce Dtec míti.

17. A w tomž swau sláwu zge-
wil, Dtec swého Boha zgewně
býti prawil, gehož wse milowal,
nad lidi poslauchal.

18. We wšem řád spráwedl-
nosti, znal, geho ostríhal, pro-
tož i swé maudrosti, y rodiče swé
ctil, w Bohu gim poddán byl:

19. Dni sám tu čest obdržel,
že řádně a právě rodiče we cti
měl, gimž nepohrdal, ač nero-
zum gich znal.

* 20. D Křyste negswětěgši,
a w swé spráwednosti Dtec neg-
milegši, tobě w tom rowného,
neni nijádného.

21. Protož tě welebíme, s D-
cem, s Duchem swatým ctíme
y wzhwáme, žádacie spasení, i
tvého zaslaužení.

22. D degž růsti dítčám swým,
we wselikau prawdu pod pěst-
wáním twým, sřz Ducha swa-
tého, díla wnitřní geho:

23. Wenohým ku podiwění, a
wěrným pěstauním s cyrkwí k
potěšení, gměna twého k chwa-
le, w nebi k wěčné sláwě.

(132.)

S Pwneamej na čest nasseho,
EpasYTELE KřISTA, gehož
to i Ducha swatého, porodila
ta Panna přecista.

2. To krásně sšlechtně dítě,
nemát rowně w swětě, přemys-
šugeť swěché chwály, ačkoli geg
nebe, země chwály.

3. Dni gest ten, ždarilý prau-

teř, y wýtečný kwyteř, od proz-
roktí zaslíbený, od Dtece, i hů-
ry i nebe poslaný.

4. Teni nemá hřichu žádně-
ho, ani co škodného, ale plu-
gest spráwednosti, wse čtíw
činiti Bohu k libosti.

5. A čim dále w zřísti proz-
píwá, toho mu přibýwá, praw-
dy, dobroty, milosti, Bohu pře-
chtně wšně sladkosti.

6. A tak že w swém člowě-
čestwí, chodil w poslusenstwí,
předně Dtece nebeského, rodiců
swých y každého ctěho.

7. Střízlivý, pokorný, tichý,
wzdálený od pýchy: ani chla-
by nebylo w něm, ani gate žlé-
žadosti při něm.

8. W skutečch, w řečech, y w
myslení, wždycky byl w přímý,
nie w něm nebylo tatého, čimž
by mohl přičinau býti zlého.

9. Dle bláznivého nemyslí,
owšem nepromluwil: Dtebýlo
i čeho trestati, ani gateho au-
razu bráti.

10. Ně mu kdo škíwdu učinil,
se mšiti nemjunil, škodit nechte-
ge žádnému, hledel dobře čini-
ti každému.

11. Rad to za protivný swé,
Dtec se modliwal: Čemuž gi-
ně měl věti, toho prwe sám čis-
nitel býwal.

12. Wsřiháwal se marnoz-
sti, y hned i swé mládosti, za-
býwel, her, nemilowal, towar-
yšštwi zlého se warowal.

13. S pobožnými obecnstwí,
držel hned i děmstwí; kdož sřd-

Q

cent

cem Boha milował, k takému
rād se přivlaštňował.

14. We wšech službách byl
nelenj, w čemž znal pomyslenuj,
pěstaunú, whod se gim činil, pre-
ti nim hodně nic neprowinil.

15. Ten způsob geho mladosti,
w létech byl dwanácti, každě-
gša prázden hříšnosti, blesken
se stkwěl swatě newinnosti.

16. W němž sobě Dtec zalj-

bil, hogně dary w něg wlił, byl
z něho gako z studnice, plynulj
w každě wěřich srdce.

* 17. D naplňuž nás swým
Duchem, Pane Gězu Kryste, ja-
to tě wšicknj žádáme, pro twůg
swatj rod z Panny wždy čisté.

18. Ať po twých slepějšich gde-
me, tě následugice, s twau po-
mocy pracugeme, až přigdeme
tam kdej twá prawice.

4.) O Poslednjm wěku Krysta Pána, totižto

(A.) O Pokřtěnj Páně.

(133.)

Krystus Pán náš k For-
dānu šel, podle Dteowa
chtěnj: Kdej od Jana y Křtu
dassel, prách swých k wyřizenj:
Tu nám kaupel jřiditi chtěl, k
obmytj hřichů našich, aby tudj
y smřt potčel, macy křwe a rān
swých, nám pak dal žiwot wěčný.

2. Elyšs kdo k slyšenj wsi-
mā, co sām Bůh o Křtu swěd-
čj: A co Křestian wěřiti mā,
proti Kachěškē řeči: Bůh sām
dj, že tu woda gest, a wšak ne
woda sama, slowo a Ducha ge-
ho čest, w tom takě diko swě mā:
Tenť gest tuto náš křtitel.

3. Toť nám on swětlo potwrdil,
figūrami y slowy: neb y For-
dānu slyšān byl, hlas Dte o-
prawdowj: Škaucj, toť gest
můg Syn milj, w něm libost
swau mām, žegte, toť wām po-
raucjui w tu chwili, wšyckni ho
poslauchegte, štetřic věnj geho.

4. Byl tu Syn Boží stogich
(Bůh člověk, w též osobě:) y
Duch swatj žstupugich, w ho-
subickj způsobě: By w nás ta-
důwěrnost byla, že kbyž křtěni
býwāme, swatā Trogice nás
křtika, s nīj přebhwati māme,
y gde, y w slāwě wěčné.

5. Wědlnjšm swým řekl
Pán, gdauce věte wšecken swět:
Že w hřjšich gest cele žmhān,
ať od nich odstauj zpět: Kdo
owěřj a pokřtj se, dogde tudj
spasenj, znouu takě narodj se,
nepřigdet k zatracenj, nagde w
nebi bydlenj.

6. Kdo newěřj tě milostj, a-
le w swých hřjšich ležj: Zatra-
cent gest, a k žalosti, do pekla
přjmo běžj: Swau swátostj se
nespash, ať gest w skutěch žma-
řenj, hřich přirozenj wšse kažj,
w kterémž gest narozenj, ne-
spomůžet sām sobě.

7. Dko gen wodu spatřuge,
gat se lege od lidj: Wšira pak
w Duchu, že tu ge, moc křwe
Páně,

Páně, wiđi : Geřit před nj toť
čermeně, křwí Kryřta žbarmeně,
ujmž bywā neduh žhogeně, A-
damem wředemě, y od nās roz-
hogněmě.

* 8. Budij Bohu wědnā chwā-
la, za kaupel křtu swatěho : Ge-
ho miřost neřkonalā, rač mowč
Ducha swěho Gať nās, tať
wřecky pokřtěnē, ať do řmrti
Chrāniti, bychom y řmřawě
wčiněnē, mohli wždy wěrnj by-
ti, a tať s nim radost mjeti.

(134.)

Budiwěmž žhūru, ř ne-
beřkěmu Trānu, řdce y
hlasu, ay w přitomněm řasu,
ctice řlawněho, pořla nebeřkěho,
Krāle nāřeho.

2. Genž gřa roženě, Syn Bo-
žj gedinj, hned od mladořti, pe-
čowal s pilnořti, byť Boha D-
ce, cele a do řonce, wůli nāřlail.

3. W řakōnē geho, od dēt-
řidj swěho, wždy přemysřlowal,
řdce oblībowal, řždě wřče-
nj, w řkutečnēm činěnj, wědl ř
doplněnj.

4. Podnikl obrjřku, s rodiči
řel ř swātku, ať tať y řřest, zna-
ge w tom Božj řest, dāwěrnē
přigal, řana za nēg řādal, wře-
ř pořkuffenřw.

5. Ač se řan řydel, ře toho
řřiti mēl, genž byl bez winy,
Syn Božj gedinj, wřřal geho
řlowem, gřa o tom wřřen, byl
mu powolen.

6. Hned gať pokřtěn byl, a
ř wody wřřaupil, řanto od řebe,

owěre se nebe, Duch swatě byřce,
gať holubice, řu na nēg řřaupil.

7. Řej hned ř wřřosti, hlāř
plnř miřosti, od Dce wřdān,
od přitomněch řřřřān ; Ať toť
ač ř Syn mūg, w nēmžto wřře-
čken duch mūg, rozkoffe řwē mā.

8. Tať řdož řwēdectw, geho
wčāřenřw, w čyřwī čce mjeti,
muř pokřtěn byři, we gmēno
geho, y Dce mīřěho, Ducha
swatěho.

9. Řdož tať řřest magj, ř wj-
ry ořřřhagi, ře od řkufkū řřch,
a řřchū wřřelřřch, magj řwē-
dectw, Božjho řynowřw, w
nebi dēdictw.

* 10. D budij ř twěho, řau-
pele swatěho, gegřs nām připa-
wīl, a řynem ořřawīl, Dce,
ř řynem řwēm, řej y Dāchem
swatēm, na wěky řwālen.

(B.) D Kryřtoru Pokuffe-
nj od dābla.

(135.)

Budij Syn, a nās mīř Pān,
genž od Dce nām dān,
budij od nās wždy řodnē čtēn,
w řkutečch řwěch wēleben.

2. Ať řs řen Krāl řpawē-
dlw, ř wřřosti ř nām přīřřh,
w řhudořē a w ponjřenj, pro
nāře řpāenj.

3. W řpawēdnořti řwē řy řge-
wen, byw od řana pokřtěn, na
pāřřti w řece řordānē, Bohem
Dcem řlawnē.

4. Pokřtěn na řřeh řy wřřau-
pīl, a Dcey ře modlīl, tať ře
řořwēř

poswěcuge gemu, k poselstwŕi
nowěmn.

5. Nebesak se otewřela, genŕ
zawřŕna byla, wsechněm sy-
nům Adamowým, w hřŕchu na-
rozeným :

6. Aby twau křwŕ obmytých,
w gměnu twěm poswěcených, mo-
dlitby w nebe k Otci šly, a přŕ
gemně byly.

7. Duchem swatým sy pomaz-
zán, takŕ y k službě nám dán,
přŕgaw žŕženě swědectwŕ, Boží-
ho synowstwŕi :

8. Kteržŕ na tobě zřŕšawal,
aby z tebe ge bral, každy křoz
by w tě wšel, slow twych po-
slussen byl.

9. W tomě se Otec mile ozwal,
a češ welikau dal, řka : Ty gŕ
Syn můg milostnŕ, a dobrě lj-
bejnŕ.

10. Zuto češ w swěm ponŕže-
nj, mēš kn potěšenŕ, kterauž
se s wěrnými zdŕlŕš, s nimiž se
gednotŕš :

11. Pro nēš na paussě w hor-
liwosti, ducha zmužilosti wypru-
zen, aby bogowal, šly doka-
zowal :

12. Po tom bogi křoz sy zla-
čnēl, přŕstaupil hněd šabel, po-
lussenŕ smyslnu troge, s nimŕ
wedl tuhě boge.

13. Křŕstus mocŕ Ducha toho,
a maudřosŕi geho, wěrnŕ Bohu
geš nalezen, niějmŕ nepřemožen.

14. A křoz ty wsecky chŕtro-
stŕ, přediwnau maudřosŕi, pře-
mohl, a wjstěz nalezen, y šabel
zopuzen ;

15. Hnē Angelē přŕstaupilŕ,
poctiwě slaužilŕ, Pánu w geho
potřebnosti, nám k tě doměrnosti :

16. Je on geš ten drahy kř-
men, k zřkladu položen, wsecho
Božího wzdělánŕ, wěcného sp-
senŕ :

17. Kámen předrahy zřsussenŕ,
zřklad řakŕi pewnŕ, w něhož křoz
soliwēl danšŕ, zahabēn nebŕwā.

18. O blaze na nēg wzdělaz-
nŕm, w poslussenŕi stálmŕ ! Nes-
boť on tu plnau moc má, že gim
wždy spomāhā.

* 19. Aŕ toť ten Bŕšŕup nēg-
wyššŕ, on sám neswětēgšŕ, w
raucha Boží oblečenŕ, Duchem
pomazanŕ.

20. Na gehož hlavu koruna,
češ Božíšŕa geš dana, aby byl
wsech wěrných smŕřeš, před
Bohem zřstupchŕ.

21. W tomě geg Bůh s pos-
selstwŕim poslal, byť slowo žwē-
slowal, z nebe od Otce přŕgatē,
ohnēm přecŕstēnē.

22. Chudě lŕdi gim zbohatil,
w zarmutech wtěšil, nemocy
gich wzdrowowal, slāwanu ge
darowal :

23. Bohatē Račnē opustil, oči
gich oslepil, řálowstwŕi swē od
nich odgal, od sebe pryč zahnal.

24. Budŕž z něho Bohu chwā-
la, wědnā češ y slāwa, že nās
takē gim darowal, a geg přŕgŕ-
ti dal,

25. W službach od něho žŕž-
zených, a chřŕmi wydaných : křoz
ge doměrnē přŕgŕmā, tenť s nim
špogen bŕwā.

* 26. Pa-

* 26. Pane Gějſſi předbrahy, wiž své wěrné ſlauby, račiž ty w nich přebýwati, nám přísluhowati,

27. K pravému tebe poznánj, a w něm k milowánj, k wzdělánj nassemu w tobě, k spásň nás w sobě!

28. Dnyj y potom na wěky, ať wzdámáme díky, kdej tobě swatj Angele, ſlaunji wždy wesele.

(136.)

An Gějſſe pokusſenj mage ſnáſſeti, ob ſábla, čtyřidcet dnj chtě se poſtiti: konam pravdu tagemſtwj, w Božjim králowſtwj, byt ſtrž něg nám se ſtala, zgewena byla.

2. W figuře Izrael, když k Egypta ſſel, Bohem byl na paſſt weden, aby byl zluſſen. Kdej to bylo zgeweno, w něm ſrdce geho, gať w čem byl Bohu wěren, nebo neměren.

3. Náš milý wykupitel, ſynů Izrael, w pokusſenj wěrně ſtál, ſáblu odpor dal, mečem ſlowa Božjho, ſwědectwjm geho, mocně zaňnal mocného, ducha pyſného.

4. Protož ſám obdržel čest, že Cyn Božj geſt, muž wěrný a blažený, w pravdě zluſſený, ge- muž nikdá rovného, ni podobného, nebylo nalezeno, toť tu zgeweno.

* 5. Půſt w času pokusſenj, předně duchownj, geſt wěrným ſpaſytedlný, těj y těleſný, když pro ſlowo Božj geſt, a pro ge-

ho čest: ginal býwá daremný, někdy y hřjſſný.

6. Duchowně se poſtiti, geſtit trápiti, žiwot, pro ſlowo Božj, w naděgi Božj, že lepſſího nabude, ob Boha důgde, hned zde w Božj miſoſti, potom w radoſti.

7. Mſti wſſe w nenáwſti, Otce y Matku, cti ſwěta nehledati, těj ani ſtaťku, račněti a žijněti, wždy ſprawedlnoſti, nebeského dědictwj, w Božjim králowſtwj:

8. Těj y miſoſredněſtwj k ſwětmu bližnjmu, pro nebeſké králowſtwj wſſe činěť gemu, k žař wazku propaſſteti, gho roztrhnauti, pohodlj bližnjm činěť, tať ge miluge.

9. Hladem, žijni mořiti, a tať bořiti, tělo k hřjchám kſopotne, k dobrému mrtwě, před Bohem k ponjženj, ducha k ſpaſenj: teně půſt s modlitbau býwá, horliwoſt mjwá.

* 10. O Degj Pane vměnj, y poſylněnj, ať ſlužbu twau rožumau, a tobě libau, konáme wždycky wěrně, w poſtu neſwobodně, těla ſwá obětugje, tobě se modljce.

11. W čas nassich pokusſenj, w zdeſſim bydlenj, y proſtřed libj kſoſtných, a welmi leſtných, račiž w nás wjřežyti, ſliby plniti, Pane Gějſſi Kryſte, náš ſpomocniče.

12. Ať přeš tu paſſt přegde me, ſtaſtně přigdeme, tam kdej ty giž přebýwáš, pokog, ſlawu náš: Přigmauc tať zaſlibenj,

53

s tebau

s tebau bydlenj, w zemi živých
sláwy tě, tebau dobytě.

(137.)

W An G. E. i. s. po swém pokřtě
n, puzen na pausť k po-
kusseni, w kterémž za čtyřiceti
dnj, gsa, půst ráčil držet zvlá-
stnj.

2. O tom swatý Lukáš píše,
že w těch dnech Pána G. E. i. s. e,
dábel na pausť pokussel, na
něm nic swého nenassel.

3. Moggjš neaprm, pak Eliáš,
postili se takový čas, diwem
Božjim to magice, tělesně nela-
čnégice :

4. Tak y milý náš Spasitel,
mage býti wstězitel, nad dá-
blem, půst ráčil msti, w roz-
mlaunánj s Otcem bñti.

5. Po skonánj těch dnů zla-
čnčl, přistoupil hned pokussitel,
a wšak se wšj swau chytrosj,
přemožen Božkau mandrosj.

6. Pán pak tím swým bogem
snažným, a odpiránjm statečným,
včiněn nám ku přjkladu, odpi-
rať chytřemu hadu.

7. Z gehožto Adam rákánj,
wšsel w srdečně žle kochánj,
tenž slovo Božj opustil, zápo-
wědi se dopustil.

8. Protož Křstus ku pomo-
cy, přissed, chtě dábla přemo-
cy, w půst a modlitbu se wydal,
slovem Božjim ho dogjmal.

9. A w tom nám naučenj z-
řkal, by sobě žádný nepřjřkal,
w pracném dáblu odpiránj, s
poštem modliteb konánj.

10. Nebo život obtížný, k
žlému gest nakloněný. Pro-
tož chcemli hějch přemoocy, vjz-
wegme tě pomocy.

* 1. Srdcem přjmým a ná-
božně, wolegněj wšickej spolez-
čnč, předegdněj Božkau hor-
liwost, prosme až nám dá swau
milost :

12. Pomnij na nás, že sme
twogi, ač sme nestatečnj w bogi,
nedáwegj nás w moc hroznému,
nepřjtelu dáblu žlému.

13. Zruš žle kterej swodem
páchá, deg pomoc, gž srdce ža-
dá, ať se můžeme libiti, a tě
na wěky chwáliti.

(138.)

S Tvoritel nebe y země, chtěw
tomu sám od sebe, weden
gest na pausť Duchem, aby byl
pokussin dáblem : Tak swatý
Matauš položil, kdž se Pán
G. E. i. s. postil, čtyřdeci dnj y
noch, proti žle dáblské mocy :
Aly potom welmi zlačnčl, těle-
sného chléba zachťel.

2. Y přistupiw pokussitel,
gřyli Syn Božj (řekl,) rečj až
toto kamenj, budau chlébowé
ted unj.

3. Řekl mu Pán odpowjdage,
gaž we čtenj psáno ge : Ne w
samem chlébě žiw gest, člověk,
ale w každém slově.

4. Kterej z Wš Božjch po-
cházj, bláženj kdž ge slošj, o-
střbagie ho snažně, nebt gest
w pracném dáblu odpiránj, s
Božj přikázanj.

5. Y wzaw geho pokussitel,
do

do swatěho města nest, wsadiv
geg swrchu na chrám, řekl ge-
mu: Postav satan:

6. Gyli ty Syn Boží z ne-
be, skoč dolů sám od sebe, hned
z Dawida písmo wzał, že An-
gelům Bůh přikázal:

7. Tiť tě wozmau na své ru-
ce, o kámen nebražě se: Pán
ráčil promluwiti, Bůh nechce
pokaušiti býti.

8. Když nad tau neshydatosti,
switějši swau maudrosti, zas geg
wzał Dábel listiwý, na wysokau
horu welmi.

9. Blájal gemu wšecky svět,
w něm Králowstwý cž gich gest:
Toť dām budessi čtiti, padua
mi se pokloniti.

10. Řekl gemu Spasitel náš,
gdiž ode mně gž čas náš, psá-
no gest w písmě dále, budess se
klaněti stále.

11. Pánu Bohu tworey swě-
mu, gemu slaužit saměmu:
Angelé přistaupili, a gemu po-
sluhowali: Když s hanbau zlo-
stný satan, přemožen, od Pána
zahnán.

* 12. Wiž: klost dábla vřu-
tněho, člověče, a stráž se ho,
když směl Pána zkauffeti, toběť
smj wje věniti.

13. Waž sobě slowa Božího,
wěr w Spasitele swěho, frot
w sobě žě žádosti, stráž se pý-
chy y Račom: wj.

14. Objerstw a marná chwá-
la, toť gsau geho ošyďla, tmi
on neywc podwodj, lidj do pe-
kla přiwodj: Bran se mu slo-

wem Božim, tak s Krystem swj-
tějšs nad nim.

* 15. O Kryste; wítězpteli,
nášs milý Spasiteli, bran nás
před klosti dábla, zruš geho
wšecku ošyďla.

16. O! deq ge nám poznawas-
ti, w ničemž nesholowati, za-
mítati marnosti, pomoz Kryste
z své milosti: Po této smrti
časně, wweď nás w Králowstwý
wěčné.

(C.) O utrpnem a praco-
witem Krystowu ži-
wotu.

(139.)

Krystus příklad poko-
ry, Bůh nášs milo-
stiwý, Otce swěho Syn
milý, a gednorozený, pro
hříšného člověka ráčil bý-
ti chudý: A gsa od wěčno-
sti Bohu Otce rowný.

2. Když se neyprw naro-
dil, z Panny Syn člově-
ka, w gesličky ho wložila,
geho milá matka, plénkami
obwinula, gačo děwka chu-
dá, genuž se zalíbila ta ge-
gi pokora.

3. Od nepřátel puženj,
s matkau wtkánj, před ži-
dy pokrýwánj, pro náše
spasenj, ráčil gest podslau-
piti, lidem rowný býti, gsa
wjdy

něždy postluffen Dtey, ať Dábla nebogje, v tvře se-
právě do smrti.

4. Od Dábla pokluffenj, od lidí haněnj, od přátel
vtrhánj, od cizých rauhánj,
hlavě níkdež nemage gístě-
ho sfloněnj, Král nebeské
slávy dán gest w pohaněnj.

5. Glad, žizeň, horko,
žymu, neyweššij chudobu,
wzal gest na se člowěka
prvního pokuťu, w potu
twáři s bolestj a s pláčem
pracuge, tať věčného chlě-
ba Synům dobývage.

6. S pláčem Dmoy hle-
dage, genž byla ztracena,
nalezna gi, milostně, wzal
na swá ramena, dobrý Pa-
stýř pokrm věčný swým
gest připravil, a za Dmoe
na smrt swau Duffi položil.

7. S Křížem swým do-
browolně, giž na smrt se bé-
ra, řekl wězmi každy swůg
kříž, a zapři sebe sám, mu-
syl Křystus trpěti, a tať w
slávu wjiti, genuž gest
nechtěl Dtec pro nás od-
pušiti.

* 8. Degž ať můžem po-
tobě, s swým křížem stači-
ti, moc wšselikau nepřatel
mocy twau tlačiti: Nic se

trwati, a na wěky šťastně
s tebau přebýwati.

(140.)

W Spasiteli GE:iff, kte-
rýž sám je wšsech neg-
lepšij, degž nám znáti coš
včinil, z své milosti.

2. O lásta twá weliká k
nám, kteraužs hogně wka-
zal nám, přigaw náše při-
rozenj, z své milosti.

3. Neb blest gsa Dteo-
wý sláwy, a obraz geho o-
soby, wšsaks se ráčil ponžji-
ti, z své milosti.

4. Přigals způsob služe-
bnjka, pro wykaupenj člo-
wěka, hned od své zde ma-
liczkosti, z své milosti.

5. Vtíkal sy před zlým
Králem, w tať pokluffins
Dáblem, nepowolils geho
zlosti, z své milosti.

6. Bylot žádostiw tobe,
přebýwati w w chudobě, w
postech, w bděnjch, w pra-
cech mnohých, z té milosti.

7. Pracowals cestau, ažs
wštal, milosrdnstwjs nedo-
stal, čine dobře dobrým w
zlým, z své milosti.

8. Slowos kázal, skut-
kems činil, wšse dokonále
včinil,

včinil, vsať se mnozý pro-
tivil, tvé milosti.

9. Hanějice odmítavá-
li, a před soudem žalova-
li, mluvíje nedůvodně pro-
ti tvé milosti.

10. Vydáns, zrazen, v
vplván, v bicován, v po-
smíván, a neměli tv pocti-
vosti, tvé milosti.

11. Degž nám to tv srd-
cích chititi, pro nás cos rá-
čil činiti, až v na řěži vm-
řiti, ž své milosti.

12. Schovánš tv hrobě
pro nás smutně, vsaťš zas
třetjho dne moeně, vtěšils
svě tv gich žalosti, ž své
milosti.

13. Mac nás také vtěši-
ti, prosby naše vslyšeti,
degž prosíme což gest libé,
tvé milosti.

* 14. O Kryste gaťž libo
tobě, degž nám tať giti po-
sobě, at bychom došli ra-
dosti, ž tvé milosti.

15. Přigdes soudit spra-
wedlivě, tu se vlážeš hor-
livě, těm, kterjž nebyli wdě-
čnj, tvé milosti.

16. Kterěž zaješeš od se-
be, běda jim bude bez tebe:
Alle blaže kterěž přigmeš,
ž své milosti:

17. Budau tě rádi wdě-
ti, na věky věků chváliti,
vsěho tam gij magie dosti,
ž tvé milosti.

* 17. O předobry GE-
zu Kryste, tv tobě nám spa-
senj giste! s Dceem, s Du-
chem budjž chvála, tvé
milosti.

(141.)

Pán Krystus Syn Bo-
ží věčný, přišel mezy
lid neroděný, Evangelium
jim řágal, Dce svého wu-
li hlásal.

2. Činil divy přemělké,
tudy ž pokuty vselilké, wěr-
né své wysvobozoval, dá-
belské mocy zprošťoval:

3. Wynjstato mocně dá-
belstwj, ruffil w nás geho
králowstwj, w něj se lau-
pežně wvážal, řdyž prwnj-
ho člověka gal.

4. Ale Krystus Adam
nowý, napravil pád ten
hotový, zápasyl s nim, ge-
mu msta, mldež nedávnato
do čísla.

5. Přemohl Oděnce spl-
něho, wzebral dům y korist
geho, Králowstwj své wy-
svobodil, aby moc swau w
něm protvodil.

H 5

6. Ge-

6. Gestěť to y podnes tříděti, od Jana Křest, w čini, při komž sobě řky v Jordáně přigal gest, řdež mjni, že z něho ďabla přeglé- se mu stala ta čest.
ho, wymítá. y skutky geho.

7. Duchem swým swa. 4. Že nebe otevřino, od Boha z oblaku porvědino :
tým daruge, slovem wjry. Toť gediný, ten gest mŭg
oswěcuge, kralowstwí swé. Syn milý, w němž mi se
w něm wyběláwá, wjru wšescko libj.

* 8. O činiž z nás swé. 5. Po křtu vřad swŭg
kralowstwí, wymíteg každé začal, Ewangelium wěčné
ďabělstwí ! Degž at nad zvěstowal, diwý činil, a
žlým wjetežme, dokudž na co řky vmjnil, wšescko skut-
swětě bydlíme. kem naplnil.

9. A z wjry twé w kaž. 6. Chromé, hluché, y
dě etnosti, at prospiwáme slepé, vždrawowal, bylo
z milosti. O Krysle krá wšsem hned lepe : Křst
lŭgž w nás wždycky, nynj mrtwé, wymítal Duchy
y wěky po wšescky. žlé, wšescko Slowem mo-
cy swé.

(142.)

Gako: Proprosinež Spasitele. 7. Málomocný vždra-
wŭg, řdyž gen řekl, čen,
Prosławmež s rado. bud čist věmēn, služebnĭka,
W slj, o Pána nasseho na žádost Setnĭka, zprosil
dŭstognosti, řterauž w skut- slaku, slowo řka.
čch, diwĭch a žávrach, 8. Řdyž se na lodj plawil,
zgerowal, a to mnohých, wětrŭm mořským (vmĭkně-
te) prawil, hned se stalo,
2. Řdyž w letech dwa- bauřenj přestalo, wtisfenj
náci byl, w Geruzalémě nastalo.
swau maudrost zgerwil, w

chrámě žŭstal, s Doktory 9. A řdoby wšse wypra-
rozmlawal, diwóné otážky wil, co Pán dobrého na
ďawal. swětě zprawil ? ě potěssenj,
magĭchŭm trápenj, y ě wě-

3. Řdyž pať počinal bý- ti, w letech wěku swého giž čnému spasenĭ.

* 10. Na

* 10. Na to w bídě wšse, kteraužs rozšířil w každém
lité, gaskoli dlahé a pře- živilu.

welité, ření mēgme, w Kry- 5. Oslechlils nebe hwěz-
sta wždy dauffegme, a za- dami, ošwtils ge planéta-
pomoc žadegme. mi, sám swau přitomností,
zahánjš wšselité temnosti.

11. Náciť nás wyslyšse, 6. Angely Duchy čistý-
ti, k nassemu spomožení při- mi, wnitř osadils nebe gj-
spěti, neboť prawj, podte mi, byť na tě hleděli, w slá-
ke mně wšsyekni, dogdete wě twé se wždy radowali.

12. Přispěgž Pane GE 7. Diwněs ozdobil y ze-
žissi, pomoz nám z rozličné mi, leš, tráwau, y hora-
býd nassi, a z milosti, po- mi, pahrbky, vdolm, daw
ždegssj žalosti, přiměď nás wšlechlilau okrasu giin.

8. Nesmijnau dobrotau
Božskau, naplnils hlubo-
(143.) kost mořskau, wodami mno-
semohauch Stwo- hými, přehogně y tworný
řiteli, nebe, země sla- rybými.

wný Králi, nad tě mocněg- 9. Což w sobě má pro-
ssjho, nenj, nebude, aniž- past mořská, y také syrokořt
bylo. zemská, wšsecko k vžitwánj,
dal sy lidškému pokolenj.

2. Trůgs w osobách, ge- 10. A wšsať ze wšseho
den w Božstwj, welmi di- stwořenj, nic tak tobě mšo-
wný w své mocnosti, tebau nenj, Pane, nad člowěka,
wšse stwořeno, krom tebe pro něj twá práce geřt we-
nic nevěčino. liká.

3. Bez počátku Králow 11. Náciľs wida zame-
stwj twé, genuj y konce- denj, Syna poslati na ze-
nebude: Wěčný gsa fra- mi, dáblu moc odgiti, své
lugess, mocně wšsecky wě- wolené wyswoboditi.

4. Nebe, země, y to 12. O! gská práce we-
moře, tě wynámá wěčný- liká, tobě Kryste, pro člo-
Bože, sláwu twau welikau, wěka,

tvé, že v světě gest by-
la, rozličné tvé tělo trápila.

13. Slavný gsa v An-
gelském řádu, přigals hlu-
bokau pokoru, nutným rá-
tíl býti, hlad, žíj, žnu,
strašit trpěti.

14. Už právě do smrti
přije, již sy ponížiti nje,
nemohl těla svého, těžkau
smrti trpěls pro hříšného.

15. Od paty, až k tvrchu
hlavy, nebylo na tobě ždra-
tvj, krásu sy potratil, sotwas
člověku podobný byl.

16. Tak twau Pane žsy-
našossj, zprossění sme od
temnosti, peška přehrozně-
ho, v mocy ďábla vřut-
ného.

* 17. O! Pane náš
švau milossj, odpusť nessesle-
chetnosti, rač nás osřihati,
ďáblu mrzkému nerač dáti.

18. Mějž lítost nad ná-
mi Pane, třekost nás za-
žlosti táhne, rač nás pošle-
niti, pomoz nad hříchy svoj-
těžiti.

19. V čem sme tě hně-
wali koli, činice proti tvé
wůli, rač nám odpustiti,
bludné omee k sobě přigiti.

20. Gafž ty znáš srdce
každého, žlého v také dobré-
ho, polepsšž nás hříšných,
přigmi po smrti v počet
švatých.

21. Kdež tobě chwála
bez konce, blahoslavená
Trojice, genž tebe wžywa-
gš, švatý, švatý, Pán Bůh
žpitwagi.

22. Rač nám hříšným
těhož přiti, deg nám za ni-
mi přigiti, bychom tě chvá-
lili, věčné s tebaw se rado-
wali.

V. Písne Postní, o Vmučenj a Smrti Pána našeho GEžisse Krysta.

1.) Wubec.

(144.)

Antyffony.

Dráb bud Králi nebesk-
jemsk, genžs pluh mi-
losti / a v zaslauzenj
svém neghogněssj.

2. Ty gš žiwot obžiwugich,
šladkosti truchlé těssich, o nášse
naděge Kryste, spas nás :

3. K toběž pokorně wóláme,
neb naděge spasenj nášseho, v
giném neschlādámž.

4. Sřyž

4. Strze téžádáme a prosíme
řádných, a w tomto porušení pla-
čích, w smutném, truchlém,
těžkém a sance vboji.

5. Přešle, té žádáme k pře-
mluvě u k orodování, aby ty
negdobrotivější a negmilo-
srdnější, Otce svého oči k nám
přeslavi a milostivě obrátí.

6. A Duča svého obdaro-
wani, y také geho obnowenj, w
tęj miłości, a w twej zaślauzilo-
ści, dobrociwę wstępi.

7. D neymilostiwégssj, ó ney-
dobrotiwégssj, ó neyfláðssj G.
ðissi, Synu Þanny eíssé, Marye

(145.)

Kyrne.

Spodine Otče žadauch,
 Pane všemohauch, ō smi-
 lůg se nad námi.

2. Genjs dal syna na wykau-
penj, lidu k spomoženj, o smi-
řu a c.

3. Strpnostem poddal sy geho,
k wyplate hrjssného, o simlũa re

4. Křištie genj's trpěl pro nás
zde mnoho, degi vžiti toho, o
smilug zc.

5. Kryste pokutuj naszy na se-
wjal, w ny pro nās pracowal,
o smilug zc.

6. Křyste pro tvé tv světe ponj
ženj, prácn, vtrpenj, ō smilŭa zc

7. Duchu dobrý stráž, teba
Křistu v Panně počatý, pro
lid hříchem gaty, s smilna zc.

8. Gehož čelověčenšij, na
plnil sy darů f poselšij, f služ
bě, f wselech spasenij, ō smilňug 2c

9. Mač y nas dařiti, Krysta
zde včastných včiniti, degž proň
y trpěti: D smilůg se nad námi.

(146.)

Credo.

Sěrměj w Boha gednoho,
Otce wšemohaučeho,
také w geho mileho, Syna ge-
dnoprozěného.

2. Šterôžto pro náš hřissné,
y pro spasení naše, račil z ne-
be zstaupiti, a z Panny se naro-
diti.

3. Brazen, swāzān, bičowān,
y trn m korunowān, yplwān,
poličkowān, ten náš předobro-
timý Pán.

4. Pilát na smrt odsoudil, na-
poly již mrtvého, pro geho-
synafosti, ne řádný gest poznal
geho.

5. Z měsíce s lotrií wywezen,
wsecken vřmawený, omblewa-
ge pod frýjem, pro nás, pro
hrěšné Křesťany.

6. Na Krži ho přibíli, ruce,
nohy roztáhli, newážně a vkrus-
tně, až se žilo w něm trhalo.

7. Umřel na těžší těžce, do hrobu gest pochován, třetího dne z mrtvých vstal, a své věrné vbradovał.

8. Wstaupil gest na nebesa,
do přibytku věčného, odkudž
přigde sauditi, člověka wsselja
gafého.

9. Wiermeż w Duchu swatém
ho, chrstew swatam choł geho,
wsszech hřechŭ odpusttenj, i Křpa
stowěho zaslauženj.

10. Amen.

10. Amen, wšychni zpíwame,
a w Křesťa wřn měme, je po
smrti dá nám wšem, w nebi ži-
tot věčný, Amen.

(147.)

G. Při wodách twých / o Bab.

Beránek gde, nesa dlu-
hy, světa y Synůw
geho, gde wyplacuge své
slauhy, z zavedení téžlého,
gsa mldý, nemocný zstupu-
ge, radosti neokussuge, gest
welmi pohaněný, rány, gi-
zwy, smrt, bolesti, snássi
pro náše neřešti, a di: Rád
wšse podstaupjm.

2. Beránek gest ten spa-
sytel, a bratr mého srdce,
kteréhož Bůh wywolil čtěl,
za prostřednjíka smirce; Gdi
mé dítě a se vgini, o dítě,
gež gsam k trestání, pro hř-
chy byl odsaudil; hněw gest
prudký, mekla těžká, posy-
lám tě, bys člověka, ne-
winnau křwí obmyl.

3. Chcy Otce, chcy rád
sedechně, wšse něsti, co na-
ložys, roztaj twýg wůle má
sylné, drži skutkem, co gen-
dys: O diwná moc, di-
wná láska! Tě neznała má léta,
mysl lidská, Bůh Syna na
přiri wydal; O lásko, lá-

sko cožs sylná! Kladess w
hrob Božího Syna, by tať
moc hrobu odňal.

4. Trápil geg roztaženě-
ho, kopym, hřebý, nám k wů-
li, tať Beránka newinně-
ho, roztočil srdce, žly, srdce
mocností wydychání, žly
mokrostí obzwláštini, hogně
červenau křwí, o můg Be-
ránku! Co tobě, mám za
to dát, žes mně sobě, tudy
zwolil k bratřiwj.

5. Pokudž mne žiwiti bu-
dess, chcy tě w srdcy nosy-
ti, dle možnosti tať gať ty
chcess, láskau swau obgi-
mati; Budess světleu srd-
ce mého, byť geg co zdrtilo
žlého, ty srdcem mým žu-
staneš, tím se těšim, wé-
čné Božstwí, na ystawičné
dědictwí, ten připis k sobě
přigmess.

6. Y budu twé lásky
wraucnost, dnem nocí o-
hlassowat, tať gať mi do-
pusij možnost, obět diť obě-
towat: Pramenek mého
žiwota, má se po wšsecka
wná láska! Tě neznała má léta,
tobě k twé cti roz-
dobrého, chcy wštipit do
srdce

srdce mého, bych mohl o tom vždy spívat.

7. Rozjseš sstěinku o mé srdce, Máš pokladnic bñti, pokladu poživagi- ce, gichž nemůž žádný vy- ti: Pryč s tvým zlatem Arabia, pryč kalmus, myr- ra, kassia, gsem aučasten lepšsio, můg drahý poklad GEjise, gest přegstřich se to z dusse, z rán mnohých těla geho.

8. Ten můg vžitel bñti má, po vssech žiwota dni, w bogi bude má obrana, w zármutcích potěšenj, mu- zykau wyčnau w radosti, když pokrmu není dosti, na- krmj mne ta Manna, w ži- žni bude mým nápojem, w saukromě potěšitelem, na cestě také doma.

9. Co mi giž ged spřeti sstodj? Twa krew mně ob- žiwuge, když mne horkost stunce trudi, tělo mne za- stěnuge. Přidáli mysl sfaufenj, nagdu při něm wdravenj, když geg vgmů wjrau swau: A když wlny křiže bigj, lodičku sem tam zmítagi, zůstaneš ty mau- totwau.

10. Když bych měl giti po tom wšem, w radost Králowstwj twého, nechť gest twá krew mým sstlá- tem, oděvem těla mého, buď též fortunau mé hlavy, w nižbych před Trůn Otce stáwy, mohl se postawiti, poněwadž mne sobě snaubil, gakžto newěstu ozdobil, deg mi při sobě státi.

(148.)

Berátku Boží tichý, smrti křiže wsmrcený: Trpěls mile za hřichy, ná- sse, od žlých gsa zlehčený: Krowš swau nás očistil, w prawě wjře vgissil: buď milostiw o GEjisi.

2. Berátku Boží tichý zc. buď litostiw o GEjisi.

3. Berátku Boží tichý zc. deg nám pokog o GEjisi.

(149.)

Bohu Otce mocnemu, newymkurné dobre- mu, wssickni spolu dělugme, wyznawegme, a milost ge- ho wyprawugme: Neb z milosti nam to dal, že Sy- na na swět poslal, ten gsa wssch wěcy Pánem, sta- wnym Králem, wčiněn pro nás služebníkem: O milo-
st

sti hogna s nebe dana, šerze
tak welikého Pana.

2. Když se čas přiblíží-
mal, aby to dšlo konal, pro
kterž na swět přišel, trpěti
měl, a pro nás smrt pod-
staupiti chtěl: Pokorně se
k tomu bral, pro těžkost Ot-
ce žádal, mohloli by se sta-
ti, pomínauti, aby nepiš-
kalicha smrti: Ale k wuli
pusťil gažž Otce chtěl: Neb-
tim k spasení pomocy měl.

3. Chtě tak lid wyšau-
pi, život jim nawratiti, bo-
lesti přewkrutně trpě, umřel,
a mnohým w tom k životu
prospěl. Wšem kterž w
něho wěř, naučení geho-
dž, pracugie w něm wždy
byti, wěčné smrti, zaslubil
takowě zbawiti. Bud nám
vžitečna, Pane, smrti twa,
aby w nás wždy hříchy
mrtwiła.

4. Tys bezewšy po-
škwrný, nemage žádné wi-
ny, samého se swatého, ne-
winného, Otce obětował
wzacného: Aby lidske po-
škwrný, y wšeliké gich wi-
ny, smrti swau na nich shla-
dil, ge očistil, a zde moc
hříchu při nich mrtwił.

Degž to Otce miły, milo-
srdny, ať gest nám w tom
Syn twug prospěšny.

5. Bože genžs sprawe-
dlivy, take welmi láskawy,
degž pro smrt Syna swého,
newinného, ať sine wčasni-
we wšem geho: A ať na-
sledugeme, což přikazal či-
nime, pomoz proti y trpěti
w dobrem stati, degž se s
nim wěčné radowati: Kry-
ste rač to dati y konati, o
degž nám s sebau králowati.

(150.)

Gafo: Gradž se má Duffčko
Bud tišškráte přimítám,
Gegu můg milowu-
če, genžs pro mne trpěl
mnoho ráń, za gednoho zlo-
čince. Ach! gá pod ten kři-
žekám, a geg s pláčem ob-
gimám, na kterým nyní
míráš, tak mého spasení
hledáš.

2. Twé drahé ráńy gá li-
bám, y twau krew šarlas-
towau, twé nohy, ruce ob-
gimám, kterž probodene
gsau. Twé přewelké žjné-
ní, genž pro násse spasení,
snášels, kdož můž wymlu-
witi, a twau lásku pochopiti.

3. Zléřři, vždrav mau
Duffi,

Dussi, krz Adama raně nau, k wolání naklon svých vssí, twem ode mne bídu mau. Gá gsem zhřessil, wyznávám, protož pomoc twau žádám: twau krmj pokrop mau Dussi, ó můg lékař neglepssi.

4. W srdce mě twě drá hě rány, wlož a wpisť můg GEjissi, ať každé pomnjm hodiny, na ně, a na twau řjssi. Tys poklad srdce mého: Dbohat mne bjděho, gáí nynj padám k twým nohám milost a twau lásku žádám.

5. Můg GEjissi! tě obgimám, pohled na mne bjděho, gať gá nynj ruce sjsťkám, pomni na mne hřjssného, ach! mne pokrop twau krmj, ať má duse občerstwí: Dcy: pryč gdi smutné myšlenj: Gáí shlazugi twě hřessenj.

(151.)

Shwála tobě Kryste, kterýž sy trpěl, pro nás lidi hřjssné, na krjjspněl, genž králugeš s Dcem na nebi, slyšjž nás hřjssné zde na zemi, Kyrre eleyson. :: ::

2. Panny Marje Syn

gednorozený, GEjiss Krystus Pán nášš přemilostný, umřel za nás hřjssné na krjjsi, aby nás wvedl w žiwot wěčný, Kyrre eleyson. :: ::

3. Když kleče w zahradě, Dcy se modlil, a krmawým potem se potil, Angel geho w tom posolňowal, aby se muš smrti nelekaf, Kyrre eleyson. :: ::

4. Když wisel na krjjsi nášš přemilý Pán, boť geho byl kopjm ostrým proklán: Slunce se zatmělo, skále se pukalo, a země trásla se, w smutném tom čase, Kyrre eleyson. :: ::

5. Neměrný Sidássi, co sy učinil? že sy swěho mištra Židům zradil, muššs za to w pešle hořeti, a se wssemi dáblj tam býti, Kyrre eleyson. :: ::

* 6. Pro twě vmučení, a smrt ohawnau, hřjchů odpustěnj, a milost twau, rač nám dáti Pane GEjissi, a připog nás k nebeskě řjssi, Kyrre eleyson. :: ::

(152.)

Gaso: Odwrat o Bože hněw. **S** sy učinil, GEjissi přemilý, že gsau tať přjssný

3

přísný ortel na tě vyřkli? Dla na muky odporne: Gá
Co za přčina? W gásem sem byl žio w mnohých
přowiněni, gsy přistizeny. swěta marnostech, ty gsy w

2. Bičowán sy, a trnjam bolestech.

Korunowán, w twár bit, 8. D mocný Králi, mo-
vplwán, rauhawě wysmj ený po wsse časý! gáťž mám
wán, Octem žlučj tě w žjžni twau chwálu, swým sla-
napágegj, na krjž wěssegi. wit hlašy? Srdce zemské

3. Která přčina gejt to- nenalezá nic w sobě, co dá-
ho trápenj? Ach mogi hřj ti tobě.

chowé gsau wšim tjm win- 9. Rozumem swým ne-
ni, ach GEžjssi! gá sem mohu wymysliť, k čemu
toho zaslaužil, coš ty pod- bych twau měl milost při-
staupil. romnati: W kterakž mám

4. Gáť předivná gest lásku twau odměniti, stu-
saudu toho práce, dobrý ssně chwaliti.

pastýř když trpj za své Dv- 10. Než gestě nětco tobě
ce. Pán spravedlivý pla- gest milého, když w vřdu gi-
tit ráčj dluchy, za zlé své mám, žádostj těla swého, by
slauhy. znorou srdce mé nezpržno-

5. Neminný Pán pro wala, nepravostj ta zlá.

swau swátostj umjrá, bezbo- 11. Poněwadž pať w
žný w své nepravostj život mé moč nezáležj, bych zlé
má, člověk zaslaužil smrt, žádostj mohl přibiti k krjži,
gest oswobozen, Bůh pať degž mi Ducha swého, genž
wsmrcen. by mne řidil, w twých ce-

6. Od spodu noh mých stách wodil.

až do wrehu hlavy: pro 12. Tať twau w přimnost,
mnohý hřjch nebylo na budu rozgimati, z lásky k to-
mně zdrawj, za čej bych byl bě swět za nic pokládati.
musyl w hrozně propasti, Budu se twau wůli wšylo-
pokutu nésti. mati, stále plniti.

7. D wětšj lásky, lásky 13. K twé cti wšecko rád
té nesmjrné, genž tě přime- budu podnikati; Krjže, po-

tupn

tupy nebudu se báti, w wy-
hnanstwj, smrti, tebe se ne-
spustím, té w sedce wpuštím.
14. Toto ač málo zdá se

wšsecko býti, wšsak tjm ko-
nečně nebudeš zhrzeti, z mi-
losti své sobě toho obliběš,
mne nezahaniš.

15. Když, Pane Kryste,
před tvým trůnem stávy,
na hlavu mau se koruna
postaví, y budu tobě se wšse-
mi swatými, zpíwati s nj-
mi, Amen.

(153.)

Gafo: **O**dwrat o Bože hněv.
S gšy učinil, negladšši
GEjssi, což sy pro-
winnil, Beránku negtisšši,
že té tak hrozně, bigi, ko-
runugi, welmi bičugi?

2. Což sy učinil, neymi-
legšši Kryste, co gšy pro-
winnil, Synu Panny čisté,
že gšy newinně na smrt od-
sauzeny, a potupeny?

3. Což zlého zpáchal,
což zlého učinil? Žadné-
mus nelál, nic gšy nepro-
winnil: Wšsak dobro-
wolně smrt hořkau podstau-
pil, by nás wykaučil.

4. Ach gát gšem Kryste
přčina smrti tvé, ach gá

zagistě ran twých, y křwě
twé: Ach GEzu, GEzu,
ty Beránku tichý, zšals z
swěta hříchů.

5. Gá sem se zdlužil, ty
pať platíš za mně, gá sem
zastaužil, té bigi náramně,
takš se ponížil, wšseho swěta
zboží, Synáčku Boží.

6. Wšsecken gšy zraněn
od wrchu až k patě, bezbo-
žný člověk genž nehledí na
tě: Kterakš na kříži bjdně
roztažený, pro násse winny.

7. Kuce tvé swaté y no-
hy probili, boť swatý takě
kopím otewřeli: Dúže roz-
piali, žšly potrhali, wšse žlé
páchali.

8. Měls dost trápení, a
wšsak okrom toho, žlé po-
kolení, z křížowníků mno-
ho: Stojíc okolo, tobě se
rauhalí, a posmjwali.

9. Židé newážnj! ach
proč Boha swého, nelito-
stiwí, křížujete geho: Wi-
dauce mnohá znamení od
něho, nehodnj gste ho.

10. On zstaučil z nebe,
stal se pachofátkem, pro mně
pro tebe učiněn dětátkem,
w žiwot Panenský předí-
wně wtělený, z nj narozený.

S 2

II. Běl

11. Byl na té zemi, cho- ni. Což sme nemohli na-
dice po světě, trpěl hlad, plniti, za to se dal GEJŠ
nauzy, gať w zymě tať w zraniti; co od Boha před
kétě: To wšse pro tebe, čo wěky žádáno, sřz geho smrt
wěče, učinil, ty gšy prowin- dokonáno.

12. Děťugž mu za to, nechce, žadati od nás nic
každý Křestian wěrný, gsa- wice; neb gest smjřen a v-
popel, bláto, on pať Bůh pokogen, s námi tať w
wšsech mocný: Děťugž Synu swém spogen. Co
wice GEJŠse milého, ale samau wjrau býwá pozná-
wžweg ho. no, to na křiži dokonáno.

13. Činissi to, máš 4. Dokonáno! což bych
gistě wědět, že w slawě ge- gá wje, k tomu přidati mē?
ho, s nim budeš bydlet; nic! nic! neb celé Krysta
Kdež wšseho wssudy má bý- zaslauženj, slawá se mé sřz
ti w hognosti, dobřeho dosti. přimlastněnj; tēž to, co we
mně býwá konáno, sřz nēg
bude dokonáno!

14. Kryste genžs pro mně, 5. Dokonáno! giž gsem
smrt hořkau podstaupil, od- sprosstěn, hřjchu, zatracenj
pust hřjchy mé, wšak sy zhoštěn. Giž gistě w něm
mně wykaupil: Tys mo- mám swé spasenj, y w lásce
cným Pánem, zhas pekel- Božj rozhogněnj. Tēž kdž
nų plamen, na wěky, Amen. tělo w zkázu bude dano,
potěssi twé Dokonáno!

3 Em. S. Jan. Kap. 19, 30.

(154.)

6. Dokonáno! mēg w pa- 6. Dokonáno! mēg w pa-
mēti, co GEJŠs di, gsa- mēti, slowo Krystowo při
obětj, na křiži pro twé ne- smrtj, wěc se tať to kona-
prawosti, dobřwage wěčné ti, w čemž on sám račil při-
radosti, naplnim wšsecko, klad dáti, dokudž gšy žiw
což gest napsáno, sám k to- mēgž w srdcy napsáno, že
bé di: Dokonáno! GEJŠs di: Dokonáno!

2. Dokonáno! w wmu-
čenj, wšsecko Prorocké wě-

(155.)

(155.)

Dusse Krystova mně po-
svět, Duch geho w
gedno s ním uvěd, celé ge-
ho vmučení, deg mi Dusse
vzdrameni.

2. Boda genž z otevře-
ného, hogně tekla božku ge-
ho, budiz kaupelem; toť
frve, čerstviž Dussi y srd-
ce mé.

3. Krupege swatého po-
tu, zastuptež mne y w den
saudu, bolesti, kriz y těžko-
sti, nechť slyš srdce wnitř-
nosti.

4. GEu Kryste wysly-
šší mne, wem a wkoření
mne sám w se, zakryš mne
do swých swatých ran, hag
mne před wšim zlym ze
wšech stran.

5. Těž y při smrti mne
potěš, a Dussi w swau ra-
dost dones, ať když přigda
k tobě w nebe, w swatyni
tam chválím tebe.

(156.)

Gato: GEjš Beránel Boží.

Dusse má probudiz se,
škrz lásku GEjše twé-
ho, gať se dáwa sám za tě,
wzpomíneš na milost geho,
rozvažug wšelikau wěrnost,

a mēg z toho wšeho ra-
dost.

2. Ah Syn Boha žiwé-
ho, za tě na dřevě zwysse-
ný, na hlavě gest woko-
lo, ostrým trním obložený; ce-
le tělo gest zraněno: Kdež
twje lásky nalezeno?

3. Tyš měl bole na wě-
čnost mystát w pešelném
trápeni, a pro hřichu we-
likost, byt od Boha zawře-
ný, ale GEjš hřichy smi-
lá, a tě na milost přigimá.

4. Škrz trápeni gého
gest, Boží hněw uspokoge-
ný, který žádný nemohl
sneš; škrz něg pad gest na-
pravený, smrt hřich y dá-
bel gest zbitý, a nebeský rág
nabytý.

5. Co tu činiš, Dusse má,
co gšy mu za to porwinna?
Bolest Krysta není hra, lá-
ska geho gest upřimná:
Pomni, co tu na tě slusí,
když tak poslažil twé duši?

6. Nikdy, ani na wěčnost,
žádný mu to nezaplátí, o
pře veliká milost! Ale mu-
šy se lekatí, že sem k chvá-
le tak leniwý, a k zlemu ge-
stě tak chtiwý.

7. Co se stalo již před
tím,

tim, wje se zase nemá státi, pemny wmysl w srdcy mem gest, ginač pokračowati, abych gen GEjisse hledal, a co geg rmaurij proklinal.

8. Pryč wsecky neprawostj, wás giž při mně wje nechowám, pro wás bych byl s bolešti odlaucený zde, y teč tam, od GEjisse, bez ktereho neni života prawého.

9. Tys GEzu! me spasenij, tobě se gá gen oddám, tys můg dšl oddělený, tobě teč wěrný zůstám, tobě chcy trpět y mřiti, tobě k chwále též žiti byti.

10. Ty gen GEzu! máš byt sám, chl můg wždycky předstawený, gals ty můg, tak ti se dám, nechť nebudu odlaucený: Chcy milowat. co milugeš, a nechtiť, co zažugeš.

11. Co ty chceš, buď mým chtěním, slowo twé srdce zreadlo. Kdž ty třešceš, gá trpim. Cobn koli na mně padlo. Kdž mne gen Duch twůg přewěděl, že sem gá gedno z twých dětj.

12. Přitom sylně zůstať wám, GEjiss ma mým mlym byti. Gemuť rad y w mirám, y chcy k zalibenj žiti: Ty mne neopustiš swého, GEzu! do skonánj meho.

13. Ty gať hogně srdce mé, radost y pokoj zaživá, kdž tobě y wjře zde prawě připogene býwá! Kdž giž zde také sladkosti, ay což buo y wěčnosti.

14. Gaká rozkos y pokoj, gaká sláwa y plesání, kdž pomine zdegsi bog, budau nám od tebe danj? Wěčné tebe tam oslawim, kdž se před trůn twůg postawim.

15. Ach radugj se z toho, (giž y wydegssim putowánj) života radostného, kterým od tebe danj, degj ať ho gen wjrau držim, ty sám buď mým posylněním! Amen.

(157.)

S Enž sy trpěl za nás, Spasiteli náš: ay prošime tebe, nynj wšlyš nás: Pro swé wmučení, žbawiz slořečení, w kterém sine wpaoli, sřz probřessenj.

2. Dbě=

2. Obětovaný gšy, nebo sám hlavy pod trn a haňbu křto-
 štěl sy: Neč o tobě psána, by: nuge.

La gest zdánua: Ze ty máš po-
 třiti, hlavu, a zemdliti, wse-
 čkau syhu dábla, žarvit nás
 pekla.

3. Giž sy wse zaplatil, cos
 newypügil: Gižs trpěl bolesti,
 pro naše žlosti: Pro hřichy ra-
 nen sy, pro žlosti zetřen sy:
 A tak wsečy naše hřichy ob-
 myl sy.

4. Bplwáns, bičowán, po-
 hanám wydan: Potupens, po-
 smiwán, y jamordowán: Mau-
 cho swé v wjač, (w swé křwi
 čerwené!) pro lid swüg. smácel
 sy, nebo sám chtěl sy.

5. Samá twá dobrota, to
 učinila: Je nás z lořečenstwj
 wyswobodila: Degž nám k to-
 mu pomoc, Dncha swateho
 moc, bychom té zde ctili, w
 nebi chwálili.

(158)

Gako: O! Kryste náš milý.
 Esti psáno dawjim ro-
 kem, Seremiášsem Pro-
 rokem, o Krystu, že měl trpě-
 ti, gako řecli lidé liti.

Zastědugich wseřich hled w písni: D
 Krystowu Vmučení na str. 154

14. Kryste pro twé vmučení,
 deg nám hřichů odpustění, a
 nás neže wěčnů plamen, vcho-
 wea nás Kryste, Amen.

(158 a.)

Gako: Ach gak wsečto zc.

Wdhled, iwěte newdčený,
 gak spasytel twüg wěčnů,
 smrt twau podstupuge! weleb-
 ně Knize sláwy dobrowolně swé

2. Přístup, hled gak nabo-
 tan, w mnohě křwi a potu,
 tělo posstwrněné; z srdce tak
 sšechetneho, pro přehrozný bol
 geho, ade wydychánj nesetčené.

3. Wdož té, mé spasenj, tak
 žbil až k potupenj? zleččený
 gšy přilž: wšack ty, negsa hře-
 šnikem, tak gak my přestupnj-
 kem, o nepravostech njc newš!

4. Gá, gá a mé hřišsosti,
 (gichž wje znáš w mé mřžkosti,
 než mořského písku,) tyto bjdny
 wzbudily, které té obkljčily;
 tož půwod twého wtisku.

5. Gá, gá glem měl trpěti,
 gá té panta snasseti, w pek-
 ném wženj; twé bjče a mřžka-
 nj, twé hrozně mordowánj, tož
 wse gest mé zaslauzenj.

6. Tys wjal na swá ramena
 té hřichů mých břemena, genž
 mne w smrt tlačily: Tys se
 chtěl klatbu statj, bys mne mohł
 požehnati; twé rany mne vs
 zdrawily.

7. Tys chtěl rákogmjim byti,
 ba na hrdlo slibiti pro mne a
 mé dluhy: pro mne gšy trnjm
 zdrany, štran a wplwany, tož
 přátelskj zaskad tuhy!

8. Tys se na mau smrt wys-
 dal, bys z smrti hrdla wybral,
 mřžého žločince: Mne, mnes
 z těch pant wřfupil, mnes před
 saudem zaslaupil: D diwné mi-
 losi slunce!

9. Přewelkať má powinnost
 gesti, Gezu! za twau milost.

34

ajjt

gijš se mām oddati: co Duch
neb tělo mohau, to wšse s wdě-
nosti mnohau na twau čest čey
naskladati.

10. Dužj sye w této mē pso-
tē, w hřijšním (ach) mým ji
wotě nic nemām k odplatě:
gedno wšsal čey zachowať:
smrt twau čey považowať, a
z kážj tej vmřjť za tě. (praw-
dali?)

11. Wždy tě čey mjt w pa-
měti, vždy na tebe hleděti, v-
těho dusse mē: Zradlo ne-
winnosti! twa smrt, zallad mi-
losti, gest pečet wprīmnosti twē

12. Gať hrozně nasse žlosti
hněw božšě žřitwoti na nas
popuzuj: to z twěho vmučenj
widjm / a w podiwenj slusně
s strachem považuji.

13. Tu se žadam wěti, gať
sedce swě cwičiti, wtrpliwěti:
čosti: a gať těch mām mīlo-
wať, genž mne čti storma-
cowať, ač s mnohau křiwdu
a žlosti.

14. Kdy mne žlost wtrhačj
hani, klně, sandi, klaci, tuť
ga hněw swūž krotjm: Čey,
čey křiwdu trpěti, čey y žlost
odpuštěti, tať w smrt Pána me-
ho wtročjm. 2 Kor. 5, 14 - 19.

Gal. 2, 19. 20.

15. Wprawdět čey křjžowa-
ti tělo a krew, y dati odpor žlě-
žadosti: čey w ošflivosti mī-
ti wšse, co tě mūž emautiti, to
wšse rad, dle wšsi možnosti.

16. Twūž plač, hoře a křanj,
tisyc žj wylewāj, a smutně

wpěaj, ty mne sprowodjť magj
až k nebeskemu raji, až k to-
bě, mēmu spasenj! Amen!

159.

G Eju Křyste sřědrj Kněže,
s Dcem, s Duchem ge-
den Bože, sřědrost twā gest nasse
žbožj, z twē mīlosti.

2. Ty qšy w swětě bydlil s
nām, twē tělo trpělo rāny, za
nās, za hřijšně Křestiany, z twē
mīlosti.

3. D twā dobrota důstognā,
ó k nām mīlosti přehognā! dā-
wās nām bohatswj mnohā, z
swē mīlosti.

4. Dals krew z těla wycedil
ti, dāwās w wjřtu gi piti, tudy
nās čtē obžiwiti, z swē mīlosti.

5. Wěrně se nām we wšsem
dāwās, mīlosť k nām swau plā-
pořās, sobě nās tať za wžacně
mās, z swē mīlosti.

9. Kāčiz nās sām zastau-
piti, žiwot swūž pronaložiti,
tať wěcnau smrt zahladiti, z
swē mīlosti.

7. Drazes gijš nās wykau-
pil, pro nās mra, swau Duffi
puřil, a tať nām wěrně po-
řlaužil, z swē mīlosti.

8. D twā mīlosť k nām spl-
nā! ač běda kdož tebe neznā,
než ginam o mīlosť běhā, z swē
šepoty.

9. D Křestiane! z bludū
wřanme, daně dobré nām poz-
negme, k Synu Božjmu čwa-
tegne, k tě mīlosti.

10. D Gěšsi vmučenj,
pro nās, obawně žepřiwān,

widj

vždy buď nám vděčný a vmučení, musy vtěct v o-
milý, z své milosti: kamženi.

11. Chvalmež GEjisse 3. Chceli mne svět pod-
milého, pro nás zde potu- maniti, svou přetrátkau
peného, život věčný máme rozkosti, genž záleží v žraní
z něho, z též milosti. v pití, a zavěsí mau Du-

12. Gimž zlého budem ssi: Sued na své vmučení,
zbavení, ve všech etnostech vzhledu v mém pokuseni;
rozplození, v život věčný poslyšim se v nábožnosti,
vvedení, z též milosti. tak zaženu zlé žádosti.

* 13. Budiž chvála Bo- 4. Rány své mne po-
hu Dtcy, v Synu geho též slyšim, ve všech téžlosti,
mocy, Duchu geho rovné když se do nich zavimugi,
mocy, z též milosti: nabývám zmuzlosti. Ewá

14. Gakož byla od vě- smrt mne potěssuge, Dussi
čnosti, budiž na věky v ra- mau občerstvuge; Hor-
dosti, mezi námi bez žalo- kost svého vmučení, Radě
sti, z té milosti. činí mé ssažení.

(160.)

Gako: Gejsé Pán života mého.

G Ezu své hluboké rány, skládám, ty sy autocijssem
horké své vmučení, mé mým, při své smrti život
Dussi každé hodiny, dodá- hledám, že nevtru dobře
vá potěsseni. Pakli padne vjm. To mně dá potě-
co zlého, v mysl mau, v hři- sseni, žes dšl můj v mé
ssného, pomnim na své v- gmění. Své přehořké v-
mučení, tož zažene zlé my- smrceni, gest život můj v
slení. rozkřissení.

2. Gestli se mé hřišné tě- 6. V mém srdci když
lo, v toho světa Bohyni, gen tebe mám, tě studnice
v gegi rozkofs zalíbilo, skor- milosti, tehdy gá sobě ne-
muí ho své trznění. Když zauffám, v mém křiži a ja-
mne satan obličj, chcy mne losti. V své rány gá se
držet před oči, trau milost a schová, a tak smrti od-
volám: Neb když v svých ranách

ranách skonáva, wjtejštwj
slawné dostáva.

(161.)

Galo: Ssel ptez Potok Cedron.

S Ejšs dobrý sám gediny,
dobrowolně bez winy,
trpěl muky přewelike, by
nás bdy wsselike, zproste,
k životu nawrátíl, kterýž
byl Adam ztratil.

2. Trpěl pak pro tu přj-
činu, aby za nássi winu, Bo-
hu Dcey dosti činil, on sám
nic neprowinil, ale byl do-
konále čist, náš milý Pán
GEzu Kryst.

3. Tak se za nás oběto-
wal, pracně nás wyplaco-
wal, wtrýzněn od hlavy do
pat, wisel na kříži rozpat,
ten sferz něž Dtec swět stwo-
řil, mra smrt nassj wmořil.

4. GEjss smrtedlnau
hořkostj, nám života slad-
kosti, dobyti tak wyslowal:
kdožby ho nemilowal? an
s sebau nám kralowánj,
chee dáti smilowánj.

5. Gejssowo wmučenj,
negwětssj dobrodinj: neb
nám wssedky hřiehy zhladi,
protiwenswj osladi, neg-
wje wzbuzuge k milosti, we-
de k wěčné radosti.

6. Protož každý we wssem
swětě, chudý, starý, y dítě,
kdožkoli wvěřj w něho, ten
má wčasnost geho: Wssi-
cknj pak wjry zbaweni, púg-
dau na zatraceni.

* 7. Krystus milownjš
pokory, ráčil zstaupiti z hů-
ry, mocný Pán kterýž wsse
stworil, an kterak se po-
řil! wěl nás tak, sám se nj-
že, kráčet cestau kříže.

8. Protož prawému dě-
dich, gsauc geho služebnjch,
degmež srdce násse gemu,
neb on práwo má k němu.
Budmež daru geho wděcnj,
onť nám dá żywot wěčný.

(162.)

S Ejšs Krystus Bůh člo-
wěk, maudrost Dce
swěho, ráčil mnoho trpěti,
w swětě pro hříšného.

2. Tu neděli na kwětn,
Pán GEzu Kryst plákal,
blížil se čas oběti, smrti na
se čekal.

3. Wssli k němu za mě-
sto, čest mu učinili, nežli mi-
nul den ssestý, ginal se zmé-
nili.

4. Odssed Sidás sřary,
ot, Pána Krysta prodal,

za třideceti stříbrných, Zidům zhm ho vydal.

5. Ve čtvrté po večerě, byl s svými v zahradě, Bohu Otci se modlil, o kalich se radě.

6. Po třikrát za to prosyl, by ho mohl minauti, až se krvavě potil; nemohlo to býti.

7. Přišli na něj se zbrojí, gakožto na zlého, Sidáš svým polibením, zradil lesně geho.

8. A když Pána gjmali, počal Petr mstjti, Malchovi vcho vřal, Pán nedal wjc bti.

9. K Biskupu geg přiwedli, po své vůli měli, celau noc s nim nespali, bili gaž sau chtěli.

10. Dvār geho zepřwal, oči zamázali, a poličky dāwagje, hādati kázali.

11. Strachem Petr welikým, když se w syni zhřimwal, dřiw než kōhaut zapřimwal, po třetí zapřimwal.

12. Na den prwnj hodinu, weden před Pilāta, křiwē naň žalowali, staršj y knjžata.

13. Pilāt nechťel saudi-

ti, wida geg bez winy, z křikli, buď ta křew na nás, y na naše syny,

14. Mrštagje přiwázali, k staupu tať nahého, na něm nezustawili, ni místa celého.

15. Trnīm korunovánj, ráčil podstaupiti, tať welmi vtrhženě, musyl na smrt giti.

16. Času třetj hodiny, weden s křijem z města, v weliké potupě: o přěsmutná cesta!

17. Městské ženy plaka-ly, že trpěl bez winy: řeřgim, neplačte na nime, ale na své syny.

18. Byl tať welmi ztrápený, nemohl s křijem giti, Šsimon sedlák přinucen k pomocy mu býti.

19. Na křiji geg rozpāwisse, hořky nápoj dali, los, rauchō rozdělīwisse, o sukni metali.

20. Janowi poručena Matka Páně milá, kdyžto se geho dusse, s tělem giž dělila.

21. O dewáté hodině, wolal Krysius, Eli: řkau, Eliasse wolá: rauhagje se směl.

22. Gessie hlasem weli-
kym, zwolal w swých vsko-
stech, procs mne Bože opu-
stil, w těchto mých bolestech.

23. Za nepřátele prosyl,
by jim Bůh odpustil, a své
hlavy naklonim, Dussi
swau rozpustil.

* 24. Když náš milý
spasitel, na kříži umíral,
cítilo wse stvoření, že hněvo
Boží sítal.

25. Dřona se roztrhla,
slunce se zatmělo, že dne noc
včiněna, wse se zarmoutilo.

26. W tom když se ze-
mě trásla, rozmohly se hrů-
zy, Centurno wyznával, že
gest on Syn Boží.

27. Po něm gjnj někte-
ří, také geg poznali: neb
se pukalo skále, mnozí z
mrtvých wstali.

28. Hned tu gedem z Žo-
dnérů, bož otevřel gemu,
krew s wodau wyplnula,
k spasení nassemu.

* 29. Sňat gest z kříže
k večerau, dán gsa od Pi-
láta, když byl již za nás
umřel, Wykupitel swěta.

30. Jozef z Arymatye,
toho se dožádal, aby to swa-
té tělo, Pilát gemu wydal.

31. Tak w večernj hodi-
nu, tělo w hrob wloženo,
na spěch od milých přátel,
mirrau obloženo.

* 32. Wizej nyní Kře-
stáné, co Křystus učinil, an
wsecko pro nás trpěl, sám
nic neprowinil.

33. Blaze těm kterjž s
ním mrau, magj z mrtvých
wstáti, když se tento swět
skoná, wěčně kralowati.

34. Když nám bude ze-
mřiti, s tělem se děliti: o
degž Bože w tvé ruce, Du-
ssi poručiti.

* 35. Křyste pro své trý-
znění, umučení twého, při-
wedj nás po smrti, do Krá-
lowství swého.

(163.)

G. Když pak ptigde mág P. G.

Gejss, Pán života mé-
ho, G. Eijss, Pán y
smrti mé: On wydal sebe
samého, na tryznění weliké;
Abych wyšel gá z temno-
sti, a wšel do wěčné rado-
sti. G. Eju, tishe krát tobě,
díky činjm w té době.

2. G. Eijssi, tys mnoho
snášel, křtiwých řečí, rau-
hání, tys poličky, posmích
trpěl, a prowazy swázání,

a to

a to vše za mne hrššného, bych sprost byl ohně věčné ho. Tisíc, tisíc krát tobě, dšky činim w té době.

3. Tys se dal ubíčovati, abych já byl uzdraven, ty sy se dal wysnívati, abych já byl spokojen: Sobě sy dal zlořeciti, abys mohl mne spasiti. Tisíc, tisíc krát tobě, dšky činim w té době.

4. Welké bylo strhání, kterés ráčil podstaupit: Trnám tvé korunování, genž nemohu vyslovit. A to všecko mně k dobrému, bych dostal slávy korunu, tisíc, tisíc krát 2c.

5. Galešně obžalování, ty sy ráčil snášeti, abych sprost byl nařikání, kterés sem měl trpěti, w pekle, žaláři ohnivém, na duši v na těle svém, tisíc, tisíc krát 2c.

6. Tys se w bídu welkau vydal, bych já bídý byl sprostěn, tys trpělivě smrt přigal, bych já gen byl propuštěn, tys trpěl pro mé hrššeni, bych neokusyl trápení. Tisíc, tisíc krát 2c.

7. Tvá pokora, poníženosť, pro mau přechu trpěla, tvá smrt, gest smrti mé sladkost, onať gi osladila:

Tvá bída, Auzkost a bolest, mně působí Královskou čest. Tisíc, 2c.

8. Můj GEjssi! já děkuji, za tvé všecky auzkosti, tobě srdce obětugi, za tvé mnohé těžkosti, za tvé smrti bogování, za tvé velké smilování. Tisíc, tisíc krát tobě, dšky činim w té době. Amen.

(164.)

Galo: Srdelně žádám sobě.

Glavo plná bolesti, a w krvi ležící, hlavo plná neřesti, ran mnoho trpících: Glavo ginať překrásná, vši cti ozdobená; Nynj pať zohavená, ach buď pozdravená!

2. Obljčegi překrásný, před kterým se leká, celý ten svět podmodný, až od strachu klesá? O kterať sy poplitý, kdež gest tvá okrasa. Ach všecek sy zblednuť! Ach plačte nebesa!

3. Ach tvé tváři červenost, svou barvu stratila! Tvých vst Královskou péknot, smrt giž porušila: a tvé překrásné vlasy, trošič auzdu zemdlení, na dřevě

dřevě kříže wisý, pro mé přestaupení.

4. Uv hle, co nyní sná-
ssis, můj Pane GEjssi,
ach! co ty nyní trpíš, o
Králi negronšši; Ach! toi
sem gá zaslaužil, gá gsem
ten bezbožník: Gá sem
přikaz přestaupil, gát, gát,
gsem ten hrššník.

5. Že sem zhřešil, my-
znávám, Pashři negronš-
ssi; Od tebe milost žádám,
občerstvi mau Dussi: Ach!
pokrop gi krmj swau; Do-
wed gi k radosti, ať bydlj
měčně s tebau, w nebi bez
žalosti.

6. Gá při tobě žišanu,
při tvém budu kříži, až od
tebe dostanu, pomoc w tře-
tiji; Když smrt, k tobě při-
staupj, a zawře twé oči, té
žiwota oblaupj: Duch
můj té obkličj.

7. O kdybych na tvém
kříži! ten bjdny můj ži-
wot, kterhž mne welmi tiji,
giž mohl dokonat: O gát
by Duch můj plesal, že w
tvém vmučenj, gest, té
GEzu, vhlidal, své měčně
spasenj.

8. Gá díky tobě wzda-

wám, za twé vmučenj, a k
tobě se vřikám, času rozlau-
čenj: Když smrt sedce ob-
kličj, přigd mně k spomože-
nj; Když smrt zawře mé oči,
deg štajiné skončenj.

9. Když z toho swěta půg-
du, ty se mně nespaušteg;
Když gá s smrti w bog půg-
du, k pomocy mně přispěg.
Když pak bude mé sedce,
snášet těžkost welkau, budj
ty můj zástupce, pokrop
mne krmj swau.

10. Vkaž se mně při
smrti, w tom tvém vmuče-
nj: Tuť budu radost mřj,
welké porěšenj: Budu se
ohlidati, po tobě v mře,
srdečně té libati, až tělo mé
zemře.

(165.)

G. Takto wolá sám Syn Boží.
Když přišla smrti ho-
dina, GEjše Boží-
ho Syna, šel k strpenj gi
mile: Tudy k nám lásku
prokázal, protož nám na se
přikázal, pomněti každé
chvilě.

2. Wděčně tedy a pod-
daně, vmučenj a smrt Pá-
ně, připomjnegme sobě:
Wšefot gest pro naše hrj-
chy,

chy, snášel ten Beránek ti-
chy, gsa w služebné osobě.

3. W zahradě mdlý po-
čal býti, a w strachu smrti
kruchliti, modle se Otce své-
mu, řekl: Otče můj gestli
možné, přenes ten kalich o-
de mne, wšak rád sem chtě-
nj tvému.

4. To potřikrát padna-
řikal, na bolest srdce nařj-
kal, pot krvavý šel z ně-
ho: V dj, má Dusse gest
smutná, smrt gj zemdlivá
vkrutná: W tom Angel
slyšl geho.

5. Sidáš zloděg půmod-
zradý, wedl jidy do té za-
hrady, a hned Pána polj-
bil: Ten ač byl w křiži ta-
kovém, wšak porazyl wse-
cky slowem, a coby mohl
dokažal.

6. Nic meně aby se do-
sti, stalo Božské spravedl-
nosti, za wšecky hřechy ná-
sse: Dal se wžyti a wáza-
ti, wěsti a postřáwati, před
Biskupa Kaiffasse.

7. Tu byl y hned polič-
kowan, a sfalesně obžalo-
wán: Kdž wyznal Otce
svého, s posměchem se mu
rauhali, celau noc wždy

zlehčowali, pohlawugice
geho.

8. Biskupové a knížáta,
přivedli ho před Piláta,
křivě naň žalugice; Pilát
znal newinnost geho, wšak
rozkázal zmřskati ho, nechťe
činiti wjce.

9. Kdž pať wstavně wo-
kali, aby ho vkřižowali, ma-
gic o Lotra pěti: Wydal
jim w moc newinného, a
oni dostawše geho, trápili
skutkem, řečj.

10. V wydán gest ten
Kráľ sláwn, na mržké mj-
sto popravy, flesage pod-
swau tji: Swatý a nepo-
sskwrněný, byl k nessesche-
tným přičtený, mezy lotry
na křiži.

11. Kdž se modlil Otce
svému, množili na odpor
gemu, haněnj wsseligaké,
chodjce okolo křiže, aby mu
wždy bylo tije: Lotr na
lewicy také.

12. Kdž wadl a omdlé-
wal jžnj, byli mu welmi
obtžni, žluč s Octem dá-
wagice, po smrti kopjm pro-
hnali, a žlé gať prwe pá-
chali, tať že nemohli wjce.

13. A tať umřel ten mi-
lý

lý Pán, od Otce nám z ne-
be vydan, co o něm psáno
bylo, v sfigurách a svěde-
ctvích, nechybilo ni jedno
z nich, všecko se naplnilo.

* 14. O! Pane Bžissi
Kryste, nášše potěšenj gisté,
buď tobě věčná chvála, za
tvé hořké umučení, nebi
gsme tudy vykaupteni, twá
smrt nám život dala.

15. O! Beránku Boží
tichý, umřel sy za nášše hřě-
chy, buď milostivým Pá-
nem, žuss wšeliký w světě
rozbrog, deg časný w věčný
pokog, a spas náš lid swůg,
Amen.

(166.)

Kryste pro nášše spase-
ní, genž gšh ráčil bj-
dným člověkem býti: gsa
Stvořitel, pro sivoření, v
krutnau smrt ráčil gšh pod-
staupiti: Wšyšší nás mi-
lý Pane, myš k tobě wo-
láme, přispěg nám ku po-
mocy, ať dábel žh, přev-
krutný, nad námi nemjwá
nijádně své moc.

2. Wzhledniž Pane na
lid hřisný, a nedeg nám
na wěky zahynauti: Rač

nám býti milostivý, neboť
se tobě nelze wymluwiti:
Degž Pane srdce sstrausse-
né, nám sivoření swému,
ať plácem na hřichy své,
gsauc ždž živi po wůli twé,
potom se dostanem w Krá-
lowství twé věčné.

(167.)

Krystus Žrno to obilné,
k plození života sylné,
k nebe na zem k nám sestané.
2. Magje w zemi býti
wsaté, to smně života swa-
té, w ruce hřisných bylo
wjaté.

3. Žwáním, bitím gest
mláceno, a sem y tam obra-
ceno, až y do země w klá-
ceno.

4. Aby umrauc w sobě
samo, život swůg wen z se-
be dalo, s wžitkem zase w-
rostalo.

5. Tať gajž wsaté Žrno
w zemi, ať se ždá giti w
zmaření, směřuge wsat k
rozmnožení.

6. Když se s wlahau je-
mě spogi, a duchem swým
gi opogi, umrtwenj své zas
zhogi.

7. Neb wycházj w brzkém
časě

časě, z hrobu svého na svět
zase, to nové sličnosti a krásě.

8. Mesa s sebau mnoho
nových, sýbel a klasu ho-
tových, vsse s množstvím
zrn prvním rotných.

9. O předitná milost
Boží, genž tať skrz smrt ži-
vot množí! Maudrý kdo
to to srdce složí.

10. Teně tagemstvi
smrti Páně, y smrti své po-
zná snadně, mage se to
gen poddaně.

11. My sme to hříchů
bahno byli, padše, života
pozbyli, a to smrti do konce
shnili.

12. Aniž bylo gať po-
mocy, lečby se to té smrti
noce, život sám nás vgal
mocy.

13. V přissel života ko-
řen, Boží Syn, a to nás
mrtvé kmen, vsstipiv se,
gest tu vmořen.

14. A tať z něho moc ži-
vota, to přirození naše
volita, to kterěj prve byla
wsata.

15. Z smrti pať když zas
powstala, sobě nový život
wzala, y nám wzkřísení
moc dala.

16. Živ sem gá gíž, čekť
Pán milý, y wy nabudete
sily, abyjste we mně ožili.

17. Gen se prvo též zapř-
regte, křijž můg na sebe
zdvjhejte, a tať hříchům
vmjregte.

18. Powssáwagie to ži-
vot nový, ke wssechněm
ctnostem hotový: toť gest
ten můg život pravý.

* 19. O kmeně náš Kry-
ste Pane, ženo života nám
daně, degž ať se nám wsse
tať stane,

20. Gaťž sme z slow
tvých wvěřili: bychom z
tebe život pili, a pať s te-
bau wěčně byli.

(168.)

Slasku Syna Božího,
Pána Jezu Krysta,
Krále, Kněze wěčného,
wažte srdce lidská, welmit
nás zamilowal, bez sebe li-
stosti, za nás se obětowal,
z pauhé své milosti.

2. On byl Soudce zřízený,
Kněz, Král spravedlnosti,
Prorok ošwědčený, plný
newinnosti, wsať ráčil k
saudu štáti, Bohem zříze-
nému, dobrowolně se dáti,
sauditi hřisnému.

R

3. A

3. A ac byl negsvětěgšši, on sebe nelitował, dal mu pravý Boží ctitel, počten wse w hognossii. co neghříšněgšši, Boha 8. S plácem k němu potupitel: křivau wyposolage, welmi smutným wěd slyšsal, Saudu duchohlašem, Dussi mu porauwnjho, žebý se Bohu raučege, y na misse nassem: hal, chře miji čest geho. Tak wsselikaui milost wzał, w zákoně swěděcenu, na Dtcy wsse obdržal, tau o bětj drachau,

4. Na něgž saud zlostných 9. Wěřichy a přáte wyssel, že gest smrti hoden, lum, kdož ho milowali, a čemuž nic neodpřel, hříssněkem bym počten. Tak no y nepřátelům, kterjžby wsselca přestaupenj, k Bohu, spravedlnosti, y počut se řáli, předeššým y přistomným: Ahy toť milost přisauzenj, z nás přegal z dioná! stala se y potomni, s lásko nestihlá!

5. Tak Saudce odsauzený, s mnohau swau lehko 10. A tak wsselchy figurny, ným, s lásko nestihlá! w přetěžké hořkosti: ano wzały dořonánj, y rozličné na to patrili, lidé y Angeoběti w swém wýznamená, lé, proč trpi, řidch znali, y ni, křz nowého člověka, s sami přátelé. Bohem spogeného, pravého

6. Na smrt negohawněgšši, od Boha prokletau, ho prostředníka, Božího, lidského.

7. Na smrt negohawněgšši, od Boha prokletau, wżaw na se člověčenstwj, 11. Pána GEjisse Krysta, na němžby wzdělána, wsselch hříchů pokutu, dal byla Chřtwe Gednota, zde se na křjž přibiti; gsa Pán shromažďowána, z židů řěž wssemohauch, nechťel z něy z pohanů, zákonem miho zstaupiti, spasenj žadauch. losti, gsauch wyřnata z saudu, přjśně spravedlnosti:

8. W tom sám se obětował, Bissup dořonah, drahe Dtcy dary dal, Král náš přebogatj. Čeho gen Dtec 12. Byť s Krystem žadal, podle spravedlnosti, smrtwených, neodsuzowa

sa, a s nim wřizowaných,

pellu

peklu nedávala: než mi-
lost se jim dala, we gmé-
no Gějše, oběti obdrža-
ná, w smrti geho křije.

* 13. Blaze znovu zro-
zeným, genž gsau Krystu
dání, slova geho poslu-
šným církvě w obcowání,
těž w smlauwě posvěceným,
k práci y k rytířstwj, ne-
mocni obličeným, ne k do-
browolensstwj:

14. Pády napravugi-
cým, podle vřázání, y těže
provinilým, činicým po-
kání: tež synům marnotra-
cím, kdož se gen wracegi,
z pravdy w bludy wyna-
dlým, kdož k nich powstá-
wagi.

15. Neb ti pod moc mi-
losti, wšickni přislussegi,
jimž se gi činí dosti, gať
kdo potřebugi, neberaut
odsauzenj, podle své hodno-
sti, bytwagie nasyceni, tau
Božskou milosti.

16. Běda srdce mrtvého,
wiry prawé prázdňím, lidu
neposlušného, hříchem za-
tvořeným: genž pokání ne-
činí, we gméno Gějše,
smlauwy wiry neplní své-
wolně hřešice,

17. Neb gsau prázdni
milosti, Krystem zaslauže-
né, za než není oběti ob-
ha živené: než pomsta oče-
kává, k saudu spravedlno-
sti, kterauž jim ten Sautce
dá, w plameni prudlosti.

* 18. O Chwaltez wěr-
nj Pána, genž ste pod mi-
losti, že při nás není práz-
dná, moc Krystowy smrti:
ale brž wám prospjwá, k
žiwotu věčnému, spasení
mocně dělá, křže wřtu ge-
mu.

19. K hříchům nás
vmrtwuge, bysšte nehřešili,
a k prawdě obžiwuge, by-
sšte gi činili: požíwagie na-
dege, Otcowy milosti, w
zaslauzenj Krystowě, y k
věčné radosti.

20. O budiz tobě chwá-
la, Králi, Kněze věčný,
moc, čest, gasnost y sláva,
Kryste vmučený, žes křže
své bolešti, spasenj připre-
wil, nás geho wčasnostj,
předbrahou obdaril.

21. Srdcečně děkujeme,
s welikau wděčností: o degi
at vžíwáme, s celau do-
wěrností, podle twého žije-
nj, té draché oběti, w chwá-
le,

le, w díků činěni, wšech
věků w obgeti.

(169.)

Gato : Duce nebeského.

Božské pokoleni, mēg
wždy w své paměti :
hořké umučeni, gež ráčil
trpěti : Ten Beránek pře-
tichý, za tvé těžké hříchů,
chtěge sám zaplatiti, a tebe
spasiti, ráčil se zmariti.

2. Gsa pravý Bůh wě-
čný, na svět z nebe stau-
pil : pro nás swůg lid hři-
šný, welmi se ponížil : Tak
člowěka způsobu, hřišnička
osobu, wál gest na sebe pro-
tě, poddán byl wšš psotě,
we wšem swém životě.

3. Muky trpět zwolil,
pně mezy hřišničky ; na
kříži křew wylil, gsa Pán
přewelický : Gest počten y
zločinců, to pro swau win-
nicu, snášel mnohá trápe-
ni, také zlořečení, pro ná-
še hřešení.

4. Ztrpě mnohau bídu,
hogně gest wgistil : že má-
lásku k lidu, křow swau geg-
očistil : O ! lásko přeweli-
ká, swatý za hřišnička, Pán
za své bídne služby, platí
smrti dluhy, Bůh za lidi
pauhy.

5. Kdož giž zauffati chce,
pro své těžkélosti ? An
proflané srdce, plné wšš
milosti : Duce sau roztaje-
né, noby probodené, y wšse-
cko Božské tělo, w pravdě
zaň trpělo, brozně muky
mělo.

6. Aníž může kde býti, tak
weliká winna : byt gi ne-
mohla snít, smrt Božjho
Syna : O ! nezauffegz ni-
žádný, giž gest přisup sna-
dný, k nemilegšimu Otci,
každě wěrně omoc, skrz Kři-
sta přimluwy.

7. Něžij čím wjelosti,
znamenaš při sobě : Běž
s wětšš snazností, k Kři-
stowě osobě : Řekni, kdy-
bych byl zdrawý, a sám se-
bau pravý, o nepotřebo-
wal bych, Gěšš wšech
ran twých, byl bych práw-
z skutků swých.

8. Tenť to wáží lehce, a
tebe zapirá : Genž wěriti
nechce, že ho spasy wjea :
Ale chce swými činy, sbľa-
diti své winny, y skrze giné
smjrece, leze do otčince, gest
Lotr a zádce.

9. O slepý, nemděčný,
zdaliž toho nemyslí : že Bůh
otec

otec věčný, řekl, to již
aspoň slyš: Slez žádné
giné gměno, nebude spase-
no, nijádné lidské tělo, byt
v smrt trpělo, vssecky skut-
ky mělo.

10. Pro Krysta slez wj-
ru, došli vsseckni swatj: S
Bohem oteem mjrú, tot
Pussi vssem znáti: Žádný
gest sleze sebe, nepřisel do
nebe, w GEju Krysta wě-
řili, w wjře stáli byli, Bo-
hu se libili.

11. Oni gest prawá obět
a Bohu přemilá: dána z
nebe na swět, aby nás spa-
syla: O! štědrá láska Bo-
ží, dalas nám své zboží,
wssak nim mnozý zhdagi,
giného hledagi, tobě se rau-
hagi.

12. O! degž tu slepotu z
cela opustiti: k cestě ať ži-
wotu, právě přistaupiti:
Slez Krysta Syna twého,
přimlucy samého, odpusti
nám násse zlosti, naplň
swau milostí, přigmi do
radošti, Amen.

(170.)

S Audrost Otce nesmj-
ná, z nebe prawda
posšla: Bůh a člověk la-

pen gest, řdný Dennice wze-
šla: Od wlastnjch vědlnj-
kůw na náhle opuštěn, ži-
dům gest na smrt wydan,
prodán, od nich saužen.

2. Ku Pilátowi weden,
gest w hodinu prwnj: swě-
dectwim wmyssleným,
hned obžalowaný: Tělo
geho bičugi, na twář Bo-
ží pligi, zlostně se posmj-
wagie, poličky dāwagi.

3. Rdný se naposmjwa-
li, pláští z něho zložili: A
o hodině třetj, wřizžug wo-
lali: Hlawu geho gsau bo-
dli korunau trnowau, křjž
na ramenu nesi, k mřstu po-
prawnjmu.

4. GEjžs w hodinu sse-
stau, na křjž gest přibity:
Žjžněgie od muš těžkch,
octa musyl piti: Lotrům
podobný počten, v prostřed
nich wšel, ten genž gsa na
lewicy, z Krysta swůg sinjch
držel.

5. O dewáté hodině, z
Matkau se rozlaucil: Hě-
li, wolagie, Dcey, Dussi
swau poručil: Geden z
Žoldnjrům geho Bož ote-
wřel kopjm, an slunce se
zatmělo, země trāsła za tjm.

R 3

6.3

6. Z Kríže gest dolu sfo-
žen, v hodinu večerní :
Slávu Boží zakrýval, v
lidstvem přirození : Tak-
vau smrt podstoupil, Zkař-
Dussi, těla, ach fortuna
přeslavná, gať gfy se sui-
žila !

7. V Večer giž tého
dně bylo pohřbené : Tělo
Krysta drahými, mastmi
pomazané : A tak Pisma
Přorocká giž gsau vyplně-
ne, smrt geho potěšení, gest
mé každodenné.

* 8. Památku tvaou Ge-
žissi připomínám sobě : Be-
wšsem mém zarmaucenj, v-
tiskám se k tobě : Který gfy
pro mně trpěl z dobroty ne-
smírné, budiz mé potěšení,
při smrti mé časné, Amen.

(171.)

Můg GEžissi, negmi-
legssi, cos učinil, cos
provinil, žes tak přetěžce
raněn byl ? Můg GEžis-
si, negmilegssi, která gest
příčina twého vmučení pře-
těžkého ? Ach můg GEžis-
si ! gá gsem, gá, trznění
twého příčina, hřích mé,
tebe ranili, a na Kríži v-
smrtili.

2. Můg GEžissi, neg-
milegssi, hlava twá swa-
tá roborná, ostrým tenim
gest zhodena : Můg GE-
žissi, negmilegssi, twár twá
swatá vplwana, vkrutně
spolickwana. Wsecko tě-
lo zbíjowané, strzněné, v-
krwawené ; ruce, nohy,
probodené, na Kríž přibi-
tě, zlehčené.

3. Můg GEžissi, neg-
milegssi, gá sem zhřešil, a
ty trpíš, gá sem dlužen, a
ty platíš : Můg GEžissi,
negmilegssi, gá sem provin-
nil, ty snášíš, bídu mau-
na se přenášíš : Čím se,
čím odplatím za to, ach což
ti natvrátím za to ? Čy-
dám ti srdce skraussené, a
krwj tvaou pokropené.

4. Můg GEžissi, neg-
milegssi, wsecko mile trpěl s
pro mně, sebe samého dals
za mně : Můg GEžissi, neg-
milegssi, teď y gá se tobě
dávám, s dussi y s tělem
oddávám : W krwj twé se
zamočugi, twé smrti se dů-
wěřugi, deg mi hříchů od-
puštění, pro twé hořké v-
mučení, Amen.

(172.)

(172.)

S ěloveče, žlosti, tvé,
želež s bolestí: Tyš
způsobil mně práci, tuto
tať horauch: Tvé hřichy
mne škormucugi, a welice
poslačugi, o ěloveče, žlosti,
tvé želež s bolestí :.

2. O gať máš wesel
být, pro welikost mých bjď:
Neb gá pro tvé zde žlosti
snášim ty bolesti? Má
mysl gen k tobě lřká, sedce
od milosti puká; O gať zc.

3. O ěloveče milý, wíž
těžkost mau nynj: Kterau
pro tebe trpím, neb tě snj
wykaujim: Od smrti, hřj-
cha, y dábla, žbawim horau-
cňho peřka; O ěloveče zc.

4. Ach GEjissi milý, wím
žes pro mé winny: Smrt
žalostnau podstaupil, bys
ten swět wykaupil: Tvé
tělo dals hrozně žbiti, ž hla-
wy, ž boku křew wyliti:
Ach GEjissi milý, to wisse
pro mé winny :.

5. Ach sladký GEjissi,
žlož to w mogi Dussi: bych
wždy o tvé bolesti, wěřil s
durwěrností: žes mne s nj
wsech muť peřelných, spro-
stil, tať hřichůw šřodných:

Ach sladký GEjissi! žlož
to w mogi Dussi :.

(173.)

Gako: Ždráw buď předrabý.

S Dnj smutný, přežalo-
sný, o dñj hořký, pře-
bolestný, dñj plný pláče
trpkosti, dñj hrozný, dñj
vřutnosti, w němž wídim
GEjisse mého, na kříži roz-
taženého.

2. Ach gať gest welmi
stryzněný, můg GEjiss hře-
by žpoděný, boť swatý ko-
pim prohnáný, ruce, noby
roztaženy, gěho hlawa pře-
welebná, trnjm gest šoru-
nowána.

3. Ach můg GEjissi ney-
milšši, Synu Boží neyřřá-
šněgšši! ay ted ani gedin-
řěho, mřřta newídim celě-
ho, na tvém předušřogněm
těle, Boha mého špasytele.

4. Od paty noh až do
hlawy, po wšem těle gest
žedraný, můg GEjiss, mé
potěšenj, má radost w mém
žarmaucenj, můg Bůh,
můg Pán, můg Špasytel,
wšěho šwěta wykupitel.

5. Což ja winu tať pře-
těžkých, muť, bolesti přev-
řutných: mé, GEjissi pro-
winněnj,

winněnj, mé weliké pro-
hřešeni, přivedli tebe k
střizněni, k ošatnému v-
smrceni.

6. Ach gal ghy mne za-
milowal, jes swüg žiwot
za mne wydal, by mne z Ge-
jera wěčného, wymohl pe-
kla hrozného; Synáčku
Panny negdrašši, můg Pa-
ne Kryste GEjissi.

7. Genž gsem byl Syn
zatraceni, šrz Adamowo
zhřešeni; ale šrz lasku we-
likau, kteraus ráčil mjt k
člowěku: ráčils k nám;
nebe zštaupiti, a šrze smrt
wštaupiti.

8. Ach kterať gá mám
činiti, a tobě se odplatiti,
můg drabh Kryste GEjissi,
nad wšselikš sred neyšladšši,
sám sebe tobě oddávám, ne-
bo ty ghy můg Bůh a Pán.

9. Kterž nynj w tomto
místě, ghy prawdiwš GE-
zu Kryste, tebe srdcem, v-
ššy wšhwám, jes ty wšse-
mohaucš Bůh sám, 198
GEjiss mé potěšeni, we-
wšselikém zarmauceni.

10. Gá magic tě GEzu
Kryste, nebogim se nic za-
gistě, by smrt, dábel y mé w tomto místě, twau swa-

tělo, nademnuu moc mjt
chtělo: twüg gsem, twüg
Kryste GEjissi, nad wšse-
čšy Krále neyšwšši.

11. Gát mám milé po-
těšeni, při twém swatém
vmučeni, wděl mně též twých
bolesti, bych mohl twüg
křž wždy něsti: Popřeg
mi s tebau trpěti, při křži
swatém trwati.

12. Neopustim tě GE-
jissi, tělem mým y takě s
dussj, s tebau mrtwš. S te-
bau žiwš, chcy žustati křž-
dau chwili: Medbám na
žádné štworěni, magic twé
milowáni.

13. Ach gal to twé vmu-
čeni přineslo mně potěše-
ni, kterého gá wmyšlwiti,
ani mohu wyprawiti: Můg
neymilegšši GEjissi, nad
wšsečka nebe neyšrašši.

14. Cy giž mám to, co
sem žádal, giž držim to, co
sem hledal, GEjisse mého
milého, Krysta Krále ne-
bestého: giž w něm bezpe-
čně žustávám, rozkoš a ra-
dost wěčnau mám.

15. O! popřegž též GE-
zu Kryste, těm wšem kterž
w tomto místě, twau swa-
tau

tau smrti rozzimagi, pláčj, křivj a litugi: by to tvém swatém milování, zůstali až do skonání.

16. Tvé milosti zde zetravce, až do slávy tvé přigdauce, tebe s Angely chválili, s tebou věčné žiti byli: Očjssi mé potěšení, slyš nás, a deg nám spasení. Amen.

(174.)

S Očzu Kryštie, spasy teli nás, swau křivj drahu vysvobodil sy nás: Zpěs bolesti pro naše zlo, si, tak swému Dcey učinil sy dosti: Vlyš Křestiany, pro své swaté rány, ať ne-odolaji pekelné brány.

2. Přigmiž pod křížla, náš nebožátka, jako slepice swá vlasnj křátka: Neb se vtey nemáme k tomu, from k tobě Bohu, stvořiti teli swému: Neb ty máš moc strotiti dábla zlého, y zlost protivnjšjho slova swatého.

* 3. Wzdegmež čest Bohu Dcey milému, y Synu za nás vřjžovanému: Wzdegmež gi také Duchu swatému, vřšiteli našemu

věrnému: Ten Bůh gedjny budiž od nás chválen, nynj y wždycky, y na věky, Amen.

(175.)

Gato: Kryštie/genj gš swěto. **S** Hřjssnj člowěče wi-
djš, tak dj k každému Pán Očjss, ty pro hřjch hněwu hrozného, hodens byt pekla věčného.

2. Patříž na mau trpě-
livosť, na mau k tobě do-
brotivosť, oznam testnosť
také bjdou, kterauž čytj m w
každém audu.

3. Pro hřjch twjg a ne-
pravosť twau, wjz až k smr-
ti posluffnosť mau, bys se
poddanosťi včil, a ode mne
se nekaučil.

4. Gá snášjm' pro tebe
bjdu, mnohá haněnj od li-
du, aby ty dařen byl slá-
wu, a mne slawil wěcnau
chwalau.

5. Gá sem mnohé rány
sneš, bych tobě zdrawj pří-
neš, wjz by se hřjchu wa-
romal, wěcných muš nepo-
čítowal.

6. V zlořečenstwj sem
snášsel, bys požeňanj ty
dossel, mého věčnj ošřjhal,

K 5

a wšech

a, vssech swodů se wysřij-
hal.

7. Gá sem byl vplwán,
swázán, by ty byl z bludu
rozwázán, k tomu se důvě-
řil gen mně, a na mau-
twár patřil pilně.

8. Byl sem bičowán, wy-
smřován, siněšně odin, ko-
runowán, na kříž potom
přibit bídě, na němž sem
skonat žalostně.

9. Wyšil sem swau křew
nervinnau, abych očistil du-
ši twau; a tobě z hřjchu
pomohl, smrt, dábľa, pe-
klo přemohl.

10. Skřž Adama přišel
hřjch, šost, skřž mne zas ži-
wot a milost. Zrušils roz-
kaz Boha swého, gá sem
plnil vůli geho.

11. Ewa swůdce vposle-
chla, z stromu zapovědi
gedla, gá gsa na kříži roz-
tažen, šluč, ocet sem pil pro
žijen.

12. Adam byl na křže
zraněn, gá pať proto celš
střyzněn. Wssecko sem wám
zas nawrátíl, cožkoliv byl
Adam šratil.

13. Čiň pokání o hřj-
šniče, nekřžžug ugne hřjchy

twice, wřau se spolehni na
mne, tať budeš spasený
wěčně, Amen.

(176.)

S Křystomu vmučení,
Prorocká předpově-
dění, wzněla, že gest měl
trpěti, gaťož řekli židé litj.

2. Mlumlje takto k sobě
sami, buď ta rada mezy ná-
mi: Mysline proti nervin-
nému, cobý bylo zlého genu:

3. Wšak proto zákon ne-
žhyne, rada maudrého ne-
mne, řeč aťkoli gest hlubo-
ká, nezahyneť od Proroka.

4. Půdem proti němu
z křížem, zarazíme geg ga-
žněm; pakliť se nám praw-
dau zpřij, nedbegmež na
geho řeči.

5. Živým se chlebem na-
žývá, Synem Božím se bý-
ti řka, předkládat nám ná-
še hřjchy, a hrožj pomsta-
u za hřjchy.

6. Nechceť nám to ničemž
swoliti, těžkoť nám naň y
hleděti, tať má protitonau
osobu, netřpměž ho mezy
sebou.

7. Powěsmež my ho na
kříži, tu žwime gestli Syn
Boží, šhladme geg oħawna-
u smrti,

smrti, nebud gmenován po smrti.

* 8. Ale Pán náš milo-
stivý, spasení našeho chti-
vý, ve všem tom vždy se
stále měl, na modlitbách
Otce svých bdel.

9. A řka, Otče vzhled-
niž na mne, viz nepřátele
žlost proti mně, gažto Be-
ránek s tichostí, trpím od
nich nemilosti:

10. Nevětli mého lce,
bili gaž mohl kdo negmí-
ce, vssecko tělo hlavu také,
y hanění vsfeligatě.

11. Gažto negtvrdši
řála, tvář má mezi nimi
řála, w těch trpeních pervně
stogi, proti niž lest neostogi.

12. O Pane genž pravo
šaudjš, mau pravdu, y gich
žlost vidjš, vssecko to po-
raučjm tobě: neboť mám
daufánj w tobě.

* 13. Tak též y my neg-
raděgi, složme w Bohu
švau naděgi, křivdy porau-
čegje gemu, gděme švau ja-
dostj k němu,

14. Všechom y došli
geho, w nebesích kralugich
ho, s tebau atďj se dostane,
pomozjš nám milý Pane.

(177.)

S lásko má vslyš mne,
tě milugichho: O moc
má posylni mne, tě vyzva-
gichho: Slyným hlasem,
z srdce volám, tě GEjše
věrně hledám, potěš mne
::: Ztrápeného, sauzeného,
ho, navrať se křisný, a
vždy miluj mne, křisem a
ranami, vykauptm tě, ka-
gichho.

2. Spasení mé spasyš
mne, GEjši křisného:
Neb tebe vždy chcy při mně,
mjt Boha živého: Degj
y mně s tebau trpěti, w kř-
ži tě následovati: Tak te-
be ::: Zde magice, milu-
gice: Ach přigď můj GE-
jši, vysvobod mne, z
vssech bjd a těžkostj, a ob-
živ mne, zemdlého.

3. Milosedný GEjši,
odpuť mně křisnému: Od-
puť křisné mé Dussi, od-
puť mizernému: Nebs na
křži hořkost snášel, bhs
vssem křisným milost na-
šel, též y mně ::: vpa-
dlému, vradlému: Ach
přigď můj GEjši, poz-
dvihni mne, ze vssech mých
vžkostj,

vzkosij, vytrhni mne, ztrápeného. Amen.

(178.)

Pane genž gsy trpěl, pro mne na kříži umřel: Prošim smutný slauha twůg, vkaž mi obličej swůg: Aby truchlé srdce mé, krwí twau pokropené, twylitau přehogně, radovalo:; se we mně.

2. Neb mé svědomí hříšné, zarmucuje přilís mne: Hruža též obličje, a srdce zformucuje: Když přišně Soudy Boží, zatracením mně hrozí, a hříchové moci, we mně wždycky:; se množí.

3. Popřeg mi ó GEjissi, ať twá smrt mne wždy těší: A twé předrahé rány, ať mne w zarmutčech brání: Bych tělu, světu, dásťu, posylněn milostí twau, odporowal sylně, té milowal:; wždy vprjmně.

4. Ach! můg Páne GEjissi, pomoz lečarwé dussi: Ty gsy se pro mne rmautil, krwarým potem potil; abyh gá w twé zásluze, radowal se na dlauze, kdž

mne trápí tůze, tá duchowanj:; má nauze.

5. Pro mnes na smrt odsauzen, abych byl wyswobozen: Pro mnes vkřížowaný, bych nebyl zatracený: A protož wěřim pewně, že mne spasyš konečně, a po smrti časné, dáš Kráslowstwj:; mrtě wěčné. Amen.

(179.)

Dee nebeský Syna ma-ge gediného, aby služebníka hříšného, wyplatil, dal za něho.

2. Welmis zhřessilo wsecko lidské pokolení, nemohlos dogiti spasení, pro téžté zarwedení.

3. Protož pracowal Syn Boží wšylně pro tě, nesmrte- dlný zgemil se w světě, chtě k sobě přigiti tě.

4. Předivná milost gest nasseho spasytele, trpěl na Dussi y na těle, chtě nám pomocy cele.

5. Král sláwy nasse ne-duhy wsecký wzał na se, aby nám zdrawí wrátil zase, hněw Boží na nás zbawe.

6. Takž hlawa krásna An-gelstym duchům předivná, ostrým

ostrým trním byla zbodena,
o přetěžká fortuna!

7. Dvār vſſlechtſlau,
nadewſſecky lidſké ſyny, v-
ſſedaly hréſſnikú ſluny, to
vſſecko z naſſi winny.

8. Děti genž twidj wsecko
gasněgi než slunce, potom
řwji žalěwaly se, a zatmí-
waly tějce.

9. Slaup Eterijz wisseck o
gdržuge, i slaupu přimá-
žán, metkami a řemenjin
vmrškán, y po wšem těle ze-
drán.

10. Od noh přesvatých,
až do vrchu geho hlavy, na
všem těle nebylo zdraví,
všecko zbroceno krmí.

II. Ty ruce kterýmiž mo-
cné ditvy konány, bolestně
na kříži proflány, pro nás
hříšné Křesťany.

12. Vši rozkošné, kte-
réž přivýšly slychati, Ange-
ly přestadce zpívati, slyšši
se již rauhati.

13. Vsta kteražto každe-
ho maudrosti včj, napáginá
gsauc octem a žlučj, gaž se
hořkostmi mučj !

14. Beránek Boží čistý,
pokorný, bez přehy, bílý
gš, trpěl pro násse hříchů,
gato ovesčka tichý.

* 15. Aby gaš newinný,
pro náš vmiřal přetežce,
dobřymage ztracené owce,
aby gi přivedl zase.

16. To nadewššecny di-
ron bylo negditwěgšši, že
před Otcem Syna tak mu-
čej, to wida Otec mlčej.

17. Tut proniſł oſtrę
meč matku plnau boleſti,
gegiž ſrdce truchło w żalo-
ſti wiadauc Syna w yżkoſti.

18. Při vmučenj i věrnj
žalost mnohau měli, Dvoce
Pashýře opustily, potěšeni
stratily.

19. Vsečko stvoření li-
tovalo stvořitele : běda
mu kdož ho nemiluje, ne-
dugdet s nim veselé.

* 20. Geruzaléme, to
gest, ty Křestanský lide,
křem swau Syn Boží wy
lil pro tě: Ach milugž swé-
ho chotě!

(180.)

S Weliká milost Syna
Božího, ráčil tv světe
trpěti mnoho, pro naše spa-
sení, a tak nás zprostil, vě-
čného vězení.

2. Gsa nepřemožený
dal se gest giti, poljbenim
Gjdáś vřázal, třidcet strj
brnč

brných vzal, železe toho,
potom se vovážal.

3. A když sau geg v mē-
zenj swēt mēli, tu některj
před nim padali, a řkauč,
zdráv buď Králi, posinjwa-
gic se, genu se klaněli.

4. Tys ten křesť slyšitel
nám chrám zrušiti, a ty
mocný ve třech dnech giný,
z novu vstavěti, y hned nám
hádek, kdo tě bude bít.

5. Děi zavázali, polieko-
wali, a řkauce, zdrám Králi
negmocnějši, na tebeť češ-
flusši, celau noc tě trápje
drahš GEjšši.

6. Ku Pilátovi geg na
odsauzenj, newinného s hlu-
kem přivedli, nechť od-
sauditi, wida newinného,
chť propustiti.

7. Židé volali řkauce bez
messkani, dán bud katium
f vřijowani, propust nám
z wězení, Barabasse, a v
řrijug Gcisse.

8. Křem geho na nás,
y na náffe syny, nebude
zahľazen bez winny, neb
městech, to městěčkách, řá
zal mnohé bludy, a swodil
lidi.

9. Korunu tinoheau mu

in hlatau wtjssli, až do mozo-
tu ostře pronikli, ždrám bud
mistrě, řkauce, a převrtně
geg fortunugice.

10. Po newellé chvilí
krýž naň wložili, gehoť něsti
pro své bolesti, nemoht gsa
žtrápený, Šimon mu po-
máhal, gsa přinucený.

II. A proutaným dě-
rám nemohl dostati, tu w
něm kosti, žily třesícey, řdy
dotahovali, moha vjiti, rá-
čel podstaupiti.

12. Tu wiſe na Frýži mi-
ſh Syn Boží, Octa s zluč-
mu podávali, pil nápo-
protivný, politu-
hříšnější tím winný.

13. Zjřem matku swau
an pláče truchlivě, včedlnj-
ku swému Janowi, tomu
gi poručil, zwolaw : Eli,
Eli, dussi wypustil.

14. Bož geho kopim ote
wřel přeostrým, geden ry
tjř tu přistogich, řdy giž
Boha Dtee, prosyl, aby
wřal dussi sam w své ruce.

15. Slunce se zatmělo,
škále pušaly, z hrobů mrtví
vstávali živi, vidouce z ži-
dů mnohých, věřili že přišel
syn Boží.

16. S

16. S domolenjm Pilá-
tovým; Kríže sňat, w rau-
cho lněné geg obvinuli, s
ním se objrali, patřice na rá-
ny, žalostně plákali.

17. A ten Jozeff z Ary-
mathe tělo, kteréz za nás na
kríži pnělo, položil w hrob
nový, kterýž gest sobě byl
vytesal z skály.

18. Než třetj den minul
od smrti gehu, mocný Pán
Bůh Královstwj svého,
vstal gjž nesmrteblný, w
nebi kraluge, a w zemi pa-
nuje.

* 19. Vmučení Páně
pamatugjce, gemu srdečně
děkugjce, wjru zachowegme,
a tať s nim věčně w rado-
sti budeme.

(181.)

Pamatugmež wssicknj
wěrnj, Syna Božjho
mučení, žalostj naplněné.

2. Do pro násse nepravo-
sti, hřichy a pro mnohé zlo-
sti, Adamem wvedené.

3. O kterak welni strá-
penj, pro nás od Boha ra-
něnj, byl gest w opustěnj!

4. Genž hřichy swěta na
se wzal, a swůg žiwot za nás
wýdal, byw sám wjdnyky
bez winy.

5. Kdo nebude děkova-
ti, Pána swěho milowati,
w takowém potupenj?

6. Pro hřissnjky newin-
ného, y nad Angelj swaté-
ho, w nepravém odsauzenj!

7. Genž pro hřichy lidu
swěho, trpěl tať mnoho hoř-
kého, bičowán y wplwán.

8. Gehož s lotry kríže-
wali, wssicknj se gemu rau-
hali, až gest y zamordowán.

* 9. Ey nuž milostiwý
Pane, degž at nám w srd-
cích žustane, pamět twěho
mučení:

10. Kacíž srdce zapáliti,
by tē wjdny mohlo chwáliti,
pro tať Dobrodinj.

11. Neb sy na swět z ne-
be zšaučil, by služebnika
wytšaučil, swau smrtj smrt
zahladil.

12. Škutky dáblowj by
kazył, a nepřjtele porazył,
wssecky wěcy napravil.

13. Naprawugž nás z
swé milosti, zbaw hřichů y
každě zlosti, pro drahé za-
šlauzenj.

14. Kryste, řdny bude-
me mřiti, rač nás pro swau
smrt přigiti, do žboru An-
gelského.

(182.)

(182.)

Met gest Studnj, z nichž
spasenj, pokoj, radost,
život, moc teče k mně, v
stavitelně, a v den obrac
mau noc.

2. Ty **GE**žissi, sám pra-
men gsy; studně pař gsau
tvé rány, odtud sobě, ga k
potřebě, vjmim brát potě-
ssenj.

3. Deg mi prosym, ať
wždy nosym, tvé muky v
mé paměti, a tať dáblu,
ani tělu, nedám se podvá-
děti.

4. O newinný, lásky
plný, a radostný Beránku!
Vezmi hřích přeč, srdce
vleč, a bydlj v něm gať v
stánku.

5. Tať se stane, že zde
stastně, vmrauce tobě na
čest, zpívat budu, v pro-
střed lidu, tvého, Doko-
nánost gest.

(183.)

G. Teď ga zde bdný čerwjček.

Pohled na Pána **GE**
žisse, pohled ó Křesťan-
ská říše: Gať vzdychá na
kříži smutně, gsa zohaven
převkrutně: Wše snássi z
pauhé milosti, pro náše o-
havně zlosti.

2. Hlava, kterauž An-
gelé cti, mezy lotry gest be-
ze cti: Trnjm ze wsech
stran zedřená, tvař pař ge-
ho vplivaná: Gestot gest
Pán ten gediný, krásněgš
nad lidské syny.

3. Děi nad slunce gasněg-
šši, v smrti gsau y hned
temněgšši: K bdnym pař
náklonně vši, křivých chvá-
ly etných duffi: Naplněné
gsau ráuhánjm, a bezbož-
ných vtrhánjm.

4. Wša sladká a misko-
stná, genž potěssenj rado-
stná, předkládagi a nás wěj,
ztrnula Octem a žlučj:
Kuce gimij sme stvořeni,
gsau v bolestném roztazenj.

5. Mohy před nimij pa-
dagj, swatj křij geho wžy-
wagi: Wly gať sau od zběri-
litě, na kříži hřeby rozbité!
Čelo, chrám Božstwí sla-
wného, došlo místa oha-
wného.

6. Duffe geho ta gediná,
wyprahla gaťo střepina:
Wšy gi dravj obskočili, a
meče k nj obrátili? Gaťo
v temnostech pekelných, o-
kusyl muť hrůzy plných.

7. Přistupme srdcem
swým

svým blíže, a slyšme co
mluví; a řiže: Ať dý, kte-
řij tu chodíte, a na mě b-
dy hledíte: Prámoť, měl-
li kdo bolesti, gaťež gá ted
mušym nésti?

8. Dále ta slova vypu-
stil, Bože proč sy mne opu-
stil? Strydš se mne Sy-
na třevo, a slovo nariškánj
něho: Ať gá čerw gsem,
a ne člowěť, pozorůgž toho
kajdy wěť!

9. O! předitóně ponjže-
nj, o bolestné vmučení!
Tut se znáti může došli, co
Bůh gest w své spravedl-
nosti: Neodpusťl Synu
svému, přimluweny ponj-
ženému:

10. Pamatigmež wššy-
čnů na to, nenj za nás dá-
no zlato: Ni krew člowě-
ka prostého, než krew (hle!)
Syna Božího: Ten pla-
til čehož neaupil, aby nás
winné wyšaupil.

11. Prácn sme mu způ-
sobili, a geg hřichy obtížili:
Wzdalmež se tehdy gij hřj-
chů, slojz cobjeršw, lež, pš-
chu: Nečřijugmež geho-
wice, žádosti těla činice.

* 12. GEjissi přikazate,

li, GEjissi Wykupiteli:
K tobě pomocnřku svému,
za nás wtrřizowanému: B-
třkárne se společně, wěřice
w tebe srdečně.

13. Wzdrow nás bjdně
Křestian, skřz své swaté
drahé rány: Swau křwj
objawugch, a wšsechněm
poštačugch: Nac nás pa-
dlé objawiti, a sobě sam o-
čistiti.

14. W ruce twé se po-
raučjme, w žiwotu, w
smrti, prošjme: Bud nám
hřjssnřm milostiw, o GE-
jissi dobrotiw: A tak nás
w paměti mage, přiwed do
wěčného ráge.

(84.)

Wtolesřko bez wadněnj,
K křwjtku plnř sladkosti,
rági nám zas ořewřenř, po-
přeg mi to z milosti: nechť
Dusse má co wčeličř, rá-
hne zaffř z ran twřch rřižřch.

2. Zafftu tohoto žadám
sy, wraucně geg hledám so-
bě, neb on wdeluge moey,
Dussi mé w gegi mřřobě:
protož beg mi gať wčeličř,
táhnať zaffř z ran zc.

3. Wůně gegich řa pře-
drahá, gest wůně ř obřjme-
nj,

Handwritten note:
Mel. Mix nach 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

nj, zahánj ged, spij Ducha, be y země, wisse to chce sná-
prně pudj šlořečenj; degj šet pro tebe, ó hřjssnj člo-
mi tedj, co wčeličj, táhnaut wče.
zafft z ran 2c.

4. Srdcem, s ošj se bli-
žim, ge tisjč krát polibiti, o
degj mi gen wstawičnē té
milosti zajiiti. By Dusse
má co wčeličj, táhla zafft 2c.

5. D! gač sladká gest ta
rosa, gač libezná mé Dussi,
a gač sladká gest pasywa ta,
tomu kdo gi okuší; ó degj
mi, gačo wčeličj, táhnaut
zafft z ran 2c.

6. Wem srdce, wem mysl,
y co mám, tělo, dussi, ža-
dosti, wem cele přně, ať nic
nemam, deg mi gen to z
milosti, ať mohu wždy, co
wčeličj, táhnaut zafft z ran
třjch rúžičj.

(185a)

Gafo: Smátný čas poslednj.

SMutný čas nyněgšj,
pomazij člowěče: nech
swětšké rozkošse, a obrať swé
srdce: Pomni na smrt Pá-
na swého, že netrpěl pro gi-
ného, než pro tě samého.

2. Wegdi do Zahrádky,
gač se w křwi potj! Žalo-
stně wzdpehagic, wida ka-
lich smrtj: Pán mocný ne-

3. Pohled a ohlídás,
tam Sidásse žádce: Gačj
žástup wede, na Pána GE-
žisse, dal se giti a swázati,
gen abys byl wděčen smrti,
ó člowěče bjdnj.

4. Pohled gač ho wedau,
k Annášowj slému: Dúže
swázaného, Pána newinně-
ho: Poličj, též wplwánj,
rád snášj pro twé spasenj,
hřjssniče přebjdnj.

5. Sje gač ho bjčugj, též
y korunugj: Že mjsťa cele-
ho, na němž nišdež není:
Krew oči y twář zaljwá,
wzpomeň na to dusse wěr-
ná, nebs sy ty tjm winná.

6. Pohled gač gde z mě-
sta, na mjsťo poprawnj:
Pod křížem padage, gfa
wsecken šwápenj: Giž
podstaužil smrt newinnj,
ty gfy winen hřjchj swými,
hřjssniče přebjdnj.

7. Protož ó hřjssniče, wi-
dauc Pána swého: Na kří-
ži wkrutně, pro tě rozpiatého:
Litug a plač, čiň pokánj, do-
kudž čas máš smilowánj,
tať dogdeš spasenj, Amen.

(186.)

(186.)

S Křijžovaný, gá žádám,
v tvé se s tebau spo-
giti, bych mohl, (to za chl
posládám) vjítu tvé smrti
dogiti. Ach jižním y taužim,
a gen s tebau chcy vřijžo-
tván býti, ó můg GEjissi.

2. O! by se této smrti
tvé srdce y svědomi vgafo,
tak aby tvé, gať vlastni
své, zásluhy Bohu předklá-
dalo; O! jižním y taužim, zc.

3. O! kž zákona nucení
vmějti giž se cele snažim, a
gha toho obtíženi, gať coš
cizího sobě wážim: Tak
jižním y taužim, a gen zc.

4. O! abych s tebau, své-
tem, se gať vmjragich roz-
laucil, a to co gemu libez-
né, za mrtvé věci držet v-
čil, giž jižním zc.

5. O! kž Abama staré-
ho horlivé a stále křijžugi,
ať mne zlé žádosti geho od-
sawád wice nesuzugi. Wždy
jižním zc.

6. A tak mi ó můg GE-
jissi, w tvé smrti deg spo-
lečnost mji, a tím spúso-
bem mé hřichy, zákon, svět
s tělem potlačiti, wyslyš
mé žádosti, a deg to co chcy,

ať gsem vřijžován s tebau
GEjissi.

(187.)

Gaťo: Bože w své prchlivosti,

S Mučení GEjisse, dra-
hé geho rány, gsau
tázde wěrné Duffe, milé
vzdraweni; O přestaň giž
hřessiti, člowěče Křestanský,
neb máš z hrobu přigiti ke
Křúřim angelským.

2. GEjiss do zahrady
wffel, w smutném křtaltu
welmi, dílo s modlitbau
začal, poklekl na zemi, du-
sse geho až k smrti, byla
zarmaucena, w; do gaťe
těžkosti, se pro té wydává!

3. Modlete se, dj GE-
jiss, bysšte nezauffali, Duch
gest hotow w;yti křijž, tělo
pať nesmělé; Modlitbau
wisse začíneg, bys měl we
wšsem štěstí, naduté se nestá-
wég w věcech nad možností.

4. GEjisse Angel těšil,
k gehož poručení, stogi w;du
k službám w řissi nebeské
lár ten etný; když čas přig-
de skonání, syliž mne twúg
Angel, by mne w ten bog
poslednj, strach smrti ne-
pořel.

5. Křovaný Pot GEj-
sse,

sse, geho předěseni, gesti
kaupel wěrné Dusse, tru-
chlosti zahánj. O člowěče
nezauffeg, pro hřjch swé
sobě, než w Krysta Pána
dauffeg, genž tě obmyl sobě.

6. Gidás sstným polj-
benim, zradil mistra swého,
wssal geg Bůh přitelem
swým, gmenuge, zrádného;
řdyž y tebe zrádný swět, chce
swau sstj sflamati, dobrým
zlé odpłatit, hled, budeš
wítězpti.

7. Zčeblnjch wtekli od
GEjisse Pána, y Petr před
tim smělý, wřazal mu záda;
Bůh trpělivě dostal, wsse-
čo podnikage, by mně, to-
bě, pomáhal, stále oroduge.

8. GEjisse gsau bez wi-
ny, w zahradě našli, ti
genž byli wsslání, wkrutně
swázali; řdyž nás zlostný
nepřitel, chce hřjem zma-
zati, ty genž gsy lidšy Přj-
tel, swobodu rač dáti.

9. Posměch, swědectwí kři-
wé, od žoldnérů bitj, snášj
Bůh dobrotivě, gsa od hřj-
chu čistý. A ty člowěče hřj-
sný, rmautjš se až k smrti,
w čas přenásledowánj,
řdyž tě chtj gmatj?

10. Petr zpět nepomy-
slil, mistra swého zapřel,
wssal řdyž Pán na něj pa-
tril, až se w slzách zawřel:
GEjissi popatř na mně,
řdyž se nechcy káti, probu-
diž swědomj mé, bych mohl
zaplakati.

11. Gidás zauffal pro
zradu. Piláta prosyli, we-
liké množstwí lidu, wřijung
wolali: ne gen Gidás, než
y gá, mnohau neprawostj,
zradil sem swého Pána, beže
wssj lítosti.

12. Židům gest křew
GEjisse, hřjem, smrti,
peklem; žkus se křestanská
dusse, bys byl toho hoden:
řdyž bys chtěl křew geho,
hodně požjwati, máš z řd-
ce kagichho, slzy wyléwati.

13. Swüg křjž sám nese
GEjiss, na negž gest po-
wessen, Simon též wzal
na se křjž, wssal řdyž byl
přinucen. Posylá mne müg
GEjissi, bych nese trpělivě,
cožkoli naložjš mi, posylu
twau mage.

14. GEjiss řdyž gest při-
bitý, na křjž kterýž nese (což
se z podvodu a sstj, stalo
geg nepřátel,). O člowěče
nepra-

nepravý! připogíž se k ně-
mu, bys dosáhl dušičky dra-
hý, vyžneg hříchy gemu.

15. GEgu tvých rukau
rány, také obě nohy, za čty-
řech světa strany, zaplatily
dluhy: Eť neniz žádný roz-
díl, milost dosahuge, kdož
gen, byt Řek neb Žid byl,
duchu povoluge.

16. GEjisi pod hlavau
tvau, stogim plň gsa plá-
če, genžs polity krvi svau,
až po nohách teče, tak gať
by se tělo tvé, rozskočilo ce-
lé, toť gest potěšenj mé,
gegž sem hledal stále.

17. Uly GEjiss; Naža-
retu, pravý Král Židovský,
k žádosti svého lidu, vmírá
za vsěcky. Nechceš, Žide,
věřiti, w Spasitele svého,
ay gá poddaný býti, chcy
s radostí, geho.

18. Žoldnéri los meta-
li, o pláští Krysta Pána!
marně sau o něj hrali. Ten
svět obryčeg má, každehoť
shltit hledá, kdož se k Krp-
stu hláš, žádného zniku ne-
dá, páľ, laupj, kaž.

19. GEjiss na kříži wi-
š, a za své odpurce, Otce
věčného prosí, wjc nežli za

žrádce; hříchowé geg, člo-
wěče, twogi vsmrtili, od-
pros twému přjmluvcy,
buděš gemu milý.

20. GEjiss wse w Pa-
měti měl, w poslednj hodi-
nu: V na swau Matku
pomněl, poručiv pěstounu;
člowěče, dům zporádeg,
Boha, lidi milýg, Ducha
Bohu poraučeg, smrt tě ne-
zarmučeg.

21. Pán GEjiss Lotru
svému, rág věčný otevřel,
kterýž byl řeč k němu, a-
by na něj pomněl; také
člowěče y ty, pomni, a pros
Boha, by tě měl w své pa-
měti, když gde bída mnohá.

22. Lotra, gehož neseš-
stí, na smrt odsaudilo, pot-
čalo nové štěstí, Bůh geg
wzal za svého. Twá me-
tla, milý Zobe, kterauž pod-
stupugeš, w tom gen pro-
spívá tobě, že gi s Krystem
neseš.

23. GEjiss wolá: Bo-
že můg! Proč sy mne opu-
stil? Na mne dotírá hněv
tvůg, gegžs na mne dopu-
stil. V ty w mém wžyweg
kříži, Pána Boha svého,
spatříš

spatříš geg to každé rízi, sobě přítomného.

24. GEjssi dali piti, Rnjzeti pokoge, Rdnj gest ja-
čal žijniti, žluč mjsso nápo-
ge, Rdnj nauzy, ó GEjssi!
jde snássi pro tebe, rač
občerství mau dussi, při-
poge gi k sobě.

25. GEjss dšlo do ko-
nal, spasenj nasseho, gafi
Duch skrz Proroky psal,
netřeba ničeho. Neplac!
GEjss svým dílem, rág
tobě zaslaužil, by nebyl
mým podílem, gi bych ja-
hynul byl.

26. Zvolals k Otcy, GE-
jssi, mage skonawati: po-
raučimj to ruce dussi, ó rač
gi přigjeti! Dussi swau
Bohu budu, stále porau-
četi, tamt nebude mít bždu,
ni odpor snášeti.

27. Rdnj dokonat slova
ta, hlauvy své naklonil,
pospušim žiwota, kolena
swá sklonil. Chee skřeseti
prosby twé, a tě obgimati,
bys mohl žiw býti wěčné,
geg ošlawowati.

28. Tuť se slunce zatmě-
lo, a země se trásla, až se
stále trhálo, mrtwá těla

wstala; Rdnj Pán GEjss
gsa mrtwých, mocně dšwy či-
nj, čím více giž gsa žiwých,
to wěném ošlawenj?

29. GEjss byl muž ná-
božný, Syn Boha wěčné-
ho, gafi Hegtman také gi-
nj, swědčí o něm mnoho,
genž se to přsy své bili, pře-
stanauc hřesiti: Ten genž
k pokání chli, deg se sem
nagiti.

30. Geden rytíř rauha-
wý, mage kopy to rukau, ra-
nil geho boť prawý, to tom
welikém hluku, odkudž hog-
ně, křew, woda, tekla ať
na zemi, by muž y také je-
na, dosáhli spasenj.

31. Mrtvého giž GE-
jisse, do hrobu wložili, by-
chom vžili skřesťe, Rdnj by-
chom zemřeli; takéť gá, ó
GEjssi! to hrobě nežjsta-
nu, než Rdnj přigdes s swau-
čjssi, z hrobu swého wstanu.

32. Giž k spasenj GE-
jissi, přigdu skrze tebe, nebs
swau křwž mau Dussi, rač
čl obmyš sobě. Protož wě-
čných posladu, to té nebeské
čjssi, wěčné požíwat budu,
s tebau, ó GEjssi!

33. GEzu twé vmučenj,
a twá

a twá smrt bolestná, twé
rány, wysinjovánj, gšau gi-
stá rozkoš má, řdyž ge so-
bě rozjimám, gšem plný
radošti, že w nebi přibyteč
mám, na věčné věčnosti.

34. GEjži genjs w po-
bogi, skonaj žim gša věčné:
W poslednjm s smrti bogi,
ř tobě se sřdečně, vřjkám
smřeny svému, o řdyž gen
tebe mám, a drahou záslu-
hu twau, wje sobě nežádám.
Amen.

(188.)

Mučení nasseho, Pá-
na GEzu Krysta, waž
každého wěrneho, wědečně
mysl čistá, wozma před se
bolestné, geho swaté rány,
řterýmž wřstupowal, náš
hřššné křestany.

2. GEjži od swého Ot-
ce, na tento swět wysšel, a
by šhledal swé Dince, pro
řterěž byl přišel: welmi
ge zamilowal, až za ně swau
Dussi, na smrt přetěžkau
wydal, ten Pashř neglepši.

3. GEjži Sidáš pro-
dal, z žlé peněz čtivosti:
Bůh Otec Syna wydal,
z welké milosti: Židé geg
dali pyšně, z jawnitwé zlo-

sti: Pán se wydal za hři-
šné, z spasenj žádosti.

4. GEjži přiw večerege,
seděl se dwanácti, tělo, křew
rozdlěge, netagil swé lásky.
Řákal pamatowati, smřt ji-
wota swého: čhtěgmej w
tom poslauchati, GEjži se
milého.

5. GEjži do zahrady
wššel, s swými wředlnjky, a
tam přenáramně mdlel, s
těžkými jarmuky, křewný
z něho ššel pot, že giž měl
trpěti: sud milá dusse, twůg
choř, co ráčil pogměti.

6. GEjži milostného,
řdyž ži židé gali, beránka
newinného, by obětowali,
obě ruce swázali, Pánu ne-
besěmu, křutě s nim naklá-
dali, počog nebyl gemu.

7. GEjži řdyž polšcet
wřal, w šyni v Annáše, od-
tud řdomu Biskupa, weden
Řaisáše: tam mu židé ne-
wěrnj, oči zawázali, pligi-
ce naň mžernj, hádati řázali.

8. GEjži řatům dali,
tuze swázaného, ř slaupu geg
přiwázali, řak obnaženého, v-
křutného žmřřkali, až se křew
wylila, podřtaupil těžké řá-
ny, pro tě, Dusse milá.

L 4

9. GE

9. GEjīs gsa vbičowan, měla, w těch geho vsko-
na stolicy wsazen, trnjam byl
foruowan, posněšně obla-
čen, hlawa geho hluboce,
tjm žbodena byla, až krew
siratá welice, rosectu twár
polila.

10. GEjisse Pilát wy-
wedl, welmi žtrápeného,
negeden se podivil, pohle-
dew na něho, tak byl hro-
zně žtržněn, až geg sotwa
znali: gessťe ten lid sselený,
vkřijug, wolali.

11. GEjīs z města wy-
wedn, nesa křjž na sobě,
klesal gsa gim obtjžen, w
swé přetěžké mdlobě, známj
geho z daleka, tomu se dj-
wali, že potupen od swěta,
žalostně plakali.

12. GEjisse křjžowali,
w geho newinnosti, ruce,
nohy probili, měl mnohé
bolesti, chtěge tak wykaupi-
ti, tebe Dusse milá: o
nechtěgj wje hřessiti, buď w
něm wjzdech žiwa.

* 13. GEjīs s křjžem
wydwožen, žily se trhaly,
roztaženjm tak sljžen, až w
něm kosti prahly, Matka
když geg widěla, na křjži w
bolestech, náramnou žalost

měla, w těch geho vsko-
stech.

14. GEjisse mezy lotry,
když vkřjžowali, žločincem
geg z potupy, žlostně nasy-
wali, rauhagjee se gemu,
že sobě pomocy, nemůž, an
rád giněmu, pomáhal dnem
noč.

15. GEjīs Otcy modlit
se, za swé křjžovníky, lotra-
w pokání slyše, y giné hři-
ssjky: a když rosecto do-
konal, swé hlavy nakloniw,
Dussi swau Otcy oddal, z
těla gi wypustiw.

16. GEjisse žtržněného,
stworění želelo, Pána swé-
ho milého, welmi litowalo,
klunce se gest jatmělo, z
křimdy swého Pána, s hro-
zným žeměťresenjm, puča-
la se štála.

17. Ey každá wěrná du-
še, genž milugeš geho, o
nekřjžugž wje w sobě, spa-
sytele swého: Běda kdož
hřessi směle, a přesiati nech-
ce, křjžugeš spasytele, a ja-
hyně težce.

* 18. GEjissowo muče-
nj, wždy w paměti mēgme,
a w něm swé wykaupenj, do-
slatečně žnegme: hleďme se
nacházeti,

nacházeti, w geho wčastno-
sti, budemli s nim trpěti,
budem s nim w radosti.

19. Kryste pro twé trý-
znění, vmučení twého, po-
srti k sobě wezmi, do ráge
wěčného, zbavě nás mu-
pečelných, y geho žalosti, po-
přeg rozkošji wěčných, s se-
bau na wyšosti.

(189.)

G. O dni smutný, přežalostný.
Zdráv buď předrahý
GEjissi, Spasiteli
nemilegšji, hle tělo twé ob-
nažené, a na kříži roztaje-
né: Deg nám twau milosti
poznati, w té milosti deg
skonati.

2. Zdráv buď pokrme
Angelšty, w němž gest sřy-
tý chléb nebšty, plná stu-
dnice milosti, lékařstwj ne-
smrtedlnosti: Deg nám rc.

3. Hle my k tobě přichá-
zíme, odpust, odpust tě pro-
šme, w tobě swau naděgi
máme, nemilostiwégšji
Pane: Deg nám rc.

4. O! gať gfy štadť ja-
gistě, kdožť okuší, GEju-
Kryste, w pobožné myšli ži-
stává, w tobě y vmějti ža-
dá: Deg nám rc.

5. Wůně twá libezně
wonj, y smrtedlný nápo-
gog, nápo- gest ná-
pog žiwý, kdo okuší, ten do-
bře wj: Deg nám rc.

6. Gsauce w kříži na tě
patřím, a welice srdcem ži-
ním, k tobě wolám ač ne-
hodný, přigmi nuř Pane
mé prozby: Deg nám rc.

7. Zdráv buď Passhři
wyborný, při své srti v-
natwený, kterýs na dřevě
położen, nad mjr vřutně
roztážen: Deg nám rc.

8. Takš se štědre wyná-
ložil, bys hřisňky wšedky
spasil: Gotow sy byl do-
brým y zlým, pomáhati y
newděčným, kdy by twau
milost poznali, w nj do sko-
nání trwali.

9. Takš potlučen, takš
potupen, pro mně na kříži
vmrtwen, hlawa trnjin
probodená, a třetinau gest
potlučena: Deg nám rc.

10. Wšsemohaučnosť ne-
skonala, o wěc diwná ne-
slychaná, kdo tě pro kásku
takowau, wzhledává spa-
sytelnau: Deg nám rc.

11. Zdráv buď Bože
spasenj mé, GEjissi káska-
wý

mně Pane, deg mi život či-
stý věsti, pro tě mnohau
neřeš něsti : Deg nám 2c.

12. O srdce štadké milo-
stné, vyčisti srdce mé neči-
sté, a w marnosti zatvrdi-
lé, včín pobožné, báglivé :
Deg nám 2c.

13. Deg srdce srdcem
spogiti, s tebau GEjissi
prohnati, hned gest srdce,
srdce rovné, gestli mé bude
prohnane : Deg nám 2c.

14. Diky vzdávám GE-
zu. Kryste, za vykaupení
přegistě, kterés mně skrz
tvoau sirt drahou, protá-
žal, zajeauic vraha : Deg
nám 2c.

15. Při hodině sirtti,
dussi, přigmi k sobě s GE-
jissi, a když wygde z těla
mého, warüg gi od wšeho
zlého : Popřeg twého smi-
lowání, y věčného králo-
vání, Amen.

(190.)

S Píwieg gajst Křestan-
stý ke cti Kněz věčné-
mu, Pánu negdůstlogné-
ssimu, kterž gsa Synem
Božim, ráčil tělo přigiti,
chtě se w něm obětowati :
neb Otce od nás obětj gi-

ných, nechtěl přigiti za
hřích.

2. Protož dž, an Bože
gduť, tělo sy mi připravil,
abych w něm vůli twau
zpravil : w kterémžs ráčil
skoziti pořad smění swého,
swatostj naplněného, pro
kterž ge sobě oblibugeš,
obět z něho mjtí chceš.

3. W nassem těle neby-
lo té Božské spravedlnosti,
ale žalon nepravosti. Pro-
čež galo nečistá obět gest po-
tupeno, Krystowo pať obli-
beno : neb w Panně poča-
to Duchem swatým, w ge-
dno spogeno s Božstwim.

4. To wsselikau sprawe-
dlnost zachowalo vplně,
wnitř zewnitr Otce libežné,
neměti ho z čeho žádny, ni
nepřitel winiti, ráčil se tať
w pravdě stwiti : sám ge-
diný bez hříchů nalezen,
protož k oběti hoden.

5. Ny tot Beránek Bo-
ží, ničimž neposkvrněný,
we wšem od Boha zusse-
ný : genuž Otce swědectwí
stomy, skutky, twdawal,
náramně geg oslawowal,
řka, zaljbiło se w něm dussi
mé, onť ospravedlnj mnohé.

6. Do

6. Dobrowolně newin-
ný k mukám hořkým při-
staupil, žádný ho k tomu
nenutil. Tak se genu li-
bilo, vůli Otce plniti, hř-
chy naše na se wzięti, pro
něž na dřevě kříže umrtwen,
byť hříšník byl obživen.

7. To zmlásltní přikáza-
ní od Otce svého přigal,
aby na smrt život wydal:
protož jako poslunný Syn
Otce miloslného, podstau-
pil kříž pro hříšného, dau-
fage w slibech přewelmi bra-
hých, wydal se w obět za
hříš.

8. Gehožto lid Židow-
ský, s pohany křizowali,
křew newinnau wyčewali:
čehož každý wčasten, téhož
gsa přirození, z kteréhož
gde zlé činěn: nemůž se
gich w tom žádný oděšti,
a tjm twinen nebýti.

9. Wšicknjí Krysta kři-
žugi, kdož gsau w hříchu
zrozeni, težket gest to pro-
hřessení, pro něj Syn Bo-
ží w těle musel těžce trpěti,
w ruce hříšných se wydati,
nemohl ginác Bůh býti v-
šogen, ani náš neduh zho-
gen.

* 10. O neshlé tagem-
swj lásky Syna Božího,
Kněze a Krále wěčného!
Kteržto mlie za nás Otcy
se obětował, hříchy naše
tak shlazował, gehož obět
přigal Otec za nás, genu
w dědictwí dal nás.

11. Gijť nad námi pře-
divně swjřegný kraluge, v-
častnosti swau daruge. Ge-
muž buď chwála w čest, z té
předrahé oběti, gjť sám rá-
čil za nás diti: kterauž my
wzácne připomjnegme, gi
wděčné požjwegme.

2.) W Neděli Kwětnau.

(191.)

Sě té Králem známe,
Spasitelem wznáwa-
me, Kryste, chwáljme,
slawjme, wšefko dobré wěrau
w tobě widjme.

2. Misto ratolesí, stěleme
swatě žádosti, spasení swě w to-

bě znajic, gjm odjini býti wždy,
chy žádajic.

3. Rozjmnj z milosti swě, w
libu králowstwí swě swatě: ō
deqž příchod slowu swému, po-
jehnanj přisluhowanj twému.

4. Králjg sám nad námi, jž-
sán do žonánj s námi, zablá-
wěnuj

včeni dábelská, obrať k pravdě
a naprav srdce lidská :

5. Mť srdcem y hlaſy, chwā-
lime tě po wſſe čaſy, degž nám
ſe jde hodně ctiti, a po ſmrti do-
ſlāwy rač přigiti.

(192.)

S Ebeſký Pān, aby doſāzal
k nám, dobrotu ſwau we-
litau, člowěčenſtwj na ſe přigal,
podſtaupil ſmrt těſkau.

2. K měſtu tomu Geruſalē-
mu, na oſlicy ſe bera, plāce,
an ſe mu čeſt dēge, o ſwě ſmrti
wěda.

3. Po wečeři do zahrady wſſel,
aby ſe Otcy modlil, Sidāſs
nan s jaſtupem přiſſel, aby gim-
ho radil.

4. Nedal y hned, Petrowi-
tu mſiti, ač ſebe newinného :
moha, nechťel geſt zruſſiti, Pj-
ſma prorockého.

5. Gawſſe geho, mēli s nim
ſwau wūli, celau noc poličkugje,
čimili gať ſami čtēli, křiwē nan
žalugje.

6. Dſaudiwſſe ho, křij nan
wložili, s kotry i měſta wywe-
dli, wkrutnau ſmrt včimili, ſwō-
žiteli ſwěmu.

7. Po ſmrti ten, náſſ wſſe-
mohanch Pān, nemohl pokoge
mſiti, kopim geſt geho boť pro-
ſlān, matka na to hiedj.

8. O! kdež radoſt twā, kte-
raſy gſy mēla, Panuo matko
přecisťa, když ſy geho porodila,
giž gſy jaľoſtiwā !

* 9. Wěſſi těm wſſem, genž

wyprawugi, bog twěho wmučē-
nſ, degž gim ať tebe milugi, na-
de wſſe ſwōrenj.

10. Strach, prácy, taťy zar-
mauceni, račil ſy dobrowolně,
podſtaupiti do wmdlenj, to pro-
nāſ, pro křisťnē.

11. Kdyžs pro nāſ račil ſwau
křem prolſiti, podſtaupiw ſmrt
wkrutnau, račiž nám miľoſtiw
býti, když na ſaudu ſtanem.

(193.)

S lāwa y chwāla buď tobě
Králi Křyſte wſkupiteli,
ſebet diſtky w chrāmě wžacně
chwāľily, ſpaſeni žadagje : ō
ſpaſyž y nāſ !

Tys Izraelſký Král, i Da-
widowa pokolenj, kterž ſy we-
gměno Boží, pojehnany, přejā-
dauch Král přiſſel.

2. Lid židowſký tobě, s Pal-
manni w ceſtu geſt wſſel : my
tobě kralugjčmu, nábožně a
wdečně ke eti pphwame.

3. Dniť libili ſe : obliť nábo-
ženſtwj náſſe, miľoſtiw, dobro-
tiw, toběť ſe wſſecko dobré
wždycky libj.

4. Slāwněſ přigāt w ten den,
w pátek potupně wyweden : ō
neraciž dopauſſeťti, bychom
prawdu twau mēli opauiſſeťti.

5. Palmy ſſkali před tě, a po-
tom mrſkali ſau tě : ō Pane ra-
čiž žľědnauti, degž nám ſe twě
prawdē neprotiwiti.

6. Oděw před tě ſſkali, po-
tom i tebe raucha wžali : ō degž
bychom

bychom to protiwenstwj neruši-
li imě Božské spravedlnosti.

7. Tě za Krále vzali, potom
se k tobě neznali: ō neraciž do-
pauštěti, bychom my měli tebe
opauštěti.

8. Řekli, že wšse můžeš, a po-
tom, že nic nemůžeš: potvrd-
w mocy Pane mŕh, bychom my
při tobě vždy stáli byti.

9. Lid ten dobročel, potom

rauhawě zločelil: vchowegž
ducha rauhánj, prawdy poznalč
zlostiného haněni.

10. Degž nám w tě všati, na
lidech nezakládati, to pro gegich
brzkau plykost, a pro mnohau
welmi proměnitelndnost.

* 11. Buď čest, chwála tobě:
toť Kryste sluffi na tebe: ō buď
vstawičně dána, až se y tento nyz
uěgšj swět skoná.

3.) W Zelený Čtvrtěk.

(194.) D Wečer.

Gako: W blahoslaweny člow.

Ežis Krystus pokorny Pán,
přišsed na swět včail nám,
mnoho dobrého, zwlašt Duffi,
wolage k wěčné rozkoši.

2. Ach předivně ponženi, y
samého se zmačeni, pro hřichy
tworu lidského, tebe Pána pře-
slawného.

3. Neb když neposleže sto-
lil, s swými, gežs k poselstwj
zwolil, dokonaw figuru starau,
vstanowils službu nowau.

4. Wstau od stoku myls swým
nohy, gsa Pán a Mistr důstog-
ný, sluhám nowého swědectwj,
kouage k nim swě poselstwj.

5. Tudys nám wšsechněm přej-
klad dal, byt se žádný newypj-
nal, pyssně nad swého bližnjho,
zwlašt prostho a nižšjho.

6. Neb se Wáh pyssnym pro-
stwj, modlitby sobě ošklivj, kte-
ré z pychy pocházegj, k splněnj
nepřicházegj.

7. Ach dělugemet srdečně,

chwálime tě za to wděně, žeš
se tak pro nás ponžil, Dce k
smrti posluffny byl.

8. D deg twého posluffenstwj,
msti pravě včastenstwj, w pozo-
ře, lásce, tichosti, následugje tě
w spřislawosti.

9. Bychom s tebau zde trpice,
swětšě slawy nedbagice, po zde-
šim rytěrowánj, wessli s tebau
w Krátowánj.

* 10. Dělugemet tež s wdě-
čností, že gšy nás z paubě milo-
sti, dnešnjho dne minalého,
chránil odewšeho zleho.

11. Dělugemet za požehnánj,
gehož sme w swém pracowánj,
z twě středrosti dnes vžili, při-
dawalš k tomu y Čhly.

12. A poněwadž o tom wjme,
že časio mnoho hřešime, an,
když chcem dobře činiti, nemů-
žem toho splniti.

13. Protož sužně prosyme,
odpušť nám co kdy zhrěšime,
odpušť nám y dnešnj hřichy,
Čžissi Berántu tichy.

14. A

14. A přigmi y na tuto noc, náš w swaň Otcomskáň stráž a moc, byt nám dábel šhauffy swými, neschobil chytrosti ni křtými.

15. Degž ať bezpečně pospice, me zdravj se probudje, ráno t swými pracem powstanem, a wzdáme ja to čest, Amen.

(195.)

Mu GEJiz Křyst milý spa-
sytel, když poselský swé
dokonati měl, smrti swau pře-
těžkau, ja hěichy swěta naň wlo-
ženau, ráčil se přibrati, do Be-
tany tam s swými milými ho-
dowati.

2. Tu Marya sšlechtná žena,
masť drachau, kterauž z Mardu
měla, poctiwě a wážue, mazala
noby swatě Páně, wlasť wtyj-
rala, až se wůně po wšem do-
mu libě rozmáhala.

3. Což činila z srdce čistého,
znamenagje smrt y pohřeb geho,
w nž neměl žůstati, ale přestá-
roně z mrtwých wstati: a w tom
masť drachě, w žůstuzi swě, při-
prawiti domu chřtíwi swatě.

4. Sned se tu pokrytec ten
zgewil, Gidás, genž dobremu od-
poren byl, taužil že zmřáno,
což (pry) mohlo býti prodáno,
a rozdáno chudým: w tom ne-
chudých želew, ale křistí měšcu
swých.

5. Neboť geg dábel gž pogal
byl, a lakomau žádosti opogil,
aby swěho Pána, pro mřkau
křistí měl prodagna, y smřkau

wu s židy wzał, kterakby ho sa-
měho bez žůstupu gim wydal.

6. Toť byl zwlaštnj wědomst
geho, wynolený z lidu obecně-
ho, t poselský geho wzał, w po-
čet wědomstů těch dwanať, přj-
telem wčinen, y obecnj měšce
t opatrowánj mu swěčen.

7. A wšsal když srdce lakomě
měl, a nade wšim dobrým se
zapomněl, nie mu reprospěko,
Páně služby, častě wšsrahý, žů-
stal w žluci křosti: Co nečinš,
nenasycená peněz žádosti?

8. Kolikrát to Pán hořce po-
wj, řka: Je giste geden z mas-
mne grabj, kterč se mnau spo-
lu, gj, a požíwá měho křtu:
blazeněgš by byl takž člowěk,
aby se byl na swět nenarodil.

9. Běda když toho ducha maz-
gj, wčad Apostolský přigimagj,
w pokrytě twářnosti, pro lakomé
wšku žádosti, s Gidássem dje
magj, mžbu milugj, pro niž
Křyste nad tebau grazugj.

* 10. Ty Páne Křyste pády
násse, w než sme přišli řrje sa-
tanásse, tu sy wylupowal, a mi-
losti nám zasluhowal, y swě
sprawedlnosti, Bohu Otcy čine
ja kagicých hěichy došti.

11. Ty nawráceným w šrau-
šenosti, zaslaužilš tak w sobě
sám milosti, z hěichů wylaupe-
ni, a gistěho gich odpustěni.
Naciz nám to dati, w tobě zná-
ti, jde y wěčně tē w tom poží-
wati.

(196.)

(176.)

An Gějsa mage se z toho to swěta bráti, ráčil swan milost vlázati, swátosti nowau wydati.

2. Dokonáwage způsob jako na starého, wečeš Beránka vnoho, pokrnu figúrneho.

3. Aby vědlný geňo f wecem welikým, přislaupali Dněm způsobným, vmyw, wšel nohy gjm.

4. Potom se s nimi posadil hned za stůl zase, a tu oznámil swého zrádce, čimž gich mysl zdesyła se.

5. A hned důstogné wěcy chě wstawowati, počal gest; do nebe wzhledati, a Dny dělowati.

6. A wzaw hlěb do swých rukau přenegdůstogněgšich, aby pamět diwných skutků swých, zjedil nám spasytelných,

7. Dobrořečil, lámal, vědlným dáwage, a to gest tělo mé, hlásage, genž se za nás zraže.

8. A potom kalich w ruce swé ráčil též wzyti, o něm, to gest

krw má, prawiti, gjž mám za nás wyliti.

*9. D přehluboká gest milost Pána našeho, abyhom byli z těla geňo, dal se w pokrnu samého!

10. Wzaw naše tělo, bratrem našim gest učiněn, w němžto pokrnu prawý způsoben, gjmžby wěrný byl syen.

11. Swan předsławu krew z swěho těla důstogného, na křiži wylitw za hějsného, dal se w nás pog samého.

12. Gěgjž w zahradě padaly krupě na zemi, když Pán wmdlewal gsa w modlenj, w welikém zarmancenj.

13. An Beránků krew před zhaubečm zachowáwala, a Dně kupu poswěcowala, swatyni otwórala.

14. Mnobém wje figúr zálonných prawda hotowá, poswěcuge nás Krew Krystowa, gažž swědčj Boží slowa.

*15. O Pane Kryste pro nezwinné vmučenj, dežž nám swan krowj očistěnj, wšech hějsů f odpustěnj.

4.) W Weliký Patek.

(197.)

Ach čas smutný, ach dni gal noc tmawý, w němž Pán Gějsa na křiži rozpiat umjra, tělce zraněn, ten Bůh člowěk prawý, tak swau krowj hějs z Duse nášj zjra.

2. D! bjdný staw, ō život st

plný, ō sauzenj, genž pro nás w swěte snášel ten Pán swatý! náš spasytel milý, by swau smrti, nám život wěčný našel.

3. D! zahrada, destěm krowe škropená, w nž se Gějsa spasytel swěta potil, ach rozmaž to ty Dussičko wěrná, té tim

hledat

hledal, gjž šábel to peklo wso-
til.

4. D! ctuá hlavo, gals tež-
ce hraněná, gal se trnj w twé
swatě mozký wjšklo, slinami
twár wšetea johawená, raucha
f ráuám tēla swatěho přišlo.

5. Wšaks tak nedbal na tēla
trápenj, hřichůw mazby, nmaž
tē žly swět swázal, wětšj tobě
tishkrát sauzenj spůsobily, wšj
tējšť hřich dokázal.

6. Gals se modlil? ó Dče
můg mltj, možněli gest, nech
mne ten kalich mine, wšak čin
gál chceš, rád plnij twau wů-
li, ať zemrauc, twá rada wě-
čnā nemine.

7. D nesmjrnā ctosti Božš
pomocy, kterauj Bůh sám; mi-
losti dáwno složil, tak napra-
wil žl hřichůw nemocy, do njchž
Adam potomky své položil.

8. D! člověče, pýchů twau
marnau slož, w kterěž se swět
tak wšetečně wypjnā, krásu ča-
snau, za minulau polož, y ža-
dost žlau, genž je srdce wjmjrá.

9. A pomnj wždy, na smrti
Páně den, w němž Pán GEjše
rozpiat na kříži skonā, tak tē
mine, muš pekelných plamen,
gako Bůh twůg, to smrtj swau
dokonā.

10. D! GEu můg, degž bych
wždy pilným byl, chwālit smrt
twau, kterau sy pro mně snesl,
tak swau smrtj, wěčně smrti zba-
wil, a twau moč do nebe twě-
ho wnesl.

(198.)

Wpenj Pána GEjše na Kříži.

Gako: Wotām k tobě Gezu K.
A Dče můg wzhlednūj z
nebe, žādām tē to mně pos-
třebě, na kříži wšyru, neb ma-
sym, pro lidšē zatracenj, ku
spasenj, radjž při mně býti, když
přišla hodina k smrti.

2. Wotām k tobě we dne to-
nocy, nemām žádně pomocy,
welmi ponjžen, zawržen, pro re-

3. Gako Berānek newinný,
gā sem vkrjžowaný, trpjm; mi-
losti, s tichostj, pro lidšē ic.

4. Ruce y noby proklaně, nie-
nenj celē na mně, buš můg ra-
něnū, proklanū, pro ic.

5. Žluc a Dcet můg nāpog-
ge, každy se gen mně smēge,
kotr nāhrāwā, pošmjwā: Pro ic.

6. Dče odpustj hřjšnjšām,
y tēmtō křjžownjšām, neb co dē-
lagj, neznaj: Pro ic.

7. Dče gā Dussi wypauštim,
w twé ruce gj poručjm, y welšē
auzkosti, y bolešti: Pro lidšē
zatracenj, ku spasenj, radjž při
mně býti, když přišla hodina k
smrti.

8. Pochwālen buď Boží Cy-
nu, že sy wzał nassj wianu, za
nās za hřjšně pněš, trpěl: Že
kdo by w tebe wěřil, ten spasen
byl, a ž tebau přebhwal, a na
twěš se radoval.

(199.)

Dyž Pán GEjše na kříži
pněl, a mnohē bolešti
trpěl, w sedmi šlowjch se hlāšyl,
wāžmež

vážmež se sobě nábožně, chceme-li
aby nás spasil.

2. První slovo řekl sebečně:
Dpustě tě, bertei společně, Dítě
můg nehmilegssí, neboť nemědi
co činí, w tuto chvíli nyněgssí.

3. Ahy milost Páně veliká!
ne gednoho protivníka, než wse-
ch chěl zřít, kterakžby za své
věřích, neměl se přimlouvati?

4. Druhé Slovo k Matce
mluvil: Teď Jan, kterýž se

mnau vždy byl, chělž ho za
syna msti, a k Janowi: Teď
Matka twá, hledž q opatřiti.

5. Ahy milost Páně veliká!
trápení mže wšeliká, své mi-
ře měl w paměti, kterakžby ny-
ní w radosti, na ně neměl po-
mněti?

6. Třetí slyšel slovo Páně,
Potr onen po pravě straně: Al-
men gát pravím tobě, w rado-
stném nebeském rági, budeš se
mnau w té době.

7. Ahy milost Páně veliká!
přivinul k sobě hříšníka, pozdě
se kagehho, kterakžby opustil
časné, pokání činěhho?

8. Stvrte Slovo geho by-
lo, když mu bolestí přibýlo:
Bože můg, ó Bože můg, y pro-
čej mne tak opustil, Dtcowšy
oblíčež twůg?

9. Ahy milost Páně veliká!
že nemage pomociš, nesinje-
ných bíd pocytí, aby nás swau
přítomnost, w pokogi věčném
stít.

10. Páté Slovo promluvil
Pán, ssa wniti y zewniti esu-

žowán: Wyprahlý we mně fo-
sti, snášením jižně weliké, w té
přetěžké vykošti.

11. Ahy milost Páně veliká!
aby w pekle přestupníka, ďábel
ohněm netrápil, dychtě po geho
spasení, jižně trpěti ráciť.

12. Ešesé bylo gest Kryšto-
fo, to potěšitelné Slovo:
wšeskoť gest dokonáno, cokoli
bylo k spasení, lidem zaslýbowá-
no.

13. Ahy milost Páně veliká!
že dokonale člowěka, wykoupil
z zatracení, y kterakžby kdo řícy
směl, že na tom dosli nenj?

14. Poslední Slovo na křiži,
povědel milý Syn Boží, wzh-
wage Dce svého: Dce můg
w ruce twé swaté, poraučím
Ducha mého.

15. Ahy milost Páně veliká!
předessel Pán služebníka, gals-
častotrate pravil, aby w stá-
wě na výsokech, přibýteky nám
připrawil.

* 16. O! milý Pane Gcžssí,
chwála buď z šly nehmýssí, to-
bě, tobě samému, žeš pomohl
ohamnau smrti, pokolení lidské-
mu.

17. Ty wždycky orodúg za nás,
ty wždycky pamatúg na nás,
poami do ráge k sobě, neopau-
stěg nás, ale chraň, nynj y w
každě době.

18. Degž ať po tobě jižnjme,
a w twých srdce své těssjme, za-
sluh dokonalestj, dusse naše rač
přigiti, po smrti do radosti.

(200.)

Beránu Boží swatý, w obět za hřích světa wzatý, zabíts na kříže Oltáři, k smýření nám Boží twáti: Kterýžs wzał y z nás tež na se, a přeč zanešl winy naše: Emilůg se nad námi ó Pane!

(201.)

Gáfo: **O Těžkosti / o Žalosti.**

Břew drahá, lidšká sláwa, kterau z swých rán s bolestí, wylil Pán **G**ejšs mihy, za naše mřzkosti.

2. Řeka swatá, nám bohatá, genž Duse naše syti, nemůž be-
nj na světě žádn zdrawj mřti.

3. Zkrop z nj Dussi, můg **G**ejšs, a degž gj spočínanti, řby gj hřichowé hřyzau, nedeg za-
hynanti.

4. Synu Boží, naše zboží, pro mněs snášel bolesti, bych gá byl w tobě finemu, žiwau ra-
tolesti.

5. Tyš Pán swatý, gá pro-
klatý, wšakš klábu w pojehná-
nj, obrátil ó **G**ejšsi, snášic po-
haněnj.

6. Budiž tobě, Králi nebe, čest, chwála, děkowánj, žes twau smrtj mau zhladil, a
dalš pojehnánj.

7. Swatý Pane, Pelikáne, degž toho wděčným bñti, deg pil-
ně až do hrobu, to w paměti mřti.

8. Tak řby s tebau, gdu do
hrobu, w twém gměnu z swěta
scházým, řřz tě ó můg **A** y **D**,
du nebe přicházým.

9. D at sme tam, kdež ty sy
sám, Bůh wděčný, wděčným Pá-
nem, deg z milosti nám hřiz
šňým, žiwot wděčný Amen!

(202.)

Běžkosti! ó žalosti! wče
hodná litowati, že Boha
Dce mihy, Syn gest omučený.

2. D žarmatku, nedostatku,
Bůh na kříži vmřá, tak Krá-
lowřtwj nebeské, z milosti nám
dává.

3. D člowěče! gen hřichy twě,
to wšecko spůsobili, nebě by sme
wěčné pro ně, byli zahynuli.

4. D Beránu! můg ženiču,
wšys w křwi žmočený, kteraus
wylil na dřewe, pro lidšké spa-
senj.

5. D wšl štadkost, mřj bytnost,
gaks zohawená hrozně! wšecko
co na světě gest, želj tě pobozně.

6. D twár milá, vřlechlá!
D Synáčku Panenřty! ua twau
řrew welmi drahou, ted patřim
s těžkosti.

7. D! gak slawny, gest po-
wšle dnj, genž rozmážuge sobě,
kterak Pán wěčné slawny, gest
položen w hrobě!

8. D **G**ejšsi! moc mě dussi,
s pláčem wolám nábožně, deg
at do konce měho, milugi tě
wěrně, Amen.

(203.)

BAn **G**ejšs Beránek swatý,
dyž byl na kříži rozpiatý,
w welké Duchu hořkosti, pro-
mkuwil gestě sedm řlow, po-
wážmež gich s pilnůstj.

2. Řeg-

2. Megprvo srdečně zavolať, k Bohu se vraucně přimlouvaj, za ty křivoniky své, Dítě, nevědi co činí, odpusti jim to i lásky tvé.

3. Při Slově druhém nesmířnau, rozvaž milost prokázanou, k Potru mšichmu s nim, řka: gisté dnes budeš semnau, w rági, buď vgištěn tjm.

4. Při třetím važ pěti welkau, gij měl o swau milau Matku, řka: ženo, av hle Syn twůg a k Janowi: hle Matka twá! poslední to buď křast mlg.

5. Čtvrtým vřázal lásku swau, ke wšechněm nám, kžij řekau, když hlasem wolal: jžijim! jžijim! w spasení našeho, o wěřejch těš se tjm!

6. Pátým Slovem vřázal tjj, genž geg wje tjjila nejj řek, pokutu hřichů lidských: Wřug Bože proče, o Bože mlg, opustil mne w bjdách mých?

7. W šestém slowu zaslauzi: Post, wazme smrti geho platnost, když řekl, dořonáno gest: (Smrti totij mau, spasenj.) Za čež wěrný deg mu čest!

8. Sedmým Slovem nebeskemu, odoal ducha Dcey svému, wolage: Dítě tobě, oddám wám dusi swau y swých, přig: miz gi mile k sobě.

9. Kdož těch Slow moc w sobě čytj, stroge se tež na smrt giti, přikladem Pána swého, progde y on bránu smrti, do žiwota wěčného.

(204.)

Podělugmež Kryštu Pánu, a wzdáwegme čest a chwělu gemu, neb on pro své vmučenj, ráčil nám dát hřichů odpustěnj.

2. Z nebe zstaužil, ponížil se, a z Miarne Panny narodil se, tři a třidcet roků pracowal, když na swatém kříži vmřiti měl.

3. Vamala Matka své ruce, když widěla Syna w welkě muce, Syna swého gedineho, a na dřewě kříže rozpiatého.

4. Křysťelal ho plačicjho, widěla ho wřewaweného, nemoz hla ho slowem potěšiti, ani gez ho swatan krew zastawit.

5. Swatá krew gest po něm tekla, z hlavy, z boku, z čistěz ho žiwota, a ta krew nás wyšaučila, z muk welikých horaučjho pekla.

6. Welkým hlasem Kryštus wolal, když na dřewě kříže vmřiti měl, by se člowěk rozpaumatowal, kteratby ho Bůh wěrně milowal.

* 7. Kryštie pro své vmučenj, deg nám našich hřichů odpustěnj, ať nás neže wěcný plamen, wchoweg nás Pane Kryštie, Amen.

(205.)

Poslyš dečko žalostiwá, setři slz genžs plačiwá, pro swau žkazu, a saudu Božjch hrůzu,

2. Coť učinil twůg milownjč, coť připrawil twůg slitownjč, w tom

M 2

tom

tom twém těle, kterěz přigal na bylo težké v trpěti, takowému, sebe, Pánu přewelebnému.

3. Skrze skutek utrpenj, pře- 14. Genž gsa vmdlen w swém
potupné vsmrcenj, sám osobně: tržněnj, byl napágin k očerstwoz-
ě popatřiž nan gasně. ni, žlučj hořkau, s lýtým octem
smiſſenau.

4. Když sy byla w nepřátel- 15. Bynw opuſtěn, s smrtj dos-
ſtwj, neznala swých hříchů množ- kal, s hořkým pláčem hlasem
ſtwj, k tobě přišſel, aby twůg wolal, ō můg Bože, pročej sy
byl ſpaſytel :

5. Rowný Dtcy w bytu Bož- opuſtil mne ?
ſtwj, vměel wolně w člově- 16. W tom žalosně Duſſi
čenswſj, w němž se ſnžil, by tě puſtil, a přemočně gi poručil,
s hříchů wykaučil. Dtcy ſwému. Čin ty podobně
gemu :

6. D mnohem wje byl geſt 17. Těž w své mdlobě k Bo-
řmaucen, než ty, hřeſſje, on ne- hu woleg, na modlitbách ſwa-
winen, až se potil pro ně křwa- tých trwog, pomoc wezměš, to
ným potem.

7. Wiž truchlého Pána ſlá- 18. Nebo wiſſecko trpěl pro tě,
wy, patř w geho twář, obraz aby ſebau wykaučil tě, s mo-
prawý, máš hříchů swých tu na chý hřicha, kterěz tě ſebau gina,

8. W nichž vmdlěwal negſyl- 19. Když to činj co ty nechceš,
něgſſi, modle se wiſſal negſwě- a to mrtwj což s Bohem chceš,
těgſſi, nabył ſkly od Dte ſwě- často neznáš, zač ſebe ſauditi máš.

9. Nabył y nam močy ſwa- 20. Dni zaſtauzil tě miłoſti,
tých, proti hřichu w žádostech by tě ſaudil s twau hřeſſnoſti,
žlých, w těle proti Duchu ry- za newinnau, k křiži s ſebau přiz-
těrugiých. bitau.

10. Kráček ten reč, k gich ſka- 21. S nimž wiſſal muſſž křiž
zenj, w hanbě, ſtudu, w potu- trpěti, než ſwětěžš, odporweſti.
penj, pro wěčné s nich lidj wy- Wly w nemocy, zgetwſj se Důh
ſwobozenj. w své močy :

11. Gsa cti hodný w nebi, w 22. Zde w poſełſtwj Kryſta
zemi, předuſtogný nad Angelj, Pána, ſkrz ſwědectwj tu dáwaš
negmilegſſi, w němž se y sám wánjm,
Důh těſſi.

12. Gemuž žádny nepomáhal, 23. Tě očerſtwj : Lut Duch
bezbožný se hrozně rauhal, geſtli truchlě, se obnowj, byw wſtalj,
Božj, řkau, nechat s křiže ſtaupj. byt se wznáſſel, co orlice k ne-
bi ſſel.

* 13. D gať hrozně to ſlyſſeti, 24. Da ſkonánj ſwěta toho,
y w křiž

v vykríšení těla svého, té osla-
wj, a k sobě připodobni.

24. Tamť se uagde čehož ža-
dáš, tam odegde proč žalost máš.
Nestýšš se sobě, Důh buď zvele-
ben w tobě.

26. Vináť pomoc, věz, nez-
přigde, wždyť twá nemoc s te-
bou bude, až do smrti, hříche-
bude překážeti.

27. Poslyňš se w Páně mocy,
beť se předce s swau nemocí,
vztau cestau, kteráž weďe k životu.

* 28. Degmílegšš Panomujče,
v mŭg wěcný mŭlownjče, budiz
semnan, degz mi vměsti s sebau,

29. W potupenij těla hříchu,
w posvěcenij, w živém Duchu,
ať wzdám díky, a chwaljm tě na-
wěky.

(206.)

Gako: Což gŭy učinil.

Nymyslegmež dnes, my
wěrnj Křestiané, kterak
Kryštus Pán trpěl mnohé rány,
od narození až y do skonání, nez-
měl spočívání.

2. Nejprw w zahradě, wzał
gest polibenj; tu Sidáš zrádce
dal židům znamenj, toho polj-
bjm, pilně znamenegte, toho la-
pegte.

3. Sned se walili gako lwowě-
liti, a wědlnicy od něho wěkli,
tak s wělkým hlukem weden
před Umáše, spasenj náše.

4. Prwnj hodinu před Pířa-
tem gest stál, nespravedlivě
gŭauce obžalován, rozkázal Pi-
lát, aby byl bičován, ten nebe-
šť Pán.

5. Křičeli wšickni o hodine
třetí, nechceme geho na swěte
držeti, ať giž na kříži swŭg ži-
wot položí, tento Syn Boží.

6. Z ostrého trnj korunu wŭz-
li, nášemu Pánu na hlavu
wstawi, posmŭwagje gemu se
klaněti, Králem ho zwali.

7. Esel z města s křížem w čas
šestě hodin, jide oděnj z něho
gŭau složili, potom ho na kříž
vkrutně přibili, octem napogili.

8. Poručil dušši Bohu Otce
w ruce, wolage vmřel, zatmělo
se slunce, země se třásla dewátě
hodin, ne bez přičiny.

9. Jozeff, Dŭkodem, Piláta
prošli, by tělo z kříže bezpečně
složili, Pilat gim toho w ničem
neodepřel, neb sám Důh tak chtěl.

10. Časŭw nesporných byl z
kříže složen, šerze swě klanhy
Pán wšeho stworenj, Matka
gest tělo na rukau swŭch měla,
žalostně plakala.

11. Drahým balzameu tělo
pomazali, a s náboženstwjem w
plátno obwinuli, potom do hro-
bu geho gŭau wložili, smutně
plakali.

12. Pláčmež my také, o Křes-
tiané wěrnj, dŭfugje gemu z
toho dobrodinj, že pro nás rá-
čil bolestně trpěti, čtjz nás k
sobě wýtti.

(207.)

Slyš Křestiane wěrnj, za-
lostně nowiny, o Kryštu
nebeském Králi: Kterak od mla-
stnjho wědlnjka swěho, gest na
smrt

smrt wydány, trpěl mnohé ráz-
ny, předivně s ním nalládali.

2. Zarmacený ten den, ach
zaplať negeden, hleď na geho-
vnučenj : bylo zdáwna psám,
y prorokowáno, sřez Jeremiáše,
že Kryslus pro násse, masy trpě-
ti, spasenij.

3. Smutná gest ta chwile, w
kterauž GEjzse mile, wydal na
smrt se samého; totot Bůh Dtec
chtěl, by Syn z nebe sessel, hoř-
kau smrt podšaučil, aby wssch
wylauptil, křezj wvěřili w něho.

4. Žalostná hodina, byla ta,
než giná, w kteraužto Pán GE-
jzse konal, wolal : Ach Bože
můg, gsem gediný Syn twůg!
Ach Bože, můg Bože, proč sy
opustil mne? A tak Duchu Ds-
cy oddal.

5. Truchlivý gest ten čas, w
kterémž spasytel zas, ostrým ko-
pjím probodený : Nmaut se ne-

be, měšse, slunce gasně neswřt,
hryzdny nadržegte, skále se pu-
legte, plať a kwjl wsschyno stwo-
čenj.

6. Bolestná máť geho, řdyž
roztaženého, widěla bjdně wse-
ti : pod křížem tu stála, přes-
hořce plakala, ach Synu můg
milý, řdož mi dá w tu chwili,
bych s tebau mohla vměsti :

7. Hleď hršný člowče,
gať z Krysta kreiw teče, ach
přistůž ho sřečně : nebo on
pro tebe, dal katowat sebe, na
kříž zawěšený, by zhladil twé
winny, a ty s ním králowal
wěčně.

8. Ach GEju newinný, Pane
můg gediný, Boží a Marnýge
Synu : pro twé swatě rány,
smrt a křžowánj buď nám mi-
lostiwý, Kryste dobrotiwý, od-
pusť zaslauženau winnu. A-

5.) W tichau Sobotu.

D Pohřebu Krysta Pána.

(208.) W Weeer.

Gafo : W robě Pane naděgi-
aueb : Roztěhnegme se s tym.

N wssični Křestane milj,
rozważugme w tuto chw-
li, kterať ten, genž nám žiwot
dal, do hrobu se wložití dal.

2. D tichý Beránku Boží, dár-
ce nebeského zboží, děkugemž za
twé snizenj, pro nás, y w hrob
se wloženj.

3. Wyt se sřečně těšime, y
pewně tomu wěřime, žeš ty hř-
chy násse z nás snal, hluboce
w hrob swůg zahřebal.

4. Tež žeš hrobem swým y na-
sich poswětil, abyhom se gich,
přislissně nestrachowali, raděgi
ge býti znalí

5. Komůrkau libého spanj,
pokogem, odpocjwánj, od wssch
zdegssich kwalkowánj, bjď, ne-
moch, šsuzowánj.

6. Degž nám Duchu bedlině-
ho,

ho, abyhom přichodu twého, k smrti neb k sandu čekali, poká-
nim se zachytili.

7. A když nám přigde vmřeti, deg wesele wylročiti, to wš-
ře a naděgi pemné, z této pau-
stře přemizerné.

8. Dusse, kterějs kaupil sobě, nechť do ráge nesau k tobě An-
gelowé milj twogi, tělo nechť
leži w pokoji.

9. Do budauehho wzkřísenj, s Dussj se zase spogenj, pak že
oboge do nebe pogmeš, wjm, k
chwalenj tebe.

* 10. Přitomi dobrotiwý Pa-
ne, wděcnau češ chwálu wzdá-
wáme, jes nás dne pomínale-
ho, chránil odemseho zlého.

11. Odpust nám naše hřeš-
nj, pro twe swaté w hrob wlo-
ženj, myž máme naděgi k tobě,
jes ge zahrabal w swém hrobě.

* 12. A poněwadž se den chý-
li, zůstaň s námi Pane milý,
chraň w nastawagjch nocj, nás
y s přátely swau mocj.

* 13. Česli nám k strážj An-
gely, aby od nás odhaněli dá-
bla, y nástroge geho, propu-
st nám suu pokogněho.

* 14. Dey nám zas w zdratwj po-
wstati, když wstanem, rač zpra-
wowati mysl nassi k swěcenj twe-
ho, dne tobě posvěceného.

15. Amen, věciť, rač žádáme,
Kryste prawdomluwný Pane,
tys nás, my twogi wstanem, na
čež zaspjwegme, Amen.

(209.)

Gafu: Bychom sobě zpomjnali.

Dyž byl Pán Gějss po-
chowán, od swých přátel
twěrných, hrob geho byl gest zna-
menán, od židů neměrných.

2. Kámen přátelě milostnj, k
hrobu přimalili, nepřátelě, židě
žlostnj, strážj osadili.

3. Neb se za to welmi báli,
aby Pána swého, o půl noci
newkradli, wědlnjch geho.

4. Toto wšecko se gest stalo,
pro naše spasenj, proroctwj se
wyplnilo, k našemu naučenj.

5. Chcemli s Krystem žiwi
býti, s nim se wždy těšiti, mu-
šime hříchům zemřeti, s nim
poštěbeni býti.

6. Wšto gemu připrawiti, w
skále srdce swého, to gest w do-
brém stál býti, plnjc wůli geho.

7. Pochowegmež ho w srdčjch
swých, majme drabau mastj,
kteráž z těchto wěcj wonných,
připrawena gestit.

8. Z mirry, genž gest bájeň
Božj, neb ta hřjch wyháň, a
dobré skutky w nás množj, ne-
dá porussenj.

9. Wloes k tomu býti má, genž
má moc čistiti, toť žitau wjru
znamená, genž od hřjchů čistj.

10. Aromata, wonné wěcj,
magj se též sřaucy: Ty modlit-
by znamenagj, náboženstwj
twračj.

11. Modlitba nebe prorážj,
wěcj nepodobně, činic, wcházj
před twář Božj, že bhwagj možně.

12. Gestliže tak věinjme, nás
bpžně s žalostí, w srdcj swém ge-
ho nagdeme, žiwého s radostí.

M 4

* 13. Degj

* 13. Degj památku tak swětiti, swěho pochovánj, Kryste šťastně nám dočkati, hodu z mrtwých wstání.

(210.)

S Mrt Páně wzpominajice, a na hrob wěrau patřice, děkujme mu, že nás sobě, posvětil w smrti y w hrobě.

2. Na řetu s nim gšane vnořeni, s hřichem w hrob s nim položeni, až wšelše přestahne zlosti, a živi budme w swatosti.

3. Degj Kryste až gšme pohřbeni, w twau smrt, kdožkol gšme pokřtěni: a tak stánu při wzkříšení, vezmem w věčném vtěšení.

6.) Lamentationes, kterej se pri rannich, nesporných, aneb večerních shromážděních, w Středu, we Čtvrtek, a w Pátek po Kwětné neděli zpjwagi.

První, k Středě. O Pádu prvníh Rodičů w Ráji.

(211.)

S Přezalostněm pádu, Aba, ma a Ewy, umi zpjwati buda, aby křestan wěrný, mohl smrti přejau, Pána swěho znáti: Duch račj Hospodín, nám k tomu swau pomoci dáti!

2. Na počátku, když nebe, y zemi Bůh stwóřil, člověka teč pro sebe, předitwě zpřisobil: w swatosti, k obrazu, swěnnu důstojnému: ne k smrti, ne na zkázu, ale k żywoti věčnému.

3. Esli pil k geho libosti, ráč přetěšend, dobrých věch hog: nosti, na škz naplněný: Tu zdravj, statku dost, pokoj, nesmrtnost, nade všim panowánj, wšeho mocně vžiwánj.

4. Aby pak wěděl člověk, že

Bůh Pán geho gest, genuž wšelčen swág wšel, on má wydawat čest, pro geho synowšké bázně zkusowánj, podle moci swě Bůžské, wydal mu tu přizkázanj.

5. Když w té zahrádě Eden, z nešťastných stromů, wymínil sobě geden, k zkusowánj tomu: strom vinný zlého, y také do breho: O kterémž aby wěděl, vřázanu mu aeg, powěděl:

6. He Abame, milý můj, dalk sem wšelchý wěch, odtud je gšem Dce twáa, tebe milující, dobře znáti můješ, mage co kdy sam chřeš: Hledjz mne za točiti, a powolnj we všem býti.

7. Po tom pak gá poddanost, poznám srdce twěho, gestliže ted mage dost, pohodlj rágškého, zdrjjs se skutečně, od tohoto stromu, a také y w nebi věčné, budeš synem mého domu.

8. Pakli přestaupjš řeč mau, žwjš

zjwšs eos měl dobrého : Al pro neposlušnost twau, eo té potka zlého, neb ay, kterého dne, gjsi z něho budeš, wšse zlé na té připadne, ano smrti wědnau v mřes.

9. Diábel duch zly, pro pýchu, před tjm gž swžen, pro mrzkost toho hřechu, z nebe wywržen, když člověka widěl, w slawě tak weliké, vkrutně mu záwiděl, stroge vllady wšseliké.

10. Gał gest had chytrý, znage, y posedl geho : Al wlandiu se do ráge, štetil času swého : W tom spatřiw Ewu, k nj, pospissil lahodne, dal se hned w rozprávku s nj, mluwé chytře a podwodně :

11. Takliž gest, gał sem slyšel, že Báh eos poručil, když k wám do ráge přišel : a že wás odlancil, od stromu někerých, w tom rozkossim rági, wšak stworenj giná, swých, swobod we wšsem wžíwagi ?

12. Ewa řekla, stromu wšsech Báh nezapowědel : Než toliko geden z těch, ó kterémž powědel : Gestiže wšsetečně, z něho gisť budete, toť wám prawjm řonečně, že smrti bjdně zemřete.

13. Na to had řekl, nikoli, nevmřete z toho, byt wás šrašsil řbokoli, nie tu není zlého, to neglepšji gest strom, neglepšji ovoce, kterakby smrt byla w tom, an wůni dáwa šsroce ?

14. Dkšpřeli z něho, rady mě šterěje, zwjte co gest dobreho, tišyc kráte wjce : Ano Bg-

hu rownai, budete we wšsem hned : Toť Báh dobře zná a wj, protož wydal tu zapowěd.

15. Po té šabelské radě, Ewana strom hledje, swě slawě w té zahrade, rozumět nechtěje, owoce trhala, a s čtswostí gzdla, potom y muži dala, a geho k temuz přiwedla.

16. Ale té žádosti med, jměnil se w tu chwili, w trpký a smrtedlný ged : neb tu hned šraštili, dušš swých newinností, řela nesmrtedlnost, nahotu s šudcem šhledli, od šraču až k smrti šbledli.

17. Báh sprawedlný šaudce, a mšitel wšsech hřechů, ne tak proto owoce, gafo pro tu pýchu, že člověk (hle!) Bohu, rowný čtěl gest byti, obwiniw ge, přez mnohau, bjdan, řáčil gjm hrobyti.

18. A Ewě řekl : pro twau zlost, budeš wždych w řězi : tebe y twých deer hognost, bolesť obtjž : Zwlastě při porodu, řdez gisť to přigde, že po žiwota plodu, mnohdykrát, y duše wygde !

19. Ty pak marný Oldame, řes poslauchal řený, a nedbals na slowo mé, budeš řej žrápěny ; w potu twări gisť, chleb swůg wždych budeš, a po mnohě řěžkosti, řerze smrt do hrobu pšgdeš.

20. Prach gšn bjdný člověče, a w prach se obrátíš, žiwot twůg newřeče, dluh smrti zaplatíš : Aby nebe, země, y wšsecky štw-

ření, vědělo že slovo mě, mu-
sy přigijí k naplnění.

21. A tak w rági milostném,
nechtěl gich trpěti, nhybž w o-
wu sprostném, musly wen giti,
na tento bjdny svět, k zakusse-
ni zleho, poznali nebožy hned,
co před tím měli dobrého.

22. Tot gest ten bjdny člo-
věk, genž do Gerycho šel, w
Gernzalemě swáq wěk, moha
místi, wysšel! Od kotru obli-
čen, oblaupen y raněn, zane-
chán nedůživ, leže tak od polu
živ.

23. Byl nebyl Samarytán,
pohleděl na něho, genž se vgal
geho ran, a pozdwihl padlého,
bylby musly s swými, potomky
se wsseni, zabynauti konečně, y
s ďáblem býti to pekle věčné.

24. Wyhnán gsa Aldam z
ráge, z místa rozkossného, lito-
srdečnan mage, plákal pádu
swého: Kdožby o zármutku,
geho pochybowal? gislé jet slo-
věch w skutku, neb k nim podob-
ných vjíwal:

25. O! gá nestřastný člověk,
čeho sem nedossel? moha mít
radosný wěk, y wssěcko sem při-
šel; obraz Boží stwanců, ha-
nebne sem zmřhal, sebe y swé
budanců, djky, smrti žle sem
poddal.

26. Od paty k vrchu hlavy,
giž od této chwile, mřky sem
a nezdravý, w seden, w myslí,
w syle: dásse pro žlost mnohau,
gako mřcha shnilá, negswětég:
šlumu Bohu, smrdí, a gest (wjim)
nemilá.

27. A gakož newinnosti, o-
dém gest potracen, tak dar ne-
smrtedlnosti, wssěck z tésa ztra-
cen: Muslym wždy čekati, na
se žlych nemoch, naposledy sko-
nati, od vkrutné smrti moey.

28. O! gá strom žly, neplo-
dny, měl sem něsti hrozny, prá-
wěť sem ohně hodny, gsa wy-
sčty a hrozny: Kde chodím neb
stojím, wssudy žalost widím,
gak se vmřiti bogjm, tak se ži-
wu býti stydím.

29. Slunce, hwězdy y nebe,
tot na mně žaluge, že sem stnd
ležil; sebe, cti Božíké žádage,
y wssěcko stworenj, nad njmž sem
Pánem byl, giž mi poddáno uz-
nj, že sem y gá poddán nebyl.

30. Kmanutj se také milj, a
swatj Anželé, genž mi hotowi
byli, slaužití wešele: Wssudy
sem w vzlosti, wssudn w zar-
maucenj, móg Bože, téch težko-
stj, kdož přigde šťastně skončenj!

31. A kdožby hřjchu toho, přj-
kladem Aldama, nezlel z srdce
ctného, kdo z nás rozum gen
má: Wssak z toho pramene,
wssě žlé wplynulo, to gak ča-
sně tak věčné, nestřěstj na nás
shrnulo.

32. O! hade plný žlostj, řeř-
sy, nezemřete, ach gak s mno-
hau žalostj, mřeme od chwile té,
wssěcko což nás bolí, na těle,
na duši, gestj z twého nikoli;
tresčyž tebe Bůh gak stussj.

33. Proti tomu pak pádu, y
hřjchu každému, proti smrti y
hadu, ďáblu vkrutnému, má-
meť

meť potěšení, je Syn Boží
zstaupil, kterýž to zavedený, na-
pravil, a nás vykaupil.

34. Deb na přimluvu geho,
(že on spravedlivý, za nespra-
vedlivého, bude plátcem věrný!)
Bůh slibil semeno: To je bá-
bla žlajb, kdožby pak v geho
gměno, vměril, každého spasy.

35. Tomu se těšil Adam, w
svém těžkém zármutku, je po-
moc gemu, y nám, přigde gisté
w skutku, což se již splnilo, kdož
přisěl Boží Syn, žlajb báblo:
wo dílo, a nás sprostit wšeli-
ch win.

36. A toť gest ta příčina, pro
kterauž Pán z nebe, kdož nastá-
la hodina, zstaupiv zmaril se-
be, totiž, postluffnostj, za násse
hříšnostj, Dcey aby zaplatil,
nám padlým život nawrátit.
37. Je člověk Bohem chtě-
l, on člověkem se stal: Je
člověk wšechu chtěl mž, on chu-
dickým zůstal: s báblem wždy
bogowal, wěrně a statečně, w
ničemž mu neswolowal, aby
nám spomohl wěčně.

38. Dal se wyty, wážati, před
lidi žle wěsti, aby mohl rozvá-
zati, swazky wšech neřestj: byl
zlehčen, vplwán, mršťan, po-
lickowán, abychom my pokog,
čest, y zdravj měli, z geho rān.

39. Ne počten mezy lotry,
(horši než Barrabás,) aby nás
mezy Syny, přigal Bůh wě-
čny nás: On korunu snassel, z
trnj přeoštreho, korunu aby na-
šel, člověk života wěčného.

40. On z města odsauzený,
potupně wyweden, aby člověk
wyhnáný, w nebe byl vředen:
W bolestném stonání, on na
těžji vmřel, by nám lehke šo-
nání, y život sláwy obdržel.

41. Bž co při děvě stratil,
první Adam zemský, to na dce-
wě nawrátit, ten druhý nebeský,
wšeli postluffný Dcey, až do smrti
těže, pro spasenj svých owch,
nemohl se pokoriti níže.

42. O slusit dělowati, Dcey
nebeskému, je ráci darowati,
Syna světu žlěmu, a přigiti ža-
platu, geho, za lidskau žlost:
D gať wrauch lásta tu, gať
přediwná k světu milost!

43. Synu wšak neodpusťil,
pro násse hřešení, neboť na něg
dopustil, hořké vmučenj: Pro-
tož horliwosti, Božské, každý
bog se, neb za své nepravosti,
widjs, co naložilo se!

44. Syn Boží přimlawcým
byl, wšak dosti nebylo, zstan-
piti, w těle se zmaril, y to ne-
stačilo, musyl smrt trpěti, smrt
bolestnau práwě, měli nás wy-
kaupiti, a přiměsti k wěčné sláwě.

45. Ale mnoho nedbagj, na
mrzkost hříchů svých, báblu ne-
odpjrati, w geho pokusienjch,
newěře, žeby byl, tak welký
Boží hněw, gestoi wyliti musyl,
za nás Syn Boží wlasnj krew.

46. Kdož tal z pádu geduho,
wzessly těžké wěcy, práce, smrt,
y muk mnoho, podle Božské ře-
či: Da množstwj skutků zlych,
zdaž nepřigdan wěšši? kdožby
se

se dopaustěl ach, necht se slo-
žně nebezpečí.

47. Když na dřevu zeleně,
prýšely ty bolesti, suché, a po-
valené, co nemůž nésti? Když
tak pro cizý zlost, Otce Syna
trestal, slauha čine zlého dost,
kterakby bez pomsty žil?

48. O! slusně dělovati, v
Božímu Synu! že gest ráci-
trpěti, wse pro náši winnu, ga-
fo paštyr dobrej, swan dussi poz-
ložil, byt člověk w hříšich mrt-
wý, kř; geho swatau krew ožil.

49. V kdožby chtěl zauffati,
pro své nepravosti, moha z té
život bráti, studnice milosti,
zdalij může kde býti, tak weliká
winna, kteražby nemohla zmýti,
drahá krew Božího Syna?

50. Tož gest ten Samarytán,
právě milostivý, tož gest ten
důstogný Wán, k padlým litošti-
wý, kteryž raněcho, člověka
od lotru, neminuł ale geho, rá-
ny wázal rukau swau.

51. Gehož gestě w hospodě,
wěcně opatruge, aby nepřissel
k škodě, vtrac nelituge, slowo
y swátosti, w čislotě mu dává,
hospodáře z milosti, vprjmně
mu zachowává.

52. Gějši nazaretský, Krá-
li wěcně sláwy, genž sy vniel
za swěcky, Wdesňáši prawý,
čimž se odplatime, za twě vnu-
čenj, z něhož wjrau bereme,
sprawedlnost, život, spasenj?

53. Přigmij chwály srdečně,
za ta dobrobinj, galkoli nestá-
tečně, gšau na swěte nyj: bu-

demet slaužiti, w wěcně twě ra-
dosti, wěc je z nás tam wjyti, rá-
čis pro své sňualosti.

*54. Buď Bohu Otce chwá-
la, za milost nám dānu, y
Synu bnd nemalā, za smrt pod-
stapenau: W gednotě swatě-
ho, Ducha těšitele, genž nám
lāstku nasseho, znāti dāwā spas-
šitele.

*55. Procht Gerzaleme, ty
libe křestanský, a deg mšty rad-
de mē, nebud žim pobanský:
Esťastný kdož se kage, swých
rodiců pādem, přigdet gisť do
rāge; Wāh nám k tomu pomoz.
Amen.

Druhá Lamentacy k Zele-
nému Čtvertku. O těch
wěcech, které se w ten
den staly.

(112.)

Gāfo: Šel přes potok Cedron
k hote.

Myšus, Syn Boží, wěc-
lený, co gest we Čtvertk
zelený, mlauil y činil, to zneg-
me, a sobě připomjnegme: Nebť
pro wěcy wtěšené, gest ten den
wěrným, barwý zeleně.

2. Neppro o tom hcy zpj-
wati, gāf rácił, berānka pozj-
wati: Druhě, gāf swau swā-
tost žjdił: Dřeti, gāf slauham
swým Bohy mýł: Naposledy,
gāf šel k smrti: Bože rač nám
toho pojechnati!

3. Když se blížila hodina,
smrti Božího Syna, kázal v-
čednjz

dedlnjším gjei, a beránka přizná, že on jí ráčil mluviti, máš z toho
praviti, by geďl s nimi peče: radost w srdci swém mti.
neho, podle zákona starého. II. Wzaw chléb, dobrořečil,

4. Ten beránek byl gest obrat, smrti Kryštofův za nás, vscheky věcy vsazugi, když se pilně považugi, při Hodu velikonočním, od Boha někdy zjezeným.

5. Nebo gažej beránek ten, 12. Potom falich s mjuem těj
 k večeru bywał gest vsmrčen, wzał, dobrořečiw, s wážuosti
 z něhož frow fdyž wylěwali, gjm dával, řka k njm: Pite
 dvěře swě nj znamenali: Po- wšicknj; toho, na paměť třepe
 tom gedli pečeného, s chleby nj měho: Toť gest frow má,
 bez kwasu obecného; smławny nowě, kteráž za wás

6. Na památku vyvedení, z Egyptského vězení, kdežto Angel mordugich, prvorozené bíl mšice, domům vsak gich nevlížil, když se k té krvi přiblížil; 7. Pro beránka budguchho, a wyliti swatě krve geho: Že no potom hráni byli, aby od

14. Je se to děje měřime :
beně, pro téhož beránka jim daně. Kterak ? vypravim nevmijme :
8. Také při koncy světa toho, na slomu a moey Boží, y to y
vmučen Krystus, a trpěl muč gině záleží : Pane mždal od nás
mnoho : Geho kmj kdo se kro- rauhánj, přispěw wjro k setrwánj.
pj, tohož dábel, y smrt netrā- 15. Ale proti té swátosti, ga-
pj : wšak wsta wjro hled mji, kau swēt hřešj neměčnostj, ru-
člowěče, hled ho práwě wžiti. šic nařizenj Paně, nystupně

9. Bez kvasu vselike zlosti, nepoddane, neni možné vyspať
to priesnících pravdy a vpejz-
nosti, takť pro geho vnučenj,
dogdesť v nebesch bydlenj:
Dejť nám to vssem, heránsku
násť, genť hěichy vsseho swěta
sujinásť!

10. Skutek w ten den był geſt

17. Nad to k nešťastí měněs
drahý, ustanovil svou večer: nu, lidu hduému obecnému,
Přesťastný fdoz tomu měří, co kalich mocně vyhracuji, sobě
samým

samým přivlastňují: gestot
Pán řálich všem řídil, běda
tomu, kdožby geg ležel!

18. Družý z Kaffarnum ro-
dem, rozumu tělesného swoodem,
pravý, gak to může býti, aby
tu člověk mohl dogiti, křve neb
těla Kristova? twardáť gjan k
slyssenj ta slova.

19. Gaká žalost, gaká bolest,
že co náš milý Pán řídil gest,
k lásce, k gednotě, k pokoji, to
svět obracť k rozbroji! O hro-
zná, smutná novina, ó zla (w
niz se to děje) hodina!

20. Bože přetrhni ránuice,
nechtěj se zřím dīvati wice:
bludně k pravdě rač pohnaui,
abychom se mohli šhrnauti, w
gedno tělo, genž chřew gest, pod
gednu hlavu, genž sám Kristus
gest.

21. Wy pak kterž pravdu
znáte, a slovom Páně mřsto
dáváte, proč wice světských
marností, pilný gste, než té swá-
tosti? poněwadž často padáte,
proč lékařstwj často nehledáte?

22. Cožby rošceek svět pro-
spjwal, člověče, kdybys na du-
ši škodu wzal? giž pak každá
šhne ratolest, tak že gen spálenj
hodna gest, když se spassij kme-
ne svého, prawiť to sám Syn
Boha žiwého!

23. W zelený Ewrtel po tře-
tj, měl Pán předimně předse-
wjetj, ráciť swým nohým vmy-
wat, a rauchem lačným wytj-
rat: Wa toť Augel patřili, a
giste tomu se y diwili.

24. Powážme předin té mčny:
Negprwe chtěl Pán wšsemohau-
cý, lásku swau tudy zewiti, že
w světě nic nemůže býti, co by
pro nás činit nechtěl, aen aby
nás k sobě přichylně měl.

25. Al co diw Páne Gčissi,
žeš myš noby (co slauha neg-
uissi,) wodau prostau z Wred-
nice? wšsak mnohem včiniť
wice, daw sobě křew swau wy-
liti, pro ředch náššch wnitřj
obmyti.

26. Potom chtěl Pán wřazati,
gaké Králowstwj zde chce mřti,
ne světské, ale duchownj, w němž
by geho poddanj wěrnj, blizujm
achy vmýwali, z lásky sobě přis-
luhowali.

27. Činmeť to wšpckni wěřj-
cý, a wšsak ne gakó mnohý, poz-
křteč, kterž wodau vmýwaji,
gestot w ředch žlost s přichan-
magi: mygme škutkem lásky no-
hý, blizujm, zwlašť tomu, genž
gest wbohý.

28. Dále chtěl Pán oswědči-
ti, že y čisti magi pilni býti,
wždy dalššho očistěnj, a to z
geho zaslauenj: ždaž negde z
lázně čisti mnohý? a wšsak zas
wřazj aspoň noby!

29. Y my často k vmažanj,
přicházme w čekáč powolanj,
schylámeť se pod bok Páně, ať
na nás křew s wodau wplyne:
Dně gest milosti studnice, kdo
hledj ginam, hřešit welice!

30. Wa posledy řřz to myti,
chtěl nás y tomu powěti, že ko-
hož on sobě vmyš, byť člověk ne-
statečnj

statečný byl, neschysti nim pohy-
dati, vřad neb službu zamítati.

31. Gakož dyposstole milí, y
tehdaž bez wady nebyli, wšak
wždy powědino o nich: Ahy!
gak pokog zwěstugjehy, noby
trásně a čisté gšau, gak dobře
nowiny nám nesau!

32. Protož člowěče wšelíky,
cti Boží wěrně služebníky, s Pe-
trem Pána buď powolný, řetu
a wěčeře geho wděčný: Wědā-
šli se genu myti, nebudeš dylu
w nebi s ním mšti.

33. O! Pane vmyšl nám ru-
ce, hlawn, noby, y to řdce,
daš nám raicho sprawedlnosti,
budiž chwála twé milosti! deg
nám w dobrem setrwánj, w ne-
winnosti s tebau přebhwánj.

34. Po wykonánj těch skutků,
bral se Pán do zahrady bez smut-
ku: Wodmej Duchem y my za
njm, a pohledme co se dialo s
njm, kterač w noci gat od židů
pro spaseň wšeho swěta lidu.

Sel přes Potok Cedron k
hoře, Krystus w mno-
hě pokore, pobym tu, y šel gest
dale, swému otcy se modle, a
řka, Otče vřchš syna, gdež nan
těžká hodina.

36. Tak gakož twá milost zná
mne, wzhledniž laskawě na mne,
nepřátelé chť mne gíti, přizři
ř swému dítěti, Kalich trpenj
mám píti, wšlecken swět wykau-
piti.

37. Gakož ty chcess, tak y gā
chcy, odporen býti nechcy: po-
tom pak ř Wědnjstům šel, w

těžkém spanj ge nassel, řka ř njm,
nenj šustně spāti, ale ř modlenj
wstāti.

38. Wize sami co se dēge, od
Gidāše žodēge, kterž s sebau
řkostně wede, a tudíž ge přiwē-
de, genž ře mně gako ř Potru-
gdau, gmauce mne, s nectj pos-
wedau.

39. Mluwě GČijs gestě
gest šāl, a Gidāš hned neme-
škal, Židům mluwil, tak řka,
žrádně: Lut ho nagdem w ja-
hradě, kohož gā poljbě minn,
naš swym přstem pokynn;

40. Tenž gest GČijs toho
dřzte, a mně mě mždy nezas-
dřzte, a gmauce ho, maudēe
wedte, kamž wy wšje, dowedte,
gak to wām ř lybsi prawjm,
je tak GČisse žradjm.

41. Wdž s Zastupem přišel
Gidāš, řekl gjm Pán GČijs w
ten čas, Ahy kohož wy nynj w
nocy, hledāte s takau mocj?
Šikau wšychni že my GČisse,
ž Nazaretu hledāme.

42. K nimžto řekl GČijs,
gak gšem, ř řē řēci wšychni hnad
žpāttem, obšsedse, na zemi pa-
dli, řdž Pán chtěl, tedy wšas-
li: Gat gsa GČijs, y byl we-
den, ř Annāssowi přiweden.

43. W kněžštem domu nebyl
gest ctěn, od gich slauhy newctěn,
dal mu poliděl vkrutně: odpo-
weděl pokorně: Potom geg ja-
šyglowali, twar aeho žepřwali.

44. Krystus trpěl přiwē w no-
cy, od žlě duchownj mocj, po-
tom swětšā ruka we dne, od gš-
tra

tra přes poledne, vkrutně geg
bičovali, y na kříži roztáhli.

45. Genž gšme tať draze lan-
peni, drahou křivj rozkaupeni,
nedávejmež mışta váblu, radě-
gi Křystu Pámu: Křyste genž sy
vniel za nás, ō smilůg se nad
námi!

46. Obrat nás k svému živo-
tu, ať nehledíme k světu, mar-
nost geho poznajice, k tobě se
vždy blížice, geg abychom opuz-
stili, k tobě se připogili.

47. Ku pastýři převěrnému,
a k Biskupu právěmu, nebos ty
cesta všem gışta, prawda nepře-
možená, život prawj náššich
dušj, genž se nikdy neruší.

48. Deg pomoc k následowá-
nj, tebe, w tom utrpenj, wdě-
čnu býti vykaupenj, a od vá-
bla zproštěnj, tebe se vždy přj-
držeti, w twých šlepečjch křáčeti.

49. Abychom za tebau gdu-
ce, na tebe vždy hledjce, došli
mısta rozkošněho, vtěšenj wě-
čněho, kdež ty gıš s Dtcem křá-
lgesě, na věky wjce nevměčeš.

50. GEj Křyste, genžs spa-
sol nás, na kříži vmčew za nás,
ō by twá křew, genž s tebe šla,
nám w naše srdce wešla, od
hříchů nás očistila, w twé Krá-
lowstwj přivedla!

* 51. Duchownj Geruzaléme,
Křesťanstwj (totjž) lide, Nány
Páně nechť tě ranj, a pobnan-
tu potánj, tať tě mine wěčný
plamen, degž nám ty všem,
ě Bože! Amen.

Třetj k welikému Pátku.
Gest pať žaloba proti ne-
wěrným židům, y všem ne-
wěděčným a nešagjchm
Křesťanům.

(213.)

Wslančegte Žaloby nebez-
pěšeho Dce: Genž bý-
wal lidu židowského milostiwj
wůdce.

2. Lěž y Pána GEjisse Křys-
ta, Syna geho: Pro naše spas-
senj s nebe k nám na swět po-
slaného.

3. Na ten newěděčnj a newě-
rnj lid židowskj: Kterjž někdy
gměno měl, a slaul lid Sras-
helkj.

4. Genž nebyl wděčen dobro-
dinj Boha swěho: Protiwě se,
repece, a mnoho vždy hněwage
ho: Lide mág!

5. Gá sem tě wywedl s Egn-
pta těžkého wězenj; Ale ty gšy
wydal mne, y gměno mě, w
pohaněnj.

6. Wydalť gšem zpráwu ža-
lona mého swatého; Ale ty gšy
opowrhl wjitel prawj geho.

7. Dštjhati řečj swých přikáz-
al sem tobě; Ale tys wstano-
wenj swá wjce wážil sobě.

8. Gá sem tobě dal Wdogjisse
wůdce wěrného; A ty sy se ge-
mu protiwil, chtěge zabiti ho.

9. Posylalť sem Proroky mez-
ho Ducha plně; Ale tys ge zmor-
dowal (pokolen) šle a newě-
ně.)

10. Po

10. Po nich poslal sem Syna svého gedineho; Ale wssak ty sy nebyl wděčen Spasitele svého, lide můg!

11. Gá sem té nawšstjwil, wyszed od Otce mého; A ty sy nechtěl znáti času nawšstjwenj swého.

12. Skrze mne gsau slibowé naplněni: Ale ty sy mne nepřigal, a dalš se w Odpírání.

13. Když sem wám zvěstowal Ewangeliu swatě: Wy ste zchápali kamenj, pokolenj pro klatě.

14. Gát sem zgetowně oznamowal Otce svého wám: Wy ste pravili, že gsem Samarytán, a dábla mám.

15. Gá sem wymyštal dábelskij swau Dožkau moč: Wy ste rauhawě pravili, že s dábelskau pomoch.

16. Wnohě a dimně Skutky před wámi sem činil: Wy ste pak radu sfládali, abych gá zahuben byl (lide můg!)

17. Gá sem té sstjpił gafo winicj swau milau: Ale ty sy mně wčinená přjstj žlau a hořkau.

18. Gá sem tebe zwelebil swau welikau moč: Ale ty sy wfládal proti mně řest dnei y noč.

19. Gá sem té před nepřátelj zaskřtal oblakem: A tys mne zradil, gal, swázal, y wšsecko činil zpátfem.

20. Gá sem té nade wšsecky národy milowal: Ty pak tde sy

to wzał, aby mi se žlym odpłacomal?

21. Za mě wlašy přemelmi vkrutně sy mne rwal: Poličkowal, a na mau twat nesyndatěš plwal, lide můg!

22. Skrze mne gsau težká břemena; a tebe zřnata: Ty pak za to swázaného wedls mne před Piláta.

23. Gá sem byl hotow tobě dáti wěčné dedictwj: A ty proti mně mluwils mnohá sflačessná swědictwj.

24. Gá sem tobě dal berlu a sláwu králowškau: Ale tys bodlawym trujm forunowal hlauu mau.

25. Bil sem pro té Egyptšš ranami mnohymi: Ty pak welš mi sy pospichal k memu wkrjžowání.

26. Když mne wywedl Pilat welice strápeného: Ty sy nezbedně wolal, wkrjžg ho.

27. W kwětnau neděli s welikau etj sy mne přigal: Ale poztom wšsecku počestnost ode mně sy odgal.

28. Wsta kteráž mne w ten den slawně welebila: Za mne nezwinného na smrt potupnan odsaudila. (lide můg!)

29. Gá sem té wedl, až bych dal sem zaskřbenau: A ty mne wteděš; měšta s křjžem na smrt přeshawnau.

30. Ty se myj radugeš mēmu potupenj; Ale gá žbitj, pospichám k twému wylaupenj.

31. Gá

31. Gá

31. Gá sem té wyswobozował
w swé ruce mocné; Ale ty pro-
bigjš hřebjš nodyn y ruce mé.

32. Gá sem té na paussti
krmil Mannau přechutnau;
Ale tys mne na křiji krmil žlu-
čj welmi hořkan.

33. Gá sem té napágel; šká-
ly wodau sladkosti: Ale tys mne
napágel Octem w mé žijni:
wosti.

34. Litował sem žaženj twé-
ho pláčem slawým: A ty sy
mne powěšyl na křiji s lotrem
rauhawým.

35. Gá w swých težkých mu-
řách žádám twého spasenj; Ale
ty mi činjš za to posměšné po-
rauhánj.

36. Vmírage poraúčim Du-
šši Dcey mému: Ty pak y w tom
posínjwáš se wšupiteli swému.

37. O! wy wšyckni, kteříž tu-
dy cestau chodíte: Prawtež, sňá-
štelli křo bolesti, gakež při mně
widíte? (lide mŭg!)

38. Nemohl se po smrti mé,
spokogit žly ten hněw twŭg:
Nebo gešté mně mrtwému hro-
zně prokřal gsy boř mŭg.

39. Ani na tom gešté nechťel
sy mŭti dosti: Rybrž snažil sy
se o to, žlámati we mně kosti.

40. O co ž. Spasenj wjce měl
sem učiniti tobě? Ach proč té
wšji mé přetěžké práce newážiš
sobě?

41. Weliká milost od Dce

mého gešt tobě dána: Ale za
to od wás žádná wděčnost není
shledána.

42. Gá sem pro té wynalo-
žil sebe samého: Ale ty w ni-
čemž negsy wděčen dobrodinj
mého, lide mŭg!

* 43. Wšickniž gšau těm žlym
newěrným židům podobni, kte-
říž ž vmyslně hřešjic, prawdě
Boží gšau odporni.

44. Nechtějš mne rmaniti;
o mŭg křestanský lide! Abys
bidně nezahynul gako bezbožnj
žide.

45. Což sem dobrého tež pro-
řákal, pomniž na to: Aby wdě-
čnėjši gša, děkowal Pánu swě-
mu za to.

46. Nedalť sem za té žlata,
drahého kamenj: Ale wylil sem
za tebe krew swau na wykau-
penj.

47. Vmírage težce wypustil
sem Dušši mau: Abych wše-
chněm (kteržj gen chj) otewřel
nebeskau bránu.

48. Běda tomu, kdož nesserťj
času milosti, nemůžet řicy, že
sem ho newořal wěrně dosti.

* 49. Mily Kryste pro twé
newinně vmučenj: Máciž nám
dāti wšechněm hřebjů náššich
odpuštěnj.

50. A pro twau smřt bole-
stnau y slawoně pohřbenj: Deg
nám dočekati s radostj slawně
ho wzkřissenj. Amen.

VI. Písne o Powýšsenj Krysta Pána.

1.) Welikonočnj, o wstěžnem Krystowu z mrtwych wstánj.

(214.)

Antyffony.

Takž gest tento den slawný, že ho žádný slusně wychwálit nemůž, než ten jediný Syn Boží, který peklo rozbořil, klostného Dabla w něm moc skazyl, a tak své křesťanstwo vykoupil, tot sám Pán způsobil. Halleluja.

(215.)

Swot swatých neyswětejší, nad wšechy Angely dražší, Krystus, genž swau smrti, swítěžyl nad smrti, žiwot wšem wěřichy způsobil, wěčného klébo wyswobodil, když gest z smrti žiwotu ožil.

2. Pane w twém wstěžstwj slawném, degž se radowati w dobrém, zwlášť w těchto dnech slawných, zachowegž přibodžlých, w nichžto ctsme twé mrtwých wstánj, se wsemi wěrnými křesťany, degž nám své swatě požehnánj.

3. Hod tento počátek swůg wzal, když sy se wstěž wklázał, wstals z mrtwých s mnohými, prwnými sioatými, přigal sy tělo oslaweně, sseš w mjesto wšij radosti plně, wwedls tam s sebau wšechy wěrné.

4. Nynj w nebesě wysofši, kralugeš w své oslawnosti, nad nebes powýssen, odtud zas přigdeš sem, na zemi aby wšechy saudil, wěřichy swým hogžně zaplatil, newěřichy hrozně zatratil.

5. Kryste srdce naše zprawuž, k své wůli wždycky naprawuž, genž ghy na prawicy, wždy přitomný Otce, bychom při nassém z mrtwých wstánj, přigali wěčně oslawenj, s tebau w nebesch kralowánj.

6. Běmž to Otce milý, ó Kryste wstěžyteli, spoři s swatým Duchem, Bože w bytu gezen, pro slawné Páne z mrtwých wstánj, w němž gest naše osprazwedluenj, degž s sebau wěčně potěšenj, Amen.

(216.)

Kryye.

Sako: Pane mocný, Bože.

Odě Otce, wzkřisyls mocně, Syna swého z mrtwých, ó smilůg se.

2. Wyčisť z nás, wšechy hříchů kwas, k radosti wzkřis y nás, ó smilůg se.

3. A degž nám tu, slawu wěčnou, bychom byli s tebau, ó smilůg se.

N 2

4. Krye

4. Kryste Boží Synu, ty gsy
sbladil nassí wínu, smrti nez
winnu, smilůg se.

5. Degž přigiti k swému Ot-
cy, y také nassemu, smilůg se,
přived nás k němu.

6. Kdež swatý Angelé, tebe to
ostlaweném těle, chwálj, nad ná-
mi smilůg se.

7. Duchu swatý, gedné pod-
staty, s Otcem y s Synem wždy-
čy, smilůg se.

8. Osměčůg wěrau sedce nasse,
o mltý těssiteli, smilůg se.

9. Wstýs nasse modlenj, wděl
nám wěčného spasenj, Bože wě-
čný, smilůg se nad námi.

(217.)

Et in terra.

Gafu: Ke cti Krysta Spasyt.

Sláwa Bohu na wysosti, dár-
cy wsseliké radoští, Allelu-
ja, buď Bohu chwála: A na
zemi lidem pokoj, pro slawu
Krystu s smrti bog, Alleluja,
buď Bohu chwála!

2. Nebot gíž wěinil dosti, smrti
swau, ja nasse zlosti, Alleluja,
buď Bohu chwála: Wmčew pro
nasse hřešenj, wstal nám jas k
osprawedlněnj, Alleluja, buď
Bohu chwála.

3. Wyt tebe Bože chwáljme,
s poklonau dobročejme, Alle-
luja, buď Bohu chwála: We-
lebíme tě mocného, wzýwáme
tebe sameho, Alleluja, buď Bo-
hu chwála.

4. Wyt tobě wzdáváme bj-
ty, neb gsy Král sláwy weliký,

Alleluja ic. Gsy Bůh, gehoť se
wssé bogi, přebłazeť nám, je-
gšme twogi, Alleluja ic.

5. O Synu Boží gediný, nám
k potěšenj wzkříšenj, Allel. ic.
Beráňa welikonočnj, z něhož
máme žiwot wěčný, Alleluja ic.

6. Hoden gsy wždyt welebnoš,
neb podstaupiw smrti hořkost,
Alleluja ic. Kaupils nás Bohu
krmj swau, wjas hřích na se
wssěch národů, Alleluja ic.

7. O! genž w sláwě Otce se-
diss, na nás milostiwě wzble-
dnij, Alleluja ic. K toběť smřen
máme žrenj, giněhoť krom tebe
nenj, Alleluja ic.

8. Ty swatý gsy, toť gest gistě,
tys sám Pán Gějssi Kryste, Al-
lel. ic. Nechť máme před Otcem
milost, budeť nám wěčně na tem
dost, Alleluja ic.

9. Těssiteli Duchu swatý, s
Otcem, Synem, též podstaty,
Allel. ic. Wzkřis nás z hřichu
swau milostí, ať z mrtwých wsta-
nem k radoští, Alleluja ic.

10. Bůh nás na Trůnu sedis-
čy, a Beránek wjetěžčy, Alle-
luja ic. Wdij od nás přigemně
ctěn, nynj y na wěky Amen,
Alleluja, buď Bohu chwála!

(218.)

Credo.

Gafu: Krystus Gějis Nazar.

Sějme w wssemohauchyho,
Otcu, y wssé wědauchyho,
genž stworiť nebe s hwězdami,
a zemi s vrodami.

2. M

2. V to GEjše Syna geho, gebnoho Pána nasseho, Duchem swatým počateho, z Panny narozeneho.

3. Pod Pilátem vkřížován, trpěl, umřel, y pochován, po smrti istaupil do pekla, aby swým pomohl z pekla.

4. Tenž Pán GEjše Nazaretský, kterýžto umřel za wšech, wstal wtělně třetího dne, wzał tělo oštweně.

5. Takť gest na něg to sluselo, aby geho swaté tělo, newidělo porušenj, než wěčně oštweně.

6. Potom pak wstoupil na nebe, sedj na prawicy Otce, a přimlouvá se za tebe, y wšech wěřících w sebe.

7. Odtud zase má přigiti, žiwě y mrtwě sauditi, přigd Kryste neywyšši Sudj, tebeť prosíme chudi!

8. Wěřime w Ducha swatého, chrkew swatau řidjchho, w niž gest swatých obcowánj, w pořádném milowánj.

9. Wěřime tež, že z milosti, a zaslub Páně hodnosti, dogdem hříchů odpustěnj, y těl nassich wzkříšenj.

10. V žiwot wěčný wěřime, kterýž w Kristu obdrjme, genž zhasyl pekelný plamen, rceme: společně, Amen.

(219.)

Gafo: Bože Abrahamů, Králi.

Bůh náš wšemohauch, wstal z mrtwých ža-

bauch: Chwalmez Boha s weseljm, toť nám wsseni Písno welj, Pán Bůh buď s námi.

2. Ležel tři dni w hrobě, dal proflati sobě, boť, ruce, nohy obě, na spasenj tobě, hřisný člověče.

3. Wstau dábla okowal, peklo wybogowal, to wsse pro swau milost: Degž nant wěcnau radost, Pane Bože náš.

4. GEzu Kriste wstal sy, a nám příklad dal sy, že máme z mrtwých wstati, s tebau přebýwati, Pane Bože náš.

5. O! Králi nebeský, vslýš swůg lid zemský, zba- twiž nás wšeho zlého, y dábla přezlostného, Pane Bože náš.

6. Odpust náše zlosti, wšech hříchů nás zprosti, deg nám pro swau dobro- tu, swaté chrkwe gednotu, Pane Bože náš.

* 7. Pane náš GEjši, vslýš swatau řissi, wšech wěrné Křestany, pro twé swaté rány, Pane Bože náš.

8. Vslýš náše hlasy, deg požogné časy, GEzu Kriste Králi,

N 3

Králi, ať tě tvůj lid chvá-
lí, Pane Bože náš.

9. Panny svaté Synu,
odpuť hříšným winnu,
Pane GEzu Kriste, genž
gšh wstal žagisté, Pane Bo-
že náš.

10. O křtěnce z nebe,
myš prosíme tebe, když bu-
deme mrtí, rač nám ote-
vřítí, královstwj věčné.

(220.)

En přestavny gest k
nám přišel, w němž
má býti každý wesel, neb
Kristus tryumffuge dnes,
gako negmocněgšij wjtěz,
Halleluja.

2. Starého hada, pešlo,
smrt, hřích, wšsecko zlé v
také swět, přemohl GEjše
ten Král sláwy, kterž wstal
dnes z hrobu zdrawy, Hall.

3. S wonnými masly
w Sobotu, přišly tři Ma-
rye k hrobu, chtěj pomazati
GEjše, genž gž byl wstal
z hrobu strýše, Hall.

4. Řekł Angel: Koho
hledáte? Krista gž w hro-
bě nemáte, prosteradla ge-
ho wjte, vědnljkům to po-
vězte, Hall.

5. Vědnljků strach a ja-

lost, dnes obrácena gest w
radost, gak náhle Pána vyře-
li, hned na žalost zapomně-
li, Hall.

6. Mluvil s vědnljkým
swými, a do Emauzu gdu-
čými, radosti srdce hořelo
w nich, w hospodě byl po-
znán od nich, Hall.

7. On gako Samson syl-
ný reł, lwa řvauchho na
dvě roztrhl, branny pekelné
gest zkazyl, smrt, ďábla mo-
cně porazyl, Hall.

8. Gak dlanho Jonáš
w rybě wšel, tak Pán dlan-
ho w hrobě ležel, nemohla
ho smrt děl mrti, musyla
ho propustiti, Hall.

9. Sama od něho žkaje-
ná, w wjtězstwj gest pohle-
na, odgata gest gj moc a
žlost, a nám dána nesmrte-
dnost, Hall.

10. Wycházíme z Egy-
pta dnes, z Faraonowych
paut, řetěz, a toho welkono-
čnjho, gjme Beránka čisté-
ho, Hall.

11. Hodugeme též s ra-
dostj, dnes w přesnicých
opřimnosti, neb wjme že
kwasu žlosti, nenáwidi Bůh
wysosti, Hall.

12. Angel

12. Angel Zhaubce poražen s swau pýchau, Alle-
migi nás, žádného nemor-
duge z nás, Pán Krwj swau
nás pomazal, a sřtůdce na-
sřeho swázal, Hall.

13. Slunce, země, wse
stworěnj, dnes na den Pá-
ně wzkříšenj, weseli se a ra-
duge, že nad ďáblem try-
umffuge, Hall.

14. V my též slusně ple-
sáme, a Halleluja zpívá-
me, a tebe Kryste GEjssi,
chwálíme z sřly negwysřsi,
Halleluja.

15. Žes k našemu potě-
šsenj, a nám wšem k ospra-
wedlněnj, z mrtwých wstal
a wykaučil nás, buď tobě
chwála každy čas, Hallelu-
ja. Amen.

(221.)

Gafo: Pán GEjss Kryst, wstal.

En Wzkříšenj GEju
Krysta, Alleluja, bu-
diž chwála Bohu wzdána!
Odwrátil žalost do čista,
Alleluja, buďž chwála Bo-
hu wzdána!

2. Dnes wjtěstwj k o-
swědčenj, Alleluja, rc. Sta-
lo se země třesenj, Allel. rc.

3. Dnes wtichlo moře hřj-
čů, Allel. rc. Diábel po-

ražen s swau pýchau, Alle-
luja, rc.

4. Dnes smrt y swět pře-
možen gest, Allel. rc. Dnes
peklo sřosřotáno gest, All. rc.

5. Z toho se wěrnj ra-
dugte, Allel. rc. Sřdce sřw-
mi posřatugte, Allel. rc.

* 6. Pán Bůh náš bu-
diž pochwálen, Alleluja, rc.
Nynj y na wěky Amen, Al-
leluja, buďž rc.

(222.)

Dnes Krystus Král wě-
čné slawy, wede Try-
umf wjtěz prawj, Hallelu-
ja, Hallel. Neprátely we-
de gatě, řetězmi swé mocj
spiatě, Hallelujah, Hallel.

2. Dsmrti kdej gest osten-
twüg? Satane, kde twá
wseřka zbrog? Hall. Hall.

Nasřed mocněgřsi sylněho
Řeka, pobral laupez geho,
Hall. Hall.

3. GEjssi! na wěčná lěta
celěho ozdobo swěta, Hall.
Hall. Deg z lášky nám w

swém wjtěstwj, takě dij, ať
y w nás se sřkwj, Hall. H.

4. Nechaj Satan co chce
brogj, wěrnj se giž ho nebo-
gj, Hall. Hall. Padlo pe-

N 4

fko

Kto s moglem svými, a my
sine dítkami trými, Hall. H.

5. Z čehož tě mile chová,
ljme, po tobě to nebe tauží
me, Hall. Hall. Synne svět,
nám pomoz Pane, ať se dle
taužení stane, Hall. Hall.

6. Bohu Otce chvála
věčná, y Synu bud vsta-
vičná, Hall. Hall. Bud
těž y Duchu svatému, na-
stavení strážce věrnému,
Halleluja, Halleluja.

(223.)

Gafo: Kámo dítka než vzešlo.

Dnes Syn Boží vry-
umff slavi, vstal od
smrti, vítěz pravdy, Hallel.
Hall. V velké sláve a mo-
ci, z čehož bud chválen
dnem nocí, Hallel. Hallel.

2. Diáblu syku geho od-
gal, potřel peklo vyhogo-
wal, H. H. Gafo činivá
Než slavný, genž vítěz na
vše strany, H. H.

3. V slávi GEjssí Krý-
ste, genž Spasitel hříšných
gisté, H. H. Sčrže své mi-
lосedensťvi, ved nás to
slávy včastensťvi, H. H.

4. Cy giž nemůž sfkoditi
nám nepřítel, gegž přemohel
Krystus Pán, H. H. Cy živi,

giž leží v blátě, to lauží, my
pak gšine zas dítka Boží,
Hall. Hall.

5. Zde není než strast a
bída, svět věrným se gen
vysnívá, H. H. Wšak
kdož živo to Krysta věří,
wegde do nebeských dvéří,
Hall. Halleluja.

6. Nebť gest on proto z
mrtvých vstal, by žádný
to smrti nezůstal, Hall. H.
Kdož se ho věrau přidrží, a
vzkříšení geho věří, H. H.

7. Za čej Bohu děkuge-
me, genu čest, chválu pège-
me, H. H. Svět na samém
zvrátku skonj, blaze kdož
chrání svědomí, H. H.

8. Boha Otce nechť ve-
lebi, y Syna geho na nebi,
H. H. V Ducha svatého
každý, kdož gest přítel sva-
té pravdy, H. H.

9. A kdož to sčecy svěm
bez zmatku, těšji se z přito-
mných svátků: H. H. Ten
ry sčrauffeně, sčeděně, Bože
degž se slaviť věčně, Halle-
luja, Halleluja!

(224.)

V Krystu obživěni,
budmež vždy Bohu
živi, tak smrti věčně zbu-
deme,

deme, nohvý život nagde-
me.

2. Radostný, oſtawený,
zdramý, a neteſſlivý, nad
hvězdy také nad ſlunce, na
věky wždy ſwětlegſſi.

* 3. Erdecem, vſty, y
hlaſy, weſele chwalnej Bo-
ha, žádagje byt nám nebe-
ſká, ſám odevřel wrata
ſwá.

4. Zpiewagje Halleluja:
Degj nám ſrdce dověrná,
vſtawně tě chwáliti Boha,
wždycky ſkauc, Halleluja.

(225.)

Safo. Wzburá ſrdce Kteſtaně.

S Ezu Kryſte Wykupite-
li, tys wſtal z mrtwých
ráno w Nebéli, obrado-
wals ſwě wěrné, z dobro-
ty neſmírné: Blázals ſe
ženám poctiwým, Apoſtko-
lům y wěrným giným, v-
těſſils zarmauceně, mlu-
wils potěſſeně: Jſka, ſe
nelegete, Pána ſwěho
znegte, hledtež na mé rány,
wizte boť prokřaný, wám
potog zvěſtugi, y wypra-
wugi, muſyl Kryſtus trpěti,
a tak w ſláwu wjiti.

2. Apoſtolé tebe widěli,
z toho radost welikau měli.

Degj bychom y my wěcně,
tě widěli wěcně: Tam kdež
Král gſa v welebnosti, máš
dobrého wſſeho gjz doſti:
blaze těm kterjž s tebau pře-
býwati budau! W tom
králowſtwi wěcném, a w
měſtě bezpečném, kdežto ne-
nj ſmrti, aniž co zarmanj:
tamť geſt naſpocenj, Boha
widěnj, poſog, ſwoboda
prawá, wěcně gaſná ſláwa.

* 3. Kryſta Pána Syna
Božjho, chwalnej wſſicknj
z ſrdce wraucého, ſlawie
geho wzkřisſenij, w hogném
potěſſenij: Neb on moený
ſám wítězitel, moeně, ſla-
wně z hrobu wen wyſſel,
poſkacilw nepřitele, vtěſſil
ſwě milé: Kterjž ho čekali,
widěti žádali, po geho wzkřj-
ſſenij, těla oſtawenij, pro
wiry ſtworzenij, a oſwědčenij,
že ge práwě miſuge, na ně
pamatuge.

* 4. Zdmjhněmj ſrdce y
naſſj: žádost, ai tam patřj
kdež prawá radost, kdežto
ſwatj Angele chwáli geg
weſele: Bychom mohli ſlé-
ho wgiti, Krále ſwěho w ſlá-
wě widěti, kdež geſt hognoſt
dobrého, nemůj tam nic ſlé-
ho.

ho. Weselme se z něho, swagi, w něm pomoc gístau
Pána neglepššho: onť nám magi, Kyrre eleison.

dá dogiti, po smrti vžiti, s
Angely swatými, y s swo-
lenými, do konalé radosti,
Amen bez žalosti.

* 5. Degž nám Krýsse
bychom powstali, z hříchůw
násšich, genž nás mrtwili,
at gsaue obžiweni, můžem
se poznati: Kdož se znagi,
tě nehněwagi, twá přikáza-
ni snažně plni, a tať po smrti
s tebau, kralowati budau.
W tom Králowstwj twě
čném, a w městě bezpečném,
kdežto není smrti, aniž kdo
zarmauti, tuť gest nasyceni,
Boha widěni, pokoj, swo-
boda plná, Bohu chwála
wěčná.

(226.)

Ejše Krýstus náš Spa-
sitel, smrti wítězitel,
mocně z mrtwých wstal,
hřích, smrti osten, odgal,
Kyrre eleison.

2. Neb hřichu nemage
swého, podgal se nasseho,
nás s Otcem smjřil, lásku
geho rozšřil, Kyrre eleison.

3. Hřích, smrt, život,
swět, y dable, wse on giž
w mocy má: Kdož ho wyž-

(227.)

Ejše Krýstus Spasý-
tel nás, smrt přemohl
za nás, slawně z mrtwých
wstal, dable, hřích, mocně
swázal, Kyrre eleison!

2. On bez hřichů se na-
rodil, Božský hněw vřotil,
s Otcem nás smjřil, wě-
čnou milost zaslaužil, Ky-
rre eleison!

3. Smrt, hřích, dable,
život y milost, w rukau ge-
ho wse gest, můžet spomo-
cy, wšem křesť-
cům, Kyrre eleison!

* 4. Protož z geho z
mrtwých wstání, radugme
se nyní, chwálu wydáwa-
gic, wesele propěwugic,
Kyrre eleison.

5. Itauc, ó Pane nás
Ejši, slyš křesťanskau
všši, w swatém modleni,
deg nám wšem život wě-
čný, Kyrre eleison.

(228.)

Gal. Sláva Bohu na wysoki.

Ecti Krýsta Spasýte-
le, prokřtěném wššy-
ckni wesele, Alleluja, buď
Bohu chwála, slawně z
mrtwých

mrtvých wstáti ráčil, dá-
bla, smrt y hřích potlačil,
Alleluja. buď Bohu chwála.

2. Bistét gest geho wzkří-
šení, dle wssch Písem wy-
swědčení: Že to tělo, wy-
ti nemělo, swaté gsauch,
porušení, o tom řeč Da-
widowa zni, Alleluja, buď
Bohu chwála.

3. Byl také dáwno sku-
teč ten, w starých figurách
představen: Předně, Pán
nás, byl jako Jonáš, w
srdci země pochovaný, tře-
tího dne wen wydaný, A. zc.

4. Žal z smrti wychvá-
cený, Jozeff w Egyptě wne-
ssený, Samson, Mojžíš,
z wody přišed: yš, Da-
wid zabíw Golíáš, zname-
nali Messyáše, Alleluja zc.

5. Nad to stało se zgete-
ní, Apostolům bez máme-
ní, hned w neděli, ti geg
widěli, řákal se jim do-
stati, a že Duch není, se zna-
ti, Alleluja zc.

6. Též Angelé se zgemili,
a ženám o tom gíslili: Ma-
daléně, ypřimné ženě, y
Petrowi zvlášť se zgemil
Pán, aby padlých potěšil,
Alleluja zc.

7. A kterakžby z mrtvých
nemstal, poněwadž života
žítal Pán, a Kníže, y w
smrti kríže: také geho krá-
sotwání, mělo býti bez pře-
stání, Alleluja zc.

8. Nadúg se nebe y země,
y wsseko rozumné plémě,
an, Beránek, w nebesy stá-
nek, wstato z mrtvých, wssel
a panuge, mocně y nás ob-
haguge, Alleluja zc.

9. Rudowě gsauche té hla-
wy, wstanemet k dědictwí
sláwy, a dogdeme (což win-
sugeme) radosti, sly, y
krášy, a to wsse na wěčné
čas, Alleluja zc.

10. O Pane milosti
plný, wydal od nás oheň
pekelný, mámeť zření, k
twému wzkříšení: Odpust
hříchů, a wěčné spas, wsfatš
krwí swau wylaupil nás,
Alleluja, buď Bohu chwála.

(229.)

Kaťo: Bůh nás wssemohauč.

Krstowo wzkříšení,
gest obweselení, wěr-
ných zarmaucených, pro
hříchů sraussených, žet ho
s nim dogdau:

2. Neb jakož Krystus
Pán, byto na smrt pro hřích
dán,

dán, Božské spravedlnosti,
včinil tím dosti, a wzkřísen
z mrtvých :

3. Tak kdož vmírají, hří-
chům, sobě magi naděti tu
danau, že s Krystem po-
wstanau, w druhém wzkří-
šení.

4. Neb Krysta včasten,
býwa w pravdě sám ten,
kdož w sobě hřích morí, cho-
dě, mocí Boží, w životě no-
vém.

5. Sám Pán ráčí dít,
že se budau stkvíti, takowj
w den věčný, jako blest slu-
nečný, w Božím králov-
ství:

6. Když w blest své ga-
snošti, slunce spravedlnosti,
zahrne spravedlivé, w wj-
ře, w ctnostech živé, k Bo-
ží libosti.

* 7. Kryste Králi slavný,
w Božství Otce rovný,
genžs po svém mučení, též
léti vsmrcenij, wstal zase z
mrtvých,

8. Nač nás obživiti, s se-
bau též wzkříšiti, ať bychom
pomstali, za tebau chvátali,
kdež ty přebýváš,

9. Přimlauvej se za nás,
o Kryste Králi náš, před

svým milým Otcem : neb
sy ty sám smrcem, také při-
mluvcem.

10. K tobě žení máme,
důvěrně voláme, žádajíc
milosti, y věčné slavnosti,
z tvé včastnosti.

(230.)

Krystus genž byl pro
násse, dán na smrt
provinění : Pro násse z
mrtvých zase, powstal o-
spravedlnění : Z čehož, my
se radujíc, a Boha osla-
vujíc, zpívejme Hallelu-
ja, Halleluja.

2. Smrt napořád dáwi-
la, rosfeky syny Ewiny :
Hned tam, gáž se zgerwila,
moc ztracené newiny ; Ža-
dný gi odolati, nemohl,
rofficknj padati, musyli w
pauta gegi, H. *1. Moci. 3, 7.

3. Ale Krystus Boží
Syn, přišed na místo ná-
sse : Wykonal přestavný
čin, když wezma hříchů na
se : Shladil ge swau obě-
ť, mocí smrti k odgeti : gijť
osten swúg ztratila, Hallel.

4. Divný to bog když s
smrti, život tuze zápasyl ;
Život zdál se klesati, wstát
na konec swjítěžyl : Sehtiw
smrt

smrt v wstěsſtwj, dlě Pro-
rockſch ſwědectwj: Poſměch
z nj giž wčiněn, Halleluja.

5. Ahy toť Beránek pra-
twj, o němž Bůh z dáwna
hláſal: Křwj geho dwěři
ſrdce, pomazowati kázal:
Což kdekol wjra činj, Angel
zhaubce pomjgi, přistupu tu
nemage, Halleluja.

6. Slawmež tedy ſtkwau-
cý den, kterjž nám učinil
Pán. Swjtit nám přega-
sně w něm, ten kterjž geſt
ſlunce ſám, ſám ſlunce ſpra-
wedlnosti, Krystus paprſkeť
wěčnosti: Dce břichů po-
minula, Halleluja.

7. Hoduſmež ſpolečně
giž, w welſkonočnjm Berán-
ku; Kwaš ſtarý býti má
prýc, od tať ſlawného ſtán-
ku. Krystus geſt ſtrawau
naſſj, křmjch ſladce duſſi.
Wjrať nežádá giného, Hall.

(231.)

K Krystus Gějſ Naza-
retſký, kterjžto umřel za
wſſecky, wſtal wſtězně třetj-
ho dne, wzał tělo oſlawené.

2. Gehožto wzkřisſenij ſla-
wic, s wěčností w pamatu-
gic, Halleluja prozpěwá-
me, a z něho ſe raduſme;

3. Nebť geſt prwnj w
wzkřisſenij, ſwým zwoleným
ě wteſſenij, wſtal w těle du-
choronjm ſtkwaučjm, rado-
ſtném, přezádačjm.

4. Tať geſt na něg ta
ſluſſelo, aby geho ſwatě tě-
lo, newidělo poruſſenij, než
wěčné oſlawenj.

* 5. Dnt náſ z ſmrťi wy-
ſwobodil, w naděgi žiwau
porodil, bychom z teto ſmrťe
dlnoſti, ſſli za nim do ra-
doſti.

6. Ať nynj těla ſmrťedl-
ná, ſchowáwagi ſe neſlěná,
wſtanauť; hrobů k oſlawno-
ſti, k žiwotu v k gaſnoſti.

7. W němžto wſſelika
ſſzu gich, w ſlání odegne od
nich, kdjž ſe w nich diwný
vláže, w bleſku ſwě wěčné
žáre.

8. Kdož zde gdauce roz-
ſhwagi, ſemena s pláčem
metagi, magjť naděgi w gi-
ſtotě, ſnáſſegic to wſſe pro tě.

9. A w práce ſe wzdá-
wagi, křjž berauc ſe zapjra-
gi, wezmauť křáſu wteſſenij,
od tebe při wzkřisſenij.

10. Nebudať giž wje-
lačněti, ni horſka, žjžně trpě-
ti, přigday k ſtudničjm wod
žiwých,

živých, do rozkosi pravdi-
vých.

* 11. O tom radostném
vzkříšení, Apoštol v smu-
tném vězení, byv, píše Ty-
moteovi, pronikavými slo-
vy :

12. Na to ty vždycky
pamatuj, že vstal ; mrtvých
Kristus Pán tvůg, tím se
potěšuj v zármutcích, ve
všech prátech y skutcích.

13. Bogůg jako dobrý
rytíř, slauha Kristů, věr-
ný Pastýř, pracuj pro ge-
ho zvolené, mzdau drahou
vykaupené :

14. Neb gestli my s nim
zde zemřem, takť spolu s
nim oživem, budemli spolu
trpěti, budem s nim kralo-
vati.

* 15. Magie to napome-
nutj, gjmž nás k dobré prá-
cy nutj, prospjweg každý v
milosti, stoge k své povin-
nosti :

16. Neb tak svého zde
spasenj, magie v Kristu za-
ložej, dogdem y slávy ne-
bestě, kdež gsau chvály An-
gelské.

* 17. Dělugmež Bohu
nassemu, žeť nás přitěhl k

Synu svému, v gehožto
slavném vítězství, naděge
násse se sčvoj !

18. Neb on sčrje mo-
slávy své, změn j tělo pon-
ženě, přivede nás k osla-
vnosti, s sebau až na vě-
čnosti.

19. Kcemež Amen, Hal-
leluja, budijž Bože věčná
chvála, čest, velebnost, y
Cysárství, z toho milo-
srdenství.

(232.)

Kristus Pán gat byl
od smrti, vydán gsá
pro násse zlosti : Vstal z
mrtvých zase v den třetj,
vrátil nám život s radostí :
Y mámeť proč plěsati, čest
Bohu wděcnau vzdávati,
zpjvagjce Halleluja, Hall.

2. Smrti nijádný škro-
titi, nemohl, v lidském po-
kolenj : Pro hřích sme mu-
syli mřiti, ldyž bylo všech
porušení : Odtud smrt po-
spissila, a nad námi se zmo-
enila, divně vsať mocj
pozbyla, Halleluja.

3. Pán Gcizjs Kristus
Syn Boží, za nás wolně
se postavil : Všechen hřích
shladil na křiži, a nás tu-
dy

*Halleluja ! Eszist
Christ in Ewigem Reich.*

dy smrti zbarvil : Moc a křemiti, ginéhoť wjra neža-
prawo gi obgal, tať že gen dá, Halleluja.

smrti stín žustal, osten sřko-
dliwy stratila, Halleluja.

4. Byl to bog předironý
gisté, řdyž s smrti život bo-
gowal : Switěžywo život,
na místě, smrt požřel a wy-
bogowal : Písma to powě-
děla, že smrt druhau sbltit
měla : gíž přawě k hanbě
smrt přišla, Halleluja.

5. Toť gest beránek ten
prawy, Pánem Bohem na-
řizený : Sřz oheň lásky,
nám k zdrawi, na rostě řř-
že pečeny. Křmí swau bar-
wí mysl našš, to wjra smr-
ti přednášš, a tať zhaubce
nás nechává, Halleluja.

6. Tu slawnosť Boží swé-
tjme, wděčně, w srdečné ra-
dosti : Křstus nám gi řř-
dil, wjme, sám gest slunce
sprawedlnosti : Genž ble-
skem milosti swé, ořwěcuge
ředce naše, noc hřichů giž
pominula, Halleluja.

7. Rozkós máme hodu-
gice, w přesných wjry a
ctnosti : Starý křwas wy-
čistugice, řřz slowo Boží
milosti : Křstus hodem
býti, sám dusse naše

řřmity, ginéhoť wjra neža-
dá, Halleluja.

(233.)

Křstus wstal z mrtwých,
tu potěšenj swých
wěrných, ginž co dobrého
zgednal, we wšem tom dšl
dal.

2. Smrt gest zřažena, tu
dy cesta zpřobena, lidem k
wěčné radosti, z Boží mi-
losti.

3. Raduž se nyni, wšse-
čo lidšé pokolenj, neb se
stalo špaseň, y wykauptě,

4. Sřzge wzkřışsenj, toho
gehož umučenj, gest dábta
přemoženj, y petlačenj.

5. Špiwegimež genu, na-
derwsecky neglepššimu : ať
nám ráčj pomocy, wšse žě
přemocy.

6. Pro swé wzkřışsenj,
degž nám hřichů odpustěň,
bzechom robě štauzili, wždy
čistau myslj ; Špiwagice
wesele, Halleluja.

(234.)

Křstus wstal z mrtwých,
tu po wšsech umučenj
swých, z čehož se radoma-
ti, má každy a žpiwati, Kř-
řye eleřson !

2. Řdy

2. Kdyby Pán byl ne-
vstal, svět by byl v pekle
zůstal, ale že Pán z hrobu
vstal, z toho buď mu chvá-
la zde, Kryste elejson!

3. Halleluja, Halleluja,
Halleluja! z čehož se rado-
vati, má každý a zpívati,
Kryste elejson!

(235.)

Etto, chvíle této, ve-
sele vydává, spolu
všech stvoření, Pána své-
ho uznává: Na jeho sta-
vné vzkříšení, všichni
ptáčkové zpívají, radost,
veselí mají.

2. Toho času slunce tím
gasněji svítí, otvírá se
svau moč, všeliká polnj
živí, trávu zelenou vydá-
vá, dřevíčko listem odívá,
kořeníčko obživá.

3. Člověk jsa rozumný,
má se radovati, že mu
Bůh dál se zdraví, těch
hodů dočekati, toho slavné-
ho vzkříšení: Mějmež to
všech vtěšení, z věčného vy-
taupení.

4. Pelikán nám toho pří-
klad ukáže, ten své ptá-
čce zhybnulé, svou krmí ob-
živou; Tak y náš milý Ji, radujte se, a chvalte

Kristus Pán, dal se gest
vnučiti sám, chťe život na-
vrátit nam.

5. Když jas dne třetího
ráčil z mrtvých vstáti, ve-
trou, také jiným, ráčil se
ukázati: Jka jim, nelek-
te se, ale všichni radujte
se, již z mého z mrtvých
vstání.

6. S vědlníky svými
po smrti přebýval, z nedo-
věry se trestal, Písma svo-
ta jim otvíral, kta, musel
Kristus trpěti, všecha Pi-
sma naplniti, a tak do slá-
vy jiti.

7. Pane S Ezu Kriste,
rač nám ten dar dáti, by-
chom se v tomto světě, mo-
hli z svých hříchů káti, Al-
leluja zpívajíce, dnešní den
se radujce, s tebou přebý-
vajíce.

(236.)

Ali Křesťané radujte se,
všete svého mteje,
genž vám křist mnohau ne-
se, Halle-Halleluja. Bra-
ch se Pán Kristus z boge,
a již v prostřed nás soge,
praví novinn počoge, Hal-
le-Halleluja. Mladí, sta-
řinoge; Tak y náš milý Ji, radujte se, a chvalte
Krista

Krysta mítěje. Bud čest to-
bě, Boží Synu, jes odvrá-
tív minú, wyprostil nás z
smrti stínu.

2. Na Smřaurou swau
měl Bůh pamět, nowý z
Egypta lid wywed: radug
se tomu wsecken swět, Hal-
le. Halleluja; Krystus se
práce té chopil, že Faraona

zatopil, w krwi kteraúž nás
pokropil, Halle. Halleluja.
Protož gest on náš Pán
pravý, na kaupí swau pře-
laskawý. Blaze kdož se ge-
mu poddá, srdcem celým
oddá! Toho on rád za swé-
ho má.

3. Poslyšte ó lidé milí,
k gáskému Bůh měřj chlí, a
budte wděčnosti čili, Halle-
Halleluja. Život aby na-
vrátil nám, kterýž stracen
byl w Řági tam, pramen
geho oterwřel sám, Halle-
Halleluja. Poslal Syna
pro neshyn, Beránka prá-
wě bez winy, pro winné a-
by byl šrestán, nýbrž ná-
smrt wydan, a tak za hřích
obětován.

4. Gehož tělo a krew swa-
tá, za život swětu wšplata,
gest nám w pokrm, nápoj

wzata, Halle. Halleluja.
Kdož gen se s nim wěrau
spogi, tohoť lačnost on spo-
kogi, a swau milostí opogi.

Halle. Halleluja. Protož
slawně berauc dary, wse-
cken wyčisťte kwas starý, ó
wssicknj Křestané wěrnj, a
budte dowěrnj, že bērete giž
spaseni.

5. Opřeslady Gějissi
nás, život twěný w sobě ty
máš, gegž w wčastnjch swé
wléwáš, Halle. Halleluja.
Degž at y my wždy gsine
twogi, posylti k nás každe-
mu bogi, moč twau at duch
nás stogi, Halle. Halleluja.

Pomoz at oswobozeni, sauc
hříchů, w ctnosti chozeni,
sme pilni wždych s chitwo-
stj, že wssj twé ljubosti: po-
tom pogmeš do radosti.

(237.)

Gal. Vřěšený nám den nastal,
Služ welikonočnj chwá-
lu, ó Křestané wydeg-
me Pánu, seďečně se wese-
lice, Halleluja zpíwajce.

2. Beránek wykupil
owce, Krystus ten wěrný
přimlwce, s Dcem smj-
čil lidi hřisné, když umřel
lásky přilissné.

3. Smř

3. Smrt a život to o
boge, měli gsau předimné
boge, mýřeba života G.
jise, swjitezny, ay kraluge
gij.

4. Powěž nám Maryn
milá, co sy na cestě widěla?
hrob prázdny, Krysta živé-
ho, slavné; mrtvých vzrů-
stěného.

5. V svědky krásné An-
gely, raucha, než ho ob-
vinuli, zůstát gest Kristus
má naděje, svým kázal
do Galilee.

6. V gestit' slusné a ho-
dné, osobě té nepodvodné,
Marygi měřiti cele, a ne
Židomské zbeři zlé.

7. Siſte jet geſt; mrtvých
Pán vſtaľ, vſtázem nade
vſſim; juſtaľ, ě naſſemu o-
ſpravedlněnj, y ě tvěcněmu
oſtavenj.

8. Víme že sy rostal za
gislé, z mrtvých Pane Bě
zu Kryste, k tobě voláme
srdečně, o buď nám milo-
stiv věčně!

(238.)

S Bezul. deni gsy, se z hř-
chu y také smrti moci
osvobodim, vsial sam swau
moch, a giž gsy žito věčné.

D! deaž mi abych tě v no-
ře vchytil, a cele tvoji život
v sobě rozžehnám cýtíl.

2. Smrt twá mi pomá-
há, lterakby život pomá-
hati neměl, a mje milosti
dáti, Edyž smrt twá gj dá-
vá? O! Edybych gen krom
tebe vssecko opustil, a tě
misto giných věcí v srdce
vypustil.

3. Welikost močy té,
genž ti z hrobu dala wngi-
ti, gest ta, gjž inne račis
čjbiti, konage wisse we mně;
O! degž mi od hřichů
wssch s tebau porostati, a
dijš twě močnosti w sobě
poznati.

4. Živo gšem, vssat giž
ne gā, neb fđnž se semmā
taš spogugeš, a mne ja sivrūg
chrām obljibugeš, činjo to šy-
la twā: O! degž mi o GĖ-
zu gedno s tebau bñti, a w
Duchu n smyslu roronost s
tebau mñti.

5. Tobě, ne mně, gšem
žito, neb že gšy w sirtu y
w žitotě, trval pro mne
w zdegšši klopotě, y gá to-
ho gšem chřim? O! wem
mne, wem cele, o GŠy gen
na

na se, chci tebe slavit zde
y po tom čase.

(239.)

Plne mocný, Bože vě-
čný, Stvořiteli, Dítě
přezádaucý:

2. Spasiteli, Písno we-
lí, srdcem ctiťi tebe na vř-
losti:

3. Duchu svatý, též pod-
stato, věřiteli předobro-
tívý:

Bůže v bytu geben, ty
gšy hoden cti a slávy,
nad vřeligaťe smvoření:

5. Zhlédniž na nás hř-
šné, v této naši velmi bj-
dně, smrtedlnosti poníženi:

6. Pomŕianiž v své šle-
a nás mile očist sobě, at
mžacně slaužíme tobě.

V v tento den chvály
Pán hoden, radúgme
se a veselme se v něm:

8. Neb Kristus ten vhel-
ný kámen, genž byl odsta-
vitelů zavřzen,

9. Gíť gest slavně vř-
šný, Gějš Pán náš, v
oslavený, gehoť chvalme,
řkauce, Halleluja.

(240.)

Přeseg malé stádečko,
poskoč, blůvěř se vřse-

čko, Pánu svému: **W**zná-
weg ho gíť směle, gať svého
spasitele, wřdeg mu chválu.

Neb wřstal z mrtvých wese-
le, přemohl nepřitele, při-
liš směle: **A**y přesegmeť gíť,
radúgmeť se gíť, nebo wřstal
z mrtvých, Spasitel Pán
Gějš, stal se weliký wř-
těz, aby nás stádec, nedal
na kráťce dábłu zlostiněmu,
holowkowi w ruce, náš
negwřšši zástupce.

2. Přemohl dábľa zřeho,
Tyraana vřrutného, Sa-
tanáše: smrt, hřich, peklo,
rozbořil, nám svým dít-
kám poslaul, šla náše.
Neb wřstal zc.

3. Nebogme se zlostině-
ho, Tyranstwi vřrutného,
swěta zřeho: Máme Hegt-
mana svého, wřdec zna-
menitého, wdatného: Neb
wřstal z mrtvých wesele zc.

(241.)

Galo: Weseľ nám den nastal.
Aldostně Boha chwal-
me, a moc geho wř-
znáwegme, milosti wděň
budme.

2. Kterauž w Kristu wř-
nil, gehoť smrti byl ponížil,
wřstal

D 2

wřstal

wssat zase z mrtwých wzkřj-
sly.

3. Neb škz geho wzkřj-
ssenj, škrtě Boží působenj,
přichází w objivenj.

4. Gehož musy dogiti,
řdožkoli dšl s Krysiem miji,
wěčně chce spasen býti.

5. A tiť se pak těšiti, mo-
hau, gimž dáno wěřiti, nad
hřichy wtěžiti.

6. Krystus, gich posylně-
nj, wčastnym swěho wzkřisse-
nj, dáwa w etnostech žmo-
cněnj,

7. Čekagje w prawdě
swěho, wyprossěnj konečné-
ho, z těla porušeného.

8. Naděgi magic k to-
mu, žet přigdau k obnove-
nému, wěčně ostarvenému.

9. Řdnj Krystus přigde
k saudu, tuť wssicknj wzkřj-
ssenj budau, wěrnj k rado-
sti pūgdau.

* 10. Králi wěků genžs
mocnj, těž y mnoho mīlo-
řdnj, w dobrotě welmi
hognj.

11. Dáwáš zde očistěnj,
a w Krystu ospravedlněnj,
duchownj to wzkříssej.

12. Gehož deg nám ža-
dati, w čistotě srdce chowa-
ti, y myslj ošřjhati :

13. Bychom etně živi
byli, w tom do konce setrwa-
li, odpocinuti došli.

14. A po swěna z mrtwých
wstání, s twými swatými
wzkříssej, došáhli ostarwenj,

15. Řdež přibytet Wngel-
šj, a tobě chwála gest wždy-
cky, nynj, y po wsse wěky.

(242.)

Gako: Krystus Anž chě swe.

Mě ten synj, lew wdat-
nj, Krystus rostal z
mrtwých Pán mīšj, Hal-
leluja, wesele sežpiveg-
me.

2. Kterěhožto rukau syl-
nau, Dawid žnamenal,
spanilau, Halleluja, rce-
mež wssickni wesele.

3. On obra toho syně-
ho, přemohl, wzaw laupe-
že geho, Halleluja, buď
gemu z toho chwála.

4. Zprostil nás geho trá-
penj, odgal od nás poha-
něnj, Halleluja, smilowaw
se nad námi.

5. Toť gest Samson
přewdatnj, genž pobral
pekelne brány, Halleluja,
wssickni spolu žpivegme.

6. Gakžto Samgar sám
hrdinšj, pobil wogsko ne-
přatel.

přátelsky, Halleluja, rce-
mež vsickni wesele.

7. W těchto Hodech pře-
weselech, slavného wítěz-
tele, Halleluja, Písne ge-
mu zpíweme.

8. Pochwalmež swatau
Trojici, Boha nerozdílné
mocy, Halleluja, rcemež A-
men wesele.

(243.)

Nabůgme se vsickni ny-
ni, činj wesele zpí-
wánj, na den Božího wzkří-
šení, Halleluja.

2. Nebť gest wstal Kry-
stus wěčný Kněz, gsa nad
smrti pravý wítěz, aby nás
pogal do nebes, Halleluja.

3. To zvěstowal Angel
slavný, w skvělém rause
welmi krásný, od Boha z
nebe poslaný, Halleluja.

4. Ženám kterých k hrobu
přišly, drahé masti s sebou
něsly, GEjše mazati čtě-
ly, Halleluja.

5. Říka jim, žeť gest z
mrtvých wstal Pán, kterých
tuto byl pochowán, toť gi-
stě gá zvěstugi wám, Hall.

* 6. Zvěděwse to Bisku-
pové, s nimi také kněžstwo

giné, prawdě Boží nepowol-
né, a newěrné.

7. Y hned se spolu sebra-
li, falešnou radu skládali,
strážným naučení dávali,
byť klamali;

8. Prawte že wám geg
vkradli, ti kterých ho milo-
wali, kbyž ste wy odpocí-
wali, twrdě spali.

9. Diliť proto Pilát co
wám, negsa odporen tomu
sám, tent Biskupům gest
dobře znám, gako y wám:

10. Nynť to dobře opa-
tríme, Piláta w tom spoko-
gime, wás bezpečně wčinj-
me, ochráníme.

11. Zolbněři Penize wza-
li, a zlaui radu wykonali, s
Biskupy w klamu zůstali,
směle šhali.

12. Nic méně wšak se
rozněslo, o Kristu wzkříše-
ním hesslo, spasení těm gen
přineslo, w nichž byť nasslo.

13. Uníž muž býti zka-
ženo, než wždycky bude pra-
weno, až právě do dne sau-
dného, Halleluja.

* 14. Milý GEjssi wzkří-
šený, krásným tělem obda-
řený, Bohem Otcem osla-
wený, Halleluja.

D 3

15. Nač

15. Rač nám odpustiti
viny, pro své svaté drabě
rány, kterých trpěl za Kře-
stany. Halleluja.

16. Vcemež všickni spo-
lu Amen, byt nás minul
věčný plamen, rač to dáti
Kryste. Amen, Halleluja.

(244.)

Vzbůž se s ochotností
obnovení, neb již
ma pomigi, a Dšenj, sro-
puge vláha, okřívá trá-
va, sšlepnice, vinnice, se
zelenagice, tak prokřístagi-
ce; mladnau chmelnice, vli-
nj přerostkossau, slunce též
moch svau, zemi činj plo-
dnau, jahřivagie.

2. Vzbuzuge každj strom
listj nové, Byliny na lu-
kách prokřístage, též poto-
kové, prudkosti mnohé, z
geho chjivenj, slavného
vzkřísenj, slně se radugi
a posťagugi: Protož ty člo-
věče zdvihni k Bohu sedce,
gemu běgugice, prospěvu-
gice. Amen.

(245.)

Slavné Krystovo vzkří-
senj, pamatugmež
všickni věrnj, to něm gest
radost, vřěsenj.

2. Kterž od zřehodsau-
zenj, na křži byl omrtve-
ný, a to hrobě zapečetěný.

3. Už vstau z mrtvých
trumpuge, a to nebi, to ze-
mi kraluge, církev vzbělá-
vá, zpravuge.

4. Kteráž trumf Krále
svého, hodně slavje, bére
z něho, důvod vstání ve-
řegného.

5. Z čehož gde gim obno-
venj, to duchu gich obnove-
lenj, k dobrým pracem po-
slněni.

* 6. Na den Božjho vzkří-
senj, vesel se všicko stvo-
řenj, vzdáweg mu wděčné
chválenj.

7. Slavtež Anceřstj
duchové, a valtež v Lidstj
stavové, všickni Křestan-
stj zborové:

8. Zvláštj edž v nyně-
stj dnové, kvitj, tráva,
v lesové, radostnj ptací zpě-
kové,

9. K tomu chválenj vzbuz-
gugi, nám k radosti přislu-
hugi, tak vzkřísenj osla-
wugi:

30. Všickni se z něho
radugme, Halleluja prozpě-
wugme,

wlágme, čest, chwálu Bo-
hu wydáwegme.

* 11. O Kryste pro své
wzkřisšení, degž w naději
wzkřisšení, wěčné s sebau o-
slawenij.

(246.) G. Leto chwile teto wes.

Ento čas nyněgšij we-
selé wydáwá, w němž
to wssěcko stwoření Pána
swého wyznává, z geho
slawného wzkřisšení, wěrnij
magi obžiwenij, radost y o-
těšení.

2. Když Krystus Boží
Syn zde w swěte přebýwal,
swáu moc mrtwé křisl,
nám k spasenij prospjwal,
wzál nassich hřichů pokutu,
trpěl y smrti potupu, w ži-
wot nás nawracuge.

3. Pelikán to příkladem
swým wkláuge, když své
mladá zhybnulé křej swau
obžiwuge: mnohem wjc mi-
š Krystus Pán, z sebe křew
wyliti dal sám, chtě wěrné
obžiwiti.

4. Čtětijho dne ráčil sla-
wné z mrtwých wstáti, wě-
ným gegich wzkřisšení přj-
klad chtěw wklázati, na swém
oslaweném těle, byt wěřili
tomu cele, že ho magi do-
gji.

* 5. Když o wzkřisšení
swém wčednější wzkázal,
Bratřimi gest ge nazwal,
w tom své lásky dokázal, že
gim djl dědictwí swého, pra-
ch težkau dobytého, s sebau
na wěky dáwá.

6. A potom se zgeroně rá-
čil wklázati, mjr, pokog wči-
něnš, s Bohem, gim žiwé-
stowati, byt se wjce nermau-
tili, w smrti geho se těšili,
y w slawném z mrtwých
wstánij.

7. Moc wsselikau prawil
sobě danau miji, byt naň
wěrnij bezpečně mohli se po-
depřiti, že w obraně geho bu-
dau, hřichů pešla, smrti zbu-
dau, a wěčné sláwy dogdau.

* 8. Cy nuž wěrnij wsse-
cko to w Krystu znagice, a
gim gsauc potěšeni, y ner-
muttež se wjce, naděge w
něm požiwegme, své ospra-
wedlnění znegme, chwálu
mu wydáwagice.

9. Wřwodo žiwota Pa-
ne GEzu Kryste, w tobět
gest připraweno, nám Spa-
senij přegistě, žiwot wěčný y
wzkřisšení; dokoneg djl
spasenij, přiwed nás k wěčné
slawě.

D 4

(247.)

(247.)

Třetího dne vstal Stvo-
řitel, z mrtvých náš
milý Spasitel, radugme
se, veselme se.

2. Genž před Pilátem
odsauzen, a na kříži gest v-
mučen, s lotrem do ráge
vveden.

3. Pláčje geho bolesti,
ženy neshy drahé masi, chtje
geho tělo mazati.

4. K nimžto Angel sta-
vny řekl, toho wy ženy
hledáte, toho giž w hrobě
nemáte.

5. Ale gděte a pospěšte,
do Galilee se ptejte, tam
ho zagistě vžijte.

6. Wesel se říše nebe-
ská, Angelská y Archangel-
ská, wšhckni Křtované An-
gelstři.

7. Král stávy peško ob-
staužil, po smrti do něho
zstaužil, své wolené wy-
svobodil.

8. Radug se wsecko
smoření, na den Božího
vzkříšení, chwálic geho o-
slavení.

9. Zvíweztež wšhckni
ptáčkové, giž weselge ne-
žli prvé, mocy svého swo-
řitele.

10. Pučte se y stromo-
wé, zelenegte se lesowé,
Lauky kvojtj wydáwegte.

11. Horn také giž plé-
segte, pahrbkové postakug-
te, zahrady vžitel degte.

12. Kozsa padeg na win-
nice, vrody degte chmelní-
ce, wydeg owoce stěpnice.

13. Wšhckni lidé se we-
selte, Halleluja prozpěwug-
te, čest chwálu Bohu wyda-
wegte.

14. Wzdegmež ch. wálu
tworcy swému, S Ezu Kry-
stu nebeskému, milému Du-
chu swatému.

15. Wše gednomu Ho-
spodinu, ai nám wšem od-
pusť winnu, popřege w
nebi přibytku.

16. Kryste pro své ossa-
wenj, deg nám hřichů od-
pusťtění, s tebaw w nebi
přebýwání.

(248.)

Třetího dne z mrtvých
vstal Pán, kterýž za
nás na smrt wydan, od
bezbožných vkrjowán :

2. Wšsel z hrobu Bož-
skau moc, neprospěli geho
soch, střehauc hrobu dnem
y noc.

3. Při

3. Při slawném geho-
wzkřisſenij, stalo se země třese-
nj, strážných weliké zděšenj.

4. Zstoupil z nebe Angel
Boží, w krásném rauchu,
gasné žari, zmrtwěl před
geho twářj :

5. Kámen od hrobu od-
walil, na němž s křtauch se
posadil, svědkem Páne
wzkřisſenij byl :

6. Žla k ženám genž k
hrobu přišly, majati Pána
žádaly, živého býti neznaly :

7. Wenjt ho zde, wstali
gest z mrtwých, o tom gaž
psáno w Prorochch, y sám
to mluwil w řecech swých :

8. Gdětež rychle, neme-
stege, vědlnjším to po-
wězte, a zarmaucené potěšte,

9. Až gđau až do Gali-
lee, vhlédagjt ho wesele
wzkřisſeného w slawném
těle.

10. S tau nowinau řdyž
běžely, na cestě Pána potka-
ly, radost mnohau z toho
měly :

11. K vědlnjším pospi-
šily, a gim o tom oznámi-
ly, že wzkřisſeného widěly.

12. W tom okřáwše žol-
dněrowé, vtekli k swým pra-

wit nové, diwy, newděchnj
swědkowé,

13. Žlauc : gehož sle po-
tupili, a na kříži omrtwili,
ten wstal z mrtwých tuto
chwili,

14. Pro hrozné země tře-
senj, Angelů Božjch widě-
nj, byli sme gažo zmrtwenj.

* 15. Gaž Biskupi to
gwěděli, hned welikau bázeň
měli, powěsti tu kazyti chtěli :

16. Nawedli na to žol-
dněře, darwše gim hogné
penize, byt rozhlášyli w té
mire,

17. Žeby byl ukraden no-
čně, tau řji naplnili mocně,
židy, až do dnešního dne.

18. Žofdněři vplatež
wzali, prawdu w klamu za-
držali, bludem bezbožně
klamali.

19. Gaž pro korist mno-
h čini, prawě falsugje vše-
nj, lidem slauji k zalibenj.

20. Wšak Páne wjstězně
heřto, slowem prawdy se
rozneslo, wěrným spasenj
přineslo.

21. Wjzmež gaž není
odporu, Božské mocy w
lidském tworů, činiž bezbo-
žným na wzdoru.

22. Zpívejmež mu Hal-
leluja, buďž Bohu věčná
chvála, nyní v velký věko-
ma.

(249.)

S Těšený nám hod (den)
nastal, v němž Pán
GEzu Kryst z mrtvých
vstal, v Boží spolu lásce
glauce, chvalmež Boha z
svěho srdce.

2. Krystus trpěl vnuče-
nj, wývoleným na spasenj,
a dočonam práci libě, od-
počinul dny tři v hrobě.

3. Třetí den slavně z
mrtvých vstal, Pánem
smrti se vkázal, nesmrtebl-
nost, oslavenj, přigal po
svém vnučenj.

4. Pro své svatě z mrtvých
vstánj, popatř na nás Kry-
ste nyní, dežž nám to pravo-
dě své vždy státi, v prvnj
wzkřísenj trwati.

5. Neb su z mrtvých v
pravo vstal, aby věrně obra-
dował, kterjž cele daušali
v tě, a jarmutky nesi pro tě.

6. O dežž nám pro svou
dobrotu, v pravdě své chr-
stve gednotu, v svém po-
kogi zachovámež, wítěstwj
nad hřichy dámež.

7. Wstanuť z mrtvých
k té radosti, kbož magi ži-
vot milosti, v mře gsauc
žiwetnostně, vjři tě welmi
radostně.

8. Kryste pro z mrtvých
vstánj své, dežž nám léto
milostivé, wšecky hřichy
nám odpauštěg, z swazků
gegich nás propauštěg.

9. Ať tě chválj twůg lid
wěrný, buďž nám wždycky
přjcomný, v pravdě své
rozhožnůg stále, v nj ať
kráčíme vždy dále.

10. A když budem mř-
zemřiti, o rač své milosti
přjti, a v nj žiwot náš do-
čoneg, v věčnou slávu wji-
ti dež.

* 11. Kryste v swatě ty-
to hody, zachowegž nás zlé
přjchody, dežž ať vždy twau
pravdu máme, k tobě du-
wěrně woláme.

12. K toběž gřenj obrach-
me, v tobě naděgi skládá-
me, přežž tě díky činjme, tě
s Dcem wjwcky chwaljme.

(250.)

S Eselj se srdce každě-
ho wěrného, s plésá-
njm chwal Pána GEjise
milého, kterjž za nás smrt
podstau-

podstoupil, a vstal, vítěz a
by nás vykoupil. Geho-
vítěštní, po vzkříšení vss-
ho světa se stíží, že život
gž smrt porazyl, moc gi od-
gal, právo gegi zkazyl.

2. Toť gest ten z pokole-
ní Žida sytný Lew, genž
s nepřitelem ďáblem potká-
ní měv, přemohl, poplé-
nil dím geho, odgal tyrán-
ství, svázal pyšného. We-
sel se země, prosperuší a
pléseg věrný lidé: Nebes-
w moc ďáblu byl podroben,
z té poroby Krystem w
svobozen.

3. Toť Samson ten z re-
ků wssch negydatněgš, na-
nad smrti učiněn vítěz neg-
mocněgš, neb ač w gegi
wazbě držán, wssak gi sehltil
a přemohl mocný Ván:
Radost způsobil, wěřich w
se welmi obweselil, daw gim
sebe wzkříšeného, widěti,
w těle oslaweného!

4. A gaž gest Jonáš
trval tři dny w rybě, tak
Ván Krystus mrtvých ležel
tři dny w hrobě, na břeh
žiwota nawrácen, první
mrtvých wysšel y oslawen:
Do swatě tělo, kterěž za

hříšné na kříži pnělo, z
mrtvých žbudas s Dussi
spogil, nesmrtelně na wě-
ky učinil.

5. Toť Jozef zproštěný
žaláře temného, obbačen
vauchem těla oslaweného,
moch královstau darován,
Spasitelem světa právě
nazván: W němž posla-
dore, složení wssich Bo-
žích darowé, hladositost za-
pužena, wěrným sytost hog-
ná připrawena.

6. Dnt gest ten Král slá-
wy, plný welebnosti, geho-
ž Otec darowal cti, důstoj-
ností, byt mu toleno wss-
lité, kletalo, w poddanosti
weliké: Neb toho hoden,
Beránel nás přespšný w-
těz ten, kterěž pro nás w
Erwi brodil, a swítěžyw nás
k naděgi způdíl.

7. Cy z toho my wssickni
z sedce weselého, patřice na
Vána slawně wzkříšeného,
budmež wděčni w něm spa-
seni, wzdaragje mu chwá-
lu, dikčiněni. Neb on Bůh
nás gest, naši Dussi wsseli-
lá chwála y čest, moc, mau-
drost, y požehnání gashost,
slawa, wěčně bez přestání.

(251.)

Sesl se nebeská, Ríše
 y Archangelská: Plé-
 seg, buď veselá, nyní Du-
 šičko každá: Nebo Pán
 všemohač, ten vítěz pře-
 žádač, ráčil gest; mrtvých
 vstáti, a peklo rozbořiti :.

2. To všecko stvoření,
 svědčí, co gest na nebi: Ze-
 be napomíná, y to co gest na
 zemi. Slunce wesele swítí,
 kvítíčko w poli kvítí, máš
 tehdy wesele býti, neb se zdá
 w rági býti :.

3. Ptáky na swítání,
 wesele prospívají: V wé-
 třiceť lhbý, promívá w tu-
 to chvíli: K poctivosti sla-
 vnému, vítěz y vdatnému,
 gemuž buď chwála wěčná,
 a nikdy nekonečná :.

(252.)

Gaf. Zvěstujem vám radost.

Sesl se této chvíle,
 libšě pokolení, slaw
 památku mile, Božího
 vzkříšení: Neb Pán pře-
 žádač, ráčil z mrtvých
 vstáti, vítěz všemohač.

2. Vyrozené vykoupil
 z věčného trápení, Eďž pro
 ně podstaupil smrtedlné trý-
 znění: Smrt věčnou potla-

čil, Eďž trpké mučení pod-
 níknauti ráčil.

3. Vdatný reť se schytil
 svým ku potěšení, Eďž z
 mrtvých procítil, w rado-
 siném vzkříšení: Wraha
 přepysného, přemohl svým
 vítězstvím, wjal kořisti
 geho.

4. Obraboval smutného
 Petra s Apostoly, y ženy
 kteréž ho mazati žádaly: z
 smutku ge rozmáhal, Eďž
 se po vzkříšení znovu gim
 vláhal.

* 5. Všecko stvoření
 plésá, w živosť se wracuge,
 kteréž w žmně mdlé gsa, křá-
 su potracuge: Žalosti po-
 zbývá, Eďž s Kristem
 všem rozkosně okřívá.

6. Všudyt swau libau
 krásu we všem vlazuge,
 člowěk se w tom času wje-
 než přw raduge: Láskau
 zážen býwá, a w Kristu
 všem naděge požívá.

7. Ptákové na swítání
 zpívají wesele, wzbuzugie
 plésání w nás k Boží cti,
 chwále: Horn zeleností, ná-
 věstí dáwají, k složení wet-
 chosti.

8. Kvítíčko prokvítává,
 palybce

pahrbky se stkvěgi, zelená
se tráva, stromové kvíta-
gi: Wssekten w své gasno-
sti, tento čas nynějsi po-
nauká k radosti.

* 9. Chwalmež vždy
přeslawného Krista Spa-
sytele, genž nás vkrutného
zprostil nepřitele: Žádeg-
mež milosti, po svém i
mrtvých wstání, bytu s nim
w radosti;

10. Utbychom Hallelu-
ja s Angely zpíwali, a
geho gasnau twář wěčné
spatřowali, w slawnosti bez-
konce: Náciž nám to dáti
milý GEzu Kriste.

(253.)

GEfelte se spravedliwí,
w tento den přesta-
wný: Magie w srdcy vtě-
ssení, i Kristorova wzkříse-
ní: A protož hlasy zvučny-
mi, zpíwajte slawnému
Králi: Wítež Kriste ::
gedínké wtočístě.

2. Sluncečko, hvězdy y
měsíce, giž wesele swítí:
Kwíticčko pěkně prokwíteg,
stworitele wíteg: Pléseg
nebe, země, moře, poska-
řugte pahrbkové, y ptáčko-
vé, y jáčkové, wesele pro-
spěwugte.

3. Dypak GEjissi wzkří-
ssený, smilug se nad námi:
Náč nám odpustiti winny,
pro twé oslawení: Bychom
tobě přestawnému, wítežy
přewdatnému, Píseň chwa-
ly :: zpíwat mohli vždy w
Pánu. Amen.

(254.)

GEfelht nám den na-
stal, w němžto Spa-
sytel swítěžyw, třetjho dne
i mrtvých wstal.

2. Angel o tom zvěsto-
wal, když se Marygi rado-
stině a gasně byl ukázal.

3. Wesele narození, we-
selegssi gest wěřicym Kry-
stowo i mrtvých wstání.

4. Nebo geho wzkřísení,
dává každému wěrnému w
naděgi wtěssení.

* 5. O wtěssený ten den,
w němž smrti hrozné y hří-
cha, odgat wzkřísením osten.

6. Neb Kristus Král
wítež nás, zproštěn wssek-
ných gsa boleští smrti, wstal
i mrtvých pro nás:

7. A i toho se raduge,
nebe, y země, y moře, ge-
mu wsse prozpěwuge.

8. Protož y my Křesťa-
né, dnes geho slawné, ra-
dostně

dostíně vzkříšenj pamatuj
me.

9. Abychom s nim po
vstali, a starj kras vyči
stili, nově šfropenj byli.

10. Spodugmež w swém
Beránku, tělo gedauc, a
krem pigie, swědomj posyl
ňugie.

11. O degž nám tať po
vstati, tebe wždy následo
wati, y s tebaw králowati.

(255.)

Gafo: Wy genj pasě Izraele.

Steg **GE**žjfi, neymni
legšj, wjtězy witeg
neysolněgšj, ó přestáwnj
náš milj Pane, rač nám
popřjti milosši swě.

2. Gať přestáwnj gestit
tento den, nad giné pocti
wosti hoden, w němž Kry
stus nad peklem swjtězyl,
wšfeh lidj s Bohem otcem
smjřil.

3. O swjtězylteli **GE**žj
fi, genj sy náš ochránce
neylepšj, wějme že sy wstal
zagiťe, z mrtwých náš
Pane **GE**zu Kryste.

4. Tráwa, lesowě, kwj
tj polnj, y ptáčkowě, w ten
to den slawnj, slawně bla
sem swým prospěwugi, Bo
swěho tať oslawugi.

5. Dnes Angelé čistj du
chowě, y wšfickni nebesj
Křowě, Alleluja Pánu spi
wagi, wzkříšenj geho nám
žwěstugi.

6. Dnes nebesa se wy
gastňugi, měsyc, hwězdy
swět oswěcugi, lesowě se
těž zelenagi, ptáčkowě lje
žně žpiwagi.

7. Wšfehka zem se žno
wu otwirá, tráwau a kwj
tjui žadňwá, wěťřičel lje
bežnj přowjwá, pro sláwu
swěho Krysta Pána.

8. Nad to my dnes Kře
stiané wěrnj, máme býti
Pánu powinnj, geho ctjti
taťe chwáliti, neb náš wšfeh
ráčil wylaupiti.

9. Nuže gjž sewšfi wese
lostj, chwálťmež ho s wšfeli
stau wděčnosť, starj, mla
dj, y malé djetj, žwoleg
mež Alleluja wšficknj.

10. Ke ctjťe chwále St.
cy wěčnému, y Synu geho
přemilému, Pánu gjž z
mrtwých wzkříšenému, wj
tězy nepřemoženému, A
men.

(256.)

Sstal gest náš milj
Krystus Pán, radug
se

se :. o Křesťan: Který byl
v hrobě pochován, vstal
z mrtvých :. mocný Pán:
Wšykni spolu wzkříšene
mu wydegne chválu.

2. Angelé gsau zvěstowa-
li, vstal z mrtvých :. pra-
vili : Ženám které ho hle-
daly, vstal z mrtvých :.
w tu chvíli : Chwalmež
wšykni, wzkříšeneho, Pá-
na svého.

3. Smutné bylo vnuče-
ní, radostné :. Wzkříšení:
Kvůli wšeho stvoření,
radug se :. již nyní: Na-
dugme se, weselme se, zpi-
wagje.

4. O GEzu Kryste
wzkříšeny, pro násse :. spa-
seni : Zpiwagjech, vlys-
nyni, pro twoge :. wzkří-
šení : Hodens chwały, Pa-
ne milý, věčný Králi. A-
men.

(257.)

Gako : Má Duffe gest pána.
Statt gest této chvoj-
le, ctný Wykupitel,
GEjfs Krystus mile, svě-
ta Spasitel, genž pro hř-
chy násse, zmaril se, rozpiat
na kříži newinný, náš Bůh
gediny.

2. Když geho plakaly
smrti, ženy ctné, Marve,
a staly, v hrobu truchlé :
Angel řec gich slyse, tjm
spisse, kázal bratřim zvě-
stowati, že vstal Pán z
mrtvých.

2. Z sedecného hlasu,
rcem, Halleluja, nyněgsiho
časů, ex! Halleluja, wšy-
ckni sezpjwagme, a chwal-
me, Spasitele wšeho swě-
ta, wždy Halleluja!

4. Přeslechetná žena,
wšedši k bratřim w dům,
Maři Magdaléna, k ctným
Apostolům, promluwila
mile, té chvíli, degie po-
selstwí Angelské, vstal Bůh
žagisté.

5. Genžs omřiti ráčil,
pro nás Kryste ctný, chré-
by se rozpáčil, hříšný wš-
lily, wstalo z mrtvých s
radostí, z milosti : O po-
přegž ctného skonání, v z
mrtvých wstání.

6. Bčaslnicy twogi, již
se radugi, že smrti obogi,
vgiti magi, pro twé vmtwe-
ní, Wzkříšení, dal sy gim
naděgi sebau, žeť budau s
tebau.

7. Gichž šťastné patření,
w twau

tvou welebnau twář,
gich těl oslaweni, gajž slu-
nečná žár, ó překrásná, ga-
sná, a stívaucy, wždycky
beze wšseho smutku, y nedo-
statku.

8. Neb slzy wsselilě, z
gich očí smutných, genž mu-
ky weliké, zde nesli od žlych,
giz setřes na welky, a dily,
budau tobě wždy wdáwa-
ti, wěčně chwáliti.

9. Amen zpíwagice, y
Alleluja, wssyckni welebje,
řkauc Alleluja: slyš, mau-
drost, gádnost, čest y moc,
Beránku, genžs nás wy-
kaupil, swau křwí obmyl.

* 10. Degž Pane dogi-
ti, nám té radosti, bydló s
tebau míti, z twé wčasnosti,
w tom nebeském rági, w twé
twáři, kdez se wssickni wy-
woleni, wěčně radugj.

(258.)

Gato: Radugme se wssickni.

Stal z mrtwých Kry-
stus Spasitel, wsse-
ho swěta potěšitel, radug se
w něm Boží ctitel, Hallel.

2. Zmrčel pohřben, wkrj-
žován, aby byl člověk za-
chowán, buď z toho chvá-
len mify Pán, Halleluja!

3. O GEzu Kryste, Pa-
ne náš, prosyme že nas za-
chowáš, od hříchů, neb sám
tu moc máš, Halleluja!

4. A degž ať též z mrtwých
wstanem, kdez gsy ty, tam
se dostanem, neb gsy toho
wšseho Pánem, Halleluja!

5. W tyto welkonoční
časy, odwrhnauce sškodné
kwašy, chwalmež Boha
srdcem hlašy, Halleluja!

6. Pána Boha se bogi-
ch, wdegme mali y wel-
ch, čest chwálu swaté Tro-
gicy, Halleluja!

7. Řkauc: Sláwa Ot-
cy, y Synu, Duchu Pánu
Hospodinu, buď wdána
každau hodinu, Halleluja!
Amen.

(259.)

Wzkříšenému, Krystu
Pánu, wítěziteli mo-
cnému, sláwně z mrtwých
giz wstalému :: Zpíweg-
mež Alleluja, Alleluja.

2. Který pro nás mno-
ho trpěl, aby nás hřisné
wykaupil, mocně tak swau
smrti časnu :: zhlabil ná-
ši smrt wěchnau, Alleluja.

3. Protož genu živi
gsauce, a slym žádostem
jemrau.

zemrauce, z hříchův těžkých y slunce nebeské, y ptácko-
pomstanauce : : Zvolegmež své chváli, Pána svého
k němu řkauce, Alleluja. vzkříšení slavné : Leto

4. O GEzissi, genžs neg- svou gashostj, zelenostj, či-
wyšši, Král nad Králi nic weselé wsse, k geho chvá-
wsemohauch, aslyšs prosby le : Protož mu wydegme
y žádosti : : prosyme své chwalu, wyslychni s Angely,
milosti, Alleluja. neb gest ráčil trpěti za nás,

5. Dobrotivý GEu Kry- wstaro z mrtvých w třetí
ste, genžs wstal z mrtvých w den, gest na prawicy, w
pravdě gislé, wywedj nás wěčné radosti.

gij z temnosti : : z nassich 2. Angelé z nebe posla-
hříchů mrzkosti, Alleluja. ni, ženám porovědewsse to

6. Alibychom gich práz- zvěřowali, že Pán gich z
dni gsauce, světlo prawdy mrtvých wstal, a to gim
tvé znagice, tebe wždy ná- porovědětí kázal : Y swým
sledowali : : a k tobě se do- vědlnjšim smutným, tru-
stali, Alleluja. chlým, wsseni, y Petrowi,

7. Alleluja zpjwagice, aby wěřili : A že ge do Ga-
na twau twář wždycky pa- lilee, předegde, gakož gim
třice, kdez kralugess s Bo- byl předpowědel, dokudž
hem Drcem : : na wěky wě- gessťe s nimi, w těle žiw gsa-
ků Amen, Alleluja. na zemi chodil : Y slli, a

(260.)

Galo: Sessánj Duchaswateho.

SSS Vzkříšení Spasitele
svého, chwal každý
člowěk myslj weselau, neb
noc temnau oswjtil, a z
temnosti světlo učinil : Y
my weselými, hlasy swými,
wsslychni s Angely, zpjweg-
mež gemu : Neb země, dřj-
wj, korenj, tráwa, lesowé,

mu wydegme 2c.

3. Wsslyš Pane Bože
prosime, dnes prosby naše
z přibytku svého, pro své-
ho milého, Syna twau
moch vzkříšeného : Od
wěčnosti, w bytu Božstwí,
tobě wždycky rowného, Bo-
ha prawého : Degj nám

P

wěčné

věčné králování, kdežto do-
konalé gest vtěšení, nedeg-
žirou býti w hříšcích, ale
w milosti tvé: Se všemi
swatými, kdežto s nimi,
Kriste královes, w věčné
radosti: Protož mu wzde-
me chválu, vsicknj s An-
gely, nebí gest ráčil trpěti
za nás, wstaw s mrtvých
w třetí den, gest na prawi-
cy, w věčné radosti.

(261.)

S Dobrých věch Boha
chvalme, w něm se y
radugme, právě w srdcích
w děcnj gsaue, a geg wele-
bice, že Syna, geg na svět
poslal, pro nás na smrt
wydal, toho gest moč swau
wzkřísyl, a slavně zvelebil:
Kterýž hříchy sšladil, věčné
smrti zbarvil, nás oslawil.

2. Skrze hříchy smrt
gest wessla, a wšecky zmo-
řila, Kristus prawý wítěz
splný, přemohl gi, gsa mo-
cný;.: Všicknj genž k ně-
mu přichazj, v giti čstic žla-
zy, z něho berau obživenj, w
dušsi obnovenj, k životu
pravému, a nesmrtebné-
mu, radostnému.

3. U tak gest Kristus

wůdcem dán, y cestau všá-
žán, kdož gehu w tom ná-
sledugi, słowa ostržbagi;.:
Nemilugjc věch světských,
a životu časných, patřj k
věčnému přibytku, dobře
činjc w skutku: Zaslíben
takowým, w sprostnosti cho-
dichm, budeť dán gim.

* 4. Kristus prwnj y
wzkřísenj, wstal gest před
wšeckněmi, genž s milosti
život magj, a slawy čeka-
gi;.: Kdýž sem přigde aby
saudil, a ge z mrtvých wzbudil,
přigmau těla oslawená,
Angelům podobná, w takéž
způsobnosti, we mnohé svě-
tlosti, w ozdobnosti:

5. Nebo smrt od nich
odegde, nesmrtebnost přig-
de, budau Kristu wždy po-
dobni, welmi zvelebeni;.:
Widauc sláwu Boha své-
ho, přewelmi dobroho, po
wšecky věch bez konce, geg
wždycky chwállice: Snim
gsauce w radosti, w weliké
gasnosti, na wýsosti.

* 6. Milý Otče dobro-
timý, a přjliš lastawý, či-
njš dobře po wšeckem čas,
a wždy nepřestáwáš;.: Pro-
šymet pro Syna twého, za-
slauženj

slaužení geho, k čemuž sy rá-
čil přivésti, deg nám w toin
y státi, w geho obnowení,
w duchowním wzkříšení, w
oswícení :

7. Aby žádost porussená,
w twé libosti frátká, toho
swěta nezatmíla, tebe ne-
zbařila. :.

* Bože degž y wjře stá-
ti, w dobrém dokonati, a
dočekať wzkříšení, s Kry-
stem oslawení, s wsechně-
mi swatými, zvolenými
twými, wybranými.

(262.)

Gafo: Wstaupil gest Krystus.

S Wiwegmež wssychni we-
sele, Halleluja: Ke cti
Krysta Spasitele, Hall.

2. Kteržž nás sobě wy-
řaupil, Hall. Když na kři-
ži smrt podstaupil, Hall.

3. Wbrahy pekelné potla-
čil, Hall. Když z mrtwých
žas wstáti ráčil, Hall.

4. Hade starý kde twá
hlawa? Hall. Potřelati gj
Páně sláwa, Hall.

5. Kde gest wítěžstwí twé
peklo? Hall. Co můžes
bys se y wztéklo? Hall.

6. Smrti kams osten po-
děla? Hall. Smrt Kry-
stowati geg odgala, Hall.

7. Čerw nasřčen na vo-
dich, Hall. Požřel tě, pa-
něm dychřich, Hall.

8. Ten byl Syn Boží
wtělený, Hall. W Smrti
gafo čerw sfauzený, Hall.

9. Ty wsecky ble wkrutnjo-
ty, Hall. Přemohl sam Pán
nás meliký, Hall.

10. Protož nám chwáli-
ti sluffi, Hall. Pomocnička
nassich Duffi, Hall.

11. Sláwa Dcey nebe-
stému, Hall. Synu y Du-
chu swatému, Hall.

12. GEjissi pro swé
wzkříšení, Hall. Degž nám
wěčné oslawení, Halleluja.

2.) O Wstaupení Páně w Nebe, a Sedění na prawicy Boží.

(263.)

Antyffony.

S Wátek dnešní welmi sla-
wný, wsechněm křesťa-
nám gest radostný, neb

Krystus Pán w nassem lidstěm-
těle, wstaupil na nebe wesele, na
prawicy se posadil, přirození
nasse wywřšil, byt w něm nez-
be, země Pánem byl.

P 2

2. Když

2. Když se rozžehnal s milými, vstaupil vzhůru w oblak přegasný, lidé swatí na to gsau hleděli, Pána swého welebili, Angelé se radowali, w Trogicy gednoho chwálili, z wjeteštwj toho se těšili.

3. Prvé než na nebe wstaupil, Dábla, peklo y smrt oblaupil, wstaw z mrtwých potěšswal swých wěrných, dary swými naplnil gich, přigdet k sandu w močy, w sláwě, aby wsecky rozsaudil práwě, žlě w peklo wehnal, swě wzał k sláwě.

4. Wodljme se tobě Pane, Kryse, pokorně tě žádáme, pohledij na nás swě mdlě stwořenj, spomáhaj w každém ssaufenj, napln dary Ducha swého, a bychom chytrosti Dábla žlěho, zmagje, ctili tebe samého.

5. Když se jas k sandu nawrátis, a wsecky bezbožné zatratíš, ochraň nás prosíme Božskau močy, postaw sobě na prawicy, po wypowědji milostné, až gdem s tebau w Králowstwí wěčné, tu kdej gest byhlenj radostné.

* 6. Račij to dáti Pane náš, genj s Otcem, s Duchem gedem byt máš, w té Trogicy budiž tobě chwála, na nebi, na zemi wjdána: Neb sy vměel, wylaupil nás, wstal z mrtwých, wstaupils na nebe jas, budiž čest sláwa na wěčný čas, Amen.

(264.)

Kryse.

Kryse elejson. Bože smilůg se nad námi, bjdnyými

twými djetkami, odpust naše nepravosti, z otcowské dáwné milosti.

2. Nebž gich wěrně litugeme, tobě z nich se wyznáwáme, srdečně w tebe wěřice, polepsiti se mjinje.

3. Pro zásluby Syna swého, w nebi gij oslaweného, rač se k nám (Otce) skloniti, žádost nášši naplniti.

4. Kryse elejson. Kryse smilůg se nad námi, w twém gměnu gsauč shromážděni, máme k slibu twému žrenj.

5. Slowo twé plně milosti, y twé welebně swátosti, deg nám w číslotě wždy miji, a k spaseňj gich vžiti.

6. Máš mdlě služby a chwály, wymkau Pane dokonalj, přimlaweg se k Otci za nás, a buď wěčné laskaw na nás.

7. Kryse elejson. Pane smilůg se nad námi, buď ō swatý Duchu s námi, srđce naše k sobě přiwij, k dobrému ge způsbně čin.

8. Deg nám w dobrém setrwáňj, těšs nás při našsem skonánj, ō mocný poswětiteli, ō gedinký těšiteli.

9. Amen srdečně wěřime, že to wsecko obdržíme, protož buď od nás Bůh Chwálen, nynj, y na wěky, Amen.

(265.)

Et in terra.

Galo: Chwaltez weymocnějš. Láwa Bohu na Nebi, pozfog

fog lidem na zemi, neb ten Be-
rānēf tichý, kterýž pro násse hři-
chy, vmřel, giž na nebe wstau-
pil: Slavný Tryumf obdržel,
Dávla, swět y smrt potřel, a
tak nás mocně wykaupil.

2. Myš tē Boha chwálíme,
tobě dobrořečime, před tebau se
klaníme, tobě díky činíme, pro-
tmau přewelikau slāwu: Ze šerže
to wítězstwj, šrotiw Dávla ty-
ranšwj, dal sy nám swobodu
prawan.

3. Berānku wywysšený, genž
snjmáš swěta winy, ō pro swě-
prace, y bog, degž nám ten wě-
čný pokog, wědlnjškū winšso-
waný: Gsa na prawicy Dce,
orodž za swě owce, pro mnohē
twē těšē rāny.

4. Nebot gsy ty sám swatý,
ty gsy Pān sám bohatý, ty gsy
wždy sám nehwysšj, ō důstog-
ný Gěššj, s Dceim twým y
s Duchem w slāwē: Amen,
pro swě wstaupenj, degž wěčnē
wšessenj, y nás w nebesy oslawē.

(266.)

Credo.

Sěříme z sedce wprjmného,
w Boha Dce wšemo-
haučho, kterýž gest mocný
Stworitel wšeho.

2. Y w Gězu Krysta Syna
geho, gedíného Pāna nasseho,
swětu od Dce přestaweného.

3. Genž se z Ducha swatého
počal, člowčenswj na sebe při-
gal, a Synem Panny Marye
se stal.

4. Tjž pod Pontškm Pilā-
tem trpěl, na křiži gsa powěšen
vmřel, pochowān w hrobě,
zstaupil do pekěl.

5. Třetjho dne slawně s
mrtwých wstal, wědlnjškū to
potwřowal, za čtyřdceti dnū
se zgewowal.

6. Na nebesa mage wstaupiti,
kázal gim na wšeckē swět giti,
wšecky národn prawdě wěiti.

7. A tak w hlasu trauby An-
gelšē, wstaupie wzhůru, a po-
sabil se, na wšemohancý pras-
wicy Božšē.

8. Na niž wřad konage sedj,
gasným ošem na wšecko hleď,
gako Král mocný wšē wšudj
řidj.

9. Gaš widju gest giti do nez-
be, tak zgewně zas přigde sem
z nebe, žiwē y mrtwē sauiditi
bude.

10. Wěříme y w Ducha swa-
tého, těšitele zaslíbeného, pro-
ti lšti Dávla y swěta zlého.

11. Gehožto prawā chřew ta
gest, w kterēž swatých obcowā-
nj gest, ačkoli mnohau zde trpj
neřest.

12. Gakož Pān dj: Budau ho-
niti, budau wās y na smrt wos-
diti, wšljugje tjm Bohu slaužiti.

13. Wle prawda předce žšta-
ne, swět odpłaty hroznē dostā-
ne, chřewi wstaupenj w nebe
nastane.

14. Neb wěříme win odpau-
stěnj, slawně s mrtwých těla
wzkřšsenj, a žiwot s Pānem
ten wěčný, Ames.

P 3

(267.)

(267.)

Gato: Wy Pán kraluge, swých.

W Pán kraluge, Bož, skau čest mage, kte-
rýž na kříži, trápen byl tizzi,
mnohých bolestj, gsa y w
lehkostj, gž sedj při Otce,
na gehu pravicy.

2. To pať seděnj, gaťž
y wstaupenj, nenj (wěz
gšně) na gednom mjestě,
hmotné stawenj, a obmeze
nj: prawda Písem hanj, to
tělesné zdánj.

3. Znegmež wěřich, že
kau pravich, čest se zname-
ná, neobsažená, moc nade
wssemi, w nebi y w zemi,
wsšudy kralowánj, wsšeho
zprawowánj.

4. Neb k tomu zbožj,
kterěž Syn Božj, měl od
wěčnosti, w času plnosti,
swé člowěčenstwj, wjal k
wčastenstwj: Po stawu sni-
ženj, přišel k oslawenj.

5. A z tět přejčiny, ten
Pán gediny, řekl štádec
swému: Kde se w mém
gměnu, dwa neb tři seg-
dau, y mne mžt budau. A
žas: Gát gšem s wami,
swěta do skonánj.

6. Křesťané wěrny, bud-

mež důvěrnj, ne zpřutugice,
ale měřice, co Božské řeči,
o Křistu swědčj: wjet gemu
známo, než rozumu dáno!

7. Těšme se Pánu, ma-
gic ochranu, w te přjtomno-
sti, gehu milosti, proti lsti
plným, bránám pekelným,
nech ďábel, swět, bauřj,
wsšak nic neobdržj.

8. Geslit Pán s námi,
tať negsme sami, kdo můž
proti nám? On potře žlé
sám: Když řekne, gát gšem,
hned padnau na zem, w swé
mocy y radě, co židě w za-
hradě.

* 9. Křyste Gěžissi, Krá-
li neywěšši, gehož má gmě-
no, každe koleno, poklonau
ctjti, a welebiti, degž ať y
my wěčně, ctíme tě srdečně.

10. Wstaupilš na nebe,
prošme tebe, táhniž nás
wzhůru, k Angelšských Kú-
rů, gať wčastnosti, tať y ra-
dosť, odpusti hřichy naše,
potři satanásse.

11. Gsa na pravicy,
opatrugich, nebe y zemi,
Pán nade wssemi: Wed,
chraň, žito, těš nás, a tať
mocně spas, ó přemilý Pa-

ne, degž ať se tať stane.

12. Čest

12. Čest Hospodinu, Otci
a Synu, buď v milému,
Duchu svatému, gakž byl
bez zmatku, sám od počátku,
tak buď nyní chválen, v na-
měky, Amen.

(268.)

Vše Otče, z veliké mi-
losti, učinils nám wjo-
ce, nežli dosti, selsaw Syn
na svého z wýsosti.

2. Aby přigal náše Člo-
věčenstwj, zgednawage své
swatě poselstwj, by nás
sprostil od zlořečenstwj.

3. Neb nemohlo lidské
pokoleni, wjiti věčného za-
tracení, než skrz Krystowo
zastaužení.

4. Bohu Otci budiž vě-
čná chwála, gakž se gest
od věčnosti dala, od nás
také budiž wzdáwana.

5. Oezu Kryste, Synu
Panny čisté, genž sy přišel
na svět pro nás hříšné,
rač se nad námi smilowati.

6. Rač nám dáti z svých
se hříhů láti, a na ně za-
lostiwě plakati, a potom se
gich warowati.

7. Tyš wšem ta hrozná
słowa pomedel, řka, kdož
by pokánj zde nečinil, žeby
zatracen byti musyl.

8. Degž nám Pane w
dobrém wěrně státi, a w po-
kánj swatém prospjwati, v
w něm do konce setrwati.

9. K tomu že wšemu na
posylněni, deg nám wšem
plniti přikázani, držeť se
pravdy twého čtenj.

10. Také nám deg hodně
pojmwati, tělo a krew swa-
tau přigimati, w tom po-
čemu wzjhuru se bráti.

11. Degž nám Kryste k
tomu srdce čisté, sšlechtný
život, swědomj dobré, wpe-
wni nás v wjře swaté.

12. Pochwálen buď Bůh
Otec přemocný, požehnán
buď Syn geho přemaudrý,
zweleben buď také Duch
swatý.

(269.)

Shwatměž wšicknj Krá-
le nebeského, kterýž
wstaupil w radost Otce swé-
ho, byt byl Pánem stwo-
ření wšeho.

2. Nebť gest Panstwj
geho náše sláwa, mocná ge-
ho w nebi, w zemi zpráwa,
wěřicým potěšenj dává.

3. Daufegtež, dj, pře-
mohl sem gá gij, nebogte
se

P 4

se, byt bylo gestě tiz: y w
wás gisté srojtějn mág krjž.

4. Až k Otci wstupuji
přemilému, k Bohu svému
y také wassému, na wás pro
mne vždy kassnému.

5. Wšak y s wami bu-
du bez přestání, církwě mo-
cně sobě k wzdělávání, až
práwě do swěta skonání.

6. Wž pak mogli Apo-
stolé milj, bysšte k náro-
dům poslowé byli, chcy,
weďtez miněni mé k cýli.

7. Gděte dautánliwě po
wsšem swětě, a k mé wě-
stnosti lidi zwěte: kdo wvě-
ří, toho pokřtíte.

8. Amen pramj, kdož
li přigme wás, a obliž E-
wangelium hlas, takému
blaze na wěčný čas.

9. Gá pak řečj wassich
rozličnými, chcy skutky po-
tworowati swými, zážrakj
nepřemoženými.

10. Tak když ge swými
sliby podpjal, a nad nimi
ruce rozprostjal, w oblaku
se w nebe objal.

11. Sned Angelé dwa se
postavili, tážje se, pročby
w nebe patřili? Přjchod
geho zas oznámili.

12. Řkauc: Galkj wídj-
te wstupujičjch, w obla-
čjch k Otci se beraučjch,
Králowstwí vjgimagicjch,

13. Tak když wěrných se
počet skoná zde, tentž w
těz sláwě swě zase přigde,
zwolené swě k sobě wwe-
de.

* 14. Cy nuž wěrnj na
Pána hledjce, předchůdčj
swým geg býti znagjce, ne-
likaujmež se w ničem wjce.

15. Wšak pak tam šel
ne pro sebe gen sám, ale mj-
sto aby připravil nám, a
přigda za sebau pobral tam.

* 16. O Krysťe degj, at
nás Duch twůg táhne, po-
tobě, a šedce náše prahne,
kassau k tobě milý náš Pa-
ne. Amen.

(270.)

T Dž nastal den čtyřh-
dětý, a Pán měl bý-
ti w nebe wozatj, rozkázal v-
šednjšlým swým, na horu
wjít, a řečj gim: Halleluja!

2. Wšedko se gj naplni-
lo, co kde o mně psáno bylo,
w zákoně také w Prorocch,
těz y w Šalmich Dawido-
wých, Halleluja!

3. Podlé těch musyl trpě-
ti, Krysťus a w hrobě leže-
ti,

4. Přemnoho trpěl s líbo-
stí; w gašeg za to gest rado-
stí, znamenegmež to s pilno-
stí. Filip 2, 5-10.

5. Mily Gejš zde pracował,
po prachy do nebe se bral,
pracugmež y my s chitivosti.

6. Po prachy měně kralu-
ge, kdož geg zde pravě miš-
ge, Spasení geho vžige.

7. Eche lit se za njm komu
tam, welit, zapřij se každy
sam; potřebij ho posle-
chnout nam.

8. Ddegž nam, Gejši dra-
hy, ať přemohauce žlé twa-
hy, vživame s těbau slawy.

(272.)

Nadugme se w našsem
sedcn, z dobrých mě-
cň, pro kterěj Pán Krystus
přissel, y zas odšel, řdyž
smrt odgal a život dal.

2. Proč Dtec geg na swět
poslal, to dořonal, skute-
čně mu poslussen byw, wse-
cko žjřdim, pať do nebe twá-
til sebe.

3. Řdyž po swém sla-
vném rozkrjsseni, za mnohé
dny, s věcdnjšy se shledá-
wal, potěřował, až ge žjř-
dil y poswetil,

4. Aby mezy národy sli,
a hlásali, we gměnu geho

pořání, na shlazení lidských
hříchů, taťe bludi:

5. A wssak gim předklá-
dagice, ge vějce, wsecko to
zachowawati, a konati, což
Pán kázal a přikázal.

6. Kterijby pravě wěři-
li, a činili, na milost slibil
přigiti, y spasiti, newěřjch
zatratiti.

7. Protož swým námě-
stlím wěrným, a dowěr-
ným, swěřil moc kličů Krá-
lowstwj, w nich šafářstwj,
ě rozwážani y ř swážani.

8. A tať swau cirkew
opatřil, y obdaril, by se w
swatosti ewičila, hřjch tla-
čila, sedcem y wonitě, skut-
kem žewnitě:

9. Gjž slibil neopauštěti,
wždy s nj býti, w bjdném
gegim putowánj, bogowá-
nj, až y do swěta škonánj.

10. A protož řdyž se ř Ot-
cy bral, swým rozřaz dal,
věcdnjšlím, žustawati a če-
řati, žaslibenj potwřzenj.

11. Moch duchownj; wš-
sosti, gjž w hognosti, že bu-
dau, gšauc oblečení, pošlně-
ni, moch giti, prospěch miti.

* 12. A to tať řdyž gim
odkázal, diw prořazal, ob-
země

země se wyzdwih moč, brať
se k Otci, od něhož počten
prawich.

13. Za nimž oni když pa-
trili, w hrůzy byli, klaně-
jic se welebnému, Pánu
svému, co řic wice newe-
dauce.

14. Angelé se postawili,
a swědčili, řkauce: Každý ny-
ni do nebe gde, tať zas při-
de, světu zgetně přewe-
lebně.

* 15. O Kryste pro své
wstaupenj, w zwelebenj, při-
wediz wšeccko k dobrému li-
du svému, pročs sem při-
šel, do nebe wšel:

16. Bychom w sláwě s
tebau byli, tebe ctili, po-
wšeccky wěky bez konce, tě
chwálíce, w wtěšenj, w o-
slawenj.

(273.)

Staupenj Krystowo
pamatujme, a wese-
le o něm prospěwujme:
gestli že wšak wěřime, že
za tjm, gehož ctíme, Pá-
nem svým w nebe wstau-
pime.

2. Nebě nám Písno ch-
titi na sobě, welj wšeccko,
cofoti w Osobě, wlastni

Krystus wšázal, co činil,
se k Otci, od něhož počten
trpěl, wšil, a neb čeho za
tjm wšil.

3. A zdaž nám neráčil
wgistiti, budeli mu kdo wěr-
ně slaužiti, že s nim bude
w radosti, tam kdež on na
wýsosti, přebýwá gij w wě-
čnosti?

4. Neb šel na před při-
prawiti mjsia, on žiwot náš,
cesta, prawda gista: kdež
před Otcem žustáwá, a
mdlob nassich zastáwá, k
dobrému posylu dáwá.

5. Čehož wšiccknj wěrnj
wděcnj budme, přimlun-
cnyjch hledagje nebludme.
Sám tento kněz náš wěcnj,
gest Otcy svému wděcnj, a
nám wšeccknj dostatecnj.

6. Halleluja wesele při-
wegme, a Pánu Krystu
chwálu wzdáwegme, z ta-
kého potěšenj, nám w ne-
bestém wčenj, wděleného k
spasenj.

* 7. O prosímež za wše-
cky Pána Krysta, byt w
nich byla bez bludu mysl
čistá, prawdu geho znagi-
ch, a gj následugjch, wssu-
dy přítomného ctich.

8. Prosymeť twé důstog-
né

né milosti, vslých náše ny-
nější žádosti, degž nám
swau pravdu mjeti, tebe w
nj práwě ctíti, za tebau w
nebe wstaupiti.

(274.)

Gafo: Těssiteli Ducha swatý.

SSS Staupil gest Krysius
na nebe, Alleluja.
Abý wěrně pogal k sobě,
Alleluja.

2. Korunu nesa wjtěz
stwý, All. Potřel gest smrt
zlořečenstwý, All.

3. Při geho slawném
Wstaupeni, All. Zpí-
wegme Křesťané wěrný, All.

4. Když se gest k Otcy
bráti měl, All. Bědlný
lám swým powěděl, All.

5. By z Jeruzaléma ne-
šli, All. Ducha swatého
čekali, All.

6. Užby se wssemu nau-
čili, All. Co lidem mlu-
witi měli, All.

7. Nebo bez geho pomo-
cy, All. Nic nemáží wse-
cky wěcy, All.

8. Protož y my znagice-
to, All. Prosmež Pána
snažně za to, All.

9. By plamen swatého
Ducha, All. Zahřel w nás
sedce zastyděl, All.

10. Wsecka wnitřní y
zewnitřní, All. Wněstil
náše zhřešení, All.

11. Bychom došli slá-
wy wěčné, All. W té ra-
dosti nekonečné, All.

12. Pro twé ó Kryste
Wstaupeni, All. Deg nám
hříchů odpustění, All.

13. Ať nás nezje wěčný
plamen, All. Wchoweg
nás Kryste Amen, All.

(275.)

SSS Staupil na nebe,
Krysius, y co nám
sešle? Ducha swého swa-
tého; Těssitele wěrného:
Kryse eleysen!

2. Halleluja! Hallelu-
ja! Halleluja! Máme se
radowati, Krysius nás chce
těssiti, Kryse eleysen!

(276.)

Gafo: Den Wzkříšení G Eyu.

SSS Staupil na nebe reš
prawy, Halleluja,
budíž chwála Bohu wzdá-
na: Krysius G Eýs ten
Král sláwy, Halleluja, bu-
díž chwála Bohu wzdána.

2. Sedj na prawicy Ot-
ce, Halleluja, budíž zc. Gsa
nebes y země zpáwce, Hal-
leluja, budíž zc.

3. Gýž

Halleluja!
Wzda mu čnda!

3. Giž se wsecko naplni-
to : žeť musy trpěti, Ebož
fo, Halleluja, 2c. Co Ede
chtěgi bydleťi, s nim w we-
o něm psáno bylo Hall. 2c. čněm žiwotě.

4. Giž s Pán Dawidu on
5. D ktera ká radost byla,
Pánem, H. 2c. Sedj na Tru-
geho wředlnijšum, Ebyž sau
nu důstogněm, H. 2c. Žak. 110. Pána poznali, práwě, w
Pána poznali, práwě, w
dořonaké sláwě, po žiwotě
těžstwj, Hall. 2c. Bud gemu
pracněm, giž w geho Krá-
čest y wladářstwj, Hall. 2c. lowstwj.

5. Při tomto Páně wj-
těžstwj, Hall. 2c. Bud gemu
čest y wladářstwj, Hall. 2c.
čest y wladářstwj, Hall. 2c.

* 6. Chwála bud swatě
6. Letnj čas to znamená-
Erogicy, Hallel. budiž 2c.
wá, přilissnau rozkossj, pro-
Wsecko wssudy zprawugi-
ti zymě trpkossj, mnohé, giž
cy, Hall. budiž 2c. se bogi wsecko, neb w nj bý-
wá wžo, každěmu stwořenj.

(277.)

SS Staupil gest Kry-
7. Letnj čas gest wěčnš
stus na nebe, dořo-
žiwot, neyměťšich rozkossj,
naw jde prácy : Radugme
ten dán bude po zymě, tež-
se wesele, wůdny, že gest rá-
tě, toho swěta bide, té žlé
čil býti, Krystus nassim
přjliš trpkě, giž po wtrpenj.
smjrcy, byt nás wrátil Dtcy.

2. Wředlnjey se rmauti-
8. Taťť gsau swatj w le-
li, Ebyž gest měl trpěti, Ebyž
to wessli, wěčného žiwota,
wstal, byli weseľi, ž sláwy, Ebyž proti zymě stáli, swě-
Pána G Ezu Krysta : Žide
ta, tohoto trpkého, trpice
žli reptali, a neuwěřili.
od něho, mnohá protiweno-
stwj.

3. Ebyž měl wstapiti
9. W ten žiwot sám
na nebe, žarmautili sau se,
Krystus wede, a řka, gá
Ebyž pať spadl w ně Duch
gsem cesta, gá gsem žiwot
swatý, ž hlry, radowali
y prawda, tēm wssēm, kte-
sau se, s horlivosťi mno-
vžito tať pro mne, proti-
hau, y prorokugice. twenstwj trpj, tať pohaněnj.

4. Než gest wstapil na
* 10. Pomozž nám mi-
nebe, swě milé wčil gest,
lš Kryste, jde pro té trpěti,
trpěliwosti mnohé, w swě-
by hom se radowali, w slá-
wě,

wě, w dokonalé kráse, tebe
wždy widice, y také chwá-
lice.

(278.)

S Amjteg wěčná gasnosti,
D světko; Dtcowské by-
tnosti, ó GEjissi Jáko-
wa, domu hwězdo wěčné
nowá.

2. Kterájs wěčné smrti
w stínu, sedjch lidškau rodi-
nu, wýchodem swým ostro-
tíla, žiwota blesť zanitila.

3. Elowěka tys padlého
tam, w rahi sebau podepřel
sám. Y nás, gehu bjdné
Syny, spasy, žmyw swau
krwj winy.

4. Ty sám gšy brána do
nebe, žádný ginať než sřz
tebe, wěky wěku newegde
tam, y brána y brannýs ty
sám.

5. Ty učiněn byw nad
smrtj, wítěz tuhým bogem
smrti, smrtj y pekla kljče
máš, gen wěřicym sam ot-
wiraš.

6. Ty knihy tagnosti Bo-
žjch, hoden gšy wyšti byl,
y gich, pečeti sám russit smě-
le: Toběť to dáno w moc
cele.

7. Žádného w nebi, ni

w zemi, krom tě, nalezeno
nenj, gesťobn tě cti byl ho-
den, beránku, genjš pro nás
boden.

8. A také wykaupil nás
Bohu, krwj wylitau pře-
drahau, ze wsselikého náro-
du, pozwato k wěčnému nás
hodu.

9. Abychom gsauc swatj
Boži, giž Králowé také kně-
žj, kralowali s tebau wěčné,
na twém tam trůnu bezpe-
čně.

10. A protož wssěcko stwo-
řenj, w nebi, w moři, y těž
w zemi, tobě se hodně sklá-
něj, na čest noč, dnem
žpřiwagj.

11. S nimiž y my wssi-
cknj také, poddanosti wsseli-
gafé, dokazowat wždy žada-
gje, té ctjme žwučně žpřywa-
gje.

12. Bohu a těž beránko,
wi, nassemu prostřednjko-
wi, wěky wěku ai dána gest,
gasnost, moc, šyla, sláwa,
čest. Amen.

(279.)

Sako: wstaupil gest Kryštus.
Wítěžstwj GEjisse Pá-
na, přewelmi staroně-
ho, každá Dusse pobožná,
plěseg,

plěseg, znage Krále swého, na čest chwálu zpíwalo; nad
po slawném wítězstwj, giž to korunowanému, radu-
ge se slawně, Králi přjto-
nnému.

2. Genž potlačil nepřá-
teky, hada přechytrého, zba-
wic geg lstivé sly, swázal,
wraha přepysného, a zka-
zyl bráslowstwj, lwa převru-
tného.

3. Geho korunow wítě-
zná, zboru nebeského, když
na okřstěf frěta, Bůh geg
dworu Angelskému, wwe-
dl, aby wyslychnj klaněli se gemu.

4. Zastřwěla se newymku-
wně: s zástupy swatými, s
swými, bral se důstogně,
f Dcey, zpěwy radostnými,
rozjehnal se mile, s wědsnj-
ky swými.

5. Giž gest po swém
strpenj, w slawně Dce swé-
ho, prawým wšeho Stwo-
řenj, Pánem, gemužto ro-
wného, w nebi, w zemi ne-
nj, wšse se bogi gehu.

6. Gemuž rytjřstwo ne-
bestě, w těle zgerownému,

8. K čemuž nám diwně
pomáháš, wida nás w bj-
dnosti, a před Dcem zaslá-
wáš, we wšj nedostátečno-
sti, způsobugeš w winách,
y hognost milosti.

9. Budij nám y zde přj-
tomen, sedě na wysosti, wnité
y zewnitě pomocen, w
prawdě, žiwota milosti, ať
za tebau dogdem, tam kdej
sy w radosti.

10. A tobě hlasem ra-
dostným, wítěz slawnému,
s Dcem y s Duchem swa-
tým, wjdnyky, w Božstwí
gedinému, prospěwugem
chwálu, Pánu nebeskému,
Amen.

VII. O Duchu Swatem a Darjch gehu.

(280.) Antyffony.
Gabo: Zospodine wšlyš blas.
Stworiteli Ducha swatý,
přigd naměstěw náš, a

spušt na ty, genž od tebe gsau
stworěni, milost, pokoj, potě-
šenj.
2. Ty gsy těšitel nejbližší
da

dar nehwyššho nehwyšši, ty
gšy mašt vyzdrawugjch, studnice,
láška horjch.

3. Ty gšy w dáňch Pán boha-
tj, přst Boží synlé podstaty, w
rozličných gazyých slowo, zge-
wugešs světu, Dtcow.

4. Degj nám světko rozumno-
sti, srdce w lásce weš k wrau-
cnosti, znáš tēla našeho mdo-
bu, posylášg ge w každan dobu.

5. Widal od nás zlost nepřj-
tele, požog w nás vpemni cele,
abychom wždy za tebau sli, a
sskody na dussech vsli.

6. Degj nám znáti Boha D-
ce, y Krysta našeho wšdce, o
mjšťce dobrj y sebe, bychom
wždy ctili tebe.

* 7. Chwála buď Dcy wěčné-
mu, y Synu oslawenému, y
Duchu drahé milosti, gať jde
tať w nebesě wlasti, Amen.

(281.)

Kryne.

Gako: O Kryste Kryže požoge.

Krye elejson. Bože, k
swým hřichům se známe,
jmjng se nad námi: Dalož
(pokorně žádáme) gako Dtec s
námi. Odpust náše wianj, od-
pust, a nás k milosti své připust.

2. Při té meyročnj sláwnosti,
y času každého: Posli nám ta-
ť z wysosti, dar Ducha swaté-
ho. Abychom té milowali, slo-
wem twým se zprawovali.

3. Wšak gšy ten swět tať mi-
lowál, z srdce otcowského: Žes
gemu syna darowal, gednoro-

zeného. Aby každj wěre w ně-
ho, došel žiwota wěného.

4. Kryste elejson. O Kryste
Kryže požoge, smilšg se nad ná-
mi: Wpožog wyssech rozbroge,
swými zaslubami: swět požog
podwodnj dáwa, v tebeť gest lá-
ška prawá.

5. Drodšg w swého Dce, o-
rodšg wždy za nás: gako paz-
stjř za své owce, a wzdal mo-
cneť od nás. Lotry, a roľky hltá-
wě, y gegich pasivny nejdrawě.

6. Dáweg nám wěrně pasy-
ře, s pasiwau slowa twého: Wo-
sylnšg nás w prawě wjře, skřz
Ducha swatého. Teu wrátňj
nechť otwjrá nám, dwěre k těm
nebeskjm pasiwám.

7. Kryne elejson. Duchu
swatj wyslyšse nás, smilšg se
nad námi: Wěm sobě přjbytel
w nás, a žšlšweg s námi. Přigď
těštiteli w testnostech, přigď nášš
čelari w nemocech.

8. Přigď bludnjch naprawi-
teli, sprostnjch wěteli: Přigď
žšstupce wpuštěnjch, nádege
žtrápenjch. Přigď šhlo omdle-
wagjch, žiwote vmjragjch.

9. Degj nám twá Božšá wě-
čná moc, w dobrém setrwánj:
Zwlašť řdyž klesne lidšká pomoc,
při náššem řkonánj: Odwrat od
nás wěčnj plamen, deg s sebau
byť w nebi, Amen.

(282.) Et in terra.

Gako: B horám patřjm gš.

Bud sláwa na wysosti,
Bohu té studnicy nesmjř-
ně

ně milosti: a na zemi pokoj lidem, pro Krista obdařeným, Duchu svatého darem.

2. Myš ō Bože tě chválíme, dobrořečíc my tobě se klaníme, vzelebíme tě mocného, Dce milosrdného, tě vyznáváme samého.

3. My vyznáváme tobě díky, pro velikou tvou slávu, Bože veliký, Pane náš nebeský Králi, náš všemohoucí Dče, z něhož sme život vzali.

4. D Synu jednorozený, Pane Svišty Kriste, pro nás vtělený, ō Pane, Boží Beranku, ō Boha Dce Synu, vylýš náš z svého stánku.

5. Kterýž sájmáš hříchů světa, pohled gal přetěžká již myš, váme léta, mždy se blížice k slozám, přigimž modlitbu naši, deg v dobrém setrvánj.

6. Sedíš na pravici Dce, o smilůg se nad námi, a bud přimlůwe, abychom podle zásluh svých, nebyli odsauzeni, k přisnošti pokut věčných.

7. Ty sám svatý gsy zagistě, tys sám gedíný Pán, ty ō GEZU Kriste: sám sy Král y kněz nejvyšší, ty k Dce svému přistup z obětí máš nejbližší.

8. Věšitelí Duchu svatý, s Dcem y Synem též sláwn a podstaty, posvětiž nás swau milostí, abychom byli vzáctnj, w službách svých na wšosti.

9. Bůh Dtec, Syn, y Duch svatý, Pán w lásce ke všem lidem welmi bohatý, budiž od nás nynj chválen, a potom w

sláve věčné, na věky věků, Amen.

(283.)

Credo.

Gako: Duch Svatý swau.

Svěříme wšickni w Boha gednoho, Dce toho všemohoucího, Stworitele nebe, země, y všeho, kterýž nám dáwa dar Ducha svatého.

2. Wěříme y w Krista Syna na geho, gedíného Pána našeho: Genj se narodil z Panny, gsa počatý, bez poskvrny: Což působil Duch swatý.

3. Trpěl, umřel, a tak nás vykoupil, potom do pekla morně jstaužil, třetihy dne wstal z mrtvých w sláwném těle, což osvědčili y swatj Angeli.

4. Wstaužil w nebe, k sláve Dce svého, kdež sedj na pravici geho: Odtud wěrným poslal Ducha svatého, odtud přigled sanditi každého.

5. Wěříme wšickni w Ducha svatého, vtěšitele milosrdného, bez gehožto k dobrému pomocy, w člověku hříšném uenj žádné mocy.

6. D chrkwi to držíme wyzná: nj, že gese wšech swatých obcowá: nj, owěcinec, Krista paštyře magj: cy, geho samého slowem se řidj.

7. Wěříme wšech hříchů odpustěnj, y těl našich z mrtvých wzkříšenj: A po smrti w nebi život bezpečný: Amen, Amen, ō degj to Bože věčný, degj to Bože věčný!

(284.)

22

(284.)

Bože Otče sessliž nám
nynj Ducha swatě-
ho, Ať on nám otevře
sám pravdu zákona tvého,
a zapálí srdce w nás, aby-
chom tě milovali, nynj y-
na každý čas, vůli twau ko-
nali; A věcnj cychho, w-
stříhali se vždy pilně, twé-
ho slova živého, drželi se
společně: Tať sladce, w té lásce,
w pokoji deg nám vsnau-
ti, nedeg nám zahynauti.

2. **B**oží Synu,
prošmeť tvé milosti,
Genž gsy pro násse twiny,
trpěl mnohé žalosti. Dpu-
štěns byl od Otce, mezi
lotry gsa na kříži, obrať se
na své Dvce, ó dobrý Pa-
stýři! Degž nám twůg
hlas poznati, skrze Ducha
pomazánj, tebe následowa-
ti, vždy až do skonánj:
Pros za nás, w každý čas,
Boha Otce nebeského, vcho-
weg nás od zlého.

3. **O**-Bože swatý Du-
chu, račž nás naučstjwi-
ti, A násse hříšné duffe,
twým ohněm zapáliti:
Zwol w nás sobě přibytel,
s Otcem také geho Synem,

neopauštěg stvůch dítě, ať
giž nezahynem: Degž nám
pravdu vměti, kterauž učil
Křstus **B**oží, gižto ne-
můž věděti, komuž ty gi ne-
sgemys: Degž se vždy, té
pravdy, držeti až do skoná-
nj, zbaw nás od zatracenj.

(285.)

Gals: **K**řstu chvála, Konec.
Bože, ty gsy w Synu
svém, mne wyvolil
od věčnosti. Sessliž; **B**ru-
nu twého sem, w čem ť spa-
senj nemám dosti. Rač mi
dary Ducha přiti, a tať bu-
du wšefko miji.

2. **A**ch znám mrtvůž ži-
vot swůg, ť wykonáwánj
dobrého, Duchu swatý,
Bože můg, zpraw mne zno-
wu-zrozeného, neb tělo mé
skažené gest, a nemůž ť
spasenj wěst.

3. **S**větlo! zážen te-
mna noc, mého bludného
myslenj; **Z**ruš bezbožnost
skrz twau moc, drž můg ro-
zum w svém řízenj: aby-
ga se s ochotností, od tebe
učil maudrosti.

4. **M**ysl a žádost žlau no-
šim, w srdcy mém hned od
mladosti: **T**y mne rukau
swau,

svau, prosím, vytrhni z mne ohavnosti. Každém dobrém zgemováni, deg chut také k dokonání.

5. Srdce čisté stvoř mi sám, genžby tě v paměti mělo, a že gestě hříchů mám, toho bolestně želelo. Však po smrtku gať neg-

spisse, vved mne v rány GEjisse.

6. Račž mne vssřipiti v něg, gať aud wlasnj geho žela, a gsa w te gednotě, deg, abych tať trwal do ce-
sa. Al gsem od GEjisse, hlavy, gá ratolest, on finen prawý!

7. K tomu žádám to tro- ge: Wíru, lásku, a na- děti. Pomoz mi, při mně stoge, ať mne zli vmautii nesměgi. Popřeg pokory, radosti, pokoge, w křiji ti- chosti.

8. Deg co slussi mluwi- ti, něbny také y mlčeti; deg se práwě modliti; pomoz mi křij mlg snášeti; deg spasytedlně zemřeti, a de- dictwý w nebi mjeti.

(286.)

Bůh náš wěkem nepoča- ty, Dtec milý, Syn, spatrüge; těmi Beránek

Duch swatý, w bytu pře-
birném trüg gedem, budij
od nás wždy weleben.

2. Genž nechťege bez nás
býti, pro chwálu swau nás
stworiti, ráčil k swému po-
dobenstwý, wěčnosti swé k
společenstwý.

3. Al kdýz sme byli od ně-
ho, zassli, poslal Syna swé-
ho, zahynulých hledati nás,
a mrtwým dáti život zas.

4. Což kdýz se stalo, swa-
těho, wyslal také Ducha
swého, by hágil gjž srdcý w
Bohu, nedal zahynauti z
nowu.

5. Tať sobě Dtec nás
zplodil, za dítky, Syn wy-
swobodil, z smrti, a Duch
swatý mnozi, wsselil k nás
dary Boží.

6. Dtec gest Dtec laska-
wý; Syn Pán wsslech nás
milostiwý; Duch pak da-
rů rozdělitel, spolků wsslech
swatých řiditel.

7. Odkudž tytul má oso-
bný, že slowe sedmernašobný:
Božjeh Dčj sedm, sedm Du-
chů, beránekowých sedm ro-
hů. Izaj. 11, 2. Zach. 2, 3, 4.

8. Těmi wsslech Bůh
spatrüge; těmi Beránek
boguge;

Q 2

boguge; těmi sřwatj obdařeni, berau žrůst k swému spasenj.

9 Čehož příklad dán na hlavě, chrstwe, Krystu, našj sláwě: gehož Duch ten řdyž pomazal, w darjch sedmij se vkázal.

10. Prwnj dar gest bázeň Boží: w kterémž řd-
cy on tu složí, takj hřěšit
nesmij, nechce, newáže nic
sobě lehce.

11. Na Boha pozor má
wřřadny, buď on bohatj neb
chudj, pokorně má se sám
w sobě, nic sám sobě neo-
sobě.

12. Druhý dar gest dar
vměnj, dobrých věcj k wy-
wolenj, y k činěnj wřře ho-
tově, čemuž wěj Bůh w
swém slowě.

13. Neb řdožby co Bůh
chce wědět, řdyby nám Bůh
nepowěděl? by pak člověk
nestěšť sobě, pomáhá Duch
geho mřllobě.

14. Třetj zagistě dar Sy-
la, mocný důwod geho di-
la, dáwá w dobrém wřřdy
zmocněnj, těla Duchu k
podmaněnj.

15. By sebau člověk

wřřadnauti, hledět, a wřře-
čka swá hnutj, tak řjditj gař
Bůh káže, wnuřánjm se ge-
ho wáže.

16. Ž čehož gde čřwrtý
dar, giným, kterýmž stau-
žiti swým bljnjm, člověk
má, wřřacný dar radj, k
odwřácenj wřřj žlě wřřadny.

17. Řdyžby satan, swět,
neb tělo, táhnauti w žlě řdo-
ho chtělo, řdo ten dar má,
ten rád radj, přěd řřým bli-
žnjho ohradj.

18. Rozumnost přitom
dar pátý, swatého Ducha
gest swatý, nic nečiniti k
žhorřšenj, řadnému, než gen
k zleřřšenj.

19. Ten dar řdo má, ten
bljnjo, wřřělávati hledj
swěho, wřřřafně s nim ja-
chážege, buď třeřřage, buď
chwálege.

20. Dar maudrosti gest
dar řřestj, řtupěň wřřejnj
wěčně cestj, nic nedbatj zde
řřom Boha, w něm swá w-
řřšenj mnohá

21. Žnátj y gich požíwa-
ti, řřřcem w nebi přěbřřwati:
to pak co se w swěřě řřwj-
tj, za pauhé marnostj mřti.

22. Sedmý dar odtud
pocho-

pochoď, libé giž odpocim-
ti, duchem w Bohu, kterhž
tak tjm, specetuge nás Du-
chem swým.

23. K životu s sebau
wěcnému, radosti, sláwy,
plnému. K němuž pečet
Božich Synů, gest tento
Duch Hospodinů.

* 24. Duchu swatý tě-
štiteli, darů drahých dělite-
li, podělujž nás gimi wě-
čné, zde w chrčmi y w nebi
wěčné.

(287.)

S Swaltež Hospodina
wšsetka rodino Izrael-
ská: Nebot Duch geho
nawššterwuge srdce lidská.

2. Zwelebujž dome Já-
kobi weleslawne Páně gmi-
no: Neb rozkossné zaslje-
ni gest nám giž hogne na-
plněno.

3. Rozkosse swé plésaním
wklazujž srdce každého wě-
ného: Nebot gest tagem
swj diwné otewřino Boha
nebeského.

4. Radugtež se w duchu
swém wššicknj Páně služeb-
nicy: Neb se gest gediný
Bůh zgewil w blahoslawe-
né Trogicy.

5. Obětgtež Pánu srdce
wěčná Synostj obywatel-
lé: Nebt nám Pán sestal
sobě rovného wššitele.

* 6. Zpřiwegtež Hospo-
dinu piseni, z srdce z nowu
stworěného: Nebt za mi-
stra nám dal Pána dwor-
u nebeského.

7. Sláwy y chwály ho-
dný Duch swatý, Otcy y
Synu rovný, a spolu s
nimi Bůh na wěky wěků
požehnaný.

8. Těšstež se wššicknj y
prostřed swých zarmutčů
Pánu takowému: A služ-
tež wnitřnostmi swými ge-
mu tolika samému.

9. Prokřiknětež srdcem
y hlasem spolu wesele, a
slawtež gmiěno welebného s
potěšením, rkauce směle:

* 10. Sláva budiž ge-
dinému Bohu, Otcy y ge-
ho Synu, y takě milému
wššiteli Duchu swatému.

11. Saťož byla od po-
čatku nynj y wždycky: bu-
diž wzdáwána od wěrných
wěky po wššecky.

(288.)

S Třetio dne wstal Swotit.
Něssniho dně splnilo
se,

se, wyrcení Pána GEjše,
Apofstolům z geho říše.

2. Sestál gim Ducha
svatého, naplnil gich sedce
z něho, vřestitele milého.

3. Gijž se gest to naplni-
to, což prorokováno bylo,
radugme se rossičnj z toho.

4. Skrze Goela Proro-
ka, řekl Bůh, wyljm mého
Ducha, na milého služebnj
ka.

5. A budauť prorokowa-
ti, krásná widenj wjdati,
divné wěcy wšem mluwiti.

6. Přissel na ně welmi
rychle, Duch swatý v prud-
tém wětře, zapálil sebau
gich sedce.

7. Apofstolé milj swatj,
naplnění gsauc radosti,
Ducha swatého milosti,

8. Wssech gazyků sau
mluwili, Boží, a weliké wě-
cy, rossičnj se tomu divili.

9. Neb sau byti shro-
máždění, w Geruzalémě ro-
zličnj, národowé, z mnohých
zemj.

10. Geden každj swjg
gazyň znal, gačoby z gich
národu byl, Duch swatý
w tom ge zprawowal.

11. Prošymet Pane GE-

jissi, posslij y nám z twé mi-
losti, Ducha swatého z wy-
sosti.

12. Zamjteg k nám Du-
chu swatý, s dary twé swa-
té milosti, s Dtcem, Sy-
nem, drahý hosti.

13. Naplni sedce swatau
bájni, bychom s strachem a
s twau kájni, spasenj své
působili.

14. Deg nám dar milo-
stivosti, lásky a přiwětivo-
sti, pokory, trpělivosti.

15. Degž nám dar twé-
ho wtnění znáti hřichy také
ctnosti, z wjry činít dobré
skutky.

16. Obdar nás darem
twé síly, abychom byli pře-
sílnj proti zlému pokušení.

17. Podeg nám twé swa-
té radn, bychom w pokoře
trwali, Panstwjm swěta
pohrdali.

18. Zprawugž nás zdra-
wjm rozumem, nad giná
stworění darem, znáti tě s
Dtcem, y s Synem.

19. Darugž nás swatau
maudrosti, kteráž pocházj
z wysosti, od Boha, Dce
swětlosti.

20. Kdož twé dary hog-
né

ně magi, vssech se hříchů
vysřihagi, w polánj swa-
tém trwagi.

21. Nawstěw gimí Du-
chu swatě, sedce naše řaz-
dau chwili, bychom wice
nehřěšili.

22. Wšak ty těšitel
plačlivých, obránce vssech
žarmancůch, naděge vssech
dauffagich.

23. Ty gšy swětko vssech
zatmělých, prawá cesta po-
blauditých, mocně lékařstwí
nemocných.

24. Prawýmš pořmem
vssech lačných, také nápo-
gem žiznivých, hogná moc,
šyla zemlených.

25. Také gšy ten živý
prámen, gimžto hasne wě-
čný plamen, žbarwž ho nás
wěčné, Amen.

(289.)

Duch Páně swau swatau
milostí, naplnil sedce
w prudkosti, řdyž Aposstol-
lé spolu gsau seděli, Ducha
swatého nábožně čekali, ná-
božně čekali.

2. Ráčil gepo swětě po-
řati, slowo Boží oznamo-
wati, aby řázali wšsemu

stworěni, Pána Krysta, a
geho swatě čtení :.

3. Přigmetěž, řekł Du-
cha swatého, učitele vsseho
dobrého, on wás sám wě-
ně wšši prawdě naučí, a zge-
wí tagně y budauch wěcų :.

4. Řka gim : Řdyž wás
budau stawěti, přebřsari,
a přebř Knížaty, nechťgťg
wšy nic o to pečowati, řte-
rať, co máte přebř nimi mlu-
witi ? :.

5. Protož my nynj we-
sele, poprosmež swého spa-
sitele, at nám ráčj těchž
Ducha řesłati, a naše hřě-
šné sedce žapáliti, Kryste rač
to dáti !

(290.)

Gaf. Gessit psáno dawným řok.

Duch swatě, řdyž na řor-
dáně, při welesłatoněm
řřtu Páně, měl se ř swěde-
ctwí žgěwiti, ráčil přebřwě
žstapiti.

2. Wšy w hofubičky žpř-
sobě, přigiti, obľibil sobě,
ta wěc břz tagemstwí nenj,
wážmež to Řřestiane wěrnj.

3. Řeyprw nám pať w-
řaguge, co swým wřadem
žprawuge : Ře gsa Duch

24

swatě

swatý milostný, pokoj přináší radostný.

4. Gako Holubička Noe, w korábu plésánj mnohé způsobila, řdyž ratolest, oltowau přinesla gest.

5. Potom, tudy dáwá znáti, gať se každy má chowati, řdyž darů g ho milosti, dogiti chce k ošlawnosti.

6. Holubička křawě wždy, řhá, k skreysši své letje pospichá, gestřábu dravých se bogi, hnýdj wysoko w potogi.

7. Milowná gest y sprošnosti, y w obcowánj swornosti, nehty nepůbi sřkody, drýj se žrn, čisté wody.

8. Čistotu gístě miluge, pročej smradu se wydaluge, žluče nemá, a wřřak horli, řdyž druhý w řádu nestogi.

9. Ljbiť se wřřeky ty ctnosti, Ducha swatého milosti, při lidech w Krysta wěřících, a chceť aby chodili w nich.

10. W těch tedý ctnostech poddané, máme ctiti Ducha Páně, wždychegmež skrausšeně, křawě, činje pokánj prawě.

11. Strějme se dábla dra

wého, bezpečnost posřtář gest geho, milůgme w škále, své skreysse, ty ai gsaurány GEjisse.

12. Neb řdo w těch bydlj skřj wjru, žustawát w potogi, w mju; Powěťřj hñetwu Božjho, pro hřich wřessě neshladi ho.

13. Hnýjda činiti potřebj, chcemeli ořtati w nebi, ždet gest marnost, bida a křjž. Dusse milá, ždaž newidýřs? Žalm 84, 3.4.

14. Budmež gako holubice, sprostnj, Pán GEjiss tomu chce: Drýme se w lásce, swornosti, w tom swažku dokonalosti.

15. W mřžkosti magic podwodny, nečinme bližnjmu škody: Serce křimě a podwodné, gest sobě saměmu škodné.

16. Pokrm a nápoj své dussi, žbjregme čistý gať skusši slowo a swátosti Páně, bez kalistě čyřkwe bludné.

17. Smradu hřichů se warůgme, čistotu wraucně milůgme, an swědectwj neomylné: Duch swatý zamjotá smilné. Žalm 5, 5.7.

18. Těcht wěch skusši sřetiti,

třetí, máli Duch svatý w nás býti: Gsauc winnj, činmež poňanj, a chodme w tom powołanj.

*19. O způsob nás, prošme tě, na tomto přebýdném světě, Duchu Svatý, vzáctný hosti, gať nás mjt chceš na wyposťi.

20. A my tebe s Bohem Dcem, y geho gedíným Synem, ctíti a chwáliti budem, nynj y na weky, Amen.

(291.)

Gať. Pane Bože buď chwála. Duch svatý od Dce poslan, z hůrn, z nebes, a wěrným dán, rozdjlný welmi w darích swých, t chrťwi spasenj potřebných.

2. Kdož Duchem Božim weden gsa, hřichem, zlostj swázan negsa, geg já dá, a obliuge, dogdet což w Bohu miluge.

3. Prwnj dar Ducha swatého, gest, bážen w srdcy wěrneho, z njž hřěssiti nesmj, nechce, dobře z milostj činit chce.

4. Kdež bázně w srdcy nebýwá, tuť hřich, zlá já dost přebýwá, ale bážen

hřich wyhánj, weđe w dobre, zlé odhánj.

5. Druhý dar milostivosti, gest w mnohé trpělivosti, t bližnjm w lásce z litowánj, w Božim stoge smilowánj.

6. Spomáhá, a wšsem odpauští, hněmu, zlosti nedopauští, miluge, snássi, showjwá, w milosti Boží přebýwá.

7. Třetj dar gestit wmenj, zlé od dobrého dělenj, zlému odepriti snazně, a w dobrém mjt se wázně.

8. Čwrtý dar gest gehošla, w dobrém pomocy pošla, genž zmocňuje, wtrwzuge, gsa w srdcy, prawdu splozuge.

9. Aby se nebál, nelekaf, milost, lásku Boží poznaf, z nj wšsečno podstaupiti chtěl, pro smrti wstaupiti nechťel.

10. Pátý dar gest geho rada, by cłowěk wůli podada Bohu, geho přikázánjm, poslussnjm zůstal s plěsanjm.

11. Wymoluge pro své lepšj, cožby bylo bezpečněšj, nebezpečně opaušstege, w ruce,

to ruce Boží se paussťe-
ge.

12. Sestý dar gest Bo-
ží rozum, genž odgimá blud,
nerozum, bychom Boha
znali práwě, a wěřili to ně-
ho zdráwě.

13. Moc, maudrost, do-
brotu geho, poznagic
brali od něho, i čehožby-
chom milovali, geg nade
wisse welebili.

14. Sedmý dar gest ge-
ho maudrost, genž sfrocuge
to nás nemaudrost, bychom
pugenj milosti, magic gi,
zbyli wšši zlosti.

15. Následugmež což wě-
čného, nedbagic co gest ča-
sného, bychom wěčný wy-
wolili život, časný proň
sřatili.

16. Kdož toho mjmá wě-
stnost, to těch darjch dra-
hau společnost, pracuge to
dobrém, porostáwá, to ži-
wotu ctném se rozmáhá.

17. Budiž chwála Otci,
Synu, Duchu swatému do-
brému, Pánu Bohu gebi-
nému, genž dáwá gažž chce
každému, Amen.

(292.)

Duchu swatý, genžs Pán

a Bůh wšemohauch, swě-
tlo sřwauch, oheň žhauch,
darůžž nás i milosti wjrau
y lástau wrauch, a įprawě
tonitřnosti nassich sřdech
gdauch.

2. Ty sám wsecký wěř-
ch žnowu įpłozuges, i Kry-
stuge připodobňuges, įakon
sřwug to ně młéwage, žnowu
to něm sřworuges, a tať
we wsselikau prawdu wto-
zuges: Gal. 4, 19. Jilip. 2, 5 ž.

3. W tom gich diwně
posyluge gim žrůst dáwáš,
gažž řdy potřebu wznámáš,
těššis, vějš, a to prawdě
Křystowě wydělawáš, a to
tom we wšem y stálosti swě
přidawáš.

4. Sřrže stowo, křice, y
swátosti geho, wřwřzuges
i nás každého, přiwodjš i
milosti do života wěčného,
nám od Křysta Sřčisse ja-
sławženého.

* 5. Prošhmet rač nás
sřysseti to prosbách mšle,
Duchu swatý, každě chřoj-
le, degž ať to prawdě trwá-
me, to twě mocy a sřile, a
tať dogdem blahosławneně
ho chle.

6. Budiž tobě Bože Du-
chu

chu swatý chwála, s Otcem,
y s Synem wydávána, ge-
diněmu Bohu na věky bud
zpívána, wse k věčné slá-
vě tebe věčného Pána.

(293.)

Gafo: Gať žiwých wod gelen.

S Al čerstvých wod ge-
len žádá, w čas vna-
wenj swého: Gať má dusse
wždycky ráda, chce mít Du-
cha swatého: Nebť bez ge-
ho pomocy, nemáme žádné
mocy, mrtwj gsauc od při-
rozenj, w věcech potřebných
k spasenj.

2. Pán pravj: Kdo
mne miluje, slova mého
oslýchá: Můg Otec geg
oblíbuge, Duch swatý k
nebi zdvihá: K tomuť my
přicházíme, w tom přiby-
teť činíme: Neb to má mi-
losti slovo, nenj mé, ale
Otcovo.

3. Duch swatý ten vtě-
šitel, gegž Otec pro mne
dává: Budeť wás twěrný
učitel, od něhož půgde zpra-
wa: O wšem což sem wám
mluvil, poťud sem zde s
wámi byl, onť wám wse-
cko připomene, on wás k
dobrému powede.

4. Poťog můg wám ži-
statugi, ne gaťž wám geg
swět dáwa: Proč se w wás
srdce strachugi? Neť sem
ta slova prawá: Gduť a
žase přigdu k wám, co sem
libil, to wám dám, ne-
bogtež se w mém poťogi,
gať gsem wás, a wy gste
mogi.

5. Swědčj taťe tžj Pán
wseho: Gať Bůh ten swět
milowal: Že GČjše Sy-
na swého, gednorozeného
dal: By kažď měře w ně-
ho, došel bytu věčného:
Nepostali ho sem sauditi,
ale hřjšný swět spasiť.

6. Kdož srděně w něho
wěří, ay ten nebude sau-
zen: Ale kdož w něho ne-
wěří, gž gest w prawdě
odsauzen: Neměra kořen
zlého, gest půwod smrtj ge-
ho, i niž gen po tme wždy-
cky tauží, dáblu, tělu, swě-
tu slauží.

7. Opět Pán bj: Gať
gsem dwěře, kdo sřze mne
nemcház: Gať žloděg w
swě neměře, gen sřloditi při-
cház: Dwoce mě, hlas můg
slyšj, a ten wrátný ney-
lwyššj, Duch swatý, mne
guz

gim otwírá, odkudž plyne
živá wíra.

8. Za y giná slova Pá-
ně, Duch Boží nám před-
kládá: Wysvětluge, blu-
dům bráně, a nás w Kry-
stu zakládá: W wíře, w
lásce, w naděgi, abychem
sili wrauceněgi, sili, pomá-
há, zprawuge, těssi, wěj,
oswěcuge.

* 9. O přigdiž k nám
Duchu swatý, Bože mocný
a pravý: S Otcem, s
Synem, též podstaty, a tať
hodný též slávy: Poswě-
tugi a zprawugi nás,
nyni y w posledni čas, ote-
wři swých darů pramen, k
spasení našemu, Amen.

(294.)

Safo: Wzkříšenj Spasitele.
Od slavný Duchu
swatého pamatugmež
dnes wděčně s lidem geho,
kteréhož GEJIS Pán z hu-
ry sestál na tento swět k
nám: genž w Geruzalémě
mnohé zděšil, wěrně wtěšil,
hogně podělil: Vědlnj,
kum Pán rozkázal, kdyžto od
nich na nebesa wstupował,
být neodcházeji, ale w městě
očekáwali, dokudžby neby-

li oblečení mocí z wšosti,
Ducha milosti. Protož my
z toho daru Otce y Synu,
wděcnau chwálu wdáweg-
me gemu, prosíce sobě za-
wtěšitele Ducha swatého.

2. Když se gest ten čas
naplnil, středě Bůh w da-
řech Ducha swého wylil, na
swě Apostoly, gimž naplně-
ni gsau, mluwili, weliké a
divné wěcy Boží, tu shro-
mážďeným, národům mno-
hým: Kterž slyšic ge-
mluwiti, gajky rozličn-
mi zvěstowati, řeči wtěšeně,
spasení w Kristu připrawe-
ně, wvěřiwše mnozí y hned
spolu, Boha chwálili, a
welebili. Y my také nyni
chwalme Pána Boha, za

potěšenj geho mnohá: žeť
pravdy swé učinil oznáme-
ni, w časy posledni,

3. Skrze Ducha těšitele,
toho wšech wěrných srdcey
řiditele, genž z slova Bo-
žeho, wěj každého wěřicého:
když posly žiženě, prawě,
wěrně, k tomu wzbuge,
dary daruge.:: Budmež
wděčni geho díla, oně gest
wšech služebnosti moc y sy-
la, k našemu spasení, k ně-
muž

muž sine Dtcem přitřžení. čnau, napog dussi jižnivau,
 O stágněj w něm sláde, w a deg hrěšným milost swau.
 wnitřnj prawdě ducha na- 9. Degž nám tebe žáda-
 šseho, napraveného: To- ti, degž po tobě taužiti, deg
 ho degž nám vžití o Duchu se zde z hrěchů káti.
 swatý, s Dtcem, Synem * 10. Milý Kryste vstys
 gedně podstaty, zde w mi- nás, we dnech náššých w
 losti, a přivediž k radosti, tento čas, přispěj darů do-
 k wěčné slawnosti. brých w nás.

(295.)

Slawstěm nás Duchu swatý, nawstěm mi-
 štre předobry, Pane svým
 milostivý.

2. Vtěšiteli smutných,
 studnice plná wěrných, sytost
 chutná jižnivých.

3. Dárce štědrý milosti,
 oheň ctne sydlivosti, ga-
 žyť dobromluvnosti.

4. Dsš Syrotků neylep-
 šši, Dtec neplaskavějšši,
 obránce nymocnějšši.

5. Ty gšy světlo w te-
 mnostech, vtěšitel w teshno-
 stech, ty gšy Lkář w nemo-
 cech.

6. Bez tebež nic nebude,
 člověk howadně zegde, a
 smrti wěčné dogde.

7. Dšš což nečistého, na-
 praw což gest bludného, v-
 zdrawo neduživého.

8. Obměkč tvrdost srde-

11. Deg nám Ducha
 swatého, toho dárce šte-
 drého, místra dobrotného.

12. Ať nás dárj dary svým
 mi, ctnostmi přesslechetným
 mi, mravn spasytelným.

13. Bychom hodně sly-
 šseli, slowo twé přigimali,
 skutkem ge y plnili.

14. Deg pro twé na-
 wstjwenj, twým wěrným
 posylněnj, deg w dobrém
 setrwánj.

15. Nebs. ty ten živý
 pramen, gimž hasne wěčný
 plamen, deg život wěčný,
 Amen.

(296.)

G. Slawně Krystowo wzkřšš.

Slž wšicknj z srdce pra-
 wého, chwalme G.
 žšše milého, z sešlání Du-
 cha swatého:

2. Gehož dal wědlnjštům
 svým, způsobem právě ne-
 bešým,

beštím, naplniv ge světlém
divným.

* 3. Zaslíbení se splnilo,
gadž prorokováno bylo, což
gest věrným srdcím milo.

4. Z dávná to Bůh před
pověděl (aby každý věrný
věděl, w tom své potěše
nj viděl,)

5. Sřrže Joële Proro
ka, řka, wplegi svého Du
cha, onť gest věrných wšech
vtěcha.

6. Toť se w skutku vřá
zalo, a w Geruzalémě sta
lo, na Apóstolích shledalo:

7. Kteržj tu zgeroně ká
zali, wšech gazky wzna
wali, a Krysta osławowali.

8. Duch swatý ge k tomu
pubil, aby mnohých srdce
faudil, a ku pokání probu
dil.

9. Z nichž se mnozí w ja
lost dali, že Pána vřizo
wali, welmi toho litowali,

10. Apóstolů se ptajice,
čeho gest potřebj toje? duch
hotowosti magice.

11. Kterýmžto odpowě
déli; Aby Pokání činili, a
w Krysta pokřtěni byli,

12. Dossli hříchů obpu
štěnj, Duchem swatým po

twrzenj, podle Božských za
slíbenj:

13. Z tohoť gest jim po
šla radost, a odgata srdce
žalost, gadž přišla Krysta
včastnost.

14. Toť dílo Ducha swa
tého: včj, těšj rád každého,
řlowu prawdy powolného.

* 15. Prošmeť Pane
Bžjssi, rač dáti své swaté
řjssi, at gi Duch swatý wždy
těšj,

16. Sřrže dary své w
hognosti, wjry, lásky, na
děgnosti: degž s nj býti w
té milosti.

17. Zawjtegž dnes Du
chu swatý, w darjch řad
řech w chřlew wsatý, y od
nás wjrau přigatý.

18. Choťwegž nás wždy
w své milosti, a w Krysto
wé včastnosti, zdržug w lá
sky společnosti.

19. At té wždy wděčně
chwálime, s Dcem, s Syn
nem welebime, na wěky
wěků řlawjme.

(297.)

S Křestané radugme se,
Padesátý den za
řkwěl se, Ducha swatého
wpliti, na Apóstoly při
giti,

giti, Halleluja, Halleluja, Halleluja!

2. W zvuku větru pře-
prublého, kterýž z trůnu
nebeského, přišel, a ten
dům naplnil, w němž kř-
věných shromážděn byl,
Hall. Hall. Hall.

3. A tu w ohnivých ga-
zdech, zgervil se na svých
věřících, na nich s dary
odpočinul, a mile k sobě
přivinul, Hall. Hall. Hall.

4. A hned Duchem sva-
tým byli, naplněni, a mlu-
vili, převeliké Boží věci,
všem Národům známau-
řící, Hall. Hall. Hall.

5. Kterýmžto gegich ká-
zaním, velikých věcí hlá-
sáním, byli mnozy obráče-
ni, k Bžie w Krista přive-
deni, Hall. Hall. Hall.

6. O přigď y k nám
svatý Duse, a naplniž
Srdce naše, Dary svých
mi a Milostí, potěšením, a
radostí, Hall. Hall. Hall.

7. Ty gšv Bůh pravý
a věčný, w bytnosti své
nekonečný, všeho dobrého
přisobce, nebe, země moený
tvorec, Hall. Hall. Hall.

8. Ty newymřlivně po-

cházíš, od Otce y Syna, a
všs, všech věcí a tegno-
sti, také Božské hlubokosti,
Hall. Hall. Hall.

9. Ty gšv přst Boha
věčného, genž píšeš w
srdce věrného, zákon Boží,
a nás wodíš, k známosti
Krista přivodíš, Hall.
Hall. Hall.

10. Ty gšv Duch pře-
slynný w moc, genžs hotov
všechněm spomoc, kterýž
tobě věrně slauží, a po tobě
vždycky tauží, Hall. Hall.
Hall.

11. Tyš posvěcený Duch
pravý, genž posvěcuges
vše staty, slovem Božím
a svátostmi, dary svými a
milostmi, Hall. Hall. Hall.

12. Tyš Duch proseb a
žádosti, genž nás o Boží
milosti vtvrzuges, a pra-
vuges, a k modlení probu-
zuges, Hall. Hall. Hall.

13. Ty gšv studnice wod-
živých, genž občerstvuges
žijících, a od hříchů oči-
šťuges, k dobrym skutkům
nastroguges, Hall. H. H.

14. Tyš pravdy věrný
včitel, a nebeský vtěšitel,
genž nás bludně vpravuges,
a tru-

a tru-

a truchlivě potěšugeš,
Hall. Hall. Hall.

15. Tyš gasné světlo w
temnostech, mocny spo-
mocniš w teshnostech, o-
chrance wěrných a wůdce,
před Nepráteleš Zástupce,
Hall. Hall. Hall.

16. A protož prosíme
tebe, swatá holubičko z ne-
be, skloniž se k nám w této
době, a spomoz sám nassi
milkobě, Hall. Hall. Hall.

17. Degž bychom tě prá-
wě znali, a při tobě wěrně
stáli, a sřez tě byli zmocnění,
a v Wěre poslyšení, Hall.
Hall. Hall.

18. Degž ať mišugeme
tebe, bližniž pak své gačo
sebe, a řeči twých ostrihá-
me, k tobě swým srdcem
wzdycháme, Hall. H. H.

19. Swlaž Dusse nasse
žijniwé, rosau své milosti
žiwé, a deg nám dar rozu-
mnosti, maudrosti, a pobo-
žnosti, Hall. Hall. Hall.

20. Žustáweg s námi w
těžkostech, a buď spomocniš
w wřkostech, deg radost a
potěšení, w zármutcích a
pořuffenij, Hall. Hall. Hall.

21. Přehraň swau chřtew

sfauženau, před smětem
opowrženau, wpořog kře-
stanskáu řissi, ať se z toho
těšsi tissi, Hall. Hall. Hall.

22. A po této ždegssi sřa-
sti, wweď nás do wěčné wla-
sti, kdejbychom tebe chwá-
lili, s Otcem takě Synem
ctili, Hall. Hall. Hall.

23. Halleluja Hallelu-
ja! budiž Bohu wěčná
chwála, že jas geho lásky
hogné, přissly letnice pořog-
ne, Hall. Hall. Hall.

24. Amen radostně pře-
segme, weselým hlasem zpi-
wegme, opakujc, Hallelu-
ja! tobě, tobě Halleluja!
Halleluja, Halleluja, Hal-
leluja, Amen.

(298.)

Gať. W naramne swe wřkosti.
Nebež Ducha swého,
nám Bože gediny,
srdce nebež nasseho, strážce,
ať geg winy častě nasse
kormautj. Dnapraw nás
sobě! sřez ať se w nás ne-
wlaudi, duch odporný tobě.

2. Twiig Duch ducha
a nasseho, buď wždy poswě-
titel, a srdce pozdileho, ga-
sny oswětitel: potěšitel pak
mysli, serwěné žalosti, sřto-
dně

dně bychom nešlešli, to při-
hodn žlé pastí.

(299.)

Gafu: Poslal Báh Ducha.

Proposmej Ducha swa-
tého, Btěstitele wěr-
ného, at zprawuge srdce
náše, zažena Satanáše.

2. Abychom hříchů pře-
stali, ctnosti swaté na se wzá-
li, z milosti geho ožili, nowé
rozeni byli.

3. Dobrotivý Duchu
swatý, nawštířw swúg lid
hřiehem gatý, zawíteg
nám s dary swými, přispěg
s ctnostmi swatými.

4. Lásku rač w nás rozní-
titi, wjry žiwé přisporiti, at
z milosti odpustiti, dogde-
me, y spaseni.

5. Degž bážen a dobro-
tíwost, wmenj, sly, též
Maudrost, rozum, radu, y
poznání, y wjře setrwání.

6. Rač dáti wšl k slyšení,
flow twých swatých k wy-
šetření, at slyšice přig-
máme, skutečně ostriháme.

7. Též gazyt zprawug k
mluvení, způsobug srdce k
wěření, y wyslechy náše žádo-
sti, obrať k své chwále a cti.

8. Ne každému, leč wěr-

nému, dary své hogné ro-
dáváš, wedle mjrny prawé
wjry, z milosti své wylé-
wáš.

† 9. Sláwa Otcy nebe-
skému, y geho Synu milé-
mu, y také Duchu swatému,
Btěstiteli wěrnému.

10. Kterýž deg nam do-
stónánj, w prawé wjře se-
trwánj, at nás mine wěčný
plamen, Amen, stať se tak,
Amen.

(300.)

Požádegmej Ducha swa-
tého, za dar wjry z
srdce prawého: At ráci nás
mocně w smrti hágiti, šerze-
njž máme odsud odgiti:
Smilug se Pane.

2. O swětlo wjáctné,
oswětij nás, a samého Kry-
sta znát wě nás: abychom
trwali při něm statečně,
neb on sám přivedl nás k
wlasti wěčné, smilug se
Pane.

3. O lásko sladká, šlo-
niž se k nám, deg milosti
twé okusyt nám: abychom
srdčně se milowali, a po-
hogné w gednom smyslu
stáli: Smilug se Pane.

4. Nepřevšši w bídách
X Btěstiteli,

Děsitelní, degž bychom se smrti nebáli : aby sobě srdce w nás nezauffalo, kdyby pokuseni žlé nastalo : Smilůg se Pane.

(301.)

Mosmež rossičnj swatě, ho Duchu, za dar wj-ry, genžby nám byl mocná odtucha, y w žiwotu, y w smeti nassi, k ostrěhánj nás w w lásce Boží, z wýsosti moch.

2. O swětlo wěčné swět wěčné nám, po rosfecch cestičch Božjich gasně rosfudny wode sam ! bychom kroky činili gisté, následugjc twé prawdy čisté, Kyrreeleison.

3. Lásko přestádká nás opogůg, s Bohem nassim y s Swatými wjc a wjc spogůg ! bychom w dobrém gsauc gednodbssni, we rosfem Bohu byli poskussni, Kyrreeleis.

4. Sýlo nebeská, mdkých posylůg, zarmaucených pro hřichy své w duchu potěssůg, w dobrém bogi, deg wytrwánj, po wítěžstwí tryumfowánj, Kyrreeleison.

(302.)

Gafo : Lásko genžs mne.

Mrigd ach přigd Duchu

žiwota, genž sy Bůh od wěčnosti, sýla twá buď w nás skutečná, a naplň nás milostí, tať Duch, žiwot, y swětlost, bude mjtí w nás bytnost.

2. Deg nám w Srdce zatemněné, maudrost, radu, rozum, ctnost. Ať o nic se nestaráme, gen co wule twe libost. Znamost twau rozhognug w nás, a bludů temnost w has.

3. Počej cesty spasytelne, co škodliwe, segmi z nás, a čin stejky nasse přime, w přimnost ohradiž nás, čin nás práwě kagicých, když sme padli w gakh hřích.

4. O swědcůg Duchu našemu, že sme Boží Synové, kterjž we rosfem genom k němu, magi wěrně žrenj swe, tež když trefce : neb prospěšná, gest nám kážen geho rosfecná.

5. Probuď nas, abychom směli, srdečnau důwěrnostj, přistup wolny k němu měli, wzdnyheg w nás s horlivo- sti ; tať se stane žádánj, a přibude dauffánj.

6. Gsauc někdy bez potěšeni, že srdce často wola, Bože,

Bože, Bože můj! proč živé, vyleg na vyprahlé
neni při mně moc tvá v rozličném sauzení, to vědi-
syla? čím v vykosli zlehče, ctvoj tvé: Pohled, gať mé
ni, by mi byla k snessení. srdce tak jižni ve mně, gsauc

7. O ty Duchu syľ v mo- plně jádosti, po tobě můj
cy, Duchu nový a slávy, hosti, dychtj tužebně. :;

Bud nám ve všem napo- 3. Přigď zvířku přige-
mocy, Rbyj nás děsy zlé mny! obživ mě vnitřnosti,
wały; Dodeg zbroge do živý větrčku! nřřis ve
boge, sinělost, tichost, pokoge. mně života, v prostřed te-

8. Pane střej v wry na- innosti srdce, gistrčku. Neb
ssj, ať Dabel, suurt, potupať wssceť co we mně zemdlj-
nás od tebe neodstrassj, ale wá cele, to twých vř dy-
dusse přistup má, ať tělo chánj, nechť mé vmdlewanj
wždy odpjrá, zmužilegssj činj weselé. :;

9. Naposled, Rbyj máme 4. Přigď, vtěcho chu-
vmřit, vperniž nás swau- dých! Smysľm k posylně-
moch, že sine giž, a budeme nj; draby napogi! nech ať
wjc slávy twe včastnich, strž twe lásky swaté narwstj-
řterá nám připravená, a wenj, jas se vřogj mé leťawé
newyprawitedlná, Amen. srdce, a tak se slane, že smělé
w wolání, budumjť dauffa-
nj, před tebau Pane. :;

(303.)

5. Přigď děsti nebesť! ro-
wlažjž swau zemi, ných, občerstwž své audy,
přigď Duchu slávy! nechť se balzame sylný; pozdwiňniž
wssě naplnj cožkolwěť swym je mřkoby nemocného tudy,
slibil, nás Gčjs pravý, že tys s dary zdilný! Tak w
on sám jižniwau a suchau Bogjch twe lásky potom s
rolj chce wodať střopiti, a wděčnosti nebudu wjc wla-
wssě spokogiti, co srdce bo- žný, než běžeti snazný ceslau
lj. :; k wěčnosti. :;

2. Přigď wodo života! 6. Přigď mistrě swých
wyleg na swau zemi potočky, žáčkůw, ať mne wybčugešs,
R 2 oblib

oblíb mne sobě, neb ty tegne
wěcy Dussi wygerugesš,
naležám w tobě, wic, než se
škr; mnohau mau prácy stá-
wá, tagemstwi weliké, mau-
drosti wšseliké twá škola
dáwá.::

7. Přigď gasnosti sle-
pých! oswět mne, y lidi,
přigďiž swětlo mé! Neb we
mně mé Děj Dusse nic ne-
widj, dřiw než to wyegde.
Oswjcenjm tjmto mé srdce
obdar, tať w swětla gasnosti,
spátrjím y wěčnosti twé mi-
losti twár.::

8. Přigď olegi swatý!
maž, prošm, mocnosti Du-
sse sám sebau; O! konež
w mém srdce dilo swatých
ctnosti, ať wždy we mně
gsau Dwoťce nowého ro-
zenj samé, a co dobré šluge,
co s tebau spoguge, budiž mi
známé.

9. Přigď wůdce swých
díte! rač wšli škloniti k
přikázánjm swým, pomoz
mi twé slowo wěrně wždy
plniti, ať k wywolénym,
po degšim žiwotě, s žado-
stj mnohau, škr; časné těž-
losti do wěčne radosti, při-
giti mohu.::

10. Přigďiž holubičko,
zštupiž dolů z Nebe w vpřj-
mnosti swe, na audy spoge-
né, milugich tebe, s gedno-
tiž w nowé lásce swé wšsech
srdce, degž ať potomně twér-
nost k sobě magj, a w sobě
chowagi mysl twau vpřj-
mně.::

11. Přigď počogi Du-
sse! ať má občerstwenj stá-
ce twé malé. Popřeg
nebeského srdce potěšeni, bliž
se k nám stále. Promkuro
sám k mé Dussi slowo wese-
lé, bud jas spokogena, ty
má wywolená, gá gsem
twüg cele.::

12. Přigď plameni lá-
sky! zažji mě wnitřnosti ne-
beským ohněm: Wwediz
me srdce s twým do spole-
čnosti, a přebýweg w něm.
Wygdwihniž nademnu
korauhero lasky, tať sebe ce-
lého, dám tobě za twého,
genž má lássagš.::

13. Přigď studně radosti,
napln mne z milosti žado-
stmi z nebe: Dzechat twé
dobroty žašým sladkosti,
ať gen znám tebe: Neb té-
to rozkosti twé rovné není,
a tať ten nabýwá občer-
stwenj

stwenj žiwa, kdo má to
Oměnj. :.

14. Přigď svědku synow.
stwj, vč Abba wolati, w
Duchu synowškém; Deg
toho gistotu, co před tebau
platj, a co w slovu twém,
těž pečet do srdce dědictw
twého, tať budu s žádosti
zažíwat radosti spasenj
swého. :.

(304.)

Přigď Duchu swatý
napln nás, dary twy.
mi kterěj ty máš, abychom
slovo Boží slyšeli, a ge w
srdcy swém zachowali, Pa-
na Boha milowali, wěcný
život obdrželi, ó rač nás
vyslyšeti milý Pane, wsecky
kterěj k tobě dnes woláme,
Hallel. Hall.

2. O! Bože rač wzhlé-
dnauti na nás, a sflon k
nám swůg swatý obraz, by-
chom Pána GEjše po-
znali, w geho wjře do smrti
stáli, kterěj swau krew wylil
za nás, gaťo milostiwý Pán
nás, ó rač nás rc.

3. O! Pane pro swau
dobrotiwost, zajeň od nás
dábelskau zlost, bychom
se ani smrti nebáli, ale te

směle wyznáwali, slibům
twým se důvěřjce, w wjře,
w lásce spolu gsauce: O
rač nás vyslyšeti milý Pane,
wsecky kterěj k tobě dnes
woláme, Hallel. Hall.

(305.)

Přigďž Žěsíteli Duchu
swatý, wsecky milosti
dárce bohatý, napln nás
nebeskau štědrostj, genž sy
stworil srdce y mysl Božskau
wsemohaucnostj.

2. Kterěj Žěsítelem wěr-
ných slugeš, tať dar Boží se
gmenugeš, y studnice a wo-
da žiwá, oheň, pomazání
wnitřní, swětlo, láska práv-
dívá.

3. Ty gšy wsecké obda-
rowánj, y prst Božího pa-
nowánj: ty gšy Dceowo za-
slibenj, a wsecky tebau obda-
řených přegasně oswjcenj.

* 4. Rozswět swětlo te-
mným smýslům nassim, a
wleg milost štědrau wnité
dussim: Žel nassich je-
mblených posylůg, y wjře
pravé Křystowé swau moc
nás stwůg.

5. Nepřitele dábla ob-
nás wydalůg, w srdce náše
swůg pokoj darůg: aby-
chom.

R 3

chom.

chom my twau Božskou
moch, mohli w pravdě státi
býti, a wssecko jse přemoch.

6. Slezte té degž Otce
znáti práwě, y Syna milého
w též sláwě, y tebe Děsíte-
le Ducha, wsse gediného, pra-
wého, wssemohaucého Boha.

7. Naplnuge tať Bož-
ským poznáním, zapalug
sedce milováním. O degž
nám w zásluze Krystowe,
býti, a poslauchati ho wěrně
w každickém slově.

8. Ubychom té Boha
wždy gednoho, znagice, y
ctili samého, a z své dobro-
timé sstědrosti, docházeli
wždycky darů spasytelných
z milosti.

* 9. Bud chwála wěčná
Otcy y Synu, též y tobě Du-
chu swatému, z tať mnohé
nám dané milosti: Raciž
nás w ni oslějšati, a přived
k své radosti.

(306.)

G. Krystus Gejš Nazaretsky.

Nabůgme se w Pánu
Krystu, a chwalme
geg myslj čistau, ze wssech
drabých darů geho, krejš
poslli od něho.

2. Nebo z nebesse wyso-

sti, z přewelike své milosti,
sešlal Chřkwi Ducha svého,
w darích wyáčných hogného.

3. Což byl z dáwna svým
slibowal, a obnowil když
wstupowal, welege w Geru-
zalémě, čekati z Nebe zreg-
mé,

4. Moch, gžby gsauc
oděni, a Duchem swatým
zsyleni, spasenj mohli kázati,
a swětu odolati.

* 5. Když se tedy naplnili,
dnové, genž letniční stauli,
Bředlných shromážděni, dle
Páně nariženi

6. Wslysseli zwul předi-
wný, a witr neobnyčegný,
genž se přímo z nebe walil,
a wssecken dům naplnil:

7. Kdež oni spolu seběli,
nad nimiž se posadili, rozde-
lenj plamenowé, figurn ga-
zykowé.

8. Y hned začali mnohý-
mi, gazykly, prw neznámý-
mi, wssechněm přediwně
mluwiti, diwny Boží hlášti.

9. A když se množstwj
zbihalo, a co se děge tázalo,
slysseli wssecknj mluwjch,
welike Boží wěcn.

10. A to gazykly wybále-
ných, národů w swěte pře-
mnohých:

mnohých : nad čímž děšše
se trnuli, co řjey newěděli.

11. Zwolassi pak že siněle
mluwili, GEjisse Krystem
swědčili, w smrti geho a
wzkříssenj, řážje wšechněm
spasenj.

12. O kteraau měli ra-
dost ! řdyž k nim přigda ne-
beský host, tak ge řjdił swau
milosti, wěda k wěčné slaw-
nosti.

* 13. Bože pro twé slito-
wánj, Duchu swatého se-
slánj, degž nám geho obno-
wenj, a w darjch rozhogněnj.

14. Amen, degž to mi-
lý Pane, ať w nás twůg ten
Duch žůstane : ať prawdu
twau wyznáwáme, do konce
setrwáme.

15. A potom s twými
Angelj, řdyž shromáždjš
Zbor swůg celý, s tebau by-
dljme swým Pánem, po-
wšech wěky, Amen.

(307.)

Gafo : Wzkříssenj Spasitele.
SEslánj Duchu swatého,
slawice hod dnešřj, z
daru Božjho, řtěrýž gest wi-
domě, s hůry seřlán na Upo-
řstoly, gažřto oheň bržřj za-
pálil gest ředce wšech wěr-

ných, aby wěřili :; Neb gest
jim to byl rozřžal, mistr
gich Pán GEjiss wřřjowa-
ný, řdyž gest měl odgiti, a
na nebe k Otcy wřstaupiti, od
Geruzaléma nechoditi, ale
čekati, řlibu Otcowu : Ř,
protož my wšickni spolu,
zwolegmež k němu, řřd-
cem, wřřj, prawým zpřjwá-
njm, ať nám řáči dáti wřř-
řitele, Duchu swatého.

2. Upořstolě řdyž mluwí-
li, národowě rozličnj se di-
wili, neb od nich mluwjchých,
přirozenau řeč swau řlyřřeli :
Widauc diwů, řlyřřice gažř-
řj, wřžasli se byli, diw ná moc
Božj :

3. Prosmež Otce nebe-
řského, genž nam řtvořil w
řele Duffi rozumnu, pro
geho milého, Syna z Pan-
ny narozeneho, wřřjowa-
ného, wzkřísseného, w nebe
wřatého, Duchu swatého.

4. Degž nám Pane Bo-
že prošme, Duchu swatého
dobrotiwého, byť on swým
wměnjm, z řředě nářřich wy-
ples newěru, a naučil nás
wřřemi dary swými se zpra-
twowati, tohoto wěku :;
Bychom se w wřře řrowná-
li,

Ř 4

li, falešných proroků se vy-
stříhali, a skutky dobrými,
mjru svou vždy ozdobova-
li, nyní jde to milosti, živi
gsauce tobě slaužili, potom s
tebau byli. R. té Dce ne-
beského, y Syna tvého,
chválime y Ducha svatého,
Boha dobrého, Stvořitele
svého, w Bytu gediného.

(308.)

Sesliž Hospodine svatě.
ho Ducha svého darů
přestědvé: Ať nám to
známost vřodí věcy pře-
dobré!

2. Rozvolá již rosau pře-
divnou sídce hříchem vmr-
tvené: a budeť wjdno že
gest samým tebau obživné.

3. Vřediž řečy rozkošné
na Ducha vzkoštní země.
ného: A vydat hognost ro-
žličného ovoce nového.

4. Zahřež wnitřnosti
vřydě libým horkem slunce
nebeského: A seznát se moc
divná w skutcích žiwota
etnostného.

5. Osvětliž přegasným
světlem, a zapuď z Syna
temnosti: a budauť stromo-
wé při modách k twé sláwě
twésti.

6. D gať gest dobrý a
přechutný Duch twýg Ho-
spodine: Nebs gím tosecko
stworil y napratougeš pře-
divně.

* 7. Sláwa budíž Bohu
Dce, y geho Synu: Y ta-
ké milému vtěstiteli Duchu
svatému.

8. Bať byla od počát-
ku, nyní y wjdny: Bu-
díž wřdávána od wěrných
wěky po tosecky.

(309.)

Stvořiteli Duchu swa-
tý, Božské rovné pod-
staty, s Dcem, Synem ge-
diný, pocházením rozdílný,

2. Tyś dobrota newy-
mluvná, moc nestwořená
divná, sebau wse naplnu-
geš, wřwolené darugeš.

3. Ty w počátku při stwo-
ření, byls náše obdaření,
po páduś narostřiworol,
Proroky naplnowal.

Tys Pannu etnau posvě-
til, by se wnj Syn Bo-
ží wtělil, předivně, wylis-
tu darů hogné.

5. Násheho přirození, v-
činis s Božstwím spogeni,
sřerze což, přisflo nám wy-
kaupeni:

6. Na

6. Naplnils ge swattostj, newinnostj, sprawedlnostj, složilš w něm, poklad Božské maudrosti.

Dárce darů přebra-
hých, spasení plných,
darůž náš, a myšce w v-
měnách svých :

8. Genž sy od Otce swě-
tlosti, přišel z wšlosti, aby
daril církev swau milostí,
A si swá tagemstwj zge-
wil, prawdau naplnil :
D račž gi rozmnožiti, w
dobrém zmocniti, a wdechnu-
tím swým we všem řiditi.

Ať osvětiš nás dnešní
den, a budiž nám přj-
tomen.

(310.)

G. Spřimež wšickni wesele.

Sěstiteli Duchu swatý,
Alleluja. W darjch
nebeských bohatý, Alleluja.

2. Degž bychom se ra-
dowali, All. W tento den
tebe chválili, All.

3. Neb gšy Dtcy, Synu
rovní, All. W svých da-
rjch newyměřený, All.

4. Ty wšecky své wy-
molené, All. Naplnuges
dary hogné, All.

5. Myšl naši rač oswi-

tit, All. Lásku prawau
w nás roznitit, All.

6. Bychom po zdegši ja-
losti, All. Dostli nebeské
radosti, All.

7. Budiž od nás wždy
weleben, All. Už na wěky
wěku Amen, Alleluja.

(311.)

Sěstiteli Duchu swatý,
Ty gšy od nás w darjch
Božských wzácně přigatý,
degž bychom dnes w tom
hodowali, w duchu swém se
wždy radowali, tebe chválili.

2. Tys Dtcy y Synu ro-
vní, w Božské slavné osobě
svě nestizitedlný, storchowa-
ná, wěčná dobrota, působee
nowého žiwota, w darjch
středota :

3. Ty gšy wšecky wywo-
lené, činil dary swými hod-
né, Krysta věastné, a to w
krwi, kterauž wysléwal, edyž
sebe za ně na kříž wydal,
ge očistowal :

4. Byť byli Boží syno-
wé, také s Krystem dědico-
wé, geho andowé, edyžby
twého dostli rození, kteráž
z Krystowa zaslaužení, po-
slo k spasení.

5. Ty dáwáš swým wi-
ru

*Halleluja! D 5. Lau-ru
dando vivitur! Hallel.*

ru prawau, život nowý,
tau předivnau, Božskau
moch swau, aby w Krystu
gšauc wkořeněni, a w lásce
swatě založeni, w něm spo-
leť měli,

6. Nade wšse geg milu-
gice, gačo Pána swěho so-
bě negdraž wájice, gedno
tělo s nim učiněni, a za
chrám swatý posvěceni, k
geho bydlenj :

7. Zaťowým hříchů ne-
wájš, ale wšsecky sprawe-
dlnosti Krystowau darjš,
pořog geho w nich rozjmo-
žugeš, w naděgi prawě v-
stauugeš, y potěšugeš.

* 8. Mluwjš skrze řeč
Proročkau, zaslubugeš gim
přehognau, swau milost
Božskau, řka : Nebogž se,
ani zahanbüg : neb gšem gá
Pán a slitowník twüg, slyš
to libe můg.

9. Na málo opustil sem
tě, w slitowánich wěcných
jase shromáždil sem tě :
Podřez mogi, w hlasu pji-
mánj, w radostném, w we-
selém plěsánj, y w dšř či-
něnj :

10. Gát sem sám vtěšti,
tel wáš, Stwořitele swěho

mne máš, proč zapomináš ?
Gát sem tebe sobě wywolil,
a w Krystu Pánu s sebau
spogil, láskau opogil.

* 11. O Bože diwne dj-
lo twé, kterěz děláš po dneš
w každé dušsi zwolené, bez
něhožto lidem k spasenj, ne-
prospjwá samo zewnitřnj,
słowa slyšsenj.

12. Též přigjmánj swá-
tošti, neprospjwá, ani dá-
wá samo hodnosti. Leč ty
Pane koho předegdeš, a mi-
lošti swau geg darugeš,
wnitř obživugeš :

13. A wšsak čłowěka kaž-
dého, skrz swátosti, a káža-
nj słowa Božjho, powolá-
wáš y wgissťugeš, žiwjš, cho-
wáš, y opatrugeš, bludů
jprossťugeš.

14. A protož skrze službu
tu, shromáždugeš cýrkew
swatau w gednotu prawau,
ku poznánj, y k požiwánj,
w Krystu skloženého spasenj,
bez pochybenj.

* 15. Požiwagje y my to-
ho, chwalmě spolu Boha
swěho, Ducha swátého : neb
ž milosti, k pravě hodno-
sti, k Krystowé přiwedl v-
častnosti, swau služebnosti,

16. Zpi-

16. Zpívejmež my Hal-
lelujah, budiž tobě Bože
chvála! rcemž Halleluja,
gedinému, Bohu pravému,
s Otcem y s Synem pod-
statnému: Kyrie eleyson.

(312.)

Ssech darů studnice,
smyslu panovníce,
větríčku zdravý! vssech
ran křitelů, myslí těšitelů,
řekářů pravý; naučij mne
v každém času, k tvé cti
pozdvihovat hlasu.

2. Prste moci Boží, genž
vímějí mnozí, sladký balsa-
me. Smutných potěšení,
milých občerstvení, slavení
známé: Deg mi tichých da-
rů v hognosti, k milování
tě s vroucností.

3. Ženichu mé Dusse, o
degž ať vždy může, v tvé
ctné milosti, pokoj státi mje-
ti, nedeg mne klátiti větru
prudlosti. Vzegdiž mi
slunce přemilé, k políbení
mne šte chvíle.

4. Drahý Boží dare,
přigď svolá mne, má jáře,
nebo vmdlávám. Přigďiž
má jádosti, lásko mých vni-
tění, k tobě žení mám.

Celé se srdce zasněže, když
v něj dáš lásky frupěge.

5. Gako gelen jádā, v-
honěn gsa hledā, wod genž
gsau živé, tak se Dussi stā-
wā, genž v tom nepřestā-
wā, co světu chtivé. Než
po tobě svém pramenu se
ohlida, a tmém gměnu.

6. O náš Stvořiteli, a
zformovateli, ty Bože vě-
čný, giskro lásky tistě, degž
na každém místě, neyvice
v křži, vssecko tobě porau-
četi, na tě čekat a mlčeti.

7. Před mým Sen y bdě-
ní, chůz y sedění, y vsse-
cko dílo. Smyslu, tělo,
dussi, vnitřnosti gáť sussi,
by to tvé bylo. Spůsob,
stav, y mě bydlení, o ať
gest v tvém oblíbení.

8. Nedeg lečel klásti,
zlostníkům z propasti, živo-
tu mému, pať pomoz do
svého ráge rozkosného, mně
slauze tvému, kdej tobě bu-
du plésati, a Halleluja zpí-
vati.

(313.)

Gak. Pane Bože budiž chvála.

S Alwiteg k nám Duchu
svatý, s Otcem, s Sy-
nem též podstatý, a rozleg
se

se w srdcích našich, w da-
řích spasení negdražších.

2. Mysl naši věrau o
svěcūg, a vůli láskau roz-
něcūg, pamět vstavūg w
naděgi, svědomj w dlu-
hém pokogi.

3. W vmyšle přjměm
postavūg, srdce čistotau ko-
runūg, žádosti řed swatau
báznj, těla bůgnost krocūg
řáznj.

4. Nad smysly panowa

ti deg, rauchem etnosti ge-
odjweg, at wsse což se tobě li-
bi, činj, mluwj, slyšj, widj.

5. Dychom obraz Dce
nesauc, a w Krysta rokoře-
neni gsauc, tak po lopotě
wezdegšj, wzali w nebi ži-
wot lepšj.

* 6. Degž to ž milosti
Dtcowj, plně žástuhy Kry-
stowj, štědrj dárce Duchu
swatj, Bože nedělné pod-
statj.

VIII. O Bohu w Trogicy gedinem a geho Wlastnostech.

(314.)

Hymnus.

Galo: Kol starj migt w te.

S Enž gsy Báh geden w
Trogicy, od věčnosti
panugjch, kdž se svě-
tla nedostává, degž at světko
tvé nastává.

2. Tebe my ráno chválíme,
y večer modlitbau ctíme, degž
at zpěmowě libejnj, na wěky od
nás tobě jnj.

3. Bohu Dcy budj chwała,
bud y Synu geho stála, takě y
Duchu swatému, Bohu w Tro-
gicy gedinomu, Amen.

(315.)

Te DEum Laudamus.

Obecnj notat, podle wšech
slawností.

Tě Boha wšickni chválíme,
tebe Pána wyznáváme :
Tě wšech nás věčného Dce,
wšecha země cti sširoce.

2. Tobě wšech nebes wyso-
stj, tobě wšeliké mocnosti, An-
gelé, Cherubinowé, y slawnj
Seraffinowé :

3. Wstawičně prozpěwujj, hla-
sem welikým wolagj, Swatj,
Swatj, Swatj, Pán Báh, ne-
beských, zemských žástupj.

4. Plná gšan nebe y země,
welebnosti a slawy twé. Tě
slawnj

slavný Křtíř Apostolský, chvá-
li, y počet Proroků.

5. Zástup svatých mučedníků,
těleby moc tvou velikou :
Zebe po křesťku světa, wyzná-
vá církev tvá svatá.

6. Dce přewelmi dobrého,
Syna gednorozeného, také y Du-
cha svatého, vtěšitele věrného.

7. Ty gsy Král slavnosti Kry-
ste, tys Syn věčný twého Dce :
Chťe člověka vykoupiti, ráčíš
se w Panně wtěliti.

8. Ty když přemohl ostrost
smrti, ráčíš věrným otevřiti
z kásky, Království nebeské :
Sedíš na pravici Božské.

9. Dctud věříme že přigbješ,
saudcem wšeho světa budeš :
D degj slauham twým s sebau-
djl, wšlats ge kromj swau wy-
koupil.

10. Káč ge věčnan sláwan
s swými, počtiti w nebi swatý-
mi : Spas lid swág ō Hospodi-
ne, vědictwj twé ai nezhyne.

11. Po wšech nasse dny, di-
ky, wzdávameť Bože veliký,
Chwalice gměno twé slavné, če-
hož gest na wěky hdné.

12. Káč toho dne, y každy čas,
poskwrn hříchů zbawiti nás :
Smilůg se nad námi Pane, smi-
lůg se, tebeť žádáme.

13. Budiž milosrdenswj twé,
nad námi náš milý Pane, k to-
běť gen máme své zření, ō degj
nám věčné spasení.

14. W tebeť ō Pane dauffá-
me, nech ať w hanbu nepadáme :

Y budeš od nás sám Chwálen,
nyň y na wěky, Amen.

(316.)

Et in terra.

Gako: Kryste genj gsy Swěto.
Na zemi budiž lidem, poz-
kog dobrá wůle wšechněm,
y nám, genj wychwalugem tě,
dobrořečjme hlasyť.

2. Y srdečně se modljme, a
s náboženswjim proshme, w twé
sláwě tě welebíme, dobrému dý-
ky wzdáváme.

3. Pane Bože kralugich, genj
gsy na nebi w Trojici, Králi
nebesky přeskwauch, Bože Dce
wšemohauč.

4. Pane, Synu neywlastněg-
jsi, Gějsi Kryste neywysši :
D obogjho podstaty, pochodj-
cy Duchu swatý.

5. D Pane Boží Beránku
genj snjmáš neprawost swětka,
tět proshme spolkem wšickni,
tkauce, smilůg se nad námi.

6. Který snjmáš hřichy swě-
ta, budiž přigemná modlitba,
sedíš na pravici Dce, bud náš
milostiwj zpráwce.

7. Neb gsy ty negswětěgjsi
sám, ty gsy sám panugich Pán,
tys sám neywysšeněgjsi, náš
Pane Kryste Gějsi.

8. S swatým Duchem Těš-
telem, wšech věrných osnětitez
lem, w sláwě Bohu Dcey rowen,
až na wěky wěků, Amen.

(317.)

Credo.

Dojkoliw chce spasen. bti.
tomě

Pay. 228. 14.

tomu přebewssemi wěcni po-
třebj gest: aby wěděl a držel
obecnj wiru.

2. Kteržto nebudeli geden-
kajdy cele, a neporussitedlně
zachowāwati: beže wssj pochy-
bnosti wěcně zahyne.

3. Zato gest pak obecnj wjra,
abychom gednoho Boha w Tro-
gicy: a Trogicy w gednotě we-
lebili.

4. Ani osob wespolek misseji-
ce: aniž Božské podstaty oddě-
lugice.

5. Nebo glnā gest Osoba Ot-
ce, glnā Syna: glnā Duchu
swatého.

6. Ale Otce y Syna, tež y
Ducha swatého gediāe gest Bož-
stwj: gednostegnā slāwa, y
spolu wěcnā welebnost.

7. Gafy gest Otce, tafy gest
y Syn: tafy tež y Duch swa-
tý.

8. Nestworený gest Otce, nes-
tworený y Syn: nestworený
gest y Duch swatý.

9. Nesmjrný gest Otce, nes-
mjrný y Syn: nesmjrný gest y
Duch swatý.

10. Wěcný Otce, wěcný Syn:
wěcný Duch swatý.

11. A wssak negsau tři wěcnj:
ale geden gest wěcný.

12. Rowně gako negsau tři
nestworenj, aniž tři nesmjrnj:
Ale geden gest nestworený, to-
likež geden nesmjrný.

13. Takž podobně wssemohau-
cy gest Otce, wssemohaucy Syn:
wssemohaucy y Duch swatý.

14. A wssak negsau tři wjemos-
haucy: ale geden gest wssemos-
haucý.

15. Takž gest Otce Bohem,
Syn Bohem: Duch swatý Bo-
hem.

16. A wssak negsau tři Bo-
homě: Ale gediný gest Bůh.

17. Tak gest Otce Pánem, Syn
Pánem: Duch swatý Pánem.

18. A wssak negsau tři Páni:
ale geden gest Pán. 5. Mogg. 6, 4.

19. Neb gako obzwláštne ge-
dnu kajdau osobu Boha, aneb
Pána wyznāwati Křesťanskau
prawdu přinnceni býwāme:
Tak tři Bohy aneb Pány nazý-
wati obecným náboženstwjm se
nām zapowídā.

20. Otce od jādneho nenj vs-
činěn, ani stworen: ani naroz-
žen.

21. Syn gest gedině od Otce,
ne učiněn, ani stworen: ale zplo-
žen.

22. Duch swatý od Otce a od
Syna, nečiněn, ani stworen,
ani zplozen, ale pochāzegicý.

23. Protož geden gest Otce,
ne tři Otcomě, geden Syn, ne
tři Synomě: geden Duch swa-
tý, ne tři Duchomě swatý.

24. A w této Trogicy jādnu
Osoba nenj prwnj, ani poslednj,
ani wěssj, ani menssj, ani pře-
dněssj: Ale wseckny tři Osoby
mezy sebau wespolek rowně gsau,
a wěcně.

25. Tak že (gafy giž powědjs-
no) gest Trogice w gednotě: A
gednota w Trogicy ctěna má
býti.

26. Pro

26. Protož kdo chce spasen býti : ten má tak o Trogicy swaté smýšleti.

27. Ale potřebj gest také k wěcnému spasení : aby o wěleňj Pána našeho GEzu Krysta pevně wěřil.

28. Gestli pak tato prawá wěra, abychom wěřili, a wyznawali : že náš Pán GEjis Krystus Syn Boží, gest prawým Bohem a člověkem.

29. Bohem gest i podstaty Otce před ustanowením swěta splozen : A člověkem gest i podstaty Matky na swět narozen.

30. Gestli dokonalým Bohem, dokonalým člověkem : i Duse rozumné, a i lidského těla podstatu swau mage.

31. Kterým gest Otce podle Božstwj : menší Otce podle člověčenstwj.

32. Kterýžto ačkoliw gest Bohem a člověkem : wšak negsaudwa, ale gedem gest Krystus.

33. Geden gest jagisté ne i smíšením podstaty : ale gednotau Osoby.

34. Nebo gako rozumná Duse a tělo gedem člověk gest : Tak Bůh a člověk gedem gest Krystus.

35. Kterýžto trpěl pro spasení náše : zstoupil do pekla, třetího dne i mrtvých wšak.

36. Wstoupil na nebesa, sedí na prawicy Boha Otce wšemohačyho : Odtud přigde souditi živých i mrtvých.

37. A k geho přistjí wšickni lidé wstati musy s těly swými :

A počat wydati i swých wlasních skutků.

38. A kteří dobré wěcy činili, púgdau do žiwota wěčného : Ale kteří žlé, do ohně wěčného.

39. Zatoh gest obecni wšra, kteréž nebudeli kdo pevně a neporuffitedlně zachowáwati : Bez se wšji pochybnosti zahyne.

Sláwa Otce i Synu, ie.

(318.) G. A na zemi budž lid.

Na zemi deg nám pokoj, ó Bože, a žruss nepokoj, wšecky swáry a rúznice, wyplew kaukol i swěpsšenice.

2. Potěš smutných žarmaucených, přigmi prošby wšecky truchlých, neopauštěg w se wěřících, a twé gměno wžhwagjích.

3. Čest, chwálu tobě wzdáwáme, neb tě předobrého známe, tě slawíme, welebíme, tobě se Bože klaníme.

4. Děkujeme twé milosti, kteraužs proneš w swěštedrosti, k nám nehodným přejádauch, Pane Bože wšemohauch.

5. O Gednorozený Synu, genž gš se pro naši winu, narodil i Panny přecísté, náš Pane GEjis Kryste.

6. O Be

6. O Beránku Boží tichý,
 Eterný snímáš z světa hří-
 chů, o Synu Boží gedíný,
 smilůg, slitůg se nad námi.

7. Ty sám nepravosti
 snímáš, modlitby naše při-
 gimáš, sedíš na pravici
 Otce, pastýři, pas nás své
 Dvce.

8. Nebs nade vssecky
 swatý sám, Král nad Krá-
 li, nad Pány Pán, w mocy
 a sláwě neproššši, náš Pa-
 ne Kryste GEjssi.

9. Spolu s milým Du-
 chem swatým, dárce m ště-
 drým a bohatým, w sláwě
 Otce rovným Pánem, až
 na věky věků Amen.

(319.)

Duchu bud sláva na ne-
 bi, y díky z darů gehó,
 proto že giž nepotřebi, bá-
 ti se čeho zlého : Bůh nás
 sobě obljuge, pokogem
 swým potěšuge, máš bauře
 vssecka konec.

2. Chwály modlitby mno-
 žime, děkugice srdečně : Že
 twau moc Otce widjme, nřž
 nade wšim wládneš wě-
 čně : Milosti twau člowěk
 ožil, stalo se coš byl vložil,
 blajeť nám při tom Pánu!

3. O Kryste gedíný Sy-
 nu, Boha Otce wěčného :
 Shladils vssech nás pa-
 dlých winu, smjřiw s Ot-
 cem, zprostils zlého : O
 Pane Boží Beránku, sřys
 nás bjdně w tomto stánku,
 a smilůg se nad námi.

4. Duchu swatý gměň
 naše, Děšiteli žádauch :
 Zprosti nás zlosti satanásse,
 pro něž Pán GEjss wrau-
 ch : Neš broznau smrt y
 bolešti, o wřdal vssecky pryč
 neřešti, na čež y spoljáme.

(320.)

Bůže Otce bud s námi,
 a braň nás ode zlého :
 Hřichy naše z nás segmi,
 přeg skonánj šťastného : Za-
 puď zlého satana, wtvorď
 nás w wjře žiwé, w lásce
 wčín horliwé, w naděgi dau-
 fánliwé. Bud nám štjt a
 obrana, ať se mužně potká-
 me, s nepřitelem sřjráme,
 a forunu wyhráme. Amen.
 Amen dá to Bůh ! zpjwog-
 mež mu Halleluja.

2. GEzu Kryste bud s
 námi, a braň nás zc.

3. Duchu swatý bud s
 námi, a braň nás zc.

(321.)

(321.)

Oje propasti hluboká!
Kterakž tě mám prá-
vě poznati? Ty myšliti
přemysloká! Galž tvé mla-
stnosti gmenowati? Ty mo-
že gsy newyhlě, gá se tvé
oddawam mřlosti, sedce mé
maudrosti prázdne, rač ob-
dariti twau plnostj. Rádi
bych syc o tobě mřuvil, ať
w sobě swau nespřisobnost
tomu chytim; neb to, co
máš, neb gsy, gest nad ro-
zum wyšši, neymenšši gest
co znám neb widjm.

2. Ty gsy před wěků po-
čátkem, bez počátku; o po-
dimenji! tys byl před wsse-
líkym časem, před gruntu
swěta založenj, co máš, nad
počet gest toho, nemáš to
žádný spočítati; a twých
wěků gest tak mnoho, že se
mi myšlenj mé tratj. Ty
proměny neznáš, neb wsse-
cko co chceš máš, ty gsy ji-
wot obžiwugich. Cožkoli
hnuti má, zdržuge ruka
twá, Bože wšsem se wdělu-
gich.

3. Wšsecko cožkoli gest,
to i twé wšsemohauenosti
wyplynulo, trefunkem nic
se

nestalo se, bez tebe by wsse-
cko zhynulo. Což oči na-
sse spatruji, o čemž swět
celh spráwu dává, y písma
nás wyučuji; to ja twor-
ce tebe poznávám. Cože v-
ložil konáš, ja neymenšši
iwec máš, co my ja nemož-
né mřiváme. Gen sám sobě
žhám gsy, twau maudrost
newyšši, s twau moč
rownau byti známe.

4. Debesa gsau twá sto-
lice, y na zemi také kralu-
geš; ty maudrost lidškau
newyice, gako nerozum ja-
hanbugeš. Kam elowěf
pusli myšlenj, to wsse, co
w swětle, dobře widjš; y
we tmách nic tagné nenj,
neb wšjudy wšsecko maudře
ějdjš. W swětkosti přebý-
wáš, s temnostj nic nemáš,
ani se stjnem obeenjšo. Ty
gsy Pán nad Pány; nad
tvé kralowánj, jde y w ne-
bi nic slawnějšiho.

5. Předúlogný Hospo-
dine! tys Panowněš náš,
a Bůh pravý; kdo mo-
dlám slauži, ten žhyne, neb
tys sám hoden cti a sláwy.
Před tebau wšsikni Ange-
lé požorně twáše zařřywa-

S

gi;

gi; tobě pjiwagi wesele,
neb důstojnost twau pozná-
wagi; každého strach gímá,
kdož sobě rozgímá, swatost
tvé wssudypřítomnosti. A
to co widjme, (gať z knj-
swatých wjme) gest obraz
tvých dokonalosti.

6. V tiché světů hranice,
nikoliby tě neobsáhly, a ne-
býlyby nic wjce, než malé
znamení tvé chwały. Ty
přewysšugeš wysokost, y
širokost wšeho stwoření;
ty přeplnugeš hlubokost,
těž dlahost, tobě konce ne-
nj. Na zemi y w nebi,
wssecko tě wlebj, a nepře-
stává se klaněti. A kdož
w důvěrnosti, své důleži-
tosti, tobě zgeri, máš geg
w paměti.

7. V tebe rada skutečná,
saud sprawedlivý w každé
době: Dokonalost dosta-
tečná, přegislá pomoc w
nassi mdlobě; těž mnohé
dlaho-čekání, a nestihlé
milosrdenstwj, rozšširuge se
nad námi; přigimáš nás
w své wčastenstwj. W
každém okamženi, nowé do-
brodinj, od tebe Bože při-
gimáme. A wssecko což

sluší, pro tělo y Dussi, z
tebe, studnice, dostáváme.
8. O Abba! wssecko plo-
dich, nemyššši lásko a do-
broto, od tebe gsau jstupu-
gich, potreby žiwota toho-
to. Dáváš pokrm wšemu
tworu, z nichž každý hogně
nashygeš, ty kterjž gsau z
tvého dworu, welikau krá-
sau ozdobugeš. Milugeš
wssech lidj, a welš wzycho-
diti na dobré y zlé sluncy
swému, děšš na sprawedli-
vé y nesprawedlivé přšet
musy, slaužje každému.

9. Čimž se tobě odměň-
me? přigimj čest od swých
služebnjků! w chrámjch ne-
bydljš, to wjme, služby tvé
nemagi meznjčk. Čtén lid-
ššm dšlem nebýwáš, aniž
něčeho potřebugeš; w po-
koře ty libost mjmáš, kdož
w tě dauffá, toho milugeš.
Ten kdož slauží tobě, škz
to slauží sobě. Daru od
nás nemohledáváš; nýbrž
ty z milosti, nám wssecko w
hognosti, z tvých pokladů
plnosti dáváš.

10. Ano ty čtjš ctitelů
swých, pať gšy co oheň szj-
ragich, nepřátel swých ne-
řagich,

řagících, strým dítkam pak té radosti, wůli, dusse, té, dobře přegjij. Tobě wždy so, a wsecko což máme, chwálý wzdáwagi, Cherubim a Seraffinowé, před samému, nassemu, Bohu tebaw také metagi, koruny Pánu Králi, hodnému wssí své oni starcowé. Tvé gest chwálý.

Důstogenstwí, čest, moc, y bych gako slusí, ošlawit té Chsarstwí. Tě také na mohł w své Dussi, w Duchu slauže tobě, řiti gak wčinnost žustane twá mau- chu slauže tobě, řiti gak kero wzdáwá, náš Swatý Angele, před tebaw, a pa- Swatý, Swatý Pane. třit smele, na twau twář, Pane dař, at se libjm tobě, we wssem w každé době.

(322.)

Gako : přediwý náš Králi.

Bůh gest nám přitomný, Bůh gest nám přitomný, klaněme se genu ! a witr na wse strany, tak gest přistupme s bájní k němu, Bůh gest zde w prostředku, Bůh nás náti co stany, tys umlkni stworenj, deg mu more přediwé, nemysliži- čest w nízkém klaněnj : Kdo tedlné, w té pohřžugi se ce- geg zná, a wzhwá, přistup le, gá w tobě, to we mně, s zastyděnjm, znoru obrá- deg at stratiw sebe, wždy gen widjm tebe.

2. Wssudy Bůh přito- 6. Ty procházýš wsecko, mný, genuž Cherubini na ošwět mne twým gasným, twářich slauži y nynj, swětkem, Pane, a překrá- Swatý, Swatý, Swatý sným, gako kwitky sluch, wždy se poddáwagi, a ge- Angele zpjwagi, a genu mu se otwřagi, tak deg mi, chwálu wzdáwagi. Slys papřstky, twé w sedce wpu- Pane, dítky twé, genž ti siiti, a řez ně žříst msti.

3. Zawrhugem rádi, wse- 7. Bějniz mne spro- stým, sedčným, swobo- dným, tichým a pokohe ho- líké marnosti, wsecky země dným, deg mi sedce čisté, at

4. Důstogná podstato, ó bych gako slusí, ošlawit té mohł w své Dussi, w Du- chu slauže tobě, řiti gak Angele, před tebaw, a pa- třit smele, na twau twář, Pane dař, at se libjm tobě, we wssem w každé době.

5. Gak náš obkljenge, witr na wse strany, tak gest Bůh nás náti co stany, tys more přediwé, nemysliži- tedlné, w té pohřžugi se ce- le, gá w tobě, to we mně, deg at stratiw sebe, wždy gen widjm tebe.

6. Ty procházýš wsecko, ošwět mne twým gasným, swětkem, Pane, a překrá- sným, gako kwitky sluch, wždy se poddáwagi, a ge- mu se otwřagi, tak deg mi, papřstky, twé w sedce wpu- siiti, a řez ně žříst msti.

7. Bějniz mne spro- stým, sedčným, swobo- dným, tichým a pokohe ho- dným, deg mi sedce čisté, at widjm

Gott sey unsig zu- loblich, Amen

widim twau slávu, a mi-
luci gen twau Právdu,
srdce mé, by k tobě, co orel
wstaupilo, w tobě živo bylo.

8. Přigď, we mne přebý-
weg, Duch můg buď twým
stanem, nebo gšy ty sám
mým Pánem, poněradž
gšy blížš, oslawiž se w Du-
ši, ať tebe cťm gaťož skuffi,
kde sedím, neb siogim, deg
mité widěti, tobě se klaněti.

9. Deg mi s tebau cho-
diť, co přítel s přítelem,
milowat tě srdcem celým,
swé důležitosti, gaťož dítě mi-
lé, zgeriř tobě kažďe chwile,
šly by, y strachy, ať gá wě-
řim sylně, že mne chránjš
pilně. Amen.

(323.)

Bůh Dtec budiž s námi,
a nedeg nám zahynau-
ti: Odpust hřích s pokuta-
mi, ctnau smrti deg vsnau-
ti: Zprošť nás dábelské mo-
cy, zachoweg w wjře twau-
ch: Ať se tebau syljme, sde-
čně w tě wěrjme: Dauffa-
me w twé pomocy, s množ-
stwjm wšech wěrných Kře-
stianů, ať vgdeme satanu,
magice twau obranu: A-

men, Amen, staň se tať,
zpjwegmež Alleluja.

2. Pán Běžíš budiž s
námi, řč.

3. Duch Swatý budiž
s námi, řč.

(324.)

Gaťož přisťedš Angelé.
Swálen buď wěčně
Hospodin, Dtec a ge-
ho milš Syn, y Posřwětitel
Duch swatý, Bůh náš ne-
djlně podřatý.

2. Je se nám ráciř zge-
witi, a nás tudy objiwiti,
neboť prawá známost geho,
gest dar žiwota wěčného.

3. Gest pať Bůh, Duch
nestworěný, wěčný, w by-
tu neobsáhly, w mocy, w
maudrosti, w dobrotě, ne-
wymukowný wšsem na swětě.

4. Geden gest w Božské
bytnosti, trůg w osobách od
wěčnosti, Bůh Dtec. Syn
y Duch swatý, nekonečný,
nepočatý.

5. Sľyš Izraeli, pozō-
růg, gedeni gest, geden
Pán Bůh twůg: Toho y
my prawdu známe, tať wě-
řjme, wznáwáme.

6. Wšak nám se zgeriř
Pán Bůh ten, že gest w
třech

třech osobach geděn, nebe křtiti, a křesťky tomu v
y země Stvořitel, Spasý, čiti. Matth. 28, 19.
tel a Posvětitel.

7. Wjry a wznánj to-
ho, důvodů máme přemno-
ho: Na počátku bylo slo-
vo, v Boha Otce věčného.
magi. I. Jan. 5, 7.

8. Duch swatý před skut-
ky wssemi, gjž se wznássel
nad wodami: slowem Pá-
ně a vši geho, Duchem, stal
se půwod křesťho. I. Mogg. 1, 2.

9. Protož pjmagi Ange-
lé, Swatý, Swatý, Swa-
tý, cele bytnost y sláwu Tro-
gice, bez přestánj welebje.
10. Pán Běžíš Otce

wznáwal, Synem Božim
se býti znal, slibowal Du-
cha swatého, zgeruge Bo-
ha prawého. Jan. 15, 26.

11. Bůh Otec sám na
Jordáně, při tom důstog-
ném křtu Páně, wolal, toť
gest můj Syn milý: chtě
abychom geg w něm ctili.

12. Duch swatý při tom
se nassel nad Synem Bo-
žim se wznássel: Slowěce
newěrný Pánu, přistup my-
slj swau k Jordánu! Mat. 3, 16

13. We gměnu Otce wě-
čného, Syna y Ducha swa-
tého, Krystus Pán poručil

14. Tři tedh gisté osoby,

Otec, slowo, a Duch swa-
tý, w nebi swědectwj dáwa-
gj, a wssak gednu bytnost

15. Takť se Bůh ráčil
zgerwiti, takť ho máme znáti,
ctiti: Kdo to činj zde w
sprostnosti, wjří ho w wě-
čné radosti.

16. Od wěků na časj wě-
čné Swatý, Swatý, Swa-
tý Pane, plná gsau nebe y
země, welebností a sláwy
twé.

17. Otce Bože Stvoři-
teli, degž abychom w tobě
měli, milost, pokoj a spa-
senj, gsauce znomu narozenj.

18. Spasýteli Synu
Boží, nám powysšený na
kříži, wěřmeť w tebe, ty
wzdraw, ty nás od wěčné
smrti zbaw.

19. Duchu swatý milo-
stivý, posvětiteli wždy ži-
vý, wděl k nassemu spasenj,
wjry, lásky rozhogněnj.

* 20. Amen, o swatá Tro-
gice, degž bychom na tě pa-
tříce, w nebi s tebau wěčné
byli, s Angely tebe chwálili.

(325.)

Galo: Ke cti a k chwále.

Eden Bůh w bytu, trůg w osobách gest, na něž slusí wšeliká stáma, čest: Otec, Syn, Duch swatý, tak měrau přigary, mái bŕti ob nás ctěn, Bůh w podstatě jeden.

2. Neb Otec zplodil Syn, na rovného, Duch swatý pocházj od obého: tak w swaté Trogicy, té věčné studnici, z něj wšsecko powstává, rovná gest čest, sláva.

3. Kdo bál čee, cobý Bůh byl poznati, po skutčech geho můj znamenati ač wdaleké mŕe, Pisma swatá sŕe, o tom wysvědčuj, galsně oznamuj.

4. Že gest weliká neobsáhlá moc, neposližená, předinná maudrost, dobrota přehogná, gashost předústogná, nadewšsecko krašši, libegši a sladši.

5. Moch tau wšsecky twěcy stwořeny, z něcho k bytu sau přivedeny, z něho žiwot magj, w bytu swém trmagj, w swém řadu y choďj, gedny druhé plodj.

6. W postawě w twár, nostech rozdelené, krásau wšlechtiau ozdobené, w pořádku swém mŕe, každá swěho cyle, byt pilně sŕetřila, giným k službě byla.

7. Neb dobrý Pán swau wšsecko zastjnil, dobrotau, a dobré wšse učinil, w nebi y na zemi, ničehéhoj nenj, gesttoby w tom geho wčastno nebylo.

8. Swětky swými časy rozděluge, gashně switj, a tmy zapuzuge, tak brodám slauj, nassj bjde, naujy, wčassym spomáhá, galsj sám potrebu zná.

9. Dpatruget žwláši swěwymolené, wšrutnosti sŕocuge sŕilené: tagně srdce radj, wšseliké auflady, rozptyluge on sám, Pán milostiwý nám.

10. W tak gest wlastnost Boha samého, že gemu nie nenj nemožného, ni nepodobného, zná on cesty wšseho: protož takě činj, řdy co gals vminj.

11. Wšsudj wšsemu gsa přitomen wšdny, wj a zná wšsudj tagnosti wšsecky, nie mu sŕyto nenj; wšsech řdcj myšlenj,

myšlenj, y skutky wšech lidj, on sám gasně widj.

12. W tom Pána Bo-
ha swého znagice, počorně
se před nim sllánégice, cele
w něg daufegme, a k němu
wolegme: Onť gest Spa-
sytel sám, genj spomoey muž
nám.

13. W něm moc života
y smrti wěeme, maudrosti,
dobrotě se doměeme, w něm
swé dobré znagie, a w sa-
mém daufagie: opatrjť gať
slusj, na těle na dusj.

* 14. Weliký Pán, cti
a chwálj hodný, genuj žád-
ný rowný, ni podobný, aniž
to možné gest: protož sa-
mému čest y wšeliká chwá-
la, máť býti wzdávána.

15. Wyššj nebes Bože
twá welebenost, neobsáhla,
nestihlá důstognost, nepře-
možená moc: ó degž nám
swau pomoc, w nebi tě do-
giti, s tebau wěčně býti.

(326.) G. Procyť srdce me zpjw.

Spodín Pán Bůh
swatý, neobsáhle pod-
staty, budiž od nás weleben,
twůg w osobách Bůh geden.

2. Otče wšeliké mocy,
přispěg swatau pomocj, s

milosrdenstwj swého, posy-
lug lidu mdlého.

3. Stworiteli nebeských,
wěcý, wšech také zemských,
poslals k nám Syna swé-
ho, k wykaupeňj hřjšného.

4. Plná gsau twá nebe-
sa, y wšecká gich okrasa, we-
lebenosti twé Otče, milosti-
wý náš tworče.

5. S nestihlá maudrosti,
přisslá na swět s wyšosti,
Synu Božj, tys náš Pán,
w násse přirozenj dán.

6. Dokonals w mukách
těžkých, aby poswětjł wšech
swých, y gegich hřjchý sšla-
dil, života sláwny dobył.

7. Y kraluges w slawno-
sti, na nebeských w radosti:
přimkuro se k Otce za nás,
nebs draze wykaupil nás.

* 8. Negslabšj Duchu
swatý, w srdce wěrau přiga-
tý, dobroto swrchowaná,
w gednotě Božstwj slawná.

9. Tys Čěstitel truchli-
wých, a Čělař nedužiwých,
vzdrav nás swau milostj,
Křystowau wěastnosti.

10. Nač nás sám obžj-
witi, y wjře posylniti, oswě-
cugž srdce násse, nynj y w
každém čase.

chel. gott in der Welt, 11. Bisth
in aller Welt, 12. Bisth

11. Nlyš modlitbu na
sji, kterauž srdcem y hlasy
před tebou prosíme, pro
gměno tvé žádáme.

* 12. Sedmý Hospodi
ně, k své cti nepomijme,
s Angely vždy pjsvati. Bůh
Swatý, Swatý, Swatý.

(327.)

Gafo: Nuz chválu wydegme.

Aldy Duch chwalij
Pána, genuž ob něho
dána, bytnost na tomto svě
tě, w hogné geho středrotě.

2. W podstatě své ge
diny, Bůh pravý a nesmr
ný, trůg w osobách wzdny
gest, genuž buď chwála y
čest.

3. Genž swau wsemo
haucnosti, w weliké ozdob
nosti, nebesa gest učinil,
gafž ob wěků vmjnil.

4. Angely Duchy krásné,
nad wffelitý tvor gasné, w
fyle a důstognostech, posta
wil na wysslech.

5. Také y zemi stwořil,
moch Božkau naplnil, ži
motřichy mnohými, wsemi
twory dobrými.

6. Chtěl každému stwoře
ni, w nebi, w moři, na ze

mi, své mocy částku dáti,
w něm se oznamowati.

7. Nad stwoření wffeli
tě, w důstognosti weliké, čo
wěl od něho stwoření, geho
moch obdařen.

8. Tak ho welmi zwelo
bil, by wffech wěch Pánem
byl, wffeko k geho cti chwá
le, řjčil, zprawowal stále.

9. Wimizej maudrosti ne
stihlau, w každém stwoření
dívnuu, Boha wffemohau
cýho, wěčně wffemědauch
ho.

10. Předwonný w své
maudrosti, o Bože na wy
sosti, kterauž wffeko spatru
gest, w nebi w zemi zpra
wuges.

11. Kúrýs Angelstě žj
dil swau maudrosti naplnil,
byl každý z nich w swém řa
du, měl k powinnosti praw
du.

12. Pěkněs nebe učinil,
slunce, měsíc, osmjtil, hwě
zdy, planěty krásné, řjčil s
gim běhy časné.

13. W zemi mnohé stro
čenj, ptactwo, zvířata pol
nj, stromy, kwjti wffeliké,
w rozdílnosti weliké.

14. Bčinis z své mau
drosti,

drosti, byt bylo k služebno-
sti, lidstěmu pokoleni, gežs
postavil na zemi.

15. Nebs člověka obda-
řil, rozum gasný w něm slo-
žil, byt twá dila sparčoval,
w nich maudrost twau po-
znával.

16. Wšeho swěta Stwo-
ření, w rozličném promě-
něnj, posslo gest z twé mau-
drosti, budiž chwála s
wěčnosti.

17. Dobrýs Pane na
měky, mage pěci o wšecky,
tdyž se všem vděluges, a
rozličně daruges.

18. Kdož tě právě po-
znaj, w tobě naděgi magi,
nebs ty wěčná dobrota, při-
wodjśs do života.

19. Sřze wšecko stwo-
ření, spatřuge se na zemi,
wěčná twá moc y Bojswi,
maudrost, dobiota, Pan-
swi.

20. Wjdyky ghy chwá-
ly hodný, w Trogicy Bůh
gediný, degž se hodně chwá-
líti, wěčně s tebau bydleli.

(128.)

Tatož pisen ginač.

Wjdy Duch rád chwal Pá-
na, křecimž soli dána,
bytnosť gafa kde w swěte, w ho-
gne geho sředrotě.

2. W podstatě své gediný,
Bůh sám prawý přediný, trůg
w osobách wjdyky gest, gemuž
bud chwála y čest.

3. Genž swau wšemoħaucno-
sti, w weliké ozdobnosti, nebesa
sám učinil, gaž od wětu vmj-
nil.

4. Wjdyky Duchy krásne, nad
wšeliky twor gasne, w šhle a
w důstognostech, postavil na
wšostech.

5. Také y zemi stwořil, gi
swých darů nasporil, wnitř pos-
kladů rozličných, zewnitr tworů
přesličných.

6. Každý čin Pána toho, má
w sobě sláwy mnoho: čím gest
čim znát se dáwa, tworcy swé-
dectwí wjdáwa.

7. S nim Angely w nebesých,
bydljce w zástupích swých: zpěw
zpřwagi začaty, Pán swatý, swa-
tý, swatý.

8. Hlásá také obloha, diwuan
čest swého Boha, slunce, měsye
s hvězdami, swými chodje ce-
stami.

9. Oblak, oheň, wjtr y děst,
gemu wšle poslušno gest: geho
słowem se waže, tam gduc tam
Pán tdy řaže.

10. Y praectwo lětagich, zvěř
les probřagich, y hmyz ply-
nauch w moři, gsau sluzbujcy
Boži.

11. Lesy, pole, y řáky, plně
Boži též chwály. Nebi on wšez-
nu byt dáwa, samého to wšle
spráwa.

12. Čím wšak wšechněm stwa-
řlím

5

kům svým, w stupních tak svých
rozličným, člověka aby předsta-
vil, nade vše geg ušlawil.

13. By Pánem gsa na zemi,
vládl sám twory wsechněmi,
rozumně ge zprawował, gať sám
chce, tak šlawował.

14. Neboť mu w mysl rozum
dal, co gest fde, w šaud aby brať,
dobře wseho wžíwal, a Tworce
chwałic wžíwal.

* 15. Dobrýš Pane na wěky,
pěti mage o wsecky : neb wse-
chněm wděluješ, a rozličně da-
ruješ.

16. Kdož práwě tě poznagi,
w tobě naděgi magj : nebs sám
wěčná dobrota, přiwodjš do ži-
wota.

17. Skrze wsecko stvoření,
špatruje se na zemi, wěčná moc
twá y Božstw, moudrost, do-
brota, panstw.

* 18. Wjděky gsy chwały hod-
ný, w Trojici Bůh gedný :
degj se hodně chwaliti, wěčné s
tebau bydliti.

(329.)

Ecť ať chwále Boha
wěčného, mysl y sedce
každého wěrného, probudij
se nynj k wěčnému chwále
nj, znage wěrau geho, Pá-
na Boha swého.

2. Neb gest welebnost
přerozšířená, rozumem ja-
dným nepostižená : aniž
hned můj býti, wtíp lidšty

chopiti, nepostačj toho, Pá-
na welebného.

3. Patř na stvoření gim
wčiněné, w počtu, w mře,
wáze postavené, a mnohé
weliké, w trwárnosti wseliké:
kterěž rozličně sám, w my-
slil moudrý Pán.

4. Poznáš žeť gest myšle-
nini nestihlý, jadným rozu-
mem nechopitedlný, wšty ne-
wyměluromý, mjstem neob-
sáhlý, nadewsecko wyšši,
Pán negdůstogněgšši.

5. Kdo chce stihnauti ge-
ho welebnost, poražj ho
šlawy té důstognost, wjc než
bleš slunečný, genj kažj grať
lidšty, swau přegasnau mo-
cy, dle oka nemocy.

6. Protož rozum wjře
poddáwegme, poťud nám se
sám zgewuge znegme, skrz
słowo swé swaté, to w písmě
pogaté, a diwy stwřzené, sa-
mo spasytedlné.

* 7. Kdo práwě chce k
Bohu přistaupiti, základ
wjry musj položiti, že Pán
Bůh gest gistě, a na každém
mjstě, ljbí, kdož ho hledá, w
něm naděgi škládá : Žid. II. 6.

8. Ně rozdělil řádn, šla-
rom, lidi, wšak bez přigimání
osob

osob twiď, kdo se k němu bli-
ží, k vůli geho nžji, třesa se
slovem geho, parčí na taťeho.

9. Také musšs z agistě mē-
dětí, a ginať se nedati swodi-
ti, že Bůh gest gediny, ge-
muz jádný giny, nebyl gest
před wěky, nebude na wěky.

10. Něciň mu podoben-
stwj jádného, aniž formůg
obrazu gaťeho, zewnitř a neb
w myslí: ginať wćinjšli, w
modlárstwj vpadneš, a cti
geho ygmeš:

11. Neb on Pán a stwo-
řitel gediny, své nedá cti já-
dné wćen giny: aniž stwo-
řenj chce, podobněn býti leh-
ce: neboť rovně nemá, w
sobě sám zůstává.

12. Byť swůg ma bez
proměnitelnosti, bez počát-
ku gest wždy od wćnosti, kon-
ce mu nebude, své stáwky
nezbude: Blaze kdož ho
důgdau, na wěky s nim bu-
dau.

(330.)

S Ane w Pána Boha
wěřiti, kterň ráčil
nebesa stwořiti, slovem y
zemi ustanowiti.

2. Wšse se stalo z geho
rozkázanj, wćiněno wšsecko

stworěn, w mocném Božim
Přikázanj.

3. Pán Bůh hřichu na-
šeho lituge, poslal nám Syn-
a spasitele, a wšsech wěr-
ných obranitele.

4. Duchem swatým po-
čatého, z čistě Panny naro-
zeného, pro nás na swět po-
staného.

5. Genž hned od naro-
zenj swého, činil wěrným
mnoho dobrého, káže slovo
Otce swého.

6. Když se k Bohu Otcy
wrátiti měl, za své wěrné
Otcy se modlil, ať vnučenj
swému se blížil.

7. Zrazen, swázán, Pi-
látowi dán, korunován, na
smrt odsauzen, pro nás těžce
na kříži umrtwen.

8. W hrob wložen, w
třetj den z mrtvých wstal,
gaťož z písem také proroko-
wal, a své wěrné mile ob-
radowal.

9. K Bohu Otcy na ne-
be wstoupil, a na pravici
Boží sedl, na twář geho
Angele hledi.

10. W den soudný při-
gde aby saudil, a wšsech
mecně z mrtvých wzbudil,
podle

podlé skutků každému za-
platil.

11. Žádný se genu ne
wymknuv, před ním skutko-
wé budau psáni, a nad kaž-
dém poznamenáni.

12. Budeť Pán Bůh
každého saudití, podlé skut-
ků každému platiti, a nad
žhmi věčně mstiti.

13. Ale dobrým da Pán
oslawen, pro Ducha své-
ho w nich přebýwání, Sy-
nowé Boží budau nazwání.

14. Swatá církev gestit
obeená, od Krysta Pána
gest zříjena, na zemi w zár-
mutech zde přebýwá.

15. Prosímež vždy sřze
Krysta Pána, ať gest naše
wina shlazena, a Koruna
věčná dána.

16. Amen pokorně se-
zpíwáme, w skutcích do-
brých prospíwáme, a tať
Nadostí věčně čekáme.

(331.)

S My wšykni wěřime,
w gednoho Boha,
Stworitele nebe a země, na
nebiť ho Otce máme, k ně-
muž my se synowé známe :
Ehceť nás žiwit po wšech čas,

Želo, Dussi, opatřiti, y
wšemu nešťestí brániti, od
přihody zlé zachowati, péciť
on má wždycky o nás, stráž-
e, bděnj, opatrowánj, wšecho
w samé moci geho slogj.

2. My wšykni wěřime,
y w GEjše Krysta, Syna
geho, našeho Pána, genž s
Otcem věčně přebýwá, ge-
muž gest čest y chwála ro-
wná : Z Marye Panenky
čisté, prawý člověk narodil
se, sřz Ducha swatého wě-
říme : A za nás genž sme
byli straceni, na Kříži oha-
wně umřel : wstaw z mrt-
wých, wstoupil k Prawicj
Otce, odkudž zas wšech sau-
diti přigde.

3. My wšykni wěřime,
y w Ducha swatého, s Ot-
cem, s Synem, Boha ro-
wného, genž wšech mdsé
utěšuge, a darů swých nám
vdělugé : Církev Křesťan-
skau na swětě, drží sám w
prawé gednotě, a wšech
hříchů zde odpustěnj, y těla
našeho wzkříšěnj, a že po
tomto žiwotě, wěky wěků
živi glauce, nepochybugje
wšykni w nebi budem.

*Alleluja ! Wir (332.)
gläubig all unsern Gott*

(332.)

Sy wssicnj wěřime w
gednoho Boha, Stwo-
řitele nebe, země, gegž Ot-
cem swým wynáwáme, k
němu se synowě známe. Onť
nás žiwj po wsse časy, opa-
truge tělo, dussi, pecuge sam
o nás wždycky, ostržhá, a
zachowává nás, od každe-
žlé přihody: neboť my y
wssECKY wěcy slogj w geho
Božské mocy.

nebt Pissina o tom wssem
swědčj, wssECKY tať wěřiti
bčj.

4. Wěřimeť také y w Du-
cha swatého, rovného Ot-
ci y Synu, kterž swau mo-
cň předimnau, obžiwuge
dussi wěrnau. WssECKY
Chrťem po wssem swěte, da-
ry swými naplnuge: w nj
řádně hrčchy sblazuge: při-
wedeť gi k z mrtwých wzkř-
ssenj, těl wěrných k obno-
wenj: gjmj žiwot sláwy
připrawen, w radosti na
wěky, Amen.

2. Wěřimeť my také y w
GEzu Krysta, Syna geho-
gediného, kterž gest před
wěky w Otci, rovný Bůh
we cti y w mocy. Genž
Duchem swatým se wtělil,
člowěk prawý se narodil, z
Marye wždy čisté Panny:
a pro nás hrčsně, zahynule,
trpěl, umřel na kříži, třetj
den slawně z mrtwých wstal
k těmž wěrným naděgi dal.

(333.)

Swětko Trogice swa-
tá, gediná Božská pod-
stata, swau nás oswěcug ga-
snošj, odegma wnitřnj
temnosti.

2. W swětle nepřistupi-
tedlném, gšy w mšlě nestiji-
tedlném, swětkem wjry deg
se znáti, srdcem celým milo-
wati.

3. Omocný, maudrý, y
dobrý, kž slenj se tjm trým
stědrý, nassj mšlobu, hlau-
post, žlost znáš, y ltoť w tom
nad námi máš.

4. Trůg w osobách,
wssak geden Bůh, wida, wi-
děl

3. Potom na nebesa pře-
slawně wslaupil, sedj na
prawicy Otce, gša gediný
nás přjmluwe, orodowniť
nás y smjrcce. Odtud zase
ma přigiti, žiwě y mrtwě
sauiditi: slussit nam w něho
wěřiti, a geg wyznati wssudy
směle, wěčného Spasýtele:

děl sy náš neduh, a ráčilš se
ohlásyti, chtě nás z milosti
spasyti.

5. Blázals osob rozdi-
nost, vsak Božsku gedinau
bytnost, w stvoření a wy-
kaupeni, y v vnitřním ob-
nowení.

6. Trojeť gest tvé toto
dílo, k hříšnému se přiblj-
žilo, člověku, k geho spase-
ní, byt w něm neslo tvé zna-
mení.

7. Tak ačs Trojice sile-
pěge, wyryl w každém tvo-
ru přegmí, moc, maudrost
také dobrotu, a w tom gedi-
nau podstatu:

8. A vsak ze vsseho
stvoření, člověku w tom
rowné není, genž k obrazu
stvoření tvému, a tak k živo-
tu věčnému.

9. Byt byl žustal w ne-
winnosti, přisselby k nesmr-
tebnosti, na Dussi též y na
těle, život z tebe mage cele.

16. Ale ty vssemohaucý
sám, a w maudrosti, w do-
brotě znám, způsobilš to z
své milosti, aby zas ožil k
věčnosti.

11. A sřz Pána Gcu
Krysta, w swatém došel

nebi mjsa, mage sřz Ducha
svatého, obraz stvoření no-
vého.

* 12. Budž Bohu Dce-
chvála, y Synu geho bud-
dána, y také Duchu swaté-
mu, Pánu Bohu gediné-
mu.

(334.)

G. Gáti přěně swj denice, zc.
Pochwalmež Boha na-
vsseho, Boha w trojich
gedneho, Dce milosřden-
stwj: Neboť nás k obrazu
svému, stvořil, a nad to k
věčnému, daru swých věč-
stenstwj: R. swatý, swatý,
swatý náš Bůh, Pán ja-
stupů, na výsosti; Sláva
bud geho milosti.

2. Pochwalmež y Syna
geho, Gcjsse Pána nasse-
ho, neb z Nebe pro nás zsta-
pil: Moc dábla, hřicha y
smrti (kterauž sme měli trpě-
ti) zkažyl, a nás vykoupil:
R. Swatý, zc.

3. Pochwalmež Ducha
svatého, genž z Dce y Sy-
na geho, newynlukně po-
chodj: Neb srdce w nás
osvěcuje, k spasení webe,
zpravuje, a tak nás z novu
rodj: R. Swatý, zc.

(335.)

(335.)

S Amému sláva Bohu
čest, buď i za milost ge-
ho, kteráž nám v Krystu dá-
na gest, gižt nás se netkne nic
zlého. Pořog, pořog gest
zvěstován, od Angelů, řdy
Krystus Pán, na svět vy-
šel gsa k nám poslán.

2. Hodeň gšy cti ó nás
Pane, Dče plný milosti.
Co ty řdy dš wšse se stane,
plnýs prawdomlownosti.
Přenesimjnat gest k nám
twá moc, gšlá dlé twých si-
bů pomoc. Blaze nám Pá-
na toho!

3. Gejissi ó Boží Synu,
wěčné Dceowo kochání,
Nássis ty, smjree nás, wnu,
šnal z nás řz sebe wydání.
Béráňku Boží, Bože náš,
ó segmi, segmi hřichy z nás!
A smilůg se nad námi.

4. Swatý Duchu, Bož-
ská mocz, smutných ředch
wtěcho, nedeg nás dáblu
přemocz, braň, hag, chy-
trostj geho. Spas nás, spas
ó wěčný Pane! w ruceť se
twé oddáváme, my twé bj-
dné stwoření.

(336.)

Trojicy blahostawe-
nau, sláwy, wtěssenj]

plnau, welebmež wždy bez
přestání, patřice řz wjru
na nj, kteráž wždy w gedno-
tě Božstwj, přebývá w
wěčné nerozdilnosti.

2. Genž gest Dtec, Syn,
Duch swatý, Bůh gedné
wěčné podstať, Dtec k nám
Syna wyprawil, Syn při-
šel Spasenj sprawil, Duch
swatý řz přišel wděně, s
Dcem s Synem w nás
bydliti wěně.

3. Tjmí se Bůh nás pro-
kazuge, w řtuch rozdilných
zgewuge, Dtec pro nás Sy-
na wbil, Syn trpěl, aby
Duch dán byl, Syn se za
nás wždy přimlawá, Duch
od obau wěčný žiwot dáwá.

4. Dtec gest počátek
wšseho, Syna má sobě ro-
wného: kteréhož před wěky
zplodil, potom řz něj svět
wywodil, od nichž obau
Duch pochází, řwými dary
wšsudý se rozchází.

5. Takť w gednotě pře-
bývági, wěčné se w sobě ko-
chagi, magje wšseho dosta-
teť, spolu činj každy řtuteť,
gakož pro své ošlawenj, tať
y pro náše wěčné spasenj:

6. Gaký Dtec, taký
Syn

Syn Bůh, gahý Dtec, Syn, 11. V my se s Krystem
takýj Duch, gedna moc, rádůgme, Boha svého tak
maudrost, dobrotá, a wšak spatrůgme, Dtece w Synu,
rozdišnost osobná: ginh w Dtey Syna, a w Dtey
Dtec, ginh Syn, Duch, w Synu Ducha: y sebe w
bytu neginh než gedinh Bůh. též společnosti, z předrahé

7. Dtey my se dowěrjme, Krystowy včastnosti.
že na něm wšse obdržíme: 12. Nebi sine sřize něj
w Krystu pak geho žástu. spogeni, s Bohem w církwí
hám, v Dtece w nebi přj. sgednoceni, abychom w lásce
mluwám: a w Duchu swa. bybljce, a wůli Boží činíce,
tém spasení, z Dtece pro we gměnu Pána Gejisse, če-
Krysta obdaření. kali stámy nebeské říše.

8. W milosti Dtece hle. * 13. D přerostlostná
degme; přjmlum Syna Trojice, naplnůgž ty nás
vžiwegme; Ducha přjgi. wždy wice! ať tobě wěčné
megme w pravdě, y w kaž. zwáme, díky a chwály
dě wnuřnuté radě: Tak tu wzdáváme, nynj w swět-
welcbnau Trojicy, Boha stém potupení, potom w ne-
svého řádně budem ctjch. bestém twém oslawení.

* 9. Blahoslavené ty 14. Křauce, swatý, swatý,
otci, toť sám Pán Krystus swatý, Bože náš gedně pod-
tak svědčj, kterěj widj Bo. staty, w toběť geť wěčné spa-
ha svého, w Krystu sřiz moc senj, krom té nic než zatra-
Ducha geho, tak přewe- cenj, ay, toběť chwály wzdá-
bné Trojice, milosti wdě- wáme, na wěky s tebou bñti
ně poživagjce. žádáme.

10. V wší genž Krysta (337.)
sřyssi, a spasenim se w něm G. Pán Gejiss lidu wěnému.
těssi! Z těch se Krystus Pán G. Sřerjme w Boha gedno-
radowal, a swému Dtey de. ho, a Dtece wšsemo-
kowal, že gim to zgewil Du. hauchho, nebe, země swo-
chem swým, což wšak wřy- řichho.
swěta opatřným. Matt. 11, 25.

2. W Geju Krysta
Syna

Syna geho, gednoho Pána našeho, Duchem swatým počatého.

3. Z Panny Marne narozen, trpěl pod Pontským Pilátem, ukřižován, umřel potom.

4. Z Pohřbu skoupil do pekla, třetí den vstal z mrtvých vesel, na nebesa vzhůru vstoupil.

5. Na pravici Boží sedí, důstojně svou Cyrkevi řídí, všudy všechy věcní vidí.

6. Odtud má zase přigiti, živé y mrtvé souditi, k nám se dolu namrátiti.

7. W Duchu swatého věčným, cyrkew swatou wynáwámé, swatých obcowánj máme.

8. Také hříchův odpustěnj, a těla z mrtvých vykrěssenj, k tomu w nebi život věčný.

9. Pro zásluhy geho Syna, Ssyna Krysta Hospodina, kterémuz buď chwała věčná. Amen.

(338.)

Wlebnost Boží newystijena.

Rim. 11, 33-36.

Třív z gednoty, pravé, zrcadlo Božstwj, světlé, w světle, gehož dobroty množstwj, všudy vůkol ten celý svět zjímá, své ochrany stitěm wšle obzímá.

2. Chwalíme tě, gak dřív slusněko wcházj, y když zas den

z hranic našich odcházj: co jiněmo gesi na širokém světě, wšle, Páne, gest hotowo slawit tě.

3. O poklade! neobfabla bytnosti, kdož spatrowal tak hluboké teginosti? O hlubokosti! o nestihla sláva! gak wznacna gest twé mocy postáwa!

4. Kdož můž Páne, twé cesstwy wysmětliti? gakž můž člověk twé saudy wygaděti? Wstup rozum, newygewit wšudy nizeho wtjip twůg, neb gest mdytudy.

5. Wstupiz přeč se wšim wlastnim zmoščenim, nepěstaneš nikdy s Božim řizenim: nebudeli Bůh promodit tebe, w škodnuu pausš wěť mi swedeš sám sebe:

6. Protož Páne, ach vě nas tě wzywati, těj w gednotě, gedno w Trogicy znati! Dinamiž nam Dtec. Syn, swaty Duch, je gest we třech osobách geden Bůh.

7. Necht, Bože, wždy to slowo w nas slyšime: wšle z něho, w něm, a skrz něho gest, wjme! Welikému Bohu buď chwała, čest! Ja! Amen! to wšle cyrkwe prosba gest.

8. Slaw twé gměno, zpěwůž w nas twé Králowstwj, twa wůle nas řeb, deg pravě Synowstwj, odpusť, nepokusjeg, zbawiz zleho; čest, sláva, moc gest tebe samého. Amen.

✠

IX. D

IX. O Nebeské Křisti Angelů Swatých obzvláště na den S. Michala.

(339. a.) Not. 223.

přegj mi to i milosti. Amen.

Megle w swětle nebe:
Křem Boha radostně
šwálí, srogice při trů-
nu Božském na službu swému
králi; on, by poselstwj konal, lid
na swěte ošťžhalí, k nam ge do-
lu pošlák.

2. D newyměřena milost! gij
Báh k nam dokazuje, že y An-
gelů spanilost k nam se dolu zni-
žuje: šwal geg i srdce vprímne-
ho káždy. Kdož má wjru w něho,
tot gek Angelška práce.

3. Ach! připogte se k Ange-
lům, lid na zemi bydljch; při-
stupte y k archangelům, kterj
Boží pravicy wywyslugi dněm
y nočy, sláwje geg se wssj mo-
cy; to wy číná z té dusse.

4. Odwržte, co wam zbraňu-
ge Angelšy žiwu byti, a co was
zanepřazdážge, hleďte wsse poz-
tupiti: wynesťe se duchem wžbu-
ru, w nebe, k Angelškému křeru,
šwalte Boha společně.

5. Glowěť ten, kterj na swě-
tě po swě wůli chce žiw byt, a sem
tám se marně plete, nemůžt k
Bohu přistaupiť, na slawně be-
ranka hody, kde se wěčna radost
plodj, pro mwolených Božich.

6. O Gejssi! Zpraw srdce mě
spusobně té k šwálenj, abych
mohl moc twě pravice slawit co
mwoleny; po této swěta časno-
sti, tam s Angelšy w wěčnosti, po-

(339. b.) Kyrie.

Sěe stwořiteli wšeho, nás,
y Wozška Angelškého, w
mnostwj, w šyle, diwného, o
smilug se nad námi!

2. Stwořil sy ge k slawě sobě,
y lidem k slauženj w mdlobě,
kterj se modlj tobě, o smilug re.

3. Kterj Angelšy twá dobrota,
nás galo i Sodomy kota, i pro-
wod i tohoto swěta, o smilug re.

4. Křstie, tobě Angelě, slau-
žili wždycky wesele, Bohu w té-
le, o smilug re.

5. Tyš násse přirozenj, i wele-
bil škrj swě wčelenj, nad Angelšy,
o smilug re.

6. Degj bychom i břešh wsta-
li, aby se i nás radowali, amy s
li, o smilug re.

7. Duchu swatý Páne milý,
sešli k nám swatě Angelšy, proti
šabelské zlosti, o smilug re.

8. Degj at máme galo dítjy,
s Angelšy čisté přibytjy, bez pý-
chy, pohoršsenj, o smilug re.

9. Králi Angelů! po snrti rač
nás s Angelšy spogiti, y bndcm
té šwáliti, o smilug se nad námi.

(340.) Credo.

Sěime w Boha gednoho,
Dce nade wsse mocného,
nebe y země stwořitele, gehož
džlo

djlo gſau y Angelé : Duchowé čisij a swatj, ač mnozj přichau podgatj, Bohu na odpor powſtaž li, mřecy dáblové ſe ſtali.

2. Z kterýchžto Duchů pſých řadu, přimel geden Ewu k pádu, mřuvě ſtrž hada, nezemřete, ale rowni Bohu budete, z toho ſtromu vžiwagje, na Boží rozkaz nedbagje, odkudž poſſo ža wedenj, wiſſech lidj na zadrženi.

3. Ale Syn Boží gedinj, GEJſſs Kryſtus Čhne Ženy, Pán náſs (w něhož také wěřime) žruſſil křtky dábelské, wjme. Kterémuž dobřj Angelé, ſlaužili při wiſſem weſele : Že Duchem ſwatým ſe počal, Angel Gabryel žweſtował.

4. Narodil ſe z Panny w těle, to Paſtýřům hneď Angelé, ſwědčili, čeſt Bohu wzdawagje, nám lidem Pokoje žadagje : Čemuž Pánu k potěſſenj, žgewil ſe při wmučenj, Angel Boží, když w Zahradě, omdlěwal trpěti mage.

5. Wkřijowán gſa, pohřben geſt, když nad peřkem wdržel čeſt, wſtal z mřtwých třetjho dne cele : ožnámili y to Angelé, a když wſtupował na nebe, tak (čelji) žſtaupj žas z nebe, gaſ gſte teď widěli geſo, na nebe wſtaupu gjeſho.

6. Na Prawicy Otce ſedj, kdej gemu na ſlužbu bledj, Angelé, rozkaz geſo činje, wěřecj wěrně opatrugje : Ddtudž má ža ſe přigiti, žiwě y mřtwě ſauditi, z nimž přigdan wiſſični Angelé, traubje před nim wesele.

7. Wěřime w Ducha ſwatěz ho, držice ſe Čhrkwe geſo, w ktez rež geſt ſwatých wbecowánj, ſlow Kryſtowých zachowáwánj : Wěz ěje hějchů odpuſtění, y těla z mřtwých wzkřieſſenj, čekáme na žiwot wěčný, s degj nám geg Boz že wěčný !

(341.)

G. Wiſſemobaucy, Swotiteli.

Wůh mage wiſſe pod swau mo: cy, ſwotil ſwět y wiſſecky wěcy, k welebné ſwě chwále, aby wde wiſſad byl etěn ſtále.

2. W nebi wůkol Trůnu ſwěz ho, žaſtupy wſlechlěho, ſwot: renj, Angelj poſtawil, aby geg chwálili.

3. Y chwálj přewſtawičně, žpžiwagje blaſy žwučně, ſwatj, ſwatj, ſwatj, Hoſpodi wěkem nepočatj.

4. A mage Wůh na Zemi žde, Čhrkew, z lidj ſtádo giſtě, po Swěta puſtinách, rozptýleně po wiſſech končinách,

5. K ſlužbě těch wymolených ſwých, vžiwá Angelů ſwatých : to gim k prácy dáno, gaſ o tom mnoho w piſně pſáno.

6. Angelé Lota wěrněho, z náſly neſſlechetněho, lidu wy: chwátili, y z podwračeni přec wy: wedli.

7. Strěhli Žákoba ſwatěho, když ſe lekal bratra ſwěho, widěl žſtupugjch, y žaſe w nebe odcho: djch.

8. Elięz ſluže ſwěmu, w dně nepřátele žděſſeněmu, wogſto: wſkažal

líchmi třehli, na pomoc da gáz
my jběhli.

9. Angelé, Boží početi, zge-
wili, a těla wzeti, Pána Gějše
nasseho, z lásky na svět posla-
ného.

10. Swati Angelé poslowé,
Gějši nassi etně Slame, Pi-
sněku nowau pjiwali, na svět
přisěleho witali.

11. V byli při vnučenj, znát
bali geho wzkřisenj, v vědníky
těžili, když za svým Pánem pa-
řtili.

12. Angel, Petra wšazeného,
od Herodesa zlostiného, ze Zala-
ře wyswobodil, bránau železnau
sprowodil.

13. Tak se Angelé radugi, kdy
se lidé z hříchů kagi, a za tím wě-
nych po bogi, dusse, promodj k
pokoji.

14. Gějši Králi a Pane, An-
gelůw swatých Hegtmane, tobe
my chwálu wdáwáme, a za
ochranu žádáme.

15. Tyš Pán dworu nebeskě-
ho, popřegj nám rytěstwa swě-
ho, a skrz své Angelj w nebe,
sprowd nás po smrti k sobě.
Amen.

(343.)

Gako : Wy wstawagice.

Shwály radostně nebeskě-
ma Dcey, dšky srdečně
přemilému tworecy, wděčně
wdáwegme, a geho předwěně,
řutky weleben.

2. Neb moč Božkau stwo-
řenj překrásně, nad chopnost
lidškau newymělněně gasně, po-

stawil, svého wěčně k oslawenj,
gměna swatého.

3. Genž w swatém Pisně
Duchowé služebnj, Angelé Páně,
poslowé powolnj, gsauce nazwa-
ni, radostnj magj byt z hůru nad
námi.

4. Zřizenj řádu přemilě ma-
gice, wje se gij pádu neobawagje
ce, w swém wtworzenj konagj po-
winnost, žstale na wěčnost.

5. W nichž nebeského, přes
slawně wždy se řtmj, Krále di-
wného, w rozličném gich množ-
stwj, moc předúřtogná, nestihla
y mandrost, dobrota hogná.

6. Lit Boha svého welebenau
dúřtognost, wěčně nestihlau y
osob rozdiľnost, bez zastiněnj
wšudy spatřugice, w něm tocha-
gje se.

7. Pak gakož Dce, od něhož
stworěni, etj, Ducha dárce, pro
štedrě darenj, tak slawj mauz-
drost zpřozenau přede wšim,
wždycky na wěčnost.

8. Ty sám gšy hoden nebe-
ského stánku, bys byl weleben
přecišť beránku, Tránové. Pán
šmo nebeské to hlásá, wšech ry-
těstwo.

9. K nám ty když na svět z
nedeměl přigjiti, Wáh prawy, w
lidšch potutách jde býti, tak
předoznámil, gsa poslánku Pán-
ně, Gabryel Angel.

10. Když myšel na svět,
a lejel w geslích, tež té ac w
strašných pomřtého plěnkách, Pán
na, Paštyřim w weliké gasnosti
Angel oznámil.

L 3

11. Když

11. Kdyžs boge s ďáblem w
pděnj gsa, miji ráčil, y s přádem
w modlitbách vmdliti, též gako
swému, Duchowě přecisťj, slau-
žili Pánu.

12. Až y mitejštwj reka tak
slněho, kdyžs smrti panstwj po-
tkel, a pyšněho, swázaw oblau-
pil, truchliwým radostně, Angel
osvědčil.

13. Twůg w nebe, w sláwu
nade wsecky Trůny, zas doľu k
saudu w oblach sem; hůry, přj-
chod, krásnyhmi včedlnjřm swěd-
čen, Angelj twými.

14. Gij té tam Pána w nebi
přestawněho, kdež tobě dána
Boha čest saměho, wstawidnyhmi
wleebj gich řisse, hlasj libnyhmi:

15. Nebs hlawan krásnan An-
gelškeho Zborn, swětkostj gasnan
nebeskeho Dworu, kdežto gij sla-
wně gsa nade wse zmyšlen, nás
očekawáš.

* 16. D radiz wsechněm toho
nám popřiti, tak k nassim wla-
stem za teban přigiti, ať tobě Pá-
nu radostnan wzdawáme, s An-
gelj chwálu.

(344.)

S Chwaltež Pána Angele,
wšpckni nebessti řárowé, y
w swěte každj člowěk, wsecko
stworěnj, w moritaké po wšsi
Zemi.

2. Chwaltež geg na wysostech,
Angele w swých důstogostech,
přiwagie Hallelnjah, Chwaltež
nebesa, wšseka gich zewnitř o-
krasa.

3. Slunce y tak ěMěšic, wšse-
cky hwězdy gasně switje, slaužice
Pánu swému, Chwaltež wesele,
y wody nad ně zdwjženě.

4. Tito skutkowě diwnj, mau-
drostj geho řězenj, činjř gemu
Chwálenj, gimž rozkazuge, po-
slussně ge we wšem mage.

5. Chwaltež Pána na Zemi,
hrom, oheň, kraupy, y sněhy,
též baučimj wětrowě, hory,
pahrbcy, y wšselikě zemské wěcy.

6. Nad to zemisťj řárowě,
panstwo y ginj slawowě, y saudy
Chwaltež spoly, také mládency,
Panny, děti, y wy starcy.

7. Skane, buďiz tobě Chwála,
Bože Dítě od nás wzdána, neb
gesti twě gměno slawně, wšsudp
na zemi, y w nebi mezy Angelj.

8. Tys wyzdwihl roh spasenj,
lidu swému k spomoženj, Syna
w Božstw rowněho, krále nad
králi, bychom došli geho slawy.

9. Tudyť se důwěřugem, žeť
zahanbeni nebudem, magic w
něm to spasenj, beřemeť něho,
posly žiwota ctněho.

10. Dauffameť twě milosti,
že w geho dokonalosti, do konce
jde wpewnjš, bychom s Angelj,
tě w wěčné sláwe Chwalili.

(345.)

G. Což gsy učinil negsladši.
S. Jinjme tobě Pane Bože dia-
ky, žeť stworił sobě y nám
služebnyh, čisté, spanilé, Duchy
wšlechtile, Angelj milé.

2. Řeteřj každj čas twau
lthwě widi w nebi, a slyšic twůg
hlás,

hlas, té Boha melebj, požíva: gjece maudrosti Studnice, swatě Trojice.

3. Gegichžto djlo, způsob přirozenj, nechceš by bylo w žhm fratochwilenj, aby lerali, marně čas mrhali, w powětří hráli.

4. Ale chceš Pánu Krystu bys flaužili, a za ochranu lidem merným byli, zwlaště těm genž tebe, cti, y řeč twau; nebe, ni těšší sebe.

5. Neb proti těm se neywjč ďábel walj, a wždy w hněwu swém; skobivě se pálj, on negprw hřích, lest, smrt y každou neřeš, na swět wwedl gest.

6. Du domy, města, chrámy. (Kdež etnost a řád,) včenj čistá, tež wyhladilby řád; mravy počestné, rádby kazyl wse ctně, řez wklady řšně.

7. Ale je stoji stráž wúkol nás, čistá, Angelé twogi flauzy Pána Krysta, a gich pomocy, russi se dnem nocy, ďábelské mocy.

8. Lot w Sodome tak chráněn řez Angely, Elizens pak mezy nepřátele, stráž měl Angelškau, položil w nie lidškau, moc nez přátelškau.

9. Tak od Angelů Dangel zachován, w gámě prostřed lwů diwně ochraňován, Bůh takowými nás swěcmi nassjmi, chrání strážnými.

10. To dobrodinj ó králi nezbešš, melebj nynj kár nás y Angelšch, tobě zpíwáno, z toho děkowáno, buď wečer, ráno.

† 11. Pane Chřem swau rač wždy ochrániti, strážj Angelškau,

k nám se připogitj, aby twě gmězno, od nás bylo ctěno, wečně slaweno.

12. Sláwa buď Bohu Otcy, geho Synu, Duchu swatému wšessugichmu, gakož gest swěta od počátku chwálen, buď wečně. Amen.

(346.)

Sy Bohu milému, Otcy nezbeškému, wšicknj chwálu wzdegme, a gemu se pokorně poddegme, w geho mocně ruce.

2. Nebo Lidu milému, w swětě pokornému, welikau moc dáwá, řezje nij drafa šselmu přez máhá, w gmcnu Syna swěho.

3. Dni gest wěrných zpráwce, šyla, moc y strážce, y take ochránce, wtočistě y laškawý dárce, kterjž ge miluge.

4. Stokrát wje nawrátj, až kdo co proň ztratl, protož wněg daufegme, a s nim wždy až do konce trwegme, w geho swatě prawdě.

5. Widěš gest swatý Jan, že gest ten drač swázán, a nenj nasejen, neb gest; mšša swěho; nezbe swržen, gakož byl hlas šlyšán.

6. Nynj se gest stala, čest, moc, šyla, sláwa, králowstwj nassheho Boha přišlo, a moc Krysta geho, když gest ten drač swržen. Zgaw. 12.

7. Přemohli slnčeho, řez krew Pána swěho, a řez geho šlowo, nelitugie nie žiwota toho, až prawě do smrti.

8. Pořom se hlas zjmal, gazo hrom hřimal, řkauch Halle.

Hallelujah! Alz giji Pán Bůh
nás slawně kraluge, ten wisse-
mohaučy král.

* 9. Radugte se nebe, a we-
sel se země, je twůg Pán kraluge,
a přemelitau moc wšazuge, nad
žlým Alztykrystem.

10. Hrozně pobrožuge, mučy
oswědčuge, kdož wěrně sužugj, je
se teč od něho odsuzugj, k wěčné-
mu trápenj.

11. Protož se weseleme, srb-
ěně radugme, bělugje muž no-
wa, ječ k nám přišla swadoba be-
ránkowa, prawda spasytelná.

12. Alz přestawegme, chwá-
tu genu wšdegme, a gřě hodně-
mu, y na wěky w slawě welebně-
mu, je wšech neglepšima.

13. Deboč gest on Pánem, y
nad králi kralem, gemužto čest,
chwála, wctimost y wšeliga slá-
wa, budiž wždy činěna.

(347.)

Pane Bože té chwal me, a
bžto slusně činime, ješ
stworil swate Angelch, kterž před
Trůnem twym stoj.

2. Ti se stkwěgi neygasněgi, a
twat twau swatau spatrugi, teč
hlas twog wždy poslauchagi,
gsau mandrosti obdarenj.

3. Respěgi, uozahlegi, ale
wždy potom dychtěgi, by při
Krstu pannu stali, štadečto male
chrauli.

4. Starý brak nepřitel šlo-
fny, hoš hněmem žutiwošy, a
hce štadeč Božj mile, na nic při-
westi teto chwile.

5. Wakož gest to gij spsobil,

a mnohau Bždu wćinic, Cyrkw,
slowo, a Božj rad, hce přivez-
ti křazenj rad.

6. Protož sobě žadne chw-
se, nemuže dati pologe, obchaz
wždy co lew čwauey, cyrkew kři-
stwan w nic obracy.

7. Mezy tim swatj Angele,
nasledugie Krysta štále, opatru-
gie twe Křestianstwo, zahánj
dablil komonstwo.

8. Swědij nam toto Daniel,
když w Gamě mezy lwy ležel;
Eot pobožny teč w Sodome, hra-
něn byl křze Angelch.

9. Wladencům w obniwem pe-
cy, oběh šfodil ne měl mocy, An-
gele to spsobili, plamea prudky
zapudili.

10. Tak Bůh ač po dnes hra-
ni nás, od wšeho šleho každy
čas, křze swe swate Angelch, genž
nam k šrazi wždyčho stoj.

11. A protož slusně chwáli-
me, té Boha oslawugeme, s na-
mi teč y kř Angelch, od toho
času y wždyčy.

12. Prošime té by každy čas
Angelům přikázal, by nás, hra-
nili štadeč twe male, při slowu
twem swatem štále, Amen.

(348.)

G. Wšdegmež čest Bobu.

Před Božjim stoj Trůnem.:

Pti genž nám zde stauji:
Kterž w swém Synu milēm.:

miluge tak lidi: A, Jež nás

ani neymenšim, nechce žrjet

gedinym, genž se kdy narodil.:

2. Da geho twat w plěsani,

bledj, a gsau bžich: Co gim tu

wykonanj,

nykonání, dnem noch poručí :
 R., V hued milj Angelé, gđau
 rychle a wesele, na ten swět sem
 y tam.

3. Křesťané w swých přibyt-
 cích, malj y welich : Nemohli-
 by ruk ; kostňich, wjiti swau mo-
 cy : R., Byt wůkol nich Angel-
 ťé, nebylo wogťo Bojťké, s
 bedliwau swau strážj.

4. Lot nělky toho zkusol,
 Abraham s swým Synem : Z
 žal když let swých došel, byl s
 Nebekau chráněn. R., Jákob
 též gedně chwile, widel žirpo-
 wat mile, množswj Poslu Bo-
 žjch.

5. Eliáš měl tuhý sen, An-
 gel ho probudil : Elizeus oble-
 žen, hauff Bojťky mu slaužil :
 R., Tak pašyřum na Poli, wel-
 kau radost zgewili, když se Pán
 narodil.

6. Jozeff též při djetí, pře-
 diwném, ťadce spal : Když ge-
 kral chěl zabiti, Angel mu rozka-
 dal : R., Rta, gdi do země
 ehyh ! Takl má každy wěřicj, w
 swém spánj geg mťi.

7. Tak Lazar w swé žalosti,
 když giž měl umřeti : Důh račil
 mu ; milosti, Angelj řěditi :
 R., Y my tedy ťrdecně, bychom
 do sláwy wěčné, wessli, prosme
 Pána.

8. Bože buď chwála tobě, že
 ťky Angelťkau moc : Echránjť
 nás w náťi mdlobě, dež nám k
 tomu pomoe : R., Bychom po-
 kornj byli, maličkých nehorťili,
 s Angelj ťé ctili.

(349.)

Stworiteli wěcnému buď
 chwála, ob stworenj wťes-
 ličeho wzdámána, ťterěž ou s
 ničeho wěnil, a swau moc,
 mandrost, dobrotu, ťerze ně
 ťlawně wťťudy zgewil.

2. Wťťak we wťsem tak roz-
 ličném stworenj, důťtogaťťťťho
 nad rozumně nenj : to geťt nad
 Angelj nebesťé, a zde w té njz-
 kosti zemťťé, bydlicj, pokolenj
 lidťťé.

3. Angelj w nebi k swé služ-
 bě stwořil, ťlále w wěrnosti ctj
 wěcnau obdaril, byt w swých
 důťtogaťťťťch juťtali, přerokťo-
 ťťně mu ťlaujice, s nim w ťlávě
 wěčné přebhwalj.

4. Zpronewěřitě, ťbamil mi-
 ťťťi, wyhual ge z nebesťé wěčné
 radosti, ťe dui ťaudu, k maťám
 odložil, aby mocnau ťprawedl-
 nost swau, nad zpurnhmi wěčné
 promodil.

5. Laťku pať činj w lidťťem
 pokolenj, pro hřich giž wyhna-
 ním z ráge na zemi, z nichž gen-
 ťle w romťťe juťtawuge, wěřicj
 ; paubě milosti, k žiwotu ťláwy
 nawracuge.

6. Pro wťťecky milčho Syna
 poťkal, byt se w ťlowěťenťw
 za ně w obět dal, a w tom byl
 gegich poťwěcenj, ťprawedlnos-
 ťj, wyťkaupenj, naděj, y giťhym
 ťpaťenj. Jan. 3, 16. Řim. 5, 18.

7. K gegichžto w swětě opa-
 ťrowánj, swatj Angelé bhwagj
 poťlání, aby gim w tom přislu-
 howali, a wťťech nebezpečnťw
 ťlych,

řech, těla y dusse zprošťowali.

8. Kdož w té milosti wěrně trwagj, Angelé w tom swau diwnau rozkoš magj, w twár Božj uštanuě patřice, libau wůli Pána swěho dnem noch při nich konagice.

9. Také když ktera zblaudila Dmce, natracuge se zase do Dmčince, Angelům gest radost weliká, z každého zde w cirkwi Božj, wěrně kagichy hořssnka.

10. Dniť též na čtyry swěta strany, w den přisstj Páně k sau du gšauc wyslani, shromáždi wšechy wywolene, k přigetj wěcně radosti, Pánem Křystem jim připrawene.

11. W ten den y weliké swěmocnosti, stanau s Křystem w welebně důstognosti, na prawicy stawěgje wěrně, na lewicy pak newěrně, gako kaukol a neb ryby žlě.

*12. Králi měšť, Bože, genžs w slawnosti, utwrd nás prosyme w té twé milosti, aťbychom s swatými Angelj, po smrtedlném zde žiwotě, w twau přerozkossnau twár patřili.

(350.)

S Elisa twa páška, Bože neobsahly, že nam dawaš k ochrane, swě překrasně Angelj, aby nás osiřhali, we dne y w noch strahli, zahynauťi nedali.

2. Gazyš newymřumj, twěho Dobrodinj, kterež gšy lidem čizní swym od swěta stworenj, Az-

damowi prwnjmu, mnoho gšy zgewil gemu, že dal gměno každemu.

3. Což Báh račil na swět kol wěť stwōriti, tomu Adam wmeť gest každemu gměno dati, tak byl welmi rozumny, kterať koho gměnowal, každemu to gměno dal.

4. Towárněstwo krásně měť gest s sebau w raji, kterež ho každau chwili ponaukalo k dobrěmu, dawagie mu wnuknuti, aby to měť w paměti, čehož měť požíwati.

5. Abrahamowi, gemužs se byl vkazal, když přišli tři Angelé, on přigal gest ge k sobě, mnoho gšy mu zasljbil, neb gest we wšsem wěrný byl, a tobě se gest libil.

6. O Předrahj Pane, čim se odpłatime, žeš račil opatřiti, swě stwōrenj přediwuě, nebesky mi dwōřany, kterež Lota z Sodomy, moč trau sau wylwedli.

7. Račils milost dati y Dobrášnowi, kteryž gest měť na cestě, towárněsse Angelá, každemus tak předobry, kdož twěho přikázanj, na každy den sau pilnj.

8. Tak galyž byl Abraham pilen přikázanj, když čtěl oběto wati Syna swěho na ohni, Angel se mu obkashl; že gšy Bohu wweřil, Syna gšy wyswobodil.

9. Daniele etněho račils natwřiti witi, když seděl w gamě Ewoz we, čtě ho wyswoboditi, poslal gšy

gš tam Angela, aby kwům ja-
wěl vsa, by mu neškodili.

10. Tehdy Král naramně po-
divil se z toho, že by wyswobo-
zen byl slauha Boha živeho, od
tak vkrutně zwětj, neb gest na
něm nebylo, nijadného znamenj.

11. Při swatých mužjch to ča-
stokrat se dalo, gaťož v tom w
nowem zákoně stogj napsano, tēj
při swatem Petrowi, kterak gest
on byl zproštěn z mocy Hero-
desowy.

12. Pro Pána Krysta wsazen
byl do žaláře, swětlo se zasn-
tílo gasněti nežli zač, neb Bůh
Angela swěho, poslal gest tak
mocného, aťby wyswobodil ho.

13. Násse putowánj, zde na
tomto swětě, byloťby welmi
pracné, bez twě pomocy Božské,
násšby život zahnuť, gaťo sniž
se rozplynul, násš Pane wsse-
mohaucy.

14. Sam od sebe člověk ne-
můž frozuměti, kterak Pán Bůh
nebesky, spravuge nasse kroky,
žadny toho nepozna, řdož hřichu
mrzutému, w swem srdcy mj-
sto dáwa.

* 15. Y předej ty bídny na to

nespomínáš, že smíš hřichy pa-
hati, ano se sam Bůh dšwa, y
tate twogi strážnj, z toho jar-
mutel magj, widauc twě že či-
něnj.

16. Raduť wydawagi, wnu-
řagje duchowně, že ďábel obřaz-
kuge, około tebe slyně, kterakby
tě oklamal, a pokussenjm swázal,
by se nepamatowal.

* 17. O milý člověče! mēg se
na paměti, řdyž pokussenj přig-
de, vmēg mu odolati, zpomen
na vmučenj, na wssecka dobroz-
dinj, na ty krásně Angelj.

18. Wěznj že tě Pán Bůh ni-
řdy neopustj, budešli geho wůli
zde plniti na zemi, chowage se
střízliwě, a žiw gsa spravedliwě,
wssecko snassege mile.

19. Ať jagistě násš Pán tak
gest dobrotiwj, že mu mšlo by-
dliti, w srdcy takowjch lidj,
wssecko gim štědre dáwa, řaťo-
li slauha žada, o dobroto ne-
smirna!

20. Začnauce hlasytě, swatý
na wysosti, tobě budjž čest chwá-
la, genž od počatku byla, swa-
tý, swatý na wěky, Čsářstwj,
mocy šla, kteraz před wěky byla.

X. K Památkam Swatých a Mu- čedníků.

1) Wubec, o Aposťoljch a ginych Swědcy Páně.

(351.)

Kryne.

Wspodine wšdrcky mocny,
prošyme tě lid nemocny,

buď pomocny: Otče, smilůg se
nad námi.

2. Obdaril's Swatě slasťi, w
gich mučedničkě těžkosti, z swě-
mířa

milosti : Dče, smilůg se nad námi.

3. Degj y nám etně bogowazti, wjra w křiži zachowati, tak wstati : Dče, smilůg rc.

4. Krysťe tys Ewangelisťu, Mucedlnisťu, Apostolsťu, Pán wšech spolu : Krysťe, smilůg rc.

5. Kdo chce twůg wčedlnisť byti, muszti wstau cestau giti, swůg křiž wžiti : Krysťe, smilůg rc.

6. Duch hotow, tčto pak mdrě gest, pomoz sněsti lajdau nečest, sám pro swau čest : Krysťe, rc.

7. Hospodine Duchu swatě, kalich křiže zde přigatě, nemá strach : Pane, smilůg rc.

8. Degj at wše trpíme tisse, gako etná wšech swatěch tisse, pro GEjisse, Pane, smilůg rc.

9. Po deggřich prách težkosti, rač nás pogiti : milosti, k oslawnosti, Pane, smilůg rc.

10. Amen ředečně wěříme, že to wšech obdržíme, rač prosíme, protož Boha pochwálíme.

(352.)

Et in terra.

Na zemi, pokog wždy, bu-
diž všem lidem wěrným,
kteři swůg křiž nesauc, tak gdu-
ja Pánem swým : Bog dobrě
bogugice, wjry ostřihagice, s
Mucedlnisť Boha y smrti swau
ctice.

2. Chwálíme, slawíme, tč
samého wzhwáme, ó náš milě
Dče, y dobrořečíme : Tebe ctí-
me samého, welebíme dobrého,

tobě se klaníme, nábožně mo-
dlíme.

3. Myť tobě činíme dělo-
wání je wšeho, neb nám račisť
mnoho dáwati dobrého : Pro
twau sláwu welikau, welebnost
přewysokau, žádň tobě nenj, w
gastnosti podobň.

4. D milě náš Králi, Pane
nebesť, zemť, Dče všemo-
hauch, račj nám pomoch : Sy-
nu gednorozeně, Marye čisté
Panny, Pane náš GEjissi, přiz-
pog nás k své čissi.

5. D Synu genj wínu, snj-
máš z bjdného swěta, ó Berán-
ku Boží : sám ty wšech wypla-
ta : Bohu Dčys přemilě, na
nás welmi laškawě, smilůg se
nad námi, nepohrdeť námi.

6. Genj snjmáš, Krysťe náš,
hřichy : swěta bjdného, pohled
na nás ofem smilowání twého :
Debo ty sám tu moc máš, fo-
muž chceš swau milost dáš,
šlůs naše modlenj, wprjmně
wolání.

7. Genj sedjš, k nám hlebjš,
z prawice Dče swěho, smilůg se
nad námi, zbawě wšeho zčeho :
Debs ty neyswětečjši sám, ty gř-
negmocnějši Pán, ty gř sam
neiwyšjši, náš Krysťe GE-
jissi.

8. Ty s swatým Duchem,
twým Těšitelem, wýborným,
w sláwě Boha Dče, kralugeš
široce : Trogice dokonalá, buď
tobě wěčná chwála, Pane Bože
geden, ó wyslůš náš, Amen.

(353.)

(353.)

Credo.

Sčimej w Boha Dtee, wisse-
ho Stworitele, toho do-
brého wádce, nasseho Spasitele.

2. Webe s wssj swétlosti, ráčt-
gešt stwóriti, a zemi rozličnosti,
přediwne ozdobiť.

3. Wěrměj w Syna geho,
Pána Gězu Křsta, gehož i Du-
cha swateho, počala Panna čistá.

4. Narodil se i Panny, Král,
Bůh wssheho swěta, aby wsswo-
bodil nás, od ukrutného Dábla.

5. Trpěl od mládošti, swěho
narodzenj, muky, bdy, těžkosti,
to wisse pro své stwórenj.

6. Umřel gest na kříži, do hro-
bu položen, brál se do pekla, s
moch, wstal gest i mrtwých w
třetj den.

7. Wstoupil na nebesa, i Bo-
hu Dcey swěmu, tam přimluw-
čim nassim gša, proti Dáblu
zlostiněmu.

8. Sedj na prawicy Boha
Dtee swěho, odtud přigda swau
moch, bude sandit každěho.

9. Wěrměj y w swateho Du-
cha Těssitele, Dcey, Synu ro-
wněho, wěrných poswětitele.

10. Zať čyřew swatau, swa-
tých obcowánj, křetj w tomto
žiwotě, stoji w prawém pořánj.

11. Hě chů odpustěnj, to i wj-
ry držime, twěmu se smilowá-
nj, na každj den těssime.

12. Rdnj i mrtwých wstane-
me, před twým hrozým san-
dem, buď milostiwým Pánem,
deg žiwot wěčný, Amen.

(354.)

Do dce zde Bohu skaužitj,
a do žiwota přigiti: ten
musj mnoho suášetj, na swětě
auzkosti miji: Odpowotj tě-
lu swěmu, že žadošj, hěchu
křstj, swětu marněmu.

2. Wezma křj s trpěliwosti,
gitj cestau sprawedlnosti: W wj-
ře slowa Božjho, poslauchati
Pána swěho. Spasitele Gě-
zisse Křsta, kterýž wěrným, př-
něm jalým gest cesta gista.

3. Pismo nam to zgeiwne praz-
wj, že křeti swět oblibugi: Křoz
kossé swě w něm promodi, čuf
co se dobre widj: S swětem ta-
ke y ti pominau, po swě smrtj,
žiwota wěčného nedogda.

4. Prossime tě milj Křste,
rač nam datj srdce čiste: By-
hom tě nasledowali, marnosti
nemilowali. Swěta wjloscech
postaweněho, na němž nenj, neb
se měnj wisse, nic staleho.

5. Degz nam chů miji i doz-
bremu, neb nemžem sami i to-
mu, Wez twe pomocy přigiti,
wždy nás tělo i zlemu natj.
Kterjž nasse nedostatky znáš,
odpuť zlošj, neprawosti, Pane
Bože náš.

(355.)

Gaf. Zwěstujem wám radost.

Do se libj Bohu, gša žiw-
ot w slechetnosti, tenk má
wzlostmobau, a žarmutkú dosti,
gest wssim w nenawisti, gakož w
swěm wěenj, sám Pán Křstus
gissi.

2. Muz

2. Musy na se wzyti, duchow-
nj oděnj, trpěliwost, w času po-
kussenj, stroge se wždy k bogi, k
kteremuž má giti, bez tělesné
zbrogi.

3. Wěda že nic není, geho ži-
wot w světe, nešli pokussenj, buď
w zymě neb w létě, galž toho
zakusyl, Job služebník Boží, y
wyznati musyl.

4. A rossaf se lekati, nemá
toho bytka, ale vřskati, pod
Krystowa křížka, nebo w krátkém
času, má konec přigiti, takowě-
mu losu.

5. To jagistě znáje, kohož
Bůh miluje, že toho wždy ney-
wje, na světe sfuzuje, stroge ho
k životu, do něhož má wgti,
skrže mnohau plotu.

6. Gaťož příklad máme, na
Pánu Gěšsi, genž to dobře zná-
me, že byl neymilejší, wřskat
musyl trpěti, a tak do své slá-
wy, skrže muky wgti.

7. Y nenj služebník, wětši,
než geho Pán, an Krystus bá-
belník byl na světe nazwán,
genž nic neprowinil, ale wsecko
dobře, wšem napotád činil.

8. K tomu geho swatj, wřs-
tj wywolensj, musyli trpěti,
gšauc zde zawrženj, w tom se
wěstili, křož sau pro Gěšse,
sfuzowáni byli

9. Tež y my znáje, k sobě
Boží lásku, příklady magje,
mégmej s nimi částku, zde w
mnohém trápenj, a potom w ne-
beshch, w wěčném ořlawenj.

10. Teč se nestračugme, kte-

řiz tělo ruffi, w Bohu pewně
slugme, genž tělo y Duffi, mū-
že ořlawiti, a nebo na wěky, w
pekle zatratiti.

11. Mégmej to za radost, y
za prawě zboží, křož na nás zde
žalost, y trápeni wložj, křož
bude praweno, wsecko žě proti
nám, pro Krystowo gměno.

12. Neb negšau žalosti, ro-
wně w tomto času, proti té ra-
dosti, a wěčnému křasu, kterž
Pán Bůh stroj, těm kterž w
žármutech, pro něho ořluj.

13. Náčil zaslíbiti, že s ná-
mi w šauženj, čee přitomen
bytj, a své potěšenj, šibowati
ráčj, těm kterž pro prawdu,
ššauženi gšauc, pláčj.

14. Wrabčátko nřždě, bez
geho žřženj, na zemi nepadne,
také gšau žčteny, wsecky naše
wřasy, nemá zahynanti, žádnj
po wřse časy.

* 15. Blahostawenj gšau, kte-
řiz w této chwli, wřse bezprávj
nesau, a řkaj y řiwj: Wěda
křo se směje, neb k wěčné rado-
sti, nenj w něm naděje!

16. Gij tebe prošme, o nez-
beshch Králi, degž až wřse šnřšs-
me, gšauc w twě prawdě řálj,
po časné žalosti, rač nás k sobě
wzyti, do wěčné radosti. Amen.

(356.)

Dožby chěl erbowan by-
ti, šlawne koruny dogiti,
od Krále wěčného, ten má wě-
nost w bogi šlawost, ořlawienau
mjti,

míti, gínat ku počínostj te, nez-
muže přigíti.

2. Gáfo nášs GÉjís Křysťus
Pán, gsa ob Dce na swět po-
slan, dobry bog bogowal, když
moc swěta, y Křizata s Wistry
přemohl wsecký, dábla zkažyl,
smrt porazyl, kraluge na wěky.

3. Potom geho naměstkowě,
wěrnj w poselstwj swědkowě, do-
bry bog promědli; Když zmřka-
nj, z města hnani, pro Křysťa
býwali, potěšene, za trapeň,
koruny dosahli.

4. Ten nam příklad Křysťus
wydal, litup každy na křtu přiz-
gál, žle audy mřtwitj, wáli Bo-
žj: a wšak mnozy, gi negsme
poddani; kdo tak vmře, w nedo-
wěře, běda! žle znamenj.

5. Swětu, dáblu, tělu swěmu
odpřati snažně gemu, weli řeč
Křysťowa, wjrau slyni, lášty
plnj gsauc, bog obdržime, w
Božj mocy, bez pomocy lidske
swjětžyme.

6. Staneli šatan proti nam,
Božj mocy bude zahnán, s ko-
monstwem poražen, w rudem
moři, gážto mnozy, Božj pro-
tíwnicy: Splyni budme, w la-
sce šugme, prawdy milownicy.

7. Kdo gest, genž by vškobil
nam, budeli GÉjís Křysťus Pán
za nás bogowati? nestaneť se nic
žleho nam: budemli prošty, v-
šlyšit nás, w potřebny čas, dat
pomoc každěmu.

8. Bože nášs gedem w podsta-
tě, hřissnj šlauny wyzřame tě,
wšlyšs nasse hlašy, zprawug

wždycký, nás zde wsecký, a buď
nášs ochrańce, nebudeli twě po-
mocy, zahynem na kratce.

9. GÉjissi! té gsme naděge,
že se nad nami šmiluge, weleb-
nost Dceowa, w našsich hřissich,
neprawostech gsauc, k tobě wo-
lame, twě pomocy we dne w
nocy, od tebe čekáme.

10. W tobět nášs žiwot zaleži,
neb každy kdož w tebe wěři, žiw
bude, byť vmřel: při šonanj
budiz s nami, když budeme mřž-
ti, pamět dobran, wjru žiwau,
deg při smřti mřj.

11. Tak ctnostmi gsauc obleče-
nj, mřkostj twau pošlyněnj, za
tebu pugdeme, když knam přig-
deš, a přiwedeš, wsecký w
den poslednj, o Paue nášs, poz-
mnj na nás, šmilug se nad na-
mi, Amen.

(357.)

G. W mocy w mandrošsi dobr.

S Ide swati prawdu magje,
Boha swěho prawě znagje,
wydali se na to šlyně, Bohu
šlanžiti wšlyně.

2. Poddawagje tělo duchu,
powolnj swatemu Duchu, litu-
gje což dřjw žle bylo, suagjnj
gsauc, by giž nebylo.

3. Když gim mřko k Bohu gi-
ti bylo, snadne tež dogiti; křiz
šwug wjali w geho šyle, činjce
sobě nasyle.

4. Nechtěgie rozkosse mřti,
nestydlj se nosyti, w srdec y na
těle Křysťa, gichž on byl nadě-
ge gřsta. 1. Jan. 5, 3. R. 4, 10.

5. Žlych

5. Zlých od hříchů vystřihali, a tu pokání nutkali, aby dozdance milosti, potom šli k věčné radosti.

6. Ať však ge Bohu tak mile, měl svěť velmi za nemile, nepřal gest jim živu byti, až ge přivedl y k zabiti.

7. Gadež koli w svěťe hrůzy, prowarz, okowy, řetězy, lahodná řeč, neb ostrý meč, ni zwěť lita, nebyla wěť,

8. Gestoby ge odhrožyla, od lásky Boží odtrhla: hrozna twař, vkrutný žalář, hlad, metla, tyran, zly modlař,

9. Wšestoi gest bylo neplatno: (ať svěťu byli dšwadlo, gazto ohryzek a smeti,) stale w Krystu byli swať.

10. Někteř kamenowani, na křižích roztahowani, biti, trháni, paleni, y na ostrówj metani.

11. W těch pak mučach neswau mocy, ale Krystowau pomocy, přemahali sau wšestko žle, pro zkuseni dopuštěne.

12. Gichž nebořatky doplnil, a winy swau křwí zhladil, bez nichž y tehdaž nebyli, když sau pro pravdu trpěli.

13. A tak sau zde wšse trpěli, wjrau w Krystu wšezylí, w dobrem do smrti trwali, bog swůg swatě dořonali.

14. Po wšezřstwj magiř chwalu, w Krystu Gějisti nematu, z něhožto wšdyčy wšse mohli, bez Krysta pak nic nemohli.

*15. Genž gsy pomohl swaťm, Kryste, pomoz nam w swe

pravdě čiste, w trpěliwosti škonati, w nebi s nimi přebýwati.

(358.)

G. Ach Bože gať mnoha žalost. Přimež příklad tudce swěťho, Pána Gějisse mileho, genž snášel w svěťe šsanženj, až smrt hořkau w potupenij. Žid. 12, 2.

2. Ten příklad on swým zůstávil, prw než se stane gjm prázwiť, že škrze mnohá šsanženj mussej giť k ořlawenij.

Matth. 7, 14. Ekt. 34, 22.

3. Proto by se nehorřili, když by proň trápeni byli, takě hrozne morderowani, svěťu k potupě wydáni.

4. Jka: budau wás wydawati, a w swých sněmich bičowati, wodiť před wladáře, Krále, pro šwědectwj y mne štále.

Matth. 10, 17. 18. Marc. 13, 9.

5. Protož nechtějte se bati, těch genž budau morderowati, bogte se gen Boha swěho, genž mážžatratit hřisněho. Mat. 10, 28.

6. Neb oni gšau w tom domněnj, že má Bůh swěť zalsbenj, když geho Swatě morderngj, a z swěťa ge wyhlazugj. Jan. 16, 2.

7. Dagit počet z toho wšseho, draba gest smrt swaťch geho, před oćimá Hospodina, Gěju Krysta geho Syna. Žalm 116, 15.

8. Tam spravedliwj w štálořti, postawj se žlym k žalosti, genž ge před tim šsuzewali, žiwotem gjch pohrdali.

9. Tu bezbožnj z šformancez njm

njm, nad nenadašm Spasenim, gegich, řeknu sy z žalosti, pro Ducha swého vzlosti:

10. Wy sme ge potupowali, oni se swatými stali, od prawdy sme odstoupili, a z nich sobě smjch strogili. *Maudrost. 5, 5.*

11. Magie tedy slyb od Pána, že wšem wěrným bude dána kořuna spravedlnosti, genž setrva: gi w stálosti. *Maudr. 5, 17. Marc. 13, 13. Zgew. 2, 10.*

12. Trwagme w trpělivosti, w modlitbě take w swatosti, (a) wru, swátost Pán spoguge, (b) ohen swětlost prokazuge.

(a) Žid. 11, 6. 12. 14. (b) Filip. 2, 15.

13. Neb toho swěta trápeni, oně sláwe rovně nenj, kteráž se má zgewit na nás, trwat bude na wědný čas. *Řim. 8, 18.*

14. O Krysťe náš mlyš Pane, twá wůle ať se wždy stane, po přeg nám w křiži stálosti, po smutku přiwed k radosti. Amen.

(359.)

W Spasitel náš P. B. wšemo.

W Amatusmež na swatých řkonánj, na gegich při Krysťu bogowánj, gich následugjee, w nebi s nimi býti žádagjee.

2. Jan Řetitel (gakž sám Pán Krysťus swědčj) mezy Syny lid: řkymi newětšj, řdž Králow: řké twári, nezamlcel prawdy, stat w žaláři.

3. Ondřeg swatý na dřewo odsauzen, řekl směle, bjdně gfa roztazen: Řiže sem se nebál, sláwy řiže nebylbych syc řázal.

4. Tomáš před tjm w tře midky dosti, rozhorliw se, řal přjklad stálosti, na ohen byl wržen, řdž neshorel, oštipem proboden.

5. Matěg take wzal na se gho Páne, od mnohých bjď ř těsně smrti bráne, přišel, řtat řekerau, řdž trestal židů žlost a newěru.

6. Marek swatý po měsě byl wlečen, o kamenj na těle potku: řen: Roztažen, potrhan, s posměchem na smrt bolesťnau wza dán.

7. Filip s Jakubem (řterých slaw: menšj,) w horlivosti nez byli newmenšj: Filip kamenjm bit, za žiwa gfa ř dřewu řřiže přibit.

8. Jakub Alfeů w Geruzalé me, řdž wčil to žle židowřké plěz me, řřřčen z chrámu dolu, a dřewem dobit, gfa žiw odpoku.

9. Petra, Pawla, došlo řež řsauženj: Petra wšsem na řřiž powěšenj, a to hlawau dolu, aby nebyl rovný Pánu swětu.

10. Pawel řitrát metkami byl mřřkán, gednau w řysřis na smrt kamenowan, měl nesčislau neřeřt, naposledy w měsě řřime řtat gest.

11. Jakob Zebeděš, gménem wětšj: (Řniha řkutů Apostol: řřch swědčj,) řtat od Herodesa, ř při řalicha Páne pozmán gfa.

12. Wawřinec Krysťu wěrný wčedlnjř, řřařř dobrý, řtatečn mucedlnjř, na rostě gest pečen, a řak ohněm wřrutně wmučen.

13. Bartoloměg od řeněži

II

Modřar:

Modlárſſch, oſočen gſa, ja-
fuſyl maſ hroznſch, neyprwe
ſhgmi prán, ſ kſſe odřen, a taſ
ſamordowán.

14. Matheus ten žyſkał E-
gippa Krále, w Maufeninſk-
zemi wóim ſiále, łonż złému od-
piſzał, hławu pod mieč pro Bo-
żi prawdu dał.

15. Šimon, Judas, oba
bratři vlastní, byli také žalostní
vlastní: Šimon vydán na kříž,
gla we stu a dwadecti letech qiz.

* 16. Tak (hle) vykau cestau
všickni Swatj, z toho swěta mu-
syli se bráti : my to pamatůme,
a gich (swůg řějž berauc) ná-
sledůme.

17. Pane Duch hotow, nez
moeñe tělo, aby mile pro tebe
trpělo, rač ge poslyšiti, k počtu
wšech swatých náš připogiti.

(360.)

Gaf: Otce nebeského, pochw.

S Wate Upossioły, Pańe wiera-
ne posły: Prawdy saza-
tele, y gi činitele. Słusjł při-
pomjnati, gich nāsledowati, Bo-
ha w nich miłowati, z nimi se-
strownati, w dobrém setrowati.

2. Med pro Pána siveho, wisse-
cho opustili : Což mēti časneho
tjm radj pohrdli. Rdyj ge Kry-
stus popoľal, za sebau gjt fā-
zał, niēmj se nemestkali, hneď
za nim se brali, a geg poslau-
chali.

3. Dvanáct gich wymoliť, a
k práci zavázat : Po všem

swētē giti, gim mile rozfaza:
 Abhy gdauce fāzali, f po fānj wo-
 pali, prāwē gim, že Kryšlus sām,
 na furt pro nē wydān, wstia:
 nirtwōch gafo Dān.

4. Dopuštěn j hříchů, že jest
gim zgeduáno: Kdo jen ch
věřiti, že gim bude dano: Dal
gim moc swau na zemi, hříchů
odpuštěn j, kázal věřicj křtiti,
spasen j svědčeti, divj to twrditi.

5. By w tom byli synj, dał
gini Duchu swého : Kterých ge
mowcił , swatę prawdě geho :
Kterých gafz přigali , f pracem
se oddali , sli wssudy po wssém
swětě , weje prawdě swatě , řazje
gi w čisotě.

6. Dívá a zadržky, mnohé sa-
činili: Diábly vymítali, y
mrtvé vstávali: Vzdavugie ne-
mocy, Pána Krysta mocí, hřis-
tné napomínali, by hříchů ne-
dělali, a z prvních se káli.

7. Welmi tiffi byli, k lidem
přivětij: D ten svěť nestáli,
slámu potupili: B wjře byli
synj, w řáscě rozpálenj, na to
samě myslili, by hříšně zůstali,
tu Wánu přivedli.

8. Welmi mnoho lidj, f wjz
ře obrátili: Wssudy po wšem
swěte, chrstew založili: Prowo-
lámagje giných, ku prácy wěřj-
cých, ti tež gině twrdili, tať chr-
stew množili, Wánu podmanili.

9. Za svou věrnou práci, brali žlu odplatu: Nebo nezvěřej, vklady života, gegich mnohě činili, vkrutně trápili,

wen ; obcy myhānēli, přechodu nedali, ge kacyrowali.

10. Wsse to přemāhali, gsauc e ; Křsta sylaj : Žlych se nic nedāli, ni gegich hanēni. Wēzenj, posinjwāni, meclami mřskānj, wsecko ssašfeli tisse, pro Pāna Gējisse, podnikali to wsse.

11. Mēkterē kameuim, do smrti wbili : A gihē na kējich, tējce vmučili : Mēcem sau ge sfinali, y za žiwa dēli, mukami wkrutnymi, smrtmi přetěžky, i, ž swēta sessli wšickni.

* 12. Błahoslavenā smrt, swatych Apostolū : Pānē wēlnych swēbtkū, gich nāsledowankū : D degj nām wēlnj Pāne, prosymē pokornē, swatych nāsledowati, swatē žiwu bhyti, s nimi kralowati.

(361.)

Gako : Duch swatj když na.

Wmoc, w nandrosti dozbrěho, chwalmēj Boha ž swatych geho, gimž dal swēt, dābka přemocy, tēlo, w ždramj y w nemocy. Gal. 5, 24. 8, 14.

2. Nāsledūgmež žiwota gich, zwlāstj Gējisse Pānā gegich, kterjž žiw bpl neyswētēgi, proztož māchwāly hognēgi. Filip. 2, 9.

3. Ewatj ač gsau w swētē bhyli, wšak swēta nemilowali, sedce myšlenj y žadost, magje tu kdej wēcnā radost.

4. Byli zde gako w omyle, pečugje o wēcnē dobre, kdejto bez přebra, bez plata, každā Dusse gest bohata.

5. Gichžto gest nezdwihla pýcha, v wjře bydlili ; ticha, tēlo duchu poddāwagje, a we wšem dobřem pracugje.

6. Mnj gich chwāla podtrhla, žādūā žalost neodtrhla, od milowānj Božjho, mēli posylnēnj ž nēho.

7. Milost tēla neswāzala, ruška cychho nebrala, bñew ge, ni žawist škodila, ani skaupost oslepila.

8. Medbali swēta marnosti, žiwj gsau w lāsce, w swornosti, pěti magje o spasenj, lidské, taktē y swē wlastni.

9. Swētškau slāwu opaušfēli, w chudobē swāg žiwot wedli, potratili časne žbojz, a to wsse pro gmēno Božj.

10. Hlad, žjžēh, tēla trāpeznj, nesli mnohā zarmaucenj, přjznē swēta wřkagje, w samēnt se Bohu radugje.

11. Ž mēst puženj podstaupili, ge gako žlōwince bili, wymjtagje ge ž sebe wen, gesttož gich swēt nebyl hoden.

12. Trpēli žymu y bjdū, nezwāctnj gsau žlēmū lidu, pro prawdu hrdla složili, aby k wēcnosti ožili.

13. Y dāno gim w nebi dosti, w tē dokonalē radošti, kdej chwāla Dcey y Synu, milēmū Duchu swatému.

14. Až se nām tāj milost stane, prosymē nāsš milj Pāne, pomoz swatē žiwu bhyti, s sebau w nebesjch bydleti.

2) O Blahoslavené Panně Marygi.

(362.)

Kryne.

Gat. Pán Báb wšsemohaucy.

Trye eleysou. D Bože k nám se sflon, Bože na cínch srdcch, pokoru patřicj, smilůg se nad námi.

2. Gatj sy na Marygi, wyhlédna, zwelebil gi, ó wyhledniž y na nás, na milost přigini nás, smilůg 1c.

3. Neghmei owšsem hodni, hřešice den po dni, wšsak šlad hřešy nášse, pro Krysta Gěšisse, smilůg 1c.

4. Kryste eleysou. Králi hra-
du Synu, Pane Gěsu Kryste,
Synu Panny čisté, smilůg 1c.

5. K sláwě Synum lidšym,
pod srdcem Panenským, odpo-
číwaš mile, Gy, y této chwile,
smilůg 1c.

6. Nač nás nawšstiwiti, přibytel w nás niti, my w tobě, a ty w nás, ať gšine na wěčný čas, smilůg 1c.

7. Kryne eleysou. D Pane k nám se sflon, milý Duchu swatý, njmž Krystus počatý, smilůg 1c.

8. Sprawilš Panny žiwot, aby se gegj plod, bez hřešů na-
rodil, a nás wyswobodil, smi-
lůg 1c.

9. Y nás prawdanu ošwět, pomoch swau poswět, abychom wždy byli, Bohu lidé milj, smi-
lůg 1c.

10. Amen, takě wěřime, že to obdržíme, čest Bohu buď w

nebi, nám pokog na zemi, z té milosti, Amen.

(363.)

Et in terra.

Stě nebeskř Bože, smilůg se nad námi. Známe to Pane Bože náš, že se na zlost hřešicch hneváš, gisti to smrt Syna twého, ja nás wšězjoraného.

2. Měkli drah náš zmažán býti, musyl zaň těže platiti, wolage, pročs mne opustil? Swěděj žeš mu neodpusil!

3. Protož se hřešij děšyme, a wšsak žeš smjřen wěřime, Syna swého zásluhami: Dťe smilůg se nad námi.

Synu Wykupiteli Swěta Bože, smilůg se nad námi.

4. D Kryste Spasyteli náš, že k nám w přimnau časťu máš, wklazugi twá trápenj, gjmž počtu žádného nenj.

5. Wyp naděgi w tobě kladem, wšstknuti ohniwým hadem, hrnau se pod twá ramena, k nám na těži roztajená.

6. D přimlun se k Dtcy swě-
mu, gsa obět přigemná gemu, zaslup nás swými ranami, Kry-
ste, smilůg se nad námi.

Duchu Swatý Bože, smilůg se nad námi.

7. D stědrý dáree milosti, wěrně Dusse šladkř hosti, nebu-
delit twě pomocy, segdem bjdně w swě nemocy.

8. Swěděj twě slowo, že swy-
mi

mi, klanjini nemymkurnými, pracugeš, nám pomáhage, Abba Dće, w nás wolage.

9. Y nynj dšlo to koneg, hřich nám mřtwiti pomáhage, iškřawa-ge w nás a s námi, Pane smřšug se nad námi.

(364.)

Credo.

Sřime wšickni w Boha, Pána nehyššibo, Dće wšsemohaucyho, wšseckř gest stworeno od něho, rozkoli mřš widjno býti, takě což se nemřš spalřiti.

2. Y w gednoho nasseho, GE ju Krysta Pána, Boha wěcneho Syna, s njmž geho bytnost gest předimná; gest Syn Dće gedno-rozenj, Břh z Boha, wěcnj, nestworenj.

3. Swětko z wěcneho swětkla, Břh z Boha prawěho, nerčinen od něho, spolu rovnj w podsta- tě geho, škrz něgž wšseckř gest v- činěho, w nebi y w zemi což stworeno.

4. Kterěžto pro nás lidj, a naše spasenj, s štaupil s nebe na zemi, wětkil se w žiwot čisté Panny, tak lidške přirozenj při- gal, w kterěmžto na swěte ob- comal.

5. Trpěl muky, vmřtwen, w třetj den; mřtwych wstal, k D- cy se do nebe bral, w tom člo- wěčenstwj, kterěž zde wzał, zase w den poslednj semj přigde, žiwě y mřtwě šaudit bude.

6. Takě w Ducha swatěho řde- čně wěřime, je gest Břh wyznáš wáme, genj od Dće, Syna po- chodj, a s Dćem, Synem spo- lu se ctj, mřuwjwal škrz Proro- ky wřždny.

7. Šež gednau čřřew swatau, obecnau Křestianskau, známe y Apostolškau, w njž gest Křest, odpustřeni hřchřw; w tě wěre řdžj mřtwych wřřaneme, odpła- ty w nebesyřch dogdeme.

(365.)

Sako: Přisłoi k nám padřym.

Boha Dće neshlēho, w mocy, w lásce, w mandro- ři: Welebme z řrdce prawěho, s náležitau wděcnostj: Wčasni gšane Syna geho, nám podlē řřibř daněho, nám k šlawě wte- leněho.

2. Pannu pokornau w chuz- době, čtnost magičj za šbožj: Wwolił za matku sobě, nej- swěteğřřj Syn Božj: Šledit on na pomjženě, wšřak čřřstotau vz- dobeně, z wjry k čtnostem na- řřonně.

3. Angel Gabryel wysłanř, wšřed s welikau wážuostj: Do pokogřřa tě Panny, y hned s mnohau radořřj, co Břh w ra- dě šwě vřložil, aby čłowěř padřj ožřl, takto gest ģi předřložřl:

4. Šdrřřwa bud Panno mřřo- řřnř, mřřřřř obdarěna: Pán Břh s tebau, wěc radořřnř, ny- nj gest přřneřřena. Ařř Syna Panno porodřřř, ģměno mu břž-

ll 3

ti

ti má, G. Ejs, tent veliký bu-
de, jwjs !

5. Vměřivši Panna tomu,
Pána Krysta počala : Z toho
y hned, když do domu, Alžběta
se dostala, Jan křtitel měl své
weselé, wital svého Spasitele,
na svět přišlého w těle.

6. Alžběta zřekla s radostí, o
Panno požehnaná : Plodem sy
plným milosti, z wššena přje
Pána: Blaze tobě Panno mi-
lá, že sy Bohu wvěřila, staneš
se cožs šlyssela.

7. Ach, odkudž mi to pochá-
zí, že Matka Pána mého, te-
mne s tím plodem přichází, do
přibytku špatného? Ah tož mi
se hned přidalo, že mě nemlu-
wne zplesalo, gaťž twé slovo
se stalo.

8. Marna řekla té chwile, že
přišla ta hodina: Weleby Du-
še má mile, dobrého Hospodi-
na: Duch můj žiwati mi we-
lž, kteržž se wracné weselž, w
Bohu mém Spasiteli.

9. O Bože gať milostně gest,
twých slibů naplnějí: Dwssem
pak gať předwtně gest, Syna
twého wtělení: Což byl, to by-
ti nepřestal, což nebyl, to pro
nás přigal, když se Bůh člowe-
kem stal.

10. Wiž co posslo z prwnj ze-
ny, od hada zamedenó: Dda-
lo semeno ženy, nám w ráai
zastibené: Budiž tobě chwála
wěčná, Bože lásko nekonečná,
Amen, staň se tak, Amen.

(366.)

SS Agice památku nynj, Ma-
rye, čisté Panny, gaťá
čest jí náleží, zuegme, o lidé Bo-
ží: Poklona s dšměrností, mo-
dlitby s dšky, wnitřností, gsauť
Boha žiwého, wlastnj čest samé-
ho.

2. Přjmluwce náš gest Kry-
stus Pán, o tom piše swatý Jan,
aby se wždy nim těšil, gestližebý
kdo zbřessil: Za naše promi-
nění, stal se obět slitowání, y za
břichy wššeho, swěta nepravé-
ho.

3. Tent se pak chowá wětwe,
když rozzjmá bedlivě, gaťé došla
z milosti, ta Panna důstogostí.
Wiru ctinost gegi chwálj, w njž
stanžila Bohu Králi, to wšše zwe-
lebuge, a gi následuge.

4. Šlyssic tedy o Marysi
Panne, následugmež gi, aby-
chom též radostí, došli z Boží
milosti: Ah, mělai wiru w
Krysta, že pro něž žstane čistá,
magie geg za svého, Spasitele
etného.

5. Ať w chudobě žstáwala,
wššak sobě nezauffala, na tom
wždy magie došli, což Bůh dā-
wal z milosti: Erdce chudo-
bnych swatě, gest nade wššechy
bohatě, Bůh genu spomáhá,
gměnj dāwá drabá.

6. Gsaucy od Boha žwšse-
la, byla wššec přjkladná, w
pokore a w tichosti, w studu wlaš-
ně střednosti: Dewajmež toho
lehee, Bůh zamjta ano wšše,
swár-

swárliwé, objerné, smilné a nád-
herné.

7. Nuž wšyckni malj welicij
(zwólásti Panny a Panicy), smil-
stwa wždy wjlegme, a ctnostné
se chowegme: Pán G. E. J. s. wšech
nás ženich, obliži byt w srdech
nassich, tak se k nám připogj, a
nás s sebau spogj.

8. Slowo Syna milowala, a
geho poslauchala, ginym to přiz-
kazugje, aby ho slyšeli etje: Až
w Galilejské Káně, řekla slau-
hám Krysta Páně, což wám řekne
toli, činte k geho wůli.

* 9. Chcemli Bohu milj byti,
bledme částku zwoliti, tu dobran
slovo Boží, to prawě wěčné zbo-
žj: Krysta pak poslauchegme,
náležtaw se wyslyšegme, y lid-
stých domácnj, z Pokrytých
wčenj.

10. K tomu rač nám dopo-
mocy, Syn Marye swau mochy,
Pán G. E. J. s. Nazaretčj, kterjž
vmřel za wšechy: On pro swě
zaskauženj, deg nám hříchů od-
pustienj, vzdal pekelnj plamen,
deg w nebi byt, Amen.

(367.)

S Alrna přeswatá Panna,
těšse se ze Panu Pána,
Wdespáše Matkau byla, tak
Boha srdečně chwálila:

1. Welebij má Dusse Pána,
f wěcem tak slawným pozwaná,
w Spasitelj duch mŭg gij swém,
rozjswel se přelaskawém.

2. Ze bez gatě mč zasluby, wze-

žtel na nžkost swě sluby: bla-
hoslawit mne gij budau, lidě,
genj swětla nabudau.

3. Při mně se wěc dimná sta-
la, nesmjrná moc profazala,
Monarchy nepřemoženého, mčgž
čest swatě Směno geho!

4. Milosrdensiwj twě Pane,
gij po wše wěky wěky stane, nad
těmi genj se tě bogj, při twém
slovu wěrně stogj.

5. Namenem swým ditwě
mocy, defazal Pán ten přestřwa-
ch: rozumj wšech lidj pyšných,
pomátl, a dal gich pychu w smich.

6. Z stolice zwratil pyšného,
odpárce welkomlwného: na-
proti pak pomýšlil swých, duchem
celým ponizených.

7. Nařmil račně dobrými,
wěcmi nepřelacenými: a bo-
hate prázdně pustil, f swým po-
skadům gich nepustil.

8. Přigal Izraele swého, na
slib Boží zpolehlého: pámětlj-
wým byw na wěrnau, milost
gim wěrně přirčenau.

9. Co mluwil Bůh Dčům
nassim, s Abrahamem ginym
dalssim, to splnil nám semeni ge-
ho, poslaw na swět Syna swého.

(368.)

S Alrna Bohu na wšyosti, buď
z tě nesmjrně milosti: Žel
nám račil Syna swého seřkati z
nebe milého: A na zemi, mezy
lidmi, pokog, dobrá wůle wsemi.

2. Gij přislo to Směj ženj,
Syn Boží w Rági sljbenj: Ktez-

U 4

rpž

ryj potřel hada hlavu, a nám
zřkal wěcnau slawu : Wěc se
stala, giž žádala, Ewa, kbyž Sy-
na dostala.

3. Giž Pána sme došli toho,
po němž Lámech taužil mnoho :
Ten těšši, ten neformautj, ten
dává Dpocinutj. Od prěcně-
ho, a bjdneho, toho žiwota na
šeho.

4. Panstwj židů, giž přestalo,
Křstowo wěcně nastalo : Bůh
spaseni, z Syna dal, galž Já-
kobš Dawidem žádal. Giž zge-
wil se, kořen Jesse, kterjž nám
radosť wždy nese.

5. Giž nebesa rosu dala, spra-
wedlnost z země powstala : Giž
počala Panna Syna, a tať při-
šla tá hodina : Giž prorocy,
dnem y noč žádali sobě pomocy.

6. Protož Pane Bože tebe,
králi y země y nebe : Wšickni
etjme, a chwáljme, wjhwáme,
dobrořečjme : Dikty wrauch, w
stáwě síkwauch, slyš o Bože wše-
mohauch.

7. O Beránku Boží tichý,
kterjž snjmáš swěta hřichy : smi-
lůg se nad všemi námi, z oha-
wenj sme winámi : Wolagjch,
slyš sedjch, na Dce swěho pra-
wicy.

8. Ty gsy ten sám neyswětě-
šši, tys Pán neywjwššněgšši :
Tys Gěšši dobrotiwý, wšech
spaseni žádostiwý. Násse slawa,
ženjch, hlawa, král, pastýř ara-
dost prawá.

9. Těššiteli Duchu swatý kte-

rymž gest Křstus počaty : Wě-
cně z Dce Hospodina, pocháze-
gjej y z Syna. Budjž chwála,
wždycky stála, o Do' roto nesto-
nalá !

(369.)

SSS Elebj Dusse má Hospodi-
na : a weseli se duch můg
w Bohu Spasyteli mēm.

2. Že wzejšel na ponjzenj děw-
ky swě : Neb aý blahoslawiti
mne budau wšicknj Nářodowě.

3. Neboť mi vědnil weliké wěz-
cy, ten genj mocný gest : a swatě
gměno geho.

4. A gehož mīlošrednstwj od
pokolenj, až do pokolenj : bogjchm
se geho.

5. Dokázal mocy ramenem
swým : rozptýlil pyšně myšle-
njm srdce gegich.

6. Zházal mocně z stolic : a
powyššil ponjžených.

7. Lácně nakrmil dobrými
wěcmi : a bohatě pustil wraždně.

8. Přigal Izraele služebníka
swěho : pamětliv gsa na mīlo-
šrednstwj swě.

9. Gakož mšurwíl k Dtcům
násšim : Abrahamowi a semenj
geho na wěky.

(370.)

G. Aý Panna gest pozdrawena.

SSS Elebj Pána Dusse má, a
w něm potěšeni swěc má :
Duch můg w Bohu se welebj, w
mēm gebiněm Spasyteli.

2. Neboť sřize swě wělenj,
oslawjše

ostawil mě ponizenj : přiča-
těl z těla mého, krev z krve mé,
gsa Pán wšeho.

3. Z tohož radosti nabude, a
mneblahoslavit bude, wšecky
rozumně stworenj, wzdáwaje
Bohu chwálenj.

4. Gistěť mi weliké wěcy, vči-
nil, ten wšemohauč, gehožto
gměno swatě gest, genuj same-
mu slusj čest.

5. Duť milosti swě člowěku,
přege, wšelikého wěku, kterjž se
ho wěrně bogi, gsau w geho swa-
tém pokogi.

6. Na žlých dokazuje mocy,
neb hotow gsa wšem pomocy,

rozptyluge dusse hříšně, w do-
mněč swátosti pššně.

7. Lidi slawně a newděčně,
žlžjž z Stolic bezpečně, a po-
forných powyšuge, swau milosti
ge daruge.

8. Račnym dobré wěcy dáwá,
sythč Duchů tak necháwá : hled-
mež wšeckni wděčnj bñti, a před
nim se wždy nřiti !

9. Přigal mile Izraele, po-
slaw, mu giž Spasitele, gskž
slibowal Dčům nassim, Abra-
hamowi y ginym.

10. Sláwa buď Dčy wěčné-
mu, Synu, y Duchu swatému :
Ten Bůh gedinj, buď chwálen,
nynj y ná wěky, Amen.

3) Uaden Swateho Jana Křtitele.

Piseň Zacharyasse Kněze.

Luk. 1, v. 67 = 79.

(371.)

W Džhnau Pán Bůh Izra-
elsk, že včinił wykaupe-
nj nawřtjw Dčrod lidřk.

2. A wyzdwihl nám Dčoh
spasenj nasseho, w domu Dawi-
da slujebnjka swěho.

3. Gakož mluwjwal řřz wsta-
swatých Proroků, kterž Duchem
swým naplnowal od wěků :

4. Že budeme z nepřátel na-
řřch wywobozeni, a z rukau nás
nenáwidjčch wyprostěni.

5. K včiničnj milosřdenřtwj z
Dčy nassimi, rozpomenul se na
mlauwu swau swatou s nimi.

6. Gakož přisáhl Dčy nasse-

mu Abrahamowi, že gistěť to dá
a spomůž Izraelowi.

7. Abychom gsauc nepřátel
zprostěni wice se nesřassili, ale
gemu po wšecky dny s potěše-
njm slaužili,

8. W swátosti a sprawedno-
sti před obřěgem geho, po wše-
cky dny žiwota nasseho.

9. Ty pak dítě prorokem neg-
wyřřřho slauti budeš : a před
twarj Páně, cestu mu řřoge pře-
degdeš.

10. Aby dáno bylo lidu geho
spasřtedlně vměnj, na wšech
hřřchů gegich gistěť odpustěnj.

11. Šřře řřřewa milosřden-
řtwj Boga nasseho, w nichž nás
nawřřtwil, wyřřed z trůnu swěho.

11 5

12. W

